

ผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

นางสาวโรชา คล้ายแจ้ง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสุขศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF LEARNING – TEACHING BY USING LIFE SKILLS IN DECISION MAKING
AND PROBLEM SOLVING ON ACADEMIC ACHIEVEMENT IN SEX EDUCATION
OF SEVENTH GRADE STUDENTS

Miss Warocha Clayjang

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Health Education
Department of Curriculum, Instruction, and Educational Technology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจ
และการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

โดย

นางสาววโรชา คล้ายแจ้

สาขาวิชา

สุขศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร. เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์

คณะกรรมการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพย์สิริ กาญจนวาสี)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร. เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. เทพวณี หอมสนิท)

วโรชา ศักดิ์แจ่ม : ผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1. (EFFECTS OF LEARNING – TEACHING BY USING LIFE SKILLS IN DECISION MAKING AND PROBLEM SOLVING ON ACADEMIC ACHIEVEMENT IN SEX EDUCATION OF SEVENTH GRADE STUDENTS) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รศ.ดร. เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์, 277 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหากับกลุ่มที่เรียนโดยการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีปกติ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา จำนวน 35 คน และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติ จำนวน 35 คน สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา จำนวน 6 แผน แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศศึกษาที่มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.89 ค่าความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.21 – 0.79 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง 0.24 – 0.67 แบบสอบถามเจตคติเรื่องเพศศึกษาที่มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.72 และแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาที่มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.75 ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองด้วยตนเอง ส่วนกลุ่มควบคุมให้ครูประจำวิชาเป็นผู้สอนตามปกติ มีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มก่อนและหลังการทดลอง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที (t - test)

ผลการวิจัยสรุปผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา หลังการเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ และด้านเจตคติสูงขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาก็คพบว่า คะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ และด้านเจตคติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหากับการเรียนด้วยวิธีปกติพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหานักเรียนที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติและเมื่อนำมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหากับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติก็พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา ลายมือชื่อนิสิต. วโรชา ศักดิ์แจ่ม.....

สาขาวิชา สุขศึกษา

ลายมือชื่อ อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก..... เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์

ปีการศึกษา 2552

50833989 7 : MAJOR HEALTH EDUCATION

KEYWORDS : ACADEMIC ACHIEVEMENT / LIFE SKILLS IN DECISION MAKING AND PROBLEM SOLVING / SEX EDUCATION / SEVENTH GRADE STUDENTS

WAROCHA CLAYJANG : EFFECTS OF LEARNING – TEACHING BY USING LIFE SKILLS IN DECISION MAKING AND PROBLEM SOLVING ON ACADEMIC ACHIEVEMENT IN SEX EDUCATION OF SEVENTH GRADE STUDENTS. THESIS
ADVISOR : ASSOC. PROF. AIM-UTCHA WATTANABURANON, Ed.D, 277 pp.

This study was a quasi – experimental research. The purposes of the research were to study the effects of learning-teaching by using life skills in decision making and problem solving on achievement in sex education of seventh grade students and to compare the academic achievement in sex education teaching between life skills in decision making and problem solving teaching method and the conventional teaching method. The sample group was the seventh grade students of Santiratwithayalai school, during the second semester of academic year 2008. The 35 experimental group of students was assigned to study under life skills in decision making and problem solving teaching method which was taught by the researcher while the other 35 control group of students was assigned to study with the conventional teaching method which was taught by health education teacher in that school. The research instruments were composed of six learning activity plans using life skills in decision making and problem solving teaching method. The academic achievement tests were the knowledge achievement test, its reliability was 0.89 ; discriminative level was 0.21 – 0.79 and the difficulty level was between 0.24 – 0.67 ; the attitude achievement test, its reliability was at 0.72 . The life skills in decision making and problem solving achievement test had reliability at 0.75. The obtained data were then analyzed in terms of percentages, means, standard deviation and t – test.

The research findings were as follows :

1. The academic achievement in sex education of students after learning with life skills in decision making and problem solving teaching method was scored higher than before learning. When comparing the academic achievement in sex education of students before and after learning life skills in decision making and problem solving teaching method was found significantly different at .05 level in the areas of knowledge and attitudes. The statistics showed on significant differences at .05 level.
2. The academic achievement in sex education of students learning with life skills in decision making and problem solving method was scored higher in the areas of knowledge, attitudes and life skills in decision making and problem solving than the academic achievement of students learning with the conventional method. When comparing the academic achievement in sex education of students learning with life skills in decision making and problem solving method and the conventional method, there was found significantly different at .05 level.

Department : Curriculum, Instruction and Educational Technology. Student's signature..... Warocha Clayjang.

Field of study : Health Education.

Advisor's signature..... Aimcha Wattanaburanon

Academic year : 2009

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสะดวกตา ความกรุณา และความช่วยเหลือจากรองศาสตราจารย์ ดร. เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ท่านได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทความรู้ทางด้านวิชาการศึกษา ให้คำปรึกษารวมทั้งชี้แนะแนวทางในด้านค้นคว้าความรู้ ตลอดจนตรวจสอบข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้อง สมบูรณ์ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่งตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกขอบพระคุณอย่างยิ่งตลอดมา และขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์ศิริ กาญจนวาสี ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.เทพวาณี หอมสนิท กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาตรวจสอบ แนะนำแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น กราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร.สุชาติ โสมประยูร รองศาสตราจารย์ ดร.เทพวาณี หอมสนิท รองศาสตราจารย์ สัตวแพทย์หญิง นภาพร มัชฌิมานุกร อาจารย์ดลนภา บุรณะธัญญ์ และอาจารย์ประยูร ของกุลนะ ที่ได้สละเวลาในการตรวจเครื่องมือ และให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือวิจัยจนมีความสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย อาจารย์ดลนภา บุรณะธัญญ์ อาจารย์พีรยุทธ เรืองวราหะ และอาจารย์ศราวุธ วงศ์สกุล ที่ให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการทดลองสอนและเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ขอขอบคุณนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ตลอดจนผู้มีพระคุณอีกหลายท่านที่มีส่วนช่วยเหลือในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถจะกล่าวนามได้หมด จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้สนับสนุนในการทำวิทยานิพนธ์

กราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ รุ่นพี่และเพื่อนสาขาวิชาสุศึกษา ที่คอยให้ความช่วยเหลือสนับสนุนให้กำลังใจ ทำให้มีความอดทนจนสำเร็จการศึกษา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญแผนภาพ.....	ฉ

บทที่

1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
	สมมุติฐานของการวิจัย.....	7
	ขอบเขตของการวิจัย.....	7
	ข้อตกลงเบื้องต้น.....	8
	คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	8
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
	แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	11
	แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน.....	15
	แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น.....	20
	แนวคิดเกี่ยวกับทักษะชีวิต.....	34
	แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการตัดสินใจ.....	44
	แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการแก้ปัญหา.....	47
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	49
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	53

ศูนย์พัฒนาศึกษาสุขภาพจิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่

3	วิธีการดำเนินการวิจัย.....	54
	การศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	54
	รูปแบบการวิจัย.....	54
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	55
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	70
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
	ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา.....	73
	ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจ การแก้ปัญหาและการสอนโดยวิธีปกติ.....	114
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	149
	สรุปผลการวิจัย.....	150
	อภิปรายผลการวิจัย.....	155
	ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	161
	ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งต่อไป.....	161
	รายการอ้างอิง.....	162
	ภาคผนวก.....	168
	ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	169
	ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือ.....	171
	ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	177
	ภาคผนวก ง สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	261
	ภาคผนวก จ คุณภาพของเครื่องมือ.....	265
	ภาคผนวก ฉ ประมวลภาพ.....	271
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	277

สารบัญญัตินำ

ตาราง	หน้า
1	มาตรฐาน พ 2.1: เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัวเพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต.....17
2	ขอบเขตของการเป็นวัยรุ่น.....21
3	เปรียบเทียบการใช้ชื่อทักษะชีวิตของหน่วยงานต่าง ๆ ในประเทศไทย.....39
4	องค์ประกอบทักษะชีวิต.....41
5	เนื้อหาเรื่องเพศศึกษา และจำนวนคาบเรียนแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้ด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา.....59
6	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง.....73
7	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง.....78
8	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง.....82
9	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง.....86
10	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง.....90
11	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง.....94
12	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง.....97

13	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง.....	99
14	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตตินักเรียนชายของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง.....	101
15	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตตินักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง.....	103
16	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง.....	106
17	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ คะแนนความรู้ และเจตคติของกลุ่มทดลองของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง.....	109
18	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ คะแนนความรู้ และเจตคติของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง.....	111
19	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม.....	114
20	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม.....	118
21	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนหญิงหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม.....	122

22	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม.....	126
23	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคตินักเรียนชายหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม.....	129
24	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคตินักเรียนหญิงหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม.....	131
25	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม.....	134
26	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหานักเรียนชายหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม.....	137
27	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหานักเรียนหญิงหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม.....	141
28	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของคะแนนความรู้ เจตคติ และการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม.....	145

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
1	แสดงความคาบเกี่ยวระหว่างวัยเด็ก วัยรุ่น และวัยย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่.....23
2	องค์ประกอบทักษะชีวิต 12 ทักษะ.....41
3	ขั้นตอนการแก้ปัญหา.....48
4	รูปแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง.....55
5	การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....56
6	สรุปขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิต ด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา.....60
7	สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้.....63
8	สรุปขั้นตอนแบบสอบถามเจตคติ และการปฏิบัติเรื่องเพศศึกษา.....66
9	สรุปขั้นตอนการสร้างแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ที่สอนด้วยวิธีการใช้ทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา.....69
10	สรุปขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล.....71

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาเรื่องเพศโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นดังจะเห็นได้จากข่าวหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เช่น ปัญหาการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การมีวามสุขทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การที่วัยรุ่นมีความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน อายุการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกลดลง ปัญหาเหล่านี้ย่อมก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพและสังคมตามมาเป็นอุปสรรคต่อการเรียน และการดำเนินชีวิตประจำวันของเด็กและเยาวชนเป็นอย่างมาก ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องหาแนวทางแก้ไขให้ปัญหาที่เกิดขึ้นในเด็กลดน้อยลง

ศูนย์ปฏิบัติการกระทรวงศึกษาธิการ (จรรยาพร ธรณินทร์, 2543) ได้ระบุว่าเด็กรุ่นใหม่มีปัญหาสุขภาพซึ่งมีสาเหตุมาจากการดื่มสุรา สูบบุหรี่ โรคเอดส์ จึงได้ร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุข ให้ความรู้สุขภาพทักษะชีวิต ผลักดันหลักสูตรเพศศึกษาและเรื่องความปลอดภัยเข้าสู่โรงเรียน ขณะนี้เยาวชน ล้านคน มีกลุ่มเสี่ยง 5.6 แสนคนซึ่งต้องดูแลเป็นพิเศษ เนื่องจากอยู่ในครอบครัวที่พ่อแม่ติดยาเสพติด นักเรียนมีปัญหาดื่มสุรา สูบบุหรี่และโรคเอดส์ ปัญหาสุขภาพจิต ซึ่งศูนย์ปฏิบัติการกระทรวงศึกษาธิการ ได้สร้างเครือข่ายการทำงานกับกระทรวงสาธารณสุขใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยมีอาจารย์ใหญ่ ครู นักเรียนและผู้ปกครองร่วมมือกัน โดยเน้นสร้างความเข้มแข็งให้แก่โรงเรียนในการดูแลเด็ก 3 กลุ่มได้แก่ กลุ่มอายุ 0-8 ปี ให้ความรู้สุขภาพ ทักษะชีวิต การออกกำลังกาย อาหารและอารมณ์ อากาศและสิ่งแวดล้อม กลุ่มอายุ 9-12 ปี ให้ความรู้สุขภาพ ทักษะชีวิตการคิดเป็น ทำเป็น นิสัยรักการอ่าน และกลุ่มเสี่ยงอายุ 13-18 ปี สอนทักษะปฏิเสธสิ่งชั่วร้าย รู้อะไรถูกอะไรผิด ที่สำคัญคือสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน ใช้ระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตกระจายความรู้ ลงพื้นที่ศึกษาปัญหา ฟังเสียงเยาวชน ค้นหาต้นแบบที่ดี รวมถึงปลูกฝังวินัยและนิสัยรักการอ่านซึ่งขณะนี้ ศูนย์ปฏิบัติการกระทรวงศึกษาธิการได้ร่วมกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง สร้างหลักสูตรเพศศึกษาขึ้นแบ่ง เป็น 4 ช่วงชั้น คือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 สอดแทรกอยู่ในวิชา

สุศึกษา โรงเรียนที่ต้องการนำไปใช้สอนเด็กบทความต่างๆ และหลักสูตรปลอดบุหรี่ของมูลนิธิ
 ธรรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ ซึ่งเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 มีโรงเรียนสอนหลักสูตรนี้ 200
 แห่งแล้ว ปลัดศูนย์ปฏิบัติการกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวว่าได้รับเชิญให้ไปเป็นวิทยากรพิเศษ
 เสนอแนวทางส่งเสริมสุขภาพนักเรียนที่มีปัญหาดื่มสุรา สูบบุหรี่และโรคเอดส์ ปัญหาสุขภาพจิต
 และความรุนแรง ซึ่งองค์การอนามัยโลก ได้จัดประชุมขึ้น และได้เสนอว่าไทยมีจุดเด่นที่มีหลักสูตร
 วิชาสุศึกษาและรัฐบาลนำเรื่องของสุขภาพมาเป็นวาระแห่งชาติ มีหน่วยงานรัฐและเอกชนที่
 เข้มแข็ง แต่ก็มีจุดอ่อนวิชาสุศึกษายังได้รับความสำคัญต่ำมาก ครูผู้สอนไม่มีวุฒิด้าน
 สาธารณสุข ครูส่วนหนึ่งสุขภาพไม่ดี และไทยรับมือกับโรคใหม่ๆไม่ทันโดยเฉพาะโรงเรียนใน
 ชนบทห่างไกล รวมถึงความเสี่ยงทั้งอินเทอร์เน็ตและบัตรเครดิตทำให้เด็กๆ ฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อ แต่
 หลักสูตรทั้งสองจะช่วยแก้ปัญหาสุขภาพของนักเรียนได้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (พินิจ จารุ
 สมบัติและจตุรนต์ ฉายแสง, 2548) ร่วมลงนามในข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการเสริมสร้าง
 ทักษะชีวิตในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ในกลุ่มเด็กและเยาวชนเพื่อลดความเสี่ยงการติด
 เชื้อเอดส์ กลุ่มเด็กและเยาวชนเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง และยังได้รับอิทธิพลจากการแพร่ระบาดของ
 ของสื่อลามก อินเทอร์เน็ต จากสถานการณ์เอดส์ในประเทศไทย โดยจากผลการวิจัยล่าสุดเมื่อปี
 2548 พบข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นสัญญาณว่าโรคเอดส์อาจกลับมาทวีความรุนแรงขึ้นอีก โดย
 พบว่าเยาวชนไทยกว่าร้อยละ 40 มีเพศสัมพันธ์แบบฉาบฉวยคือเยาวชนชายมีเพศสัมพันธ์กับ
 หญิงที่เป็นเพียงแค่นอนรู้จัก และใช้ถุงยางอนามัยป้องกันเพียงร้อยละ 35 เท่านั้น อีกร้อยละ 65 อยู่
 ในความเสี่ยงที่จะติดเชื้อจากคู่นอนสูงมาก หากประมาณจากเยาวชนไทย อายุ 15 - 19 ปี ซึ่งมี
 จำนวนกว่า 5 ล้านคน คาดว่ามีเยาวชน 1.3 ล้านคนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง ทำให้สังคมไทยตกอยู่ใน
 ภาวะที่เชื้อเอดส์อาจจะระบาดเพิ่มขึ้นมาได้ ขณะเดียวกันยังมีสัญญาณจากตัวเลขการติด
 เชื้อโรคหนองในและโรค ติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ ที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ใช้ถุงยาง
 อนามัยป้องกันพบว่ามีความเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน จากเดิมปี พ.ศ. 2546 มีเพียง 10,934 ราย เพิ่ม
 เป็น 12,235 ราย ในปี พ.ศ. 2548 โดยผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เกือบครึ่งเป็นกลุ่มเยาวชน

ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเยาวชนถือเป็นปัญหาวิกฤตที่ต้องรีบแก้ไข รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงสาธารณสุขได้ลงพื้นที่ไปยังจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อมอบ
 นโยบาย มีผู้บริหารภายในจังหวัด กล่าวว่ามึนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนแห่ง

หนึ่งทั้งชั้นเรียนมีนักเรียนหญิง 28 คน มีเพศสัมพันธ์แล้ว 26 คน เหลือเพียงแค่ 2 คนเท่านั้นที่ยังบริสุทธิ์อยู่ที่รู้ข้อมูลนี้ได้เนื่องจากในกลุ่มนักเรียนมีการจับกลุ่มพูดคุยและบอกต่อกัน ถือเป็นตัวเลขที่น่าตกใจ ภาคเหนือยังมีพฤติกรรมนักเรียนหญิงถ่ายรูปหน้าอกตัวเอง ส่งผ่านโทรศัพท์มือถือให้ดูก่อนนัดเจอกันเป็นพฤติกรรมที่ส่งสัญญาณอันตราย

กระทรวงศึกษาธิการ (จาตุรนต์ ฉายแสง, 2548) ได้พัฒนาหลักสูตรเพศศึกษาและทักษะชีวิตขึ้น สำหรับใช้ในชั้นเรียนทั้ง 4 ช่วงชั้น และได้พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การพัฒนาแกนนำเยาวชนให้สามารถถ่ายทอดความรู้ ทักษะชีวิต เพื่อป้องกันเอดส์ในระยะต่อไปจะเร่งรัดการพัฒนาครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในลักษณะการบูรณาการกับกลุ่มสาระอื่นๆ รวมทั้ง การสร้างความรู้ความเข้าใจกับผู้ปกครอง

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2550) ก็ได้กล่าวว่าปัจจุบันมีเหตุการณ์หลายเหตุการณ์ที่สะท้อนให้เห็นว่า เด็กไทยจำนวนมากขาดทักษะการแก้ปัญหาชีวิต อาทิ เด็กวัยรุ่นผิดหวังในความรักหรือเรื่องเรียนหาทางออกโดยการฆ่าตัวตาย โครงการ Child Watch โดยสถาบันรามจิตติ ได้สรุปสภาวะการณ์เด็กไทยด้านต่าง ๆ ไว้ในช่วงปี 2548-2549 ด้านภาวะสุขภาพจิตของเด็กไทย พบว่า เยาวชนอายุต่ำกว่า 25 ปี พยายามฆ่าตัวตายเพิ่มขึ้นจาก 30 คนเป็น 40 คนต่อแสนคน หรือคิดเป็นจำนวนเยาวชนที่พยายามฆ่าตัวตายปีละ 7,800 คน หรือเฉลี่ยวันละ 21 คน และที่ฆ่าตัวตายสำเร็จปีละ 800 คนหรือเฉลี่ยวันละ 2 คน ซึ่งกรมสุขภาพจิตได้อธิบายสาเหตุการฆ่าตัวตายว่า เกิดจากอาการซึมเศร้าซึ่งมาจากความวิตกกังวล และไม่สามารถจัดการกับปัญหาตนเองได้

ผู้อำนวยการสถาบันรามจิตติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) (อมรวิรัช นาคทรพร, 2551) กล่าวว่า เด็กไทยยุคใหม่ต้องรู้วิชาชีวิต จะต้องมีทักษะชีวิตที่ปลอดภัย เป็นผู้บริโภคที่ชาญฉลาด เป็นผู้รู้เท่าทันสื่อ เป็นคนเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรม เป็นคนที่มีจิตใจใฝ่สันติ และอีกหลายเรื่อง เพื่อลดปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก และเยาวชนในปัจจุบัน เนื้อหาในหนังสือพัฒนามาจากการประมวลประสบการณ์ปัญหาต่างๆ เช่น เด็กวัยรุ่นดื่มสุราเพิ่มขึ้น เด็กหญิงตั้งครรภ์ในวัยเรียนมากขึ้น โดยเฉพาะในอเมริกามีเด็กวัยรุ่นโรงเรียนเดียวกันตั้งท้องพร้อมกัน 17 คน ปัญหาเหล่านี้กำลังขยายตัวในวงกว้างมากขึ้น เพราะฉะนั้น ต้องชี้ให้เด็ก ผู้ปกครอง ครู เห็นว่าปัญหาเหล่านี้สำคัญ จะสอนวิชาการ เพื่อมุ่งเข้ามหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียวไม่ได้จะต้องเรียนรู้ทักษะชีวิตควบคู่ไปด้วยซึ่งปัญหาข้างต้นเกิดขึ้นเกือบทุกประเทศ

เรียกได้ว่าเป็นปัญหาโลกาภิวัตน์ เช่น ญี่ปุ่นมีเด็กหลายแสนคนเครียดจากการเรียน ถูกทำร้ายในโรงเรียน และหมกตัวอยู่กับบ้านเป็นเดือนเป็นปี อเมริกาก็มีปัญหานักเรียนยิงกราดในโรงเรียนบ่อยๆ ปัญหาวัยรุ่นตั้งครรภระหว่างเรียน ปัญหาเหล่านี้ถือว่าเป็นวิกฤติโลก หากสังคมรู้ไม่เท่า ก้าวไม่ทันก็เกิดวิกฤติ ดังนั้น เราจึงต้องนำความรู้ดี ๆ มาเป็นแนวทาง เพื่อวางยุทธศาสตร์เชิงรุก หากสังคมโดยรวมช่วยกันแก้ปัญหาก็จะไม่มีแนวโน้มลดลงได้ ปัญหาที่ควรแก้ไขอย่างเร่งด่วน คือ สุรา เพราะการดื่มสุราจะทำให้เกิดปัญหาตามมา เรื่องความรุนแรง เพศ อุบัติเหตุ ฯลฯ ทั้งนี้ ควรมีการรณรงค์อย่างจริงจังและทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อสกัดกั้นเด็กไม่ให้ดื่มเหล้าตั้งแต่ มัธยมศึกษาตอนต้น เนื่องจากพบว่าเด็กเริ่มดื่มตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนต้นมากขึ้น สำหรับสถานศึกษาอาชีวศึกษา ต้องสร้างจุดเด่น และความภาคภูมิใจให้กับเด็ก เช่น การทำกิจกรรม การประกวดคนพันธุ์อา และการประดิษฐ์ เพื่อให้รู้สึกว่ามีศักดิ์ศรี เกิดความภาคภูมิใจไม่ไปก่อเหตุ เพื่อสร้างจุดสนใจในทางที่ผิด

ผู้จัดการแผนงานสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศ (ณัฐยา บุญภักดี, 2551) ก็ได้กล่าวว่า เพศศึกษาจะทำหน้าที่ทั้งป้องกันไม่ให้เกิดมีเพศสัมพันธ์เพราะเด็กจะตัดสินใจได้ ส่วนเด็กที่มีเพศสัมพันธ์อยู่แล้วจะรู้วิธีป้องกันตัวเองจะลดปัญหาเพศศึกษา โดยที่ผ่านมาผู้ใหญ่เราละเมียดลึทธิที่จะได้รู้ของเด็กมาก เพราะผู้ใหญ่ไม่ให้สิทธิเด็กที่จะเรียนรู้ มองว่าการปิดกั้นช่วยไม่ให้เผชิญปัญหา ทั้งที่ผ่านมาก็พิสูจน์ว่าไม่จริง เด็กมีสิทธิที่จะรู้จะได้มีภูมิคุ้มกัน

สุทธิชัย ปัญญาโรจน์ (2552) ก็ได้กล่าวว่าปัญหาของวัยรุ่นไทย นับวันยังมีมากขึ้น รุนแรงขึ้น กว่าในอดีต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการใช้ความรุนแรง การขายตัว การใช้ยาเสพติด การหนีเรียน การติดเกม การติดเพื่อน และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ฯลฯ ปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นไทย ซึ่งนับวันจะรุนแรง และซับซ้อนขึ้นทุกขณะดังเช่น เรามักจะเห็นในข่าวหน้าหนึ่งทางหนังสือพิมพ์ และสื่อต่างๆ ปัญหาเหล่านี้ มักทำให้ผู้ปกครองของเด็กวัยรุ่น โดยเฉพาะวัยรุ่นตอนต้น (อายุประมาณ 12-15 ปี) ตามหลักวิชาการแล้วเด็กวัยรุ่นหญิงจะมีพัฒนาการทางเพศเร็วกว่าวัยรุ่นชายเล็กน้อย ส่วนใหญ่จะเริ่มตั้งแต่อายุ 2 ปี มักเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ เช่น เริ่มมีประจำเดือน เต้านมมีขนาดใหญ่ขึ้น น้ำเสียงเริ่มใสและเล็กลง สะโพกผาย สำหรับเพศชายก็เริ่มตั้งแต่อายุ 14 ปี มักจะเกิดการเปลี่ยนแปลงทางเพศ คือ องคชาติ อวัยวะเริ่มมีการผลิตน้ำกามจากต่อมลูกหมาก เริ่มมีสุจิจากอวัยวะ จากสถิติปี พ.ศ. 2549 พบว่า มีอัตราการติดเชื้อเอดส์ในหญิงตั้งครรภอายุ 15 -19 ปี ร้อย

ละ 0.44 ซึ่งก่อนหน้านั้นไม่เคยพบ และสถิติปี พ.ศ. 2550 มีผู้ติดเชื้อเอชไอวี และ ผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทยประมาณ 1,102,628 ราย เสียชีวิตแล้ว 558,895 ราย และพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาทั้งชายและหญิงมีเพศสัมพันธ์กันมากขึ้น ดังนั้น ผู้ปกครองควรให้ความรู้และสร้างความเข้าใจกับลูกๆ ที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งในภาวะปัจจุบัน มีความน่ากลัวมากสำหรับเรื่องเพศในวันรุ่น เช่น ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อ กามโรค หนองใน โดยเฉพาะโรคเอดส์ ซึ่งกำลังแพร่ระบาดอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งควรเฝ้าระวัง สื่อต่างๆ ที่เป็นสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ เช่น อินเทอร์เน็ต วีซีดี ดีวีดี รวมทั้งหนังสือลามกต่างๆ อีกทั้งระวังเรื่องของการจ่ายเงินที่ฟุ่มเฟือยเพื่อซื้อสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ และเป็นภัยต่อร่างกาย เช่น โทรศัพท์ มือถือ เสื้อผ้าที่ทันสมัย สุรา บุหรี่ รวมไปถึงยาเสพติด เพราะถ้าเด็กมีความต้องการสิ่งเหล่านี้มากๆ ถ้าไม่มีเงินก็จะไปให้บริการทางเพศเพื่อมาซื้อสิ่งเหล่านี้ได้

รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (ทยา ทีปสุวรรณ, 2552) ก็ได้กล่าวว่า กรุงเทพมหานครให้ความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างจริงจังมาโดยตลอด พร้อมมุ่งป้องกันปัญหาสุขภาพทางเพศในวัยรุ่นซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม และมีแนวโน้มที่สูงขึ้นเรื่อยๆ โดยปัญหาดังกล่าวมีความซับซ้อนหลายมิติ ซึ่งต้องอาศัยความหลากหลายทั้งรูปแบบ วิธีการ และองค์ความรู้ในกระบวนการป้องกัน การเตรียมตัวเพิ่มพูนทักษะต่างๆ สำหรับวัยรุ่นอย่างเหมาะสม เพื่อให้เยาวชนมีแนวทางและวิธีการเรียนรู้ มีทักษะชีวิตที่จะป้องกันปัญหาสุขภาพทางเพศสามารถจัดการกับความรู้สึกและความต้องการของตนเองได้อย่างเหมาะสม กรุงเทพมหานครได้ร่วมกับสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในการดำเนินโครงการเสริมสร้างทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยอาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นช่องทางในการจัดรูปแบบการเรียนรู้ผ่านทางโปรแกรมคอมพิวเตอร์หลักสูตร “The world starts with me – โลกหมุนได้ด้วยมือฉัน ” ซึ่งประกอบด้วย 14 บทเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับทักษะชีวิต การรู้จักตัวเอง การสร้างเสริมทัศนคติและทักษะเกี่ยวกับสัมพันธภาพ การดำเนินชีวิตวัยรุ่นให้รอดพ้นจากปัญหาทางเพศและเอดส์ ตลอดจนจนข้อมูลสถานที่ที่ให้ความช่วยเหลือในกรณีที่มีปัญหาที่ต้องได้รับการดูแลแก้ไข ทั้งนี้โครงการดังกล่าวเริ่มดำเนินการโครงการนำร่องตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 จำนวน 6 โรงเรียน และดำเนินการต่อเนื่องมา จนถึงปีการศึกษา 2552 นี้ รวมทั้งสิ้น 100 โรงเรียน และจากการประเมินโครงการในเบื้องต้นพบว่าหลักสูตรโลกหมุนได้ด้วยมือฉัน ถือเป็น รากฐานสำคัญสำหรับการดำเนินชีวิตของวัยรุ่น และเป็นช่องทางในการป้องกันปัญหาต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนของกรุงเทพมหานครได้มีวิสัยทัศน์ในการป้องกันตนเองอีกด้วย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อิสสระ สมชัย ,2552) ได้กล่าวว่า โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตเด็กต่างวัฒนธรรม ปี พ.ศ. 2552 ภายใต้แผนพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ของศูนย์อำนวยการบริหาร จังหวัดชายแดนภาคใต้ จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน ตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรม และมีทักษะชีวิตท่ามกลางวัฒนธรรมที่หลากหลาย โครงการนี้ จะเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็ก เยาวชน เพื่อเกิดทักษะชีวิต สามารถคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหาและปรับตัวให้มีพฤติกรรมที่ถูกต้อง แก้ปัญหา สถานการณ์ต่างๆ เพื่อกำหนดดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม โดยการให้เด็ก เยาวชนได้ เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในส่วนของเด็ก ครอบครัว ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก็ต้องเปิดใจยอมรับและเรียนรู้ในสิ่งที่แตกต่าง ทั้งเรื่องของอาหาร ภาษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ความตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมไทยและความเป็นไทยจะนำมาซึ่งความรักชาติ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขท่ามกลางความแตกต่าง นอกจากนี้การรู้เท่าทันสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วก็จะเป็นการสร้างโอกาสอันดีที่จะได้ ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการดำเนินชีวิตใน สังคมที่มีความหลากหลาย

เนื่องจากปัจจุบันมีการบรรจุเนื้อหาการสอนทักษะชีวิตในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยในแต่ละช่วงชั้นจะมีการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เกี่ยวกับทักษะชีวิตในแต่ละด้าน แต่ในปัจจุบันบางสถานศึกษามีได้เห็นความสำคัญจึงไม่มีการ สอนทักษะชีวิตในด้านต่างๆ ให้กับเด็ก อีกทั้งในโรงเรียนบางแห่งไม่มีครูเพียงพอที่จะสอนนักเรียน ได้ จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตจึงไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า การจัดการเรียนการสอนเรื่องผลของการใช้ทักษะชีวิตด้านการ ตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 1 จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการตัดสินใจและการแก้ไขปัญหาเพื่อนำไปสู่การลดกิจกรรม การเรียนการสอนป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สร้างแรงเสริมด้านบวกทางสังคม และ การสร้างเสริมทักษะชีวิตและคุณภาพชีวิตเยาวชน ซึ่งจะเป็แนวทางในการจัดการเรียนการสอน ให้มีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เนื่องจากการเรียนรู้ทักษะชีวิตจะช่วยให้นักเรียนได้ เรียนรู้ประสบการณ์ เพื่อเป็นเกราะป้องกันจากสิ่งยั่วยุต่างๆ และพร้อมจะเผชิญปัญหาต่างๆ โดย การมีทักษะในการตัดสินใจและการแก้ไขปัญหา และเลือกทางเลือกที่ถูกต้องและเหมาะสมได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาและกลุ่มที่เรียนโดยการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันติราษฎร์

วิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัด กรุงเทพมหานคร

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งจัดห้องที่ใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

กลุ่มควบคุม จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งจัดห้องที่ใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีปกติ

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น

2.1.1 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

2.1.2 การจัดการเรียนการสอนโดยวิธีปกติ

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษา

ข้อตกลงเบื้องต้น

ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศศึกษา แบบสอบถามเจตคติเรื่องเพศศึกษา แบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษา ผู้วิจัยถือว่าเป็นข้อมูลที่ตอบด้วยความรู้ เจตคติ ทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหของผู้ตอบทุกท่าน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ซึ่งประกอบด้วย การศึกษาปัญหา วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา หาทางเลือก วิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของแต่ละทางเลือก ตัดสินใจเลือกทางแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมที่สุด

การจัดการเรียนการสอนโดยวิธีปกติ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนของผู้สอน รายวิชา พ.31101 สุขศึกษาและพลศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนที่ผู้สอนไม่ได้จัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านความรู้ ด้านเจตคติ และทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษา ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบทดสอบความรู้ แบบสอบถามเจตคติ และแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศ ผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

เรื่องเพศศึกษา หมายถึง เนื้อหาเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศ ผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หมายถึง นักเรียนเพศชาย และเพศหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีดังนี้

1. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนเนื้อหาสุขศึกษาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษา
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- 1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.2 องค์ประกอบของผลการเรียน
- 1.3 หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
- 1.4 การประเมินผลการเรียนวิชาสุขศึกษา
- 1.5 ขั้นตอนการประเมินผล
- 1.6 วิธีดำเนินการประเมินผล
- 1.7 การประเมินผลเรื่องเพศศึกษา

2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

- 2.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
- 2.2 ความมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษา
- 2.3 ขอบเขตเนื้อหาเรื่องเพศ
- 2.4 วิธีการสอนเพศศึกษา
- 2.5 การจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

3. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

- 3.1 ความหมายของวัยรุ่น
- 3.2 พัฒนาการของวัยรุ่น
- 3.3 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่น
- 3.4 ปัญหาของวัยรุ่น

4. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะชีวิต
 - 4.1 ความหมายทักษะชีวิต
 - 4.2 องค์ประกอบของทักษะชีวิต
 - 4.3 ความสำคัญของทักษะชีวิต
5. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการตัดสินใจ
 - 5.1 ความหมายของการตัดสินใจ
 - 5.2 ขั้นตอนการตัดสินใจ
6. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการแก้ปัญหา
 - 6.1 ความหมายของการแก้ปัญหา
 - 6.2 ขั้นตอนการแก้ปัญหา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีผู้ได้ให้ความหมายของคำว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลายท่าน ดังนี้

สมหวัง พิริยานุวัฒน์ (2537, อ้างถึงใน กาญจนมา มากพูน) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายความว่า ผลที่เกิดจากการสอนหรือกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งแสดงออกมา 3 ด้าน ได้แก่ พุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

อารีย์ วชิรวารการ (2542) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่างๆ ทั้งที่โรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ

ศิริชัย กาญจนวาสี (2544) กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นผลการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า อันเกิดจากกระบวนการเรียนการสอนในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่ผ่านมา

ณัฐสุภรณ์ หลาวทอง (2548) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ผลการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้าอันเกิดจากกระบวนการเรียนการสอนในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา

เอมอร จังศิริพรปกรณ์ (2549) กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นความสามารถอันเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากการสอนในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่ผ่านมา

สิงหา จันทน์ขาว (2550) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความสามารถในด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติของผู้เรียนที่ได้รับจากการจัดกระบวนการเรียนการสอน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการเรียนรู้ตามกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามแผนที่วางไว้ล่วงหน้าโดยเน้นในด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติ ตามความเหมาะสมของกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้น

1.2 องค์ประกอบของผลการเรียน

ประเภทหรือองค์ประกอบของผลการเรียนรู้ (อ้างถึงใน เอมอร จังศิริพรปกรณ์, 2546) มีดังนี้

1.2.1 ด้านพุทธิพิสัย เป็นการเรียนรู้ด้านความรู้ ความเข้าใจ และความคิด ซึ่งเกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญา เช่น ความจำ ความคิด การเลือกวิธีแก้ปัญหา การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ การคิดรูปแบบ การตัดสินใจของสิ่งต่างๆ เป็นต้น เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในส่วนของสมอง

1.2.2 ด้านจิตพิสัย เป็นการเรียนรู้ด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งเกี่ยวกับค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม เจตคติ

1.2.3 ด้านทักษะ ความชำนาญ เป็นการเรียนรู้ด้าน เป็นการเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติ ซึ่งเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของร่างกาย การประสานงานของการใช้อวัยวะต่างๆ เช่น การเขียน การอ่าน การพูด การวาดภาพ การเล่นฟุตบอล เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของผลการเรียนรู้ ประกอบด้วยด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะ ความชำนาญ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดียิ่งขึ้น

1.3 หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2545) ระบุว่า การวัดและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนซึ่งได้ดำเนินการควบคู่กันไป การบูรณาการการวัดและประเมินผลกับการจัดการเรียนรู้ จึงส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนหลายประการ อาทิ ได้ข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับ ดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน นำผลมาปรับแนวทางการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักในความสามารถและพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ สามารถค้นพบความรู้ใหม่ และคิดแก้ปัญหาด้วยวิธีตนเองได้

1.4 การประเมินผลการเรียนวิชาสุขศึกษา

กรมวิชาการ (2545) ระบุว่า การประเมินผลการเรียนวิชาสุขศึกษา เป็นกระบวนการตรวจสอบการสอนสุขศึกษาอย่างมีระบบ คือเมื่อครูได้จัดระบบการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนไปแล้ววิธีการใดๆ ก็ตาม ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ เกิดเจตคติและการปฏิบัติทางสุขภาพ เป็นไปตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพของผู้เรียน และจัดกระบวนการเรียนการสอนของครูให้ดียิ่งขึ้น

1.5 ขั้นตอนการประเมินผล

การประเมินผลการเรียนรู้อการสอนควรมีการประเมินผลทุกครั้งที่ทำการสอนซึ่งครูผู้สอนสามารถจัดทำประเมินผลได้ 3 ขั้นตอน กรมวิชาการ (2545) ได้ระบุ ดังนี้

1. การประเมินผลก่อนทำการสอน
2. การประเมินผลระหว่างทำการสอน
3. การประเมินผลหลังการสอน

การวัดและประเมินผลแต่ละครั้งจะเป็นการวัดผลเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติของผู้เรียน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อหาแนวทางให้ความรู้ และส่งเสริมสุขภาพ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพที่ถาวรให้กับผู้เรียนได้ถูกต้อง และเป็นไปตามวัตถุประสงค์

1.6 วิธีดำเนินการประเมินผล

กรมวิชาการ (2545) ได้เสนอวิธีดำเนินการประเมินผล ดังนี้

1. การสังเกตโดยครูและนักเรียน
2. การสัมภาษณ์ การสนทนา
3. การใช้แบบทดสอบแบบต่างๆ
4. การตรวจผลงานของนักเรียน
5. การปฏิบัติของผู้เรียน
6. ศึกษาจากสถิติ การรายงานผลจากบัตรสุขภาพของผู้เรียน

กล่าวโดยสรุปได้ว่าวิธีการดำเนินการประเมินผลสามารถกระทำได้โดยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน การสัมภาษณ์ การสนทนา การใช้แบบทดสอบ การตรวจผลงานของนักเรียน การปฏิบัติของผู้เรียน และการรายงานผลจากบัตรสุขภาพของผู้เรียน

1.7 การประเมินผลเรื่องเพศศึกษา

สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร (2541) กล่าวว่าตามปกติครูควรจะทำกรวัดผลการเรียนทางด้านความรู้หรือแนวความคิด ความรู้สึกและทัศนคติและการปฏิบัติหรือความประพฤติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ครูได้ตั้งขึ้นสำหรับการสอนในแต่ละบทเรียนเพื่อประเมินผลพฤติกรรมของเด็ก ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนบทเรียนเพศศึกษาโดยตรง รวมทั้งควรวัดผลบทเรียนเพศศึกษาเพื่อประเมินผลการเรียนของเด็กเป็นครั้งคราว เช่น การสอบกลางภาค ปลายภาคและปลายปี ซึ่งครูจะได้วัดผลการเรียนหรือสอบและให้คะแนนเด็กแล้ว ถ้าหากโรงเรียนได้จัดและดำเนินโปรแกรมเพศศึกษาอย่าเป็นกิจจะลักษณะ โรงเรียนก็ควรจะได้วัดและประเมินผลโปรแกรมตามความมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้อีกส่วนหนึ่งด้วย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การประเมินผลการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาคควรมีการวัดด้านความรู้ ด้านเจตคติ และการปฏิบัติของผู้เรียน เพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ล่วงหน้าแล้ว

2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

2.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

2.1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งกำหนดไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ สำหรับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาสามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

2.1.2 สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 : เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโต และพัฒนาการของ มนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัวเพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย เกม กีฬาไทย และกีฬา

สากล

มาตรฐาน พ 3.1 : เข้าใจ และมีทักษะในการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกาย เกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 : รักษาการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ สม่ำเสมอ มีการสร้างเสริมสมรรถภาพ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณของการแข่งขัน ชื่นชมในสุนทรียภาพของ การกีฬา

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ และการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 : เห็นคุณค่า และมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 : ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรม
เสี่ยงต่อสุขภาพอุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

2.1.3 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

สาระที่ ๒ : ชีวิตและครอบครัว

ตารางที่ 1 มาตรฐาน พ 2.1 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะ
ในการดำเนินชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ป.๑-๓	ป.๔-๖	ม.๑-๓	ม.๔-๕
๑. รักตนเอง เข้าใจใน อิทธิพลของครอบครัว ที่มีต่อสุขภาพ และ ชีวิต	๑. เข้าใจและเห็น คุณค่าของการมีชีวิต และการมีครอบครัว ที่อบอุ่นตาม วัฒนธรรมไทย	๑. ยอมรับและ สามารถปรับตัวต่อ การเปลี่ยนแปลงทาง ร่างกาย อารมณ์ และ พัฒนาการทางเพศ	๑. เข้าใจอิทธิพลของ ครอบครัว เพื่อน สังคม และวัฒนธรรม ที่มีต่อพฤติกรรมทาง เพศ และการดำเนิน ชีวิต
๒. เข้าใจลักษณะ และความแตกต่าง ของเพศหญิง เพศชาย และแสดงพฤติกรรมที่ เหมาะสมกับเพศของ ตนตามวัฒนธรรมไทย	๒. ภูมิใจและเห็น คุณค่าในความเป็น เพศหญิง เพศชาย และปฏิบัติบทบาท ตามเพศได้อย่าง เหมาะสม	๒. เข้าใจในคุณค่า ของความเป็นเพื่อน ความเสมอภาค ทาง เพศ สามารถสร้าง และรักษา สัมพันธภาพกับผู้อื่น	๒. มีทักษะในการ สร้างเสริม สัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

ตารางที่ 1(ต่อ) มาตรฐาน พ 2.1 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ป.๑-๓	ป.๔-๖	ม.๑-๓	ม.๔-๕
๓. ดูแลรักษาความสะอาดร่างกายได้อย่างถูกต้อง	๓. เข้าใจสุขอนามัยทางเพศ และปฏิบัติได้ถูกต้องเหมาะสม	๓. เข้าใจเรื่องอนามัยเจริญพันธุ์ และวิธีปฏิบัติตนเพื่อสุขภาพดี	๓. มีค่านิยมที่ดีในเรื่องเพศ และเข้าใจในธรรมชาติของการเกิด อารมณ์ทางเพศ
๔. รู้พฤติกรรมที่นำไปสู่การล่วงละเมิดทางเพศและหลีกเลี่ยงได้	๔. เข้าใจพฤติกรรมที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กับการตั้งครรภ์	๔. มีทักษะในการป้องกัน ตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาชีวิตด้วยวิธีการที่ถูกต้องเหมาะสม	๔. เข้าใจวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศและสามารถจัดการได้ถูกต้องเหมาะสม
	๕. ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาทางเพศได้อย่างเหมาะสม	๕. รู้และเข้าใจถึงความเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ที่มีอันตรายถึงชีวิตและการตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจกับปัญหาที่ตามมา	๕. หลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองจากความเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจ

2.2 ความมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษา

คาร์รอล และวอลป์ (Carroll and Wolpe, 1996) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของเพศศึกษาไว้ว่า

1. การสอนเพศศึกษาเป็นการเตรียมข้อมูลที่ต้องการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศของมนุษย์
2. การสอนเพศศึกษาเป็นการให้โอกาสสำหรับนักเรียนในการถามคำถาม และได้รับคำตอบเกี่ยวกับเรื่องเพศ
3. การสอนเพศศึกษาช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะส่วนบุคคล เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปฏิเสธเพื่อน
4. การสอนเพศศึกษาช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการรับผิดชอบถึงเรื่องของความสัมพันธ์ทางเพศ
5. การสอนเพศศึกษาเป็นการให้ความรู้เรื่องเพศ เพื่อให้นักเรียนได้เปลี่ยนแปลงเจตคติที่ต้องการอันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และลดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

2.3 ขอบเขตเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2548) ได้กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาสำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้กำหนดขอบข่ายเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาไว้ 6 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยที่ 1 พัฒนาการทางเพศ

หน่วยที่ 2 สัมพันธภาพระหว่างบุคคล

หน่วยที่ 3 ทักษะส่วนบุคคลที่จำเป็น

หน่วยที่ 4 พฤติกรรมทางเพศ

หน่วยที่ 5 สุขภาพทางเพศ

หน่วยที่ 6 สังคมและวัฒนธรรม

ดังนั้นการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาจึงนำไปสู่การพัฒนาเยาวชนคนเกิดทักษะที่

จำเป็นในการดำเนินชีวิต ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548)

- การให้คุณค่ากับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งระบบการให้คุณค่านี้เป็นตัวชี้วัดพฤติกรรมเป้าหมาย และการดำเนินชีวิตของเรา
- การสื่อสารรับฟัง การแลกเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิดที่สอดคล้องหรือแตกต่างกัน
- การตัดสินใจ การต่อรอง การทำความเข้าใจเพื่อบรรลุความตั้งใจหรือทางเลือกที่ตนสามารถรับผิชอบได้
- การรักษาและยืนยันในการเป็นตัวของตัวเอง สามารถแสดงความรู้สึกความต้องการของตนเองโดยเคารพในสิทธิของผู้อื่น

2.4 วิธีการสอนเพศศึกษา

การสอนเพศศึกษาเป็นรูปแบบหนึ่งในการแก้ไขปัญหาทางเพศ พบได้ว่าการสอนเพศศึกษาในระบบโรงเรียนซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งที่มีส่วนสำคัญยิ่งในการให้ความรู้ความเข้าใจ สร้างเจตคติ รวมถึงการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศในกลุ่มเด็กและเยาวชนเนื่องจากโรงเรียนมีความเหมาะสมในการจัดกระบวนการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาดังที่ อลิซาเบธ และแมรี่ (Elizabeth and Mary, 2004) ได้กล่าวถึงความเหมาะสมถึงการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

1. โรงเรียนมีนักเรียนอายุระหว่าง 5-16 ปี อาศัยอยู่ในโรงเรียนจำนวนมาก
2. โรงเรียนมีครูผู้สอนเพศศึกษาที่ได้รับการฝึกฝนในการสอนไว้เป็นอย่างดี
3. โรงเรียนมีหลักสูตรเพศศึกษาที่เหมาะสมกับอายุของนักเรียน
4. โรงเรียนมีการสอนเพศศึกษาที่เชื่อมโยงกับเนื้อหาสาระในวิชาอื่นๆ

2.5 การจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

สุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร (2541) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าการจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น เรื่องที่ควรจะสอน ได้แก่ การเจริญเติบโตทางเพศและพัฒนาการทางเพศ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจในวัยรุ่น สรีระวิทยาของอวัยวะเพศและต่อม การสืบพันธุ์ของมนุษย์ สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศชายและเพศหญิง ความเข้าใจในเพศตรงข้าม ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การปรับตัวเข้ากับเพื่อนต่างเพศ การแต่งงานและชีวิตครอบครัว ความเชื่อและความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ

3. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

3.1 ความหมายของวัยรุ่น

วัยรุ่น หรือ “Adolescence” มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า “Adolescere” หมายถึง การเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ (สตีเวนเบิร์ก Steinberg, 1996) ดังนั้น ช่วงวัยรุ่นจึงหมายถึง ช่วงเวลาแห่งการเติบโต จากวัยเด็กที่ยังขาดวุฒิภาวะไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นจึงเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจำเป็นต้องมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาไปพร้อมๆ กัน ในการเข้าสู่วัยรุ่นของเด็กชายและเด็กหญิงนั้นถือเอาการเข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศเป็นเกณฑ์ ทั้งนี้ ทั้งสองเพศจะเข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศไม่พร้อมกันขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมหลายประการ เช่น อาหาร สภาพความเป็นอยู่ ประเพณีและวัฒนธรรม รวมถึงสภาพแวดล้อมอื่นๆ (พรพิมล เจียมนาคินทร์, 2539)

วัยรุ่นถือเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต คืออยู่ระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ เป็นวัยที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นวัยที่ต้องเรียนรู้ถึงความจำเป็นของตัวเอง และเป็นวัยที่มักเกิดปัญหาในชีวิตมากที่สุด Dusek (1987) ได้กล่าวถึงวัยรุ่นว่า วัยรุ่น หมายถึง วัยที่เชื่อมระหว่างความเป็นเด็กกับการเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นระยะที่ต้องปรับพฤติกรรมจากเด็กให้เป็นแบบผู้ใหญ่ที่สังคมยอมรับ การเป็นวัยรุ่นจึงมิได้มีเพียงการเติบโตทางร่างกายเท่านั้น หากแต่หมายรวมถึงการเติบโตทางสังคมซึ่งอยู่ในกรอบของวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นอีกด้วย

อีริกสัน (Erikson, 1968) ให้ความเห็นว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มนุษย์พยายามค้นหาความต้องการที่แท้จริง เรียนรู้บทบาทหน้าที่ และพัฒนาความสามารถเฉพาะตน เพื่อที่จะวางแผนชีวิตต่อไปในอนาคต ซึ่งถ้าในระยะนี้วัยรุ่นประสบความสำเร็จในการค้นหาเอกลักษณ์ของตัวเอง ก็จะส่งผลให้วัยรุ่นเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่รู้จักความสามารถของตน รวมทั้งมีการวางแผนชีวิตที่เหมาะสม ในทางตรงกันข้าม หากเกิดความล้มเหลวในการค้นหาเอกลักษณ์เฉพาะตน วัยรุ่นก็จะสับสนในบทบาทหน้าที่ และมีผลกระทบต่อารเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต นอกจากนี้ยังเป็นวัยที่ค้นหาเอกลักษณ์ของตัวเองแล้ว วัยรุ่นยังปรารถนาที่จะเป็นเหมือนผู้ใดผู้หนึ่งในสังคม นั่นคือวัยรุ่นจะเลือกเอาลักษณะบางอย่างของผู้อื่นมาใช้เป็นลักษณะของตนเอง โดยต้นแบบมักจะได้แก่ พ่อ แม่ ญาติพี่น้อง และครูอาจารย์ แต่การเลียนแบบพฤติกรรมนั้นมิได้จำกัดเฉพาะพฤติกรรมที่ดี วัยรุ่นอาจรับเอาลักษณะก้าวร้าว หรือรุนแรงมาได้

หากวัยรุ่นผู้นั้นประสบกับเหตุการณ์ที่โหดร้าย หรือรุนแรงในชีวิต หรืออาจจดจำพฤติกรรมที่ไม่ดีมาจากบุคคลที่ใกล้ชิด ภาพยนตร์ ละคร หรือเกมต่อสู้ต่างๆ ก็ได้

การให้คำนิยาม หรือคำจำกัดความของคำว่าวัยรุ่นนั้น ถือเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก เนื่องจากยังไม่ได้มีการกำหนดความหมายที่เป็นสากลขึ้น อีกทั้งการใช้ และความหมายของคำว่าวัยรุ่น เยาวชน ผู้เยาว์ หรือหนุ่มสาวนั้น แตกต่างกันไปตามบริบทของการใช้งาน และตามสภาพสังคม ทั้งขึ้นอยู่กับลักษณะการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ที่ต่างกันในแต่ละท้องถิ่น โดยส่วนมากการให้ความหมายของคำว่าวัยรุ่นมักใช้การกำหนดช่วงอายุเป็นเกณฑ์ เนื่องจากการกำหนดช่วงอายุจะทำให้เกิดความชัดเจน และสะดวกกว่าการกำหนดลักษณะนิยามความหมาย

สตีทน์เบอร์ก (Steinberg, 1996) กล่าวถึงความหมายของวัยรุ่นอย่างกว้างๆ ว่าวัยรุ่นเป็นช่วงทศวรรษที่สองของชีวิต และได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่านักสังคมศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่นโดยตรงมักจะจำแนกวัยรุ่นออกเป็น 3 ช่วงวัย ได้แก่ วัยรุ่นตอนต้นมีช่วงอายุตั้งแต่ 11 ถึง 14 ปี วัยรุ่นตอนกลางมีอายุตั้งแต่ 15 ถึง 18 ปี และวัยรุ่นตอนปลาย หรือเยาวชนมีช่วงอายุตั้งแต่ 19 ถึง 21 ปี ซึ่งมีความสอดคล้องกับวัยเริ่มเข้าเรียนในชั้นมัธยมต้น มัธยมปลาย และมหาวิทยาลัย

เนื่องจากในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวัยรุ่นมักพบปัญหาในการให้คำจำกัดความของวัยรุ่นรวมถึงการกำหนดจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการเป็นวัยรุ่น Steinberg (1996) จึงได้เสนอแนะตัวอย่างในการกำหนดขอบเขตของการเป็นวัยรุ่นดังปรากฏในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2 ขอบเขตของการเป็นวัยรุ่น (สตีทน์เบอร์ก Steinberg, 1996: 5)

	เมื่อเริ่มเป็นวัยรุ่น	เมื่อสิ้นสุดวัยรุ่น
ด้านร่างกาย	มือวัยรุ่นสืบทอดพันธุกรรม แต่การทำงานของอวัยวะเพศยังไม่สมบูรณ์	สามารถสืบทอดพันธุกรรมโดยการร่วมเพศ
ด้านอารมณ์	เริ่มแยกตัวออกจากผู้ปกครอง	แยกตัวเป็นอิสระจากผู้ปกครอง
ด้านความรู้ความเข้าใจ	มีความสามารถในการใช้เหตุผลมากขึ้น	มีความสามารถในการใช้เหตุผลได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 2(ต่อ) ขอบเขตของการเป็นวัยรุ่น (สตีเฟนเบอร์ก์ Steinberg, 1996: 5)

	เมื่อเริ่มเป็นวัยรุ่น	เมื่อสิ้นสุดวัยรุ่น
ด้านความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล	เปลี่ยนจากความสนใจในพ่อแม่มาเป็น สนใจเพื่อนฝูง	พัฒนาความสัมพันธ์และความสนิท สนมกับเพื่อนฝูง
ด้านสังคม	เริ่มเรียนรู้การทำงานแบบผู้ใหญ่ เรียนรู้ เรื่องครอบครัว และหน้าที่พลเมือง	มีภาวะของความเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว สามารถหาเอกลักษณ์ของตัวเองได้
ด้านการศึกษา	เริ่มเข้าเรียนในชั้นมัธยมต้น	สำเร็จการศึกษาภาคบังคับ
ด้านนิตินัย	มีภาวะเป็นผู้เยาว์	บรรลุนิติภาวะ

กองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติ หรือ UNFPA (United Nations Fund for Population Activities) ได้ให้คำจำกัดความของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่น (Adolescence) คือ บุคคลในช่วงอายุตั้งแต่ 10 ถึง 19 ปี โดยแบ่งเป็น วัยรุ่นตอนต้นอายุ 10 ถึง 14 ปี และวัยรุ่นตอนปลายอายุ 15 ถึง 19 ปี และเยาวชน (Youth) มีช่วงอายุตั้งแต่ 15 ถึง 24 ปี (UNFPA, 2005)

ในประเทศอินเดีย นโยบายเยาวชนแห่งชาติ ค.ศ. 2003 โดยกระทรวงเยาวชน และกีฬาของอินเดีย ได้กำหนดช่วงอายุของเยาวชน (Youth) ไว้ตั้งแต่ 13 ถึง 35 ปี แต่เนื่องจากประชากรในกลุ่มอายุนี้อย่างคงมีลักษณะที่แตกต่างกัน จึงต้องแบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อย ได้แก่ ช่วงอายุ 13 ถึง 19 ปี ซึ่งถือเป็นกลุ่มวัยรุ่น (Adolescent age) และช่วงอายุ 20 ถึง 35 ปี (Ministry of Youth Affairs & Sports of India, 2003) ส่วนในประเทศนิวซีแลนด์ ได้มีการกล่าวถึงการกำหนดช่วงอายุของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่น คือบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 10 ถึง 24 ปี ตามนโยบายด้านการสาธารณสุขของประเทศ (Wairarapa District Health Board, 2005)

ในประเทศไทยมีนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่นทั้งในด้านจิตวิทยา ชีววิทยา และสังคมวิทยาซึ่งหลายท่านได้ให้นิยามของคำว่าวัยรุ่นไว้อย่างน่าสนใจ โดยจะขอยกมาอ้างถึงในรายงานฉบับนี้ดังต่อไปนี้

จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ และคณะ (2541) ระบุในรายงานการทบทวนองค์ความรู้ด้านเด็ก เยาวชน และครอบครัวว่า เด็กและเยาวชนมีอายุตั้งแต่ 0 ถึง 24 ปี แต่เยาวชนวัยรุ่นจะมีอายุตั้งแต่ 15 ถึง 24 ปี สุชา จันทร์เอม และสุรางค์ จันทร์เอม (2521) ได้ให้ความหมาย

ของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่น คือ วัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็กเป็นวัยที่เป็นสะพานไปหาผู้ใหญ่ไม่มีเส้นขีดชั้นที่แน่นอนว่าเริ่มเมื่อใดและสิ้นสุดวัยเมื่อใด แต่เรายึดเอาความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและรูปร่างเป็นสำคัญ และถ้าจะกำหนดลงไปว่าเริ่มเมื่อใด ก็ถือเอาตอนที่เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือนและมีขนขึ้นในที่ลับ ส่วนเด็กชายถือเอาตอนที่เริ่มมีน้ำกาม กล่าวโดยทั่วไป วัยรุ่นเริ่มจากการมีวุฒิภาวะทางเพศที่สมบูรณ์ สามารถจะเป็นพ่อแม่คนได้ แต่ในการกำหนดอายุที่ชัดเจนแน่นอนนั้นเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก จึงเห็นควรให้แบ่งเป็นช่วงอายุดังนี้ คือ ก่อนวัยรุ่น อายุ 10 ถึง 12 ปี วัยแรกรุ่น อายุ 13 ถึง 16 ปี และ วัยรุ่นตอนปลาย อายุ 17 ถึง 21 ปี

พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุญ (2538) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นจะมีอายุตั้งแต่ 12 ถึง 20 ปี โดยแบ่งวัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. วัยย่างเข้าสู่วัยรุ่น อายุตั้งแต่ 11 หรือ 12 ปี ถึง 13 หรือ 14 ปี
2. วัยรุ่นตอนต้น อายุตั้งแต่ 13 ถึง 14 ปี ถึง 16 หรือ 17 ปี
3. วัยรุ่นตอนปลาย อายุตั้งแต่ 17 ปี ถึง 19 หรือ 20 ปี

โดยได้เสนอเป็นแผนภาพแสดงความคาบเกี่ยวของช่วงวัยต่างๆ แบ่งเป็นเพศชายและเพศหญิง ดังในแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 แสดงความคาบเกี่ยวระหว่างวัยเด็ก วัยรุ่น และวัยย่างเข้าสู่ผู้ใหญ่

เพศหญิง

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
กำเนิด									วัยเด็ก					วัยย่างเข้าสู่วัยรุ่น					วัยรุ่น	ผู้ใหญ่

เพศชาย

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21			
กำเนิด										วัยเด็ก				วัยย่างเข้าสู่วัยรุ่น				วัยรุ่น						ผู้ใหญ่

ที่มา: ดัดแปลงจาก พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุญ (2538: 103)

จะเห็นได้ว่า การกำหนดช่วงอายุของวัยรุ่นนั้นเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก เนื่องจากเด็กแต่ละคนจะเติบโตเป็นวัยรุ่นในช่วงอายุที่ต่างกัน ดังนั้น วัยรุ่น คือ บุคคลที่มีอายุระหว่าง 13 ถึง 25 ปี เพื่อให้ครอบคลุมกลุ่มเยาวชนตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2521 กำหนดไว้

3.2 พัฒนาการของวัยรุ่น

พัฒนาการที่สำคัญของวัยรุ่นสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประการ (พรพิมล เจียมนาคินทร์, 2539) ได้แก่

3.2.1 พัฒนาการทางด้านร่างกาย ร่างกายของวัยรุ่นจะมีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นต่อระบบอวัยวะภายใน เช่น ในระบบการย่อยอาหาร ระบบการไหลเวียนของโลหิต และระบบการผลิตฮอร์โมนของต่อมไร้ท่อ และลักษณะโครงสร้างภายนอกร่างกาย เช่น การเปลี่ยนแปลงของเสียง การขยายตัวของกล้ามเนื้อและกระดูก การมีขนขึ้นตามร่างกาย และการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะสืบพันธุ์

ทั้งนี้เพื่อให้ร่างกายของวัยรุ่นเจริญเติบโตได้เต็มที่ ผู้ใหญ่ควรเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กในการก้าวเข้าสู่วัยรุ่นโดยการให้ความรู้ และคำแนะนำเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และการปฏิบัติตัวให้ถูกต้อง เช่น การรักษาความสะอาดร่างกาย การบริหารร่างกาย เพื่อให้มีสัดส่วนงดงาม แนะนำเรื่องการเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ การใช้เวลาว่างให้เหมาะสม และการพักผ่อนให้พอเพียง

3.2.2 พัฒนาการทางด้านอารมณ์ อารมณ์ของวัยรุ่นจะมีลักษณะอ่อนไหวง่ายมีอารมณ์รุนแรงอารมณ์ไม่คงที่ ไม่สม่ำเสมอ และเกิดความเครียดได้ง่าย ทั้งนี้ เนื่องจากวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างเห็นได้ชัด จึงทำให้เกิดความกังวลและขาดความมั่นใจในบุคลิกภาพของตนเอง การเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมน และการทำงานของต่อมไร้ท่อจะทำให้วัยรุ่นมีพลังงานมาก และอาจไม่ได้ใช้พลังงานที่มีให้เกิดประโยชน์จนทำให้ผู้ใหญ่ไม่พอใจ เช่น ใช้เวลาส่วนตัวอยู่กับเพื่อน หรือเที่ยวเตร่เตรตามศูนย์การค้า นอกจากนี้ เมื่อต่อมเพศถูกพัฒนาเต็มที่วัยรุ่นจะเริ่มสนใจในเพศตรงข้าม และมีพฤติกรรมเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้ามซึ่งบางครั้งก็อาจจะขัดใจผู้ใหญ่ และทำให้ถูกผู้ใหญ่ต่อว่าจนทำให้เกิดความเครียดได้

3.2.3 พัฒนาการทางด้านสังคม วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทาง เจตคติ และพฤติกรรมทางสังคมในทุกด้าน วัยรุ่นจะต้องการอิสระเสรีภาพในการคิด การปฏิบัติตัว การคบ

เพื่อน และต้องการความเป็นส่วนตัว จึงทำให้บางครั้งอาจเกิดปัญหาความไม่เข้าใจกันกับผู้ใหญ่ และส่งผลให้วัยรุ่นหันไปใกล้ชิดกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าครอบครัว วัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับการคบเพื่อน และต้องการเลือกกลุ่มเพื่อนที่มีค่านิยม และมีความสนใจในสิ่งเดียวกันเพื่อให้ตนเองได้รับการยอมรับ มีความรู้สึกมั่นใจ และปลอดภัย ทั้งนี้การคบเพื่อนจะช่วยให้วัยรุ่นรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับสังคม เรียนรู้การรักษามิตรภาพ มีความเข้าใจตัวเอง และรู้จักรับฟังความเห็นของผู้อื่น การปรับตัวให้เข้ากับสังคมนับว่าเป็นพัฒนาการที่ยากที่สุดของวัยรุ่น

3.2.4 พัฒนาการทางด้านสติปัญญา ช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาระดับสติปัญญาเป็นอย่างมาก นักจิตวิทยาด้านพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์หลายท่านมีความเห็นตรงกันว่า สติปัญญาของมนุษย์จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ระหว่างอายุ 18 ถึง 20 ปี โดยในวัยนี้มนุษย์จะสามารถให้นิยามของวัตถุสิ่งของต่างๆ ได้อย่างชัดเจน สามารถแบ่งแยกคุณลักษณะของสิ่งของต่างๆ ได้ดี มีพัฒนาการทางความคิดรวบยอด และมีความคิดในระดับที่เป็นนามธรรม พัฒนาการทางสติปัญญาของวัยรุ่นปรากฏในหลายรูปแบบ เช่น รู้จักลองตั้งสมมุติฐานหลายๆ แบบเพื่อหาข้อสรุปที่ดีที่สุด สามารถแก้ปัญหามากมาย แบบ โดยมีกระบวนการคิดที่มีระบบและมีเหตุผล มีความจำดีสามารถจดจำสิ่งที่ตนสนใจได้อย่างแม่นยำแต่มักไม่นำไปใช้ในเรื่องการเรียน มีความคิดกว้างไกล มีจินตนาการคิดฝันถึงสิ่งต่างๆ อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง และมีความเชื่อมั่นในตัวเองหรือความเห็นของตนอย่างรุนแรง

3.3 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่น

พัฒนาการของวัยรุ่นในแต่ละท้องถิ่นอาจมีลักษณะบางอย่างคล้ายกัน เช่น การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและจิตใจ แต่ในขณะเดียวกันสภาพแวดล้อมก็มีส่วนสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นมีความแตกต่างกัน (UNFPA, 2005) ดังนั้น ในการศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่น นอกจากจะศึกษาโดยตรงที่ตัววัยรุ่นเองแล้ว การศึกษาบริบทแวดล้อมที่สำคัญต่อพัฒนาการ และลักษณะนิสัยของวัยรุ่นก็เป็นสิ่งจำเป็นที่ควรศึกษาประกอบไปพร้อมกัน

สตีเวนเบิร์ก (Steinberg, 1996) จึงเสนอให้ศึกษาบริบทแวดล้อมที่สำคัญ 4 ประการ ที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นอันได้แก่ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน โรงเรียน และกิจกรรมของวัยรุ่น เพื่อให้การศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่นมีความถูกต้องตามจริง และไม่เกิดความคลาดเคลื่อน

3.3.1 วัยรุ่นกับครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการของมนุษย์มากที่สุด นับตั้งแต่เด็กจนโต ครอบครัวจะเป็นเสมือนเบ้าหลอมให้คนมีพื้นฐานที่ดีหรือไม่ดีต่างกันไป จากการศึกษาปัญหาสังคมจะพบว่า ปัญหาของวัยรุ่นส่วนใหญ่ล้วนมีสาเหตุเบื้องต้นมาจากปัญหาภายในครอบครัวทั้งสิ้น (พรพิมล เจียมนาคินทร์, 2539) ดังนั้นในการแก้ปัญหาวัยรุ่น หนทางหนึ่งที่สามารถเป็นไปได้คือการเริ่มแก้ปัญหาของครอบครัวก่อน และเมื่อครอบครัวมีปัญหาน้อยลง ปัญหาของวัยรุ่นก็จะลดน้อยลงตามไปด้วย

ในปัจจุบัน ครอบครัวในสังคมไทยมีแนวโน้มที่จะมีขนาดลดลงจากครอบครัวขยาย กลายมาเป็นครอบครัวเดี่ยว หรือเป็นครอบครัวที่ขาดพ่อหรือแม่เนื่องมาจากปัญหาการหย่าร้างที่เพิ่มมากขึ้น โดยผลกระทบของการหย่าร้างจะปรากฏในพฤติกรรมทางสังคมของวัยรุ่น (พรพิมล เจียมนาคินทร์, 2539) เช่น วัยรุ่นที่เติบโตขึ้นภายในครอบครัวที่ความสัมพันธ์ไม่ดีมีแนวโน้มที่จะไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวใหม่ของตน เนื่องจากขาดต้นแบบของครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น พ่อแม่ขาดการดูแลเอาใจใส่ และขาดความรับผิดชอบจะสร้างปัญหาให้แก่ลูก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับลูกที่อยู่ในวัยรุ่น ดังนั้น เพื่อเป็นการช่วยลดปัญหาสังคมที่มีพื้นฐานมาจากปัญหาครอบครัว พ่อแม่จึงควรวางตัวเป็นเพื่อนที่ดีของลูก หลีกเลี่ยงการโต้เถียงกันต่อหน้าลูก อบรมสั่งสอนลูกโดยมีความเมตตาเป็นพื้นฐาน

เมื่อลูกย่างเข้าสู่วัยรุ่น ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูกจะเริ่มห่างเหินขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากวัยรุ่นต้องการเป็นอิสระ พ่อแม่ควรรหาโอกาสพูดคุยกับลูกในเรื่องต่างๆ เช่น การวางตัวในสังคม การเคารพในสิทธิของผู้อื่น การคบเพื่อน และการรู้จักคุณค่าของเงิน หรืออบรมสั่งสอนโดยยึดหลักของเหตุผล และใช้การแนะนำแทนการออกคำสั่ง

3.3.2 วัยรุ่นกับโรงเรียน

นอกเหนือจากสถาบันครอบครัวแล้ว โรงเรียนเป็นอีกหนึ่งสถาบันที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการหรือการเจริญเติบโตของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก วัยรุ่นใช้เวลากว่าหนึ่งในสามของวันอยู่ในโรงเรียนหรือสถานศึกษา สังคมในโรงเรียนถือเป็นสังคมภายนอกบ้านที่เป็นประสบการณ์ครั้งแรกของเด็ก (พรพิมล เจียมนาคินทร์, 2539) เป็นสถานที่ที่เด็กมีโอกาสได้พบเพื่อนรุ่นเดียวกัน ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ทั้งที่เป็นวิชาความรู้ และเป็นประสบการณ์ชีวิต เด็กจะได้เรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น การทำงานเป็นหมู่คณะ ความรับผิดชอบงานต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ความมีน้ำใจ เรียนรู้บทบาทการเป็นผู้ให้และผู้รับ รู้จักสิทธิ

และหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น และยังได้เรียนรู้ความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ โดยสิ่งต่างๆ ที่เด็กเรียนรู้ในโรงเรียนจะช่วยให้เด็กพัฒนาไปสู่การมีวุฒิภาวะทางสังคมเมื่อเป็นวัยรุ่น ซึ่งเป็นรากฐานของการใช้ชีวิตในสังคมเมื่อโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่

ภายในโรงเรียน บุคคลที่มีความสำคัญต่อวัยรุ่นเป็นอย่างมาก คือ ครู หน้าที่ของครูโดยทั่วไปคือ การถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ลูกศิษย์ พร้อมทั้งสั่งสอนให้เป็นพลเมืองที่ดี มีความรับผิดชอบต่อสังคม ครูเป็นบุคคลที่จะสร้างให้เด็กมีวุฒิภาวะที่สมบูรณ์ จากการศึกษาของพรพิมล เจียมนาคินทร์ (2539) พบว่า เด็กวัยรุ่นคืออนาคตของชาติที่ต้องการเวลาในการเอาใจใส่ดูแลจากครูเป็นพิเศษมากกว่าในวัยอื่นๆ เด็กจะมีความเชื่อถือและไว้วางใจต่อครูมาก แต่ในบางครั้ง ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียน เช่น เด็กหนีเรียน หรือไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ อาจมีสาเหตุมาจากตัวเด็ก หรือตัวครู โดยสมพร สุทัศน์ (2531: 64 อ้างถึงใน พรพิมล เจียมนาคินทร์, 2539: 179) ได้รวบรวมปัญหาต่างๆ ที่เกิดจากตัวครูไว้ เช่น ครูสอนไม่ดี ครูไม่มีความยุติธรรม ครูไม่สนใจและไม่ให้ความสำคัญกับเด็ก และครูเจ้าอารมณ์ เหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กมีพฤติกรรมเป็นปัญหาได้ ดังนั้นครูที่สอนเด็กวัยรุ่นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในจิตวิทยาวัยรุ่นจึงจะสามารถควบคุมพฤติกรรมของเด็กได้ นอกเหนือจากความสามารถในการสอน คุณสมบัติที่สำคัญประการหนึ่งของครูคือการมีอารมณ์ขัน เพราะอารมณ์ขันจะช่วยระบายความเครียด และสร้างบรรยากาศการเรียนให้สนุกสนาน ทำให้เด็กอยากเรียนมากขึ้น ดังมีคำกล่าวที่ว่า “ครูที่ดีที่สุด คือ ครูที่หัวเราะสนุกสนานไปกับเด็ก ส่วนครูที่เลวที่สุด คือ ครูที่หัวเราะเยาะเด็ก” (สมบัติพิศสะอาด, 2536: 49 อ้างถึงใน พรพิมล เจียมนาคินทร์, 2539: 180)

เมื่อพิจารณาถึงขนาดของโรงเรียนและชั้นเรียนว่ามีอิทธิพลต่อคุณภาพการเรียนการสอนหรือพัฒนาการของเด็กหรือไม่ (สตีเวนเบิร์ก Steinberg, 1996) ตอบว่า โรงเรียนและห้องเรียนขนาดเล็กน่าจะดีกว่าขนาดใหญ่ในแง่ที่ว่า เด็กจะมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนได้ในอัตราส่วนที่มากกว่า อีกทั้งยังสามารถทำงานใกล้ชิดกับเพื่อนๆ ได้อย่างทั่วถึง จากการศึกษาพบว่า นักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กจะมีโอกาสทำหน้าที่ผู้นำ หรือได้รับมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ อันจะนำมาซึ่งความขยันหมั่นเพียร และความมั่นใจในตนเอง มากกว่านักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ แต่จากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นในชั้นเรียนขนาดใหญ่สามารถเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาต่างๆ ได้เท่ากับวัยรุ่นที่เรียนในชั้นเรียนขนาดเล็ก

โรงเรียนที่ดีจะสามารถสร้างเสริมพัฒนาการของวัยรุ่นได้โดย มีการจัดแผนการเรียนการสอนที่เหมาะสม มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ทั้งในด้านกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และการ

ช่วยเหลือสังคม ส่งเสริมการมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี ปรับปรุงสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้เหมาะสมและปลอดภัย มีบุคลากรที่เข้าใจธรรมชาติและความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น และที่สำคัญที่สุด คือ มีครูที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ลูกศิษย์

3.3.3 วัยรุ่นกับเพื่อน

วัยรุ่นกับกลุ่มเพื่อนถือเป็นสิ่งที่คู่กัน การคบเพื่อนมีความสำคัญมากสำหรับวัยรุ่น กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติ และพฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก วัยรุ่นมักจะเลือกเพื่อนที่มีรสนิยมตรงกัน มีทัศนคติคล้ายคลึงกัน และมีขนาดของร่างกายเท่าๆ กัน (สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม, 2521) โดยเด็กชายจะรวมกลุ่มกับเด็กชายด้วยกันก่อน ในทำนองเดียวกัน เด็กหญิงก็จะรวมกลุ่ม และมีกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน (สตีเวนเบิร์ก Steinberg, 1996) จากนั้นเมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่นเด็กจะเริ่มมีความรู้สึกอยากคบเพื่อนต่างเพศบ้าง ลักษณะการคบเพื่อนของวัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงไปเมื่อวัยรุ่นเติบโตขึ้น ซึ่ง (กริมเดอร์ Grimder, 1966 อ้างถึงใน พรพิมล เจียมนาคินทร์, 2539: 83) ได้แบ่งขั้นตอนการพัฒนาการเป็นกลุ่มของวัยรุ่นไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การพัฒนาการของกลุ่มวัยรุ่นชาย-หญิง เป็นแบบอิสระต่อกัน

ขั้นที่ 2 มีการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้าง โดยมีการแยกเพศของกลุ่มชายและกลุ่มหญิงแม้ว่าจะรวมอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

ขั้นที่ 3 การปฏิสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายหญิงมีลักษณะเป็นกลุ่มย่อยหลายกลุ่ม และแต่ละกลุ่มยังคงมีความสัมพันธ์ต่อกัน หมายถึง มีลักษณะของการจับคู่แต่ยังอยู่ภายในกลุ่ม

ขั้นที่ 4 เริ่มแบ่งแยกจากคู่ที่อยู่ในกลุ่มมาเป็นคู่เดี่ยว

การเข้ากลุ่มของวัยรุ่นนั้นเกิดจากวัยรุ่นมีความกังวลใจในการเปลี่ยนแปลงของรูปร่าง ทำให้เกิดความไม่มั่นใจจึงต้องการการยอมรับจากสังคมและกลุ่มเพื่อน วัยรุ่นต้องการให้เพื่อนยอมรับตนเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่ม โดยอาจทำกิจกรรมร่วมกัน แต่งกายแบบเดียวกัน พูดจาโดยใช้ภาษาระดับเดียวกัน การเข้ากลุ่มจะช่วยให้วัยรุ่นมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีสังคมกว้างขวางขึ้น และยังช่วยให้เข้าใจชีวิตมากขึ้นเมื่อได้เห็นปัญหาของผู้อื่น

ความสัมพันธ์ในครอบครัวก็มีความเกี่ยวข้องกับการคบเพื่อนของวัยรุ่นในครอบครัวที่ไม่อบอุ่น วัยรุ่นจำเป็นต้องรวมกลุ่มกับเพื่อนเพื่อหาเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ อาศัยความเข้าใจและความอบอุ่นจากเพื่อนมาเป็นสิ่งทดแทนความรักจากครอบครัว โดยวัยรุ่นจะยอมทำ

ตามเพื่อนทุกอย่างซึ่งเป็นเรื่องที่น่ากังวล หากกลุ่มเพื่อนมีพฤติกรรมเกเร สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่นก็อาจทำให้หลงทำในสิ่งที่ผิด และสูญเสียอนาคตได้

3.3.4 วัยรุ่นกับกิจกรรม

ตามธรรมชาติของวัยรุ่นนั้น วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลองสิ่งใหม่ๆ ที่ตนสนใจ ทั้งในเรื่องหลักการและแนวคิดต่างๆ เรื่องที่ทำทนาย รวมถึงเรื่องเร้นลับ นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีความพยายามที่จะปรับปรุงตนเอง แก้ไขข้อบกพร่องของตน และมีความมุ่งมั่นในงานที่รับผิดชอบ วัยรุ่นจึงมักใช้เวลาว่างในการตอบสนองของความต้อการเหล่านั้น ทางเลือกของวัยรุ่นในการใช้เวลาว่างอาจเป็นไปในทางที่เกิดประโยชน์ หรือเกิดโทษต่อตัววัยรุ่นเอง หรือต่อสังคม พรพิมล เจียมนาคินทร์(2539) กล่าวว่า กิจกรรมบันเทิงที่วัยรุ่นเลือกปฏิบัตินั้น เกิดขึ้นจากเหตุผลเพียงข้อเดียว นั่นคือเพื่อให้ร่างกายผ่อนคลายความตึงเครียด และความกดดันที่เกิดขึ้นในโรงเรียน หรือจากงานที่ได้รับมอบหมายจากที่บ้าน

กิจกรรมนันทนาการต่างๆ ที่วัยรุ่นสนใจ มักจะเกี่ยวข้องกับความถนัดของตัววัยรุ่น เช่น การประดิษฐ์สิ่งของ การวาดภาพ การเล่นดนตรี หรือการเล่นกีฬา ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้มีประโยชน์ต่อพัฒนาการทั้ง 4 ด้านของวัยรุ่นอันได้แก่ ทางร่างกาย เช่น วัยรุ่นสามารถเสริมสร้างความแข็งแรงทางกาย และพัฒนารูปร่างให้สมส่วนจากการเล่นกีฬา ทางอารมณ์ เช่น กิจกรรมดนตรีหรือศิลปะจะช่วยให้วัยรุ่นมีช่องทางปลดปล่อยพลังงานในตัว และทำให้วัยรุ่นรู้สึกผ่อนคลายจากความตึงเครียด ทางสังคม เช่น กิจกรรมที่ต้องร่วมกันทำกับผู้อื่น จะช่วยให้วัยรุ่นพัฒนาบุคลิกภาพ และเรียนรู้วิธีการเข้าสังคม และทางสติปัญญา เช่น กิจกรรมการประดิษฐ์สิ่งของ หรือการค้นคว้าต่างๆ จะช่วยให้วัยรุ่นได้เรียนรู้ประสบการณ์ที่อยู่นอกเหนือตำราเรียน

วัยรุ่นในต่างประเทศ เช่นในสหรัฐอเมริกาหรือประเทศในแถบยุโรปอาจใช้เวลาว่างไปกับการทำงานพิเศษในช่วงที่ไม่ต้องไปโรงเรียนมากกว่าการใช้เวลาในการทำกิจกรรมบันเทิงอื่นๆ (Steinberg, 1996) หากแต่รายได้ที่เกิดจากการทำงานพิเศษนั้น มิได้ถูกนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการศึกษา หรือช่วยเหลือทางบ้าน แต่หมดไปกับกิจกรรมบันเทิง เช่น การซื้อเสื้อผ้า ซื้อรถยนต์ การชมภาพยนตร์ หรือการรับประทานอาหารในภัตตาคารกับเพื่อน ต่างกับวัยรุ่นในประเทศไทย ที่มักจะใช้เวลาว่างเพื่อกิจกรรมบันเทิงมากกว่าการทำงานพิเศษ ทั้งนี้เนื่องจากสังคมไทยแต่เดิมไม่นิยมให้วัยรุ่นทำงานพิเศษเพราะถือว่าเป็นสิ่งน่าดูถูก แสดงถึงฐานะที่ไม่ดีของครอบครัว ซึ่งค่านิยมนี้กำลังเปลี่ยนไปเนื่องจากสังคมไทยเริ่มเปิดรับวัฒนธรรมการทำงานพิเศษ

ของวัยรุ่น และคิดว่าเป็นสิ่งที่น่าอายเนื่องจากเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น

การทำงานพิเศษหรือการทำกิจกรรมนันทนาการของวัยรุ่นอาจเกิดผลกระทบต่อ การเรียนหรือเกิดผลเสียต่อตัวของวัยรุ่นเองได้ หากวัยรุ่นไม่รู้จักรจัดการจัดสรรเวลาที่เหมาะสม หรือมี การเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด สิ่งผิดกฎหมาย หรือคบเพื่อนที่ไม่ดี ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาสังคม ต่างๆ ตามมาดังที่ปรากฏเป็นข่าวบ่อยครั้ง

3.4 ปัญหาของวัยรุ่น

วัยรุ่นถือได้ว่าเป็นวัยที่สำคัญที่สุด ซึ่งอาจพัฒนาไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพหรือ อาจหลงเดินทางผิดจนหมดอนาคตตั้งแต่ยังไม่เป็นผู้ใหญ่ นักจิตวิทยาวัยรุ่นได้กล่าวถึงวัยรุ่นว่า เป็น “วัยแห่งพายุบุแคม” (Hall, 1904 อ้างถึงใน สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม, 2521: 1) หรือเป็น “วัยวิกฤต” (Erikson, 1968) วัยรุ่นจึงเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อที่มีความเสี่ยงต่อการเกิด ปัญหามากที่สุด

สาเหตุของปัญหาวัยรุ่นมีหลายประการ เช่น เกิดจากมีอารมณ์ตึงเครียด เกิด ความทุกข์และความวิตกกังวลใจ มีอารมณ์โกรธ และต้องการระบายออก มีความขัดแย้งภายใน ใจ ชอบความท้าทายและโลดโผน มีอารมณ์พิศواسและมีความต้องการทางเพศ หรือได้รับความ กดดันจากสังคมรอบข้าง ทั้งนี้ ได้มีผู้จัดลำดับความกดดันในเรื่องต่างๆ ของวัยรุ่นเรียงตามลำดับ มาก - น้อยไว้ดังนี้ (ยิ่งใหญ่, ผู้แปล, 2535: 90 อ้างถึงใน พรพิมล เจียมนาคินทร์, 2539: 233)

1. เรื่องเพศ	2. ยาเสพติด	3. การศึกษา	4. งาน
5. การสอบคัดเลือก	6. เพื่อน	7. ผลการเรียน	8. สงคราม
9. ปัญหาของเพื่อน	10. ปัญหาอนาคต	11. ปัญหาครอบครัว	

มีผู้กล่าวว่า ปัญหาวัยรุ่นเป็นสิ่งที่ไม่สามารถจะแก้ไขให้หมดไปได้ เพราะปัญหา วัยรุ่นเป็นปัญหาเฉพาะของแต่ละยุคสมัย ในยุคสมัยหนึ่งก็มีปัญหาแบบหนึ่งซึ่งถึงแม้เราจะแก้ ปัญหาในสมัยนั้น ๆ ได้ แต่เมื่อเข้าสู่ยุคใหม่ก็เกิดปัญหาใหม่ ๆ ขึ้นมาให้เราตามแก้ไขไปเรื่อย ๆ ซึ่งก็สอดคล้องกับปัญหาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยเช่นกัน ทั้งนี้ปัญหาวัยรุ่นส่วนมากที่ พบมีดังนี้

3.4.1 ปัญหาด้านพัฒนาการ

ตามที่เราได้แบ่งพัฒนาการของวัยรุ่นออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ดังนั้น จึงขอกล่าวถึงปัญหาด้านพัฒนาการของวัยรุ่นในแต่ละด้านตามลำดับ

เมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นความเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดจะเกิดขึ้นกับร่างกายก่อน เมื่อร่างกายเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ววัยรุ่นจะเกิดความวิตกกังวลกับความเปลี่ยนแปลง เช่น การมีเสียงแตก การมีหนวดเคราหรือมีขนขึ้น การมีประจำเดือน หรือการที่เต้านมขยายเป็นต้น เด็กจะกลัวถูกเพื่อนล้อและขาดความมั่นใจในตนเองซึ่งอาจมีผลต่อบุคลิกภาพได้ในขณะเดียวกัน เด็กที่มีพัฒนาการช้ากว่าเพื่อนก็จะเกิดความกังวลใจ หรือเกิดความเครียดได้เช่นเดียวกัน

พัฒนาการทางอารมณ์เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สร้างปัญหาให้กับวัยรุ่น เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีลักษณะอารมณ์แปรปรวนไม่คงที่ คือ มีความรุนแรง หรือบางครั้งอ่อนไหวได้ง่าย เมื่อได้รับความกระทบกระเทือนจิตใจมักจะมีอาการเก็บกด และหันไประบายออกกับสิ่งอื่น เช่น การเล่นเกม เล่นดนตรี การเที่ยวเตร่ การใช้สารเสพติด การหนีออกจากบ้าน หรือฆ่าตัวตาย เป็นต้น

ปัญหาด้านการปรับตัวในสังคมนับว่าเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสนใจเช่นกัน วัยรุ่นในปัจจุบันมักขาดระเบียบวินัย และขาดความเคารพในสิทธิ และหน้าที่ทั้งของตนเอง และของผู้อื่น ทำให้สังคมเกิดความปั่นป่วนวุ่นวาย เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยแห่งความคึกคะนอง ชอบทะเล่เมิดกฏ และไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนตักเตือนของผู้ใหญ่ เพราะถือว่าวัยรุ่นมีความคิดเป็นของตนเอง ดังนั้น ผู้ปกครองของวัยรุ่นจึงควรปลูกฝังความมีระเบียบวินัยตั้งแต่วัยเยาว์ รวมถึงประพฤตินให้เป็นแบบอย่างที่ดีของวัยรุ่นด้วย

ความแตกต่างทางด้านสติปัญญาก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งสำหรับวัยรุ่น ภายในชั้นเรียนเด็กที่เรียนเก่งจะมีปัญหา เช่น มีความมั่นใจในตนเองสูง ใช้ความฉลาดเอาเปรียบผู้อื่น ไม่ยอมรับความพ่ายแพ้ และอาจรู้สึกกดดันเมื่อเป็นที่คาดหวังของพ่อแม่และครูอาจารย์ ส่วนเด็กที่เรียนอ่อนก็จะมีปัญหา เช่น ไม่ได้รับความสนใจ หรือถูกดูแคลนจากเพื่อนหรือครู เข้ากลุ่มกับเพื่อนได้ยากเนื่องจากมีความเข้าใจในบทเรียน หรือในเรื่องราวต่างๆ ช้ากว่าคนอื่น ทำให้ไม่มั่นใจในตนเอง เกิดความเครียด ขาดความภาคภูมิใจในตัวเอง และเห็นว่าตนเองไม่มีคุณค่า

3.4.2 ปัญหายาเสพติด

ยาเสพติดเป็นสิ่งที่เร้าใจและมีอันตรายอย่างใหญ่หลวงต่อวัยรุ่นโดยเฉพาะวัยรุ่นที่มีความคึกคะนอง วัยรุ่นจะมีความอยากรู้อยากทดลองเสพสิ่งเสพติดชนิดต่างๆ เมื่อตนมีโอกาสโดยมองข้ามโทษภัยของสิ่งเสพติดเหล่านั้นไป สาเหตุสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นติดยาเสพติดนอกจากความคึกคะนองอยากลองนั้นได้แก่ การแสวงหาทางออกเมื่อเกิดปัญหาในชีวิต สิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกครอบครัวที่มีผู้ติดยาหรือมียาเสพติด การใช้เวลาว่างในทางที่ผิด และการถูชักชวนหรือล่อลวงโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ (สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม, 2521) ปัจจุบันยาเสพติดมีมากมายหลายชนิด ทั้งยากระตุ้นประสาท ยาหลอนประสาท ยาแก้ปวดประสาท และยาที่ช่วยกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ซึ่งล้วนแต่เป็นอันตรายต่อผู้เสพทั้งสิ้น การปลูกฝังความเข้าใจเรื่องโทษภัยของยาเสพติด การรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รวมถึงการนำหลักธรรมมาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจจะสามารถช่วยให้ออกจากยาเสพติดได้ อยุ่อย่างไรก็ดี ความรักและความเข้าใจภายในครอบครัวถือเป็นเกราะป้องกันยาเสพติดที่ดีที่สุด

3.4.3 ปัญหาการทะเลาะวิวาท และใช้ความรุนแรง

ปัญหาการทะเลาะวิวาทในหมู่วัยรุ่น หรืออาจเรียกว่าการยกพวกตีกันเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นประจำในสังคมไทย โดยรูปแบบของการทะเลาะวิวาทมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ จากอดีตนักเรียนที่ทะเลาะกันจะใช้เพียงการชกต่อย หรือตีกันด้วยไม้ แต่ในระยะหลังมีการใช้อาวุธ เช่น มีด ปืน หรือท่อนเหล็กเป็นอาวุธในการต่อสู้กัน วัยรุ่นส่วนใหญ่ที่ยกพวกตีกันมักจะเป็นกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งมักเป็นนักเรียนชาย มีอายุประมาณ 15 ถึง 18 ปี ในกลุ่มช่างกลกับช่างก่อสร้าง (พรพิมล เจียมนาคินทร์, 2539) กลุ่มวัยรุ่นเหล่านี้มักจะตีกันในสถานที่สาธารณะ เช่น ตามป้ายรถเมล์ บนรถเมล์ หรือในการแสดงคอนเสิร์ต ซึ่งทำให้มีผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องได้รับบาดเจ็บ หรือเสียชีวิตจากเหตุทะเลาะวิวาทอยู่เสมอ อยุ่อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันพบว่า เด็กนักเรียนหญิงในชั้นมัธยมศึกษา มีแนวโน้มการก่อเหตุทะเลาะวิวาท และใช้ความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากไม่พอใจที่เพื่อนตีเด่นกว่าตน หรือหลงรักชายหนุ่มคนเดียวกัน นอกจากนี้ประเด็นปัญหายุวชนที่สังคมให้ความสนใจมากยิ่งขึ้นได้แก่ ปัญหาการใช้ความรุนแรงในการรับน้องใหม่ของรุ่นพี่ในสถาบันการศึกษา และปัญหาแก๊งมอเตอรืไซด์ เป็นต้น

3.3.4 ปัญหาทางเพศ

การเจริญเติบโตทางร่างกายของวัยรุ่นทำให้เกิดพัฒนาการทางเพศ โดยมีฮอร์โมนเพศเป็นตัวกระตุ้นความรู้สึกนึกคิดในเรื่องนี้ วัยรุ่นจึงมีความสนใจใคร่รู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

ทั้งในเพศของตน และเพศตรงข้าม แต่เนื่องจากสังคมไทยยังไม่เปิดกว้างในเรื่องการศึกษาหาความรู้เรื่องเพศมากนัก ทำให้พ่อแม่ รวมทั้งครูอาจารย์มีความกระดากอายที่จะพูด และหลีกเลี่ยงที่จะให้ความรู้ในเรื่องเพศศึกษากับวัยรุ่น หรือพยายามหลีกเลี่ยงการตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยมักจะกล่าวว่า “เมื่อโตขึ้นก็รู้เอง” ความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศ และความคิดที่ว่าตัวเองโตแล้ว ประกอบกับการขาดความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องเพศศึกษาทำให้วัยรุ่นอยากทดลองแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปัจจุบันวัยรุ่นได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้ารอบตัว ไม่ว่าจะเป็นทางหนังสือ สื่อโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หรือทางอินเทอร์เน็ต ทำให้วัยรุ่นใช้เวลาครุ่นคิดกับเรื่องเพศมากขึ้น

วัยรุ่นที่ไม่ได้รับคำแนะนำที่ถูกต้องจากผู้ใหญ่ในเรื่องการหักห้ามใจ หรือขาดการปลูกฝังค่านิยมในเรื่องความเป็นสุภาพบุรุษ และลักษณะของกุลสตรีตั้งแต่เยาว์วัย จะทำให้ไม่สามารถแยกแยะในเรื่องความรักกับการมีเพศสัมพันธ์ได้ เมื่อวัยรุ่นชายหญิงเกิดความพึงพอใจในกันและกันและคิดว่านั้นคือความรักก็อาจจะมีเพศสัมพันธ์กัน หรืออาจร้ายแรงไปกว่านั้นหากวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์โดยที่ไม่ได้สมัครใจ เช่น การถูกล่วงละเมิดทางเพศ จะทำให้สภาพจิตใจทรุดโทรมเกิดเป็นตราบาป และอาจส่งผลไปถึงพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติเมื่อเป็นผู้ใหญ่

ปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หรือรักร่วมเพศเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่พบได้บ่อยในสังคมไทย โดยอาจมีสาเหตุมาจากทางบ้าน เช่น การที่เด็กชายไม่ชอบพ่อ หรือเด็กหญิงไม่ชอบแม่ ทำให้ลูกไม่ยอมเติบโตมามีลักษณะเหมือนพ่อและแม่ เด็กชายจะไม่อยากเลียนแบบพ่อ และเด็กหญิงจะไม่อยากเหมือนแม่ โดยปฏิบัติตัวในทางตรงข้าม อีกสาเหตุหนึ่งมักจะมาจากครอบครัวที่ขาดพ่อหรือแม่ ลูกจะเลียนแบบพฤติกรรมของพ่อหรือแม่ที่เลี้ยงดูตน เช่น ลูกสาวที่อยู่กับพ่อจะมีพฤติกรรมเป็นทอม ส่วนลูกชายที่สนิทกับแม่จะมีพฤติกรรมเอนเอียงไปในแบบผู้หญิง พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศยังอาจเกิดจากสาเหตุอื่นๆ เช่น การเรียกร้องความสนใจของวัยรุ่น การต้องการเป็นที่ยอมรับในหมู่เพื่อน หรือเกิดจากการเลียนแบบคนดัง เป็นต้น ปัญหาการรักร่วมเพศจะนำมาซึ่งปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ร้ายแรง เช่น กามโรค และโรคเอดส์ หากขาดการป้องกันอย่างถูกวิธี

การมีเพศสัมพันธ์เพียงเพราะความอยากรู้อยากทดลองอาจส่งผลให้เกิดการตั้งครรรภในวัยเรียน เนื่องจากขาดความรู้เรื่องการคุมกำเนิด และเกิดจากความรู้อันไม่ถึงการณ์ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ต้องหยุดพักการศึกษากลางคัน และจะนำมาซึ่งปัญหาในอนาคต เช่น ขาดโอกาสทางการศึกษาทำให้ไม่สามารถหางานที่ดีได้ และมีรายได้ไม่พอเลี้ยงชีพ เป็นต้น นอกจากนี้ วัยรุ่นยังไม่มีวุฒิภาวะพอที่จะทำหน้าที่พ่อแม่ได้ การตั้งครรรภในวัยรุ่นจึงเป็นอันตราย

อย่างยิ่งทั้งต่อตัวแม่ และทารกในครรภ์หากแม่ขาดความรู้ในการดูแลตนเองระหว่างตั้งครรภ์ก็จะส่งผลให้เกิดโรคแทรกซ้อนต่างๆ เช่น ภาวะครรภ์เป็นพิษ ซึ่งอาจจะทำให้แม่และทารกในครรภ์พิการหรือเสียชีวิต การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นอาจส่งผลให้เด็กคลอดก่อนกำหนด ซึ่งทารกที่คลอดก่อนกำหนดมีแนวโน้มที่จะมีสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ หรือพิการ และตกเป็นภาระของสังคมต่อไป

อีกหนึ่งปัญหาสำคัญที่สืบเนื่องมาจากปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นก็คือ ปัญหาการทำแท้ง เนื่องจากวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์จะเกิดความเครียดที่ทำให้พ่อแม่ และตนเองเดือดร้อน เกิดความอับอาย บางสถานศึกษาก็มีระเบียบให้นักเรียนที่ตั้งท้องต้องลาออก สิ่งเหล่านี้จึงเป็นความกดดันทำให้วัยรุ่นหลายคนตัดสินใจทำแท้งทั้งที่รู้ว่าการทำแท้งมีอันตรายต่อชีวิต และจิตใจเป็นอย่างมาก ความรักความเข้าใจภายในครอบครัว และความดูแลเอาใจใส่ของพ่อแม่ รวมถึงการสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการป้องกันปัญหาทางเพศของวัยรุ่น

4. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะชีวิต

4.1 ความหมายของทักษะชีวิต

ทักษะ Skill (ประเสริฐ ต้นสกุล) หมายถึง ความชัดเจน และความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งบุคคลสามารถสร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้ ได้แก่ ทักษะการอาชีพ การกีฬา การทำงานร่วมกับผู้อื่น การอ่าน การสอน การจัดการ ทักษะทางคณิตศาสตร์ ทักษะทางภาษา ทักษะทางการใช้เทคโนโลยี ฯลฯ ซึ่งเป็นทักษะภายนอกที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน จากการกระทำ หรือจากการปฏิบัติ ซึ่งทักษะดังกล่าว นั้นเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตที่จะทำให้ผู้มีทักษะเหล่านั้น มีชีวิตที่ดี สามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้ โดยมีโอกาสที่ดีกว่าผู้ไม่มีทักษะ

ทักษะชีวิต Life skill หมายถึง คุณลักษณะ หรือความสามารถเชิงสังคม จิตวิทยา (Psychosocial competence) ที่เป็นทักษะภายในที่จะช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการดูแลสุขภาพ เอดส์ ยาเสพติด ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรม ฯลฯ เพื่อให้สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข หรือจะกล่าวง่าย ๆ ทักษะชีวิตก็คือ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ต้องเผชิญในชีวิตประจำวัน เพื่อให้อยู่รอดปลอดภัย และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ทักษะชีวิต (Life Skills) เริ่มต้นการนำมาเผยแพร่โดยองค์การอนามัยโลก (WHO) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้คนรู้จักดูแลตนเองทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจซึ่งจะส่งผลให้คนมีสภาพการดำรงชีวิตที่มีความสุขและสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมโดยไม่เป็นภาระของสังคม เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติตนในการรักษาสุขภาพโดยเน้นความสำคัญของบุคคลให้รู้จักการปรับตัวพร้อมการเผชิญในการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ดังนั้น องค์การอนามัยโลก (WHO) จึงให้ความหมายทักษะชีวิต เป็นความสามารถอันประกอบด้วย ความรู้ เจตคติ และทักษะ ซึ่งสามารถจัดการกับปัญหารอบ ๆ ตัว ให้อยู่รอดในสภาพสังคมและวัฒนธรรมยุคปัจจุบันได้อย่างมีความสุขและเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต

จากคำนิยามของทักษะชีวิต (Life Skills) ขององค์การอนามัยโลกเน้นความสำคัญในการดำรงตนของบุคคลที่มีความเหมาะสมและทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมซึ่งปัญหาของสังคมในยุคปัจจุบันมีความซับซ้อน บางปัญหาที่มีความรุนแรงดังที่ปรากฏในปัญหาเรื่องยาเสพติด โรคเอดส์ บทบาทชายหญิง ชีวิตครอบครัว สุขภาพ อิทธิพลสื่อ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ ซึ่งคำนิยามดังกล่าวได้ชี้ให้เห็นแล้วว่าจะต้องมีการเรียนรู้ด้วยตนเองและรู้จักปรับตัว การฝึกฝนเป็นการเปิดโอกาสให้คนเกิดการพร้อมของตนเองและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข นอกจากคำนิยาม

ทักษะชีวิตจากองค์การอนามัยโลก (WHO) ดังที่กล่าวแล้วในเวลาต่อมาได้มีการเผยแพร่การศึกษาเรื่องทักษะชีวิตไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ทั่วโลกโดยเฉพาะองค์การช่วยเหลือเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) ได้นำทักษะชีวิตไปใช้ในการป้องกันโรคเอดส์ โดยให้ความสำคัญในการพัฒนาคนมิให้ติดเชื้อเอดส์ ด้วยเหตุนี้คำนิยามของทักษะชีวิตมีจุดเน้นความสำคัญทางด้านจิตวิทยาสังคมและความสำคัญของบุคคลในด้านความสามารถในการปฏิบัติตน โดยอาศัยพื้นฐานทางด้านความคิด การตัดสินใจและการปฏิบัติตนที่เหมาะสมสอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่นและสังคมโลก จะเห็นได้ว่า “ทักษะชีวิต” ได้นำไปใช้เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในสังคมโลกทั้งนี้เพื่อการพัฒนาให้คนเกิดการพัฒนาตนเองโดยการใช้ความคิด การปรับตัว การตัดสินใจ การสื่อสาร การจัดการกับอารมณ์และความเครียดในการแก้ไขปัญหาให้กับตนเองได้อย่างฉลาด ทักษะชีวิตจึงประกอบด้วยทักษะต่างๆ ที่ส่งผลให้คนฉลาดรู้ เลือกและปฏิบัติ รวมทั้งการรู้จักยับยั้งชั่งใจ บุคคลที่มีทักษะชีวิตจะเป็นคนที่มีเหตุผล รู้จักเลือกการดำรงชีวิตที่เหมาะสม สังคมบุคคลที่มีทักษะชีวิตจะส่งผลให้สังคมเป็นสังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน

4.2 องค์ประกอบของทักษะชีวิต

องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะชีวิตไว้ 10 องค์ประกอบ จัดเป็น 3 ด้าน ดังนี้

4.2.1 องค์ประกอบของทักษะชีวิตด้านพุทธิพิสัย (ทักษะด้านความคิด) หมายถึงการรู้จักใช้เหตุและผล โดยรู้สาเหตุของสิ่งที่เกิดขึ้นผล ย่อมมาจาก เหตุเมื่ออยากให้ ผลของการกระทำออกมาดีเป็นที่พึงประสงค์แก่ทั้งของตนเองและส่วนรวมก็ควรคิดกระทำ เหตุที่จะทำให้เกิดผลที่ดีเพื่อจุดประสงค์ที่จะพัฒนาชีวิตให้มีความเจริญก้าวหน้าสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในสังคมของมนุษย์

1. ทักษะการคิดสร้างสรรค์ (Creative thinking) เป็นความสามารถในการคิดที่จะเป็นส่วนช่วยในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาโดยการคิดสร้างสรรค์ เพื่อค้นหาทางเลือกต่าง ๆ รวมทั้งผลที่จะเกิดขึ้นในแต่ละทางเลือก และสามารถนำประสบการณ์มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

2. ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical thinking) เป็นความสามารถในการคิดออกไปอย่างกว้างขวางโดยไม่ยึดติดอยู่ในกรอบ

4.2.2 องค์ประกอบของทักษะชีวิตด้านจิตพิสัย หรือ เจตคติ (ทักษะด้านจิตใจ) หมายถึง การฝึกฝนควบคุมนึกคิดให้อยู่ในสภาพที่มั่นคงใสสะอาดในความดีงาม ประกอบด้วยคุณธรรมต่าง ๆ เช่นความรัก ความมีเมตตา กรุณาความเป็นมิตร ความมีน้ำใจ ความมีสัมมาคารวะ ความรู้จักยอมรับ และ เห็นความสำคัญของผู้อื่น ความกตัญญู ความเพียรพยายาม ความซื่อสัตย์สุจริต

3. ทักษะการตระหนักรู้ในตน (Self awareness) เป็นความสามารถในการค้นหารู้จักและเข้าใจตนเอง เช่น รู้ข้อดี ข้อเสียของตนเอง รู้ความต้องการ และสิ่งที่ไม่ต้องการของตนเอง ซึ่งจะช่วยให้เรา รู้ตัวเองเวลาเผชิญกับความเครียดหรือสถานการณ์ต่าง ๆ และทักษะนี้ยังเป็นพื้นฐานของการพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การสื่อสาร การสร้างสัมพันธภาพ การตัดสินใจความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

4. ทักษะการเข้าใจผู้อื่น (Empathy) เป็นความสามารถในการเข้าใจความเหมือนหรือความแตกต่างระหว่างบุคคล ในด้านความสามารถ เพศ วัย ระดับการศึกษา ศาสนา ความเชื่อ สีผิว อาชีพ ฯลฯ ช่วยให้สามารถยอมรับบุคคลอื่นที่ต่างจากเรา เกิด

การช่วยเหลือบุคคลอื่นที่ด้อยกว่า หรือได้รับความเดือดร้อน เช่น ผู้ติดยาเสพติด ผู้ติดเชื้อมะเร็ง

4.2.3 องค์ประกอบของทักษะชีวิตด้านทักษะพิสัย หรือทักษะสังคม

(ทักษะด้านการกระทำ) หมายถึง การฝึกฝนตนเองให้มีทักษะด้านวินัยให้ตนเองเพื่อควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เหมาะสมไม่เบียดเบียน ไม่สร้างความรำคาญ ไม่สร้างความเดือดร้อนไม่สร้างความลำบาก ให้แก่ตนเอง และสังคมสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ดี เป็นประโยชน์ต่อสังคมเน้น ความสุจริตทางกายและวาจา

5. ทักษะการตัดสินใจ (Decision making) เป็นความสามารถในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตได้อย่างมีระบบ เช่น ถ้าบุคคลสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการกระทำของตนเองที่เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านสุขภาพ หรือความปลอดภัยในชีวิต โดยประเมินทางเลือกและผลที่ได้จากการตัดสินใจเลือกทางที่ถูกต้องเหมาะสม ก็จะมีผลต่อการมีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ

6. ทักษะการแก้ปัญหา (Problem solving) เป็นความสามารถในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างมีระบบ ไม่เกิดความเครียดทางกายและจิตใจ จนอาจลุกลามเป็นปัญหาใหญ่โตเกินแก้ไข

7. ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective communication) เป็นความสามารถในการใช้คำพูดและท่าทางเพื่อแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดของตนเองได้อย่างเหมาะสมกับวัฒนธรรม และสถานการณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็น การแสดงความต้องการ การแสดงความชื่นชม การขอร้อง การเจรจาต่อรอง การดักเตือน การช่วยเหลือ การปฏิเสธ ฯลฯ

8. ทักษะการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล (Interpersonal Relationship) เป็นความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันและกัน และสามารถรักษาสัมพันธภาพไว้ได้ยืนยาว

9. ทักษะการจัดการกับอารมณ์ (Coping with emotion) เป็นความสามารถในการรับรู้อารมณ์ของตนเองและผู้อื่น รู้ว่าอารมณ์มีผลต่อการแสดงพฤติกรรมอย่างไร รู้วิธีการจัดการกับอารมณ์โกรธ และความเศร้าโศก ที่ส่งผลทางลบต่อร่างกาย และจิตใจได้อย่างเหมาะสม

10. ทักษะการจัดการกับความเครียด (Coping with stress) เป็นความสามารถในการรับรู้ถึงสาเหตุของความเครียด รู้วิธีผ่อนคลายความเครียด และแนวทางในการควบคุมระดับความเครียด เพื่อให้เกิดการเบี่ยงเบนพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม และไม่เกิดปัญหาด้านสุขภาพ

สำหรับการศึกษาขององค์การช่วยเหลือเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะชีวิตไว้ 9 ประการ

1. ทักษะการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์
2. ทักษะในการประเมินศักยภาพของตนเองในสถานการณ์เฉพาะหน้า
3. ทักษะในการคิดหาทางเลือกและวิเคราะห์จัดลำดับ
4. ทักษะในการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลในการเลือกทางที่เหมาะสมที่สุด
5. ทักษะในการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดและการตัดสินใจ
6. ทักษะในการปฏิเสธการเจรจาต่อรองเพื่อรักษาน้ำใจและเพื่อประโยชน์อันชอบธรรมของตนเอง
7. ทักษะการควบคุมอารมณ์ ความคิดเห็นและพฤติกรรมภายใต้แรงกดดัน
8. ทักษะการพัฒนาและปรับเปลี่ยนทัศนคติของตนเองและผู้เกี่ยวข้อง
9. ทักษะการใช้เหตุผลโน้มน้าวใจผู้อื่นให้ค่อยตามและสนับสนุนแนวคิดและการกระทำที่ถูกต้อง

ในประเทศไทยได้มีการนำทักษะชีวิตไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และเริ่มแพร่หลายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการนำเอาทักษะชีวิตไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ด้วยเหตุนี้เอง ได้มีการพัฒนาทักษะชีวิตโดยการปรับโครงสร้างและองค์ประกอบของทักษะชีวิตให้สอดคล้องกับการดำเนินงานด้านการป้องกันเอดส์ โดยกรมสุขภาพจิต สาธารณสุข ได้กำหนดองค์ประกอบของทักษะชีวิตไว้ 12 ทักษะ ซึ่งประกอบด้วย

1. ทักษะความคิดวิเคราะห์วิจารณ์
2. ทักษะความคิดสร้างสรรค์
3. ทักษะความตระหนักรู้ในตน
4. ทักษะความเห็นใจผู้อื่น
5. ทักษะความภูมิใจในตนเอง

6. ทักษะความรับผิดชอบต่อสังคม
7. ทักษะการสร้างสัมพันธภาพ
8. ทักษะการสื่อสาร
9. ทักษะการตัดสินใจ
10. ทักษะการแก้ไขปัญหา
11. ทักษะการจัดการกับอารมณ์
12. ทักษะในการจัดการกับความเครียด

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบการใช้ชื่อทักษะชีวิตของหน่วยงานในประเทศไทย

องค์การอนามัยโลก	องค์การช่วยเหลือเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) ซึ่งใช้ทักษะชีวิต 9 ทักษะ	กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวง ศึกษาธิการ ซึ่งใช้ทักษะชีวิต 12 ทักษะ
1. ทักษะความคิด	1. ทักษะการวิเคราะห์และ	1. ทักษะความคิดวิเคราะห์
สร้างสรรค์	ประเมินสถานการณ์	วิจารณ์
2. ทักษะการคิดอย่างมี	2. ทักษะในการประเมินศักยภาพ	2. ทักษะความคิดสร้างสรรค์
วิจารณ์ญาณ	ของ ตนเองในสถานการณ์เฉพาะ	
	หน้า	
3. ทักษะการตระหนักรู้ใน	3. ทักษะในการคิดหาทางเลือก	3. ทักษะความตระหนักรู้ในตน
ตน	และการวิเคราะห์จัดลำดับ	
4. ทักษะการเข้าใจผู้อื่น	4. ทักษะในการตัดสินใจอย่างมี	4. ทักษะความเห็นใจผู้อื่น
	เหตุ ผลในการเลือกทางที่	
	เหมาะสมที่สุด	
5. ทักษะการตัดสินใจ	5. ทักษะในการสื่อสารเพื่อ	5. ทักษะความภูมิใจในตนเอง
	ถ่ายทอดและการตัดสินใจ	

ตารางที่ 3(ต่อ) เปรียบเทียบการใช้ชื่อทักษะชีวิตของหน่วยงานในประเทศไทย

องค์การอนามัยโลก	องค์การช่วยเหลือเด็กแห่งสหประชาชาติ(UNICEF) ซึ่งใช้ทักษะชีวิต 9 ทักษะ	กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวง ศึกษาธิการ ซึ่งใช้ทักษะชีวิต 12 ทักษะ
6.ทักษะการแก้ปัญหา	6.ทักษะในการปฏิเสธการเจรจาต่อรอง เพื่อรักษาน้ำใจและเพื่อประโยชน์อันชอบธรรมของตนเอง	6. ทักษะความรับผิดชอบต่อสังคม
7.ทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	7.ทักษะการควบคุมอารมณ์ ความคิด เห็นและพฤติกรรม ภายใต้งแรงกดดัน	7. ทักษะการสร้างสัมพันธภาพ
8.ทักษะการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล	8.ทักษะการพัฒนาและปรับเปลี่ยนทัศนคติของตนเองและผู้เกี่ยวข้อง	8. ทักษะการสื่อสาร
9.ทักษะการจัดการเกี่ยวกับภาวะอารมณ์	9. ทักษะการใช้เหตุผลโน้มน้าวใจผู้อื่นให้คล้อยตามและสนับสนุนแนวคิดและการกระทำที่ถูกต้อง	9. ทักษะการตัดสินใจ
10.ทักษะการจัดการเกี่ยวกับความเครียด		10. ทักษะการแก้ไขปัญหา 11.ทักษะการจัดการกับอารมณ์ 12.ทักษะในการจัดการกับความเครียด

แผนภาพที่ 2 องค์ประกอบทักษะชีวิต 12 ทักษะ

ตารางที่ 4 องค์ประกอบทักษะชีวิต

องค์ประกอบ / นิยาม	องค์ประกอบย่อย
<p>1. การคิดวิเคราะห์</p> <p>นิยาม : ความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะข้อมูลข่าวสาร ปัญหา และสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างมีจุดหมาย</p>	<p>1.1 ความสามารถวิเคราะห์และระบุปัญหา</p> <p>1.2 ความสามารถจำแนกหรือเลือกข้อมูล</p> <p>1.3 ความสามารถสร้างความเข้าใจและสร้างข้อสรุป</p> <p>1.4 ความสามารถตั้งสมมุติฐาน</p> <p>1.5 ความสามารถอ้างอิงหรือตัดสินใจสรุป</p>

ตารางที่ 4(ต่อ) องค์ประกอบทักษะชีวิต

องค์ประกอบ / นิยาม	องค์ประกอบย่อย
<p>2. ความคิดสร้างสรรค์</p> <p>นิยาม : ความสามารถในการคิดไตร่ตรองหลากหลาย</p>	<p>2.1 ความคิดริเริ่ม</p> <p>2.2 ความคิดคล่องแคล่ว</p> <p>2.3 ความคิดยืดหยุ่น</p> <p>2.4 ความคิดละเอียด</p>
<p>3. ความตระหนักรู้ในตน</p> <p>นิยาม : การรับรู้และเข้าใจความรู้สึก ความคิดและอารมณ์ของตนเองได้ตามความเป็นจริงและสามารถควบคุมอารมณ์และความรู้สึกของตนเองได้</p>	<p>3.1 ความสามารถรู้เท่าทันอารมณ์ของตนเอง</p> <p>3.2 ความสามารถจัดการกับความรู้สึกภายในตนเองได้</p> <p>3.3 ความสามารถประเมินตนเองได้ตามความเป็นจริง การรับรู้ในความสามารถและคุณค่าของตนเอง</p>
<p>4. ความเห็นใจผู้อื่น</p> <p>นิยาม : การรับรู้และเข้าใจอารมณ์ ความต้องการของผู้อื่นเอาใจเขามาใส่ใจเรา และสามารถแสดงออกอย่างเหมาะสม</p>	<p>4.1 ความสามารถในการเข้าใจและตระหนักรู้ในความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น</p> <p>4.2 ความสามารถในการรับรู้ คาดคะเน และตอบสนองความต้องการของผู้อื่น</p> <p>4.3 ความสามารถในการส่งเสริมช่วยเหลือผู้อื่นอย่างเหมาะสมการให้โอกาสผู้อื่นในวาระต่าง ๆ</p>
<p>5. ความภูมิใจในตนเอง</p> <p>นิยาม : ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ค้นพบและภูมิใจในความสามารถด้านต่าง ๆ ของตน มีความเชื่อมั่นและนำสิ่งเหล่านี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นได้</p>	<p>5.1 รับรู้คุณค่าของตนเองตามความเป็นจริง</p> <p>5.2 การเปิดใจกว้างยอมรับสิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริง</p> <p>5.3 เชื่อมั่นในความสามารถหรือศักยภาพของตนเอง</p> <p>5.4 แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ อย่างเหมาะสม</p>

ตารางที่ 4(ต่อ) องค์ประกอบทักษะชีวิต

องค์ประกอบ / นิยาม	องค์ประกอบย่อย
<p>6. ความรับผิดชอบต่อสังคม</p> <p>นิยาม : ตระหนักว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและพยายามทำหน้าที่ให้สำเร็จและได้ผลดี และรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้น</p>	<p>6.1 ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม</p> <p>6.2 ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์</p> <p>6.3 การกระทำตามหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม</p> <p>6.4 รักษาทรัพย์สิน หรือสมบัติของส่วนรวม</p>
<p>7-8 การสร้างสัมพันธภาพและการสื่อสาร</p> <p>นิยาม : ความสามารถในการติดต่อหรือสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดี และความสามารถในการแสวงหาความร่วมมือ</p>	<p>1) ความสามารถโน้มน้าวและจูงใจผู้อื่น</p> <p>2) ความสามารถสื่อความที่ดี</p> <p>3) ความสามารถสร้างความร่วมมือกับผู้อื่น</p> <p>4) ความสามารถทำงานเป็นทีม</p> <p>5) ความสามารถปรับตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ</p>
<p>9-10 การตัดสินใจและการแก้ปัญหา</p> <p>นิยาม : ความสามารถในการรับรู้ปัญหา สาเหตุ ทางเลือกและลงมือปฏิบัติอย่างถูกต้องเหมาะสม</p>	<p>1) ความสามารถรับรู้และเข้าใจปัญหา</p> <p>2) ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาเป็นระบบ ตามขั้นตอน</p> <p>3) ความสามารถสรุปผลและประเมินผลการตัดสินใจ</p> <p>4) ความสามารถแก้ไขปัญหาอย่างยืดหยุ่นและมีสติ</p>
<p>11-12 การจัดการกับอารมณ์และความเครียด</p> <p>นิยาม : ความสามารถในการจัดการกับอารมณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม</p>	<p>1) ความสามารถควบคุมอารมณ์และจัดการกับอารมณ์ของตนเองในเหตุการณ์เฉพาะหน้า</p> <p>2) ความสามารถผ่อนคลายอารมณ์และมีเทคนิคในการคลายเครียด</p> <p>3) ความสามารถในการสร้างแนวคิดหรือกิจกรรมใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต</p>

1.3 ความสำคัญของทักษะชีวิต เป็นความสามารถพื้นฐานที่ใช้เผชิญปัญหาปกติในชีวิตประจำวัน เช่น ความเครียด สุขภาพ การคบเพื่อน การปรับตัว ครอบครั้วแตกแยก การบริโภคอาหาร และยังเป็น ความสามารถที่จำเป็นในการเผชิญปัญหาเฉพาะ เช่น ยาเสพติด โรคเอดส์ การถูกล่วงละเมิดทางเพศ ภัยธรรมชาติ ฯลฯ

5. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการตัดสินใจ

5.1 ความหมายของการตัดสินใจ

ความหมายของการตัดสินใจ ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ดังนี้

กรมสุขภาพจิต (2543) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ว่าเป็นความสามารถในการหาทางเลือก วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของแต่ละทางเลือก ประเมินทางเลือกและตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม

อุษณีย์ โทธิสุข (2544) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ว่า หมายถึง การกระทำของบุคคลในการที่เลือกทางเลือกที่มีอยู่หลายๆ ทางเลือกโดยการรวบรวมและประเมินข้อมูลและสิ่งประกอบอื่นๆ ที่สำคัญ โดยการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเลือกเดียวที่สามารถตอบสนองเป้าหมาย หรือความต้องการของผู้เลือก เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติจนกระทั่งนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ

นพวรรณ วงศ์วิชัยวัฒน์ (2547) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ว่า หมายถึง การใช้ความคิดเพื่อหาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกก่อนตัดสินใจเลือกแนวทางใดแนวทางหนึ่งที่เหมาะสมที่สุด

มินซ์เบิร์ก (Mintzberg, 1983 อ้างถึงใน Teale และคณะ, 2003) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ว่า เป็นช่วงเวลาหนึ่งที่ผู้ตัดสินใจถูกกระตุ้น และผลักดันให้เลือกแนวทางใดแนวทางหนึ่งที่เหมาะสมที่สุดในการนำไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย

ฮิกส์ (Hicks, 1991) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ว่า เป็นการใช้ความคิดเพื่อทำการคัดเลือกระหว่างแนวทางในการปฏิบัติที่มีอยู่หลายทาง

เยเทส (Yates, 2003) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ว่า เป็นการเลือกแนวทางปฏิบัติเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆ

โดยสรุปแล้ว การตัดสินใจ หมายถึง การพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา โดยพิจารณาข้อดีและข้อเสียก่อนตัดสินใจเลือกแนวทางที่เหมาะสม

5.2 ขั้นตอนการตัดสินใจ

ขั้นตอนการตัดสินใจมีผู้กำหนดขั้นตอนการตัดสินใจไว้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

สุมน อมรวิวัฒน์ (2542) ได้กำหนดขั้นตอนการตัดสินใจ ไว้ดังนี้

1. การรวบรวมข้อมูลที่ดีทำให้สามารถกำหนด และอธิบายประเด็นสำคัญของปัญหาได้
2. การประเมินค่าตามเกณฑ์ที่ถูกต้อง ดีงาม เหมาะสม ทำให้สามารถคิด และคาดถึงผลดี ผลเสียในการเลือก และตัดสินใจ
3. การวิเคราะห์ และเปรียบเทียบประเด็นที่ประเมินค่าแล้วทำให้สามารถกำหนดทางเลือก (alternative) และทางออก (assumption) ของสถานการณ์ และปัญหาได้
4. เมื่อมีทางเลือกหลายทาง บุคคลต้องอาศัยหลักการ ประสพการณ์ และการทำนายผลมาสร้างเกณฑ์ เพื่อเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด
5. ถ้าไม่มีทางเลือก หรือมีทางเลือกทางเดียวที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ต้องหาทางออกใหม่ (new assumption) ที่น่าจะเป็นไปได้
6. ตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ได้ผล
7. วางแผนปฏิบัติที่ได้ผล

กรมสุขภาพจิต (2541) ก็ได้กำหนดขั้นตอนของทักษะการตัดสินใจ เพื่อใช้ในการเผชิญกับสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจเลือกทางหนึ่งทางใดไว้ 4 ขั้นตอนคือ

1. กำหนดทางเลือกเพื่อตัดสินใจ 2 ทาง เช่น ไป/ไม่ไป เอา/ไม่เอา เป็นต้น
2. วิเคราะห์ผลดี - ผลเสียของทางเลือกทั้งสองทาง
3. ตัดสินใจเลือกทางเลือกหนึ่ง
4. หาทางแก้ไขข้อเสียของทางเลือกที่เกิดจากการตัดสินใจนั้นๆ

ฟิลิป (Philp, 1985) ได้เสนอขั้นตอนการตัดสินใจที่ดี ซึ่งมีลำดับขั้นตอน 6 ขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจน
2. พิจารณาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อหนทางการปฏิบัติ
3. หาทางเลือกหลายๆ ทาง
4. เปรียบเทียบทางเลือกแต่ละทางและตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่ง
5. นำเสนอเหตุผลของแนวทางที่ตัดสินใจเลือก
6. วางแผนการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผล

กรีนวูด (Greenwood และ parkay, 1989) ได้กล่าวถึง 6 ขั้นตอนของการตัดสินใจ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. พิจารณาสถานการณ์และให้ความคิดเพื่อตัดสินใจ
2. รวบรวมข้อมูลที่สำคัญในการพิจารณาสถานการณ์
3. แปลความหมายของข้อมูล
4. กำหนดทางเลือกหลายๆ ทาง และตัดสินใจเลือก ทางเลือกหนึ่ง
5. พิจารณาถึงหนทางที่ตัดสินใจเลือกเพื่อดูความสอดคล้อง ความเป็นไปได้

และการดำเนินการปฏิบัติ

6. ปฏิบัติตามและประเมินผลการตัดสินใจ

ขั้นตอนการตัดสินใจแต่ละขั้นตอนที่น่าเสนอมาส่วนใหญ่จะมีวิธีการที่คล้ายคลึงกันซึ่งแต่ละบุคคลสามารถนำวิธีการตัดสินใจแบบใดไปใช้ก็ตามความถนัด ความเหมาะสมแต่ละสถานการณ์ เพื่อช่วยให้การตัดสินใจนั้นเป็นไปในทางที่เหมาะสม และดีที่สุด แต่บางครั้งก็ตัดสินใจลงไปก็อาจมิใช่หนทางที่ดีหรือเหมาะสมเสมอไปยังมีปัจจัยบางอย่างที่เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจดังที่ สมนึก ปัญญาสิงห์ (2537) ได้ค้นสาเหตุของสิ่งที่ทำให้การตัดสินใจในบางครั้งเกิดการผิดพลาด ได้แก่

1. การบิดเบือนความจริง ได้ข้อเท็จจริงที่ผิดพลาดหรืออาจใช้อารมณ์อคติเข้าข้างตนเอง
2. ขาดเหตุผลหรือก่อให้เกิดความกลัวเช่นไม่ฟังเหตุผลชัดเจนก่อนตัดสินใจ
3. ถูกอิทธิพลครอบงำเห็นแก่หน้ากันเกิดความเกรงใจต่อกัน
4. การสื่อสาร การใช้ถ้อยคำกำกวม มีความหมายสองแง่สองมุมทำให้ผู้ปฏิบัติตามไม่เข้าใจจึงนำไปปฏิบัติผิดพลาด

ดังนั้นก่อนการตัดสินใจในแต่ละครั้งไม่ควรมองข้ามสาเหตุ บางประการที่อาจส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจที่ผิดพลาดได้

6. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการแก้ปัญหา

6.1 ความหมายของการแก้ปัญหา

อายเซ็นค์ (Eysenck และคณะ, 1972: 44) ได้ให้ความหมายของการแก้ปัญหาที่เป็นกระบวนการที่จำเป็นต้องอาศัยความรู้ในการพิจารณาสังเกตปรากฏการณ์และโครงสร้างของปัญหารวมทั้งต้องใช้กระบวนการคิดเพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายที่ต้องการ

ดีวีวี (Dewey, 1976: 13) ได้เสนอวิธีการแก้ปัญหว่าประกอบด้วยกระบวนการต่างๆ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ (Preparation) หมายถึงขั้นในการตั้งปัญหาหรือค้นหาว่าปัญหาที่แท้จริงของเหตุการณ์นั้นๆ คืออะไรหรือค้นหาข้อมูลที่แท้จริงของปัญหานั้นๆ
2. ขั้นวิเคราะห์ปัญหา (Analysis) หมายถึงขั้นในการพิจารณาดูว่าสิ่งใดบ้างที่เป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาหรือมีสิ่งใดบ้างที่ไม่ได้เป็นสาเหตุที่สำคัญของปัญหา
3. ขั้นตอนในการเสนอแนวทางในการคิดแก้ปัญหา (Production) หมายถึงวิธีแก้ปัญหาให้ตรงกับสาเหตุของปัญหา
4. ขั้นตรวจสอบผลลัพธ์ (Verification) เพื่อตรวจสอบผลลัพธ์ที่ได้จากการเสนอวิธีการคิดแก้ปัญหา ถ้าพบว่าผลลัพธ์ได้นั้นยังไม่ใช่ผลที่ถูกต้องก็ต้องมีการเสนอวิธีการแก้ปัญหาใหม่จนกว่าจะได้วิธีการที่ดีที่สุดหรือวิธีที่ถูกต้องที่สุด
5. ขั้นการนำไปประยุกต์ใช้ใหม่ (Reapplication) หมายถึง การนำเอาวิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้องไปใช้ในโอกาสข้างหน้าในปัญหาที่คล้ายคลึงกัน

6.2 ขั้นตอนการแก้ปัญหา

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2541) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการแก้ปัญหาไว้ดังนี้

1. พิจารณาขอบเขตและสาเหตุของปัญหา
2. พิจารณาวิธีการแก้ปัญหาที่จะเป็นไปได้
3. เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด
4. สร้างแผนการดำเนินงาน เพื่อแก้ไขปัญหาลงและติดตามผล
5. ประเมินประสิทธิผลของการแก้ไขปัญหาลง

แผนภาพที่ 3 ขั้นตอนการแก้ปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการของนิวซีแลนด์ (อังกิน ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2541) ได้

กล่าวถึงขั้นตอนการแก้ปัญหาไว้ดังนี้

1. คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดด้วยเหตุและผล ยืดหยุ่น
2. ระบุปัญหาและหาสาเหตุ
3. สร้างทางเลือกที่จะแก้ปัญหด้วยแนวคิดใหม่ๆ
4. ทดสอบทางเลือก ข้อดี ข้อเสีย
5. เลือกทางเลือกที่ปฏิบัติ
6. ลงมือปฏิบัติ
7. ประเมินกระบวนการปฏิบัติและหาข้อสรุปเพื่อยึดเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บอทวิน และคนอื่นๆ (Botvin, et al., 1984: 550-552) ได้จัดกิจกรรมสร้างเสริมการตัดสินใจแก้ปัญหา พบว่าหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีการตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ได้ถูกต้องมากกว่าก่อนการทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เครค แสม และซิลลิง (Kirkham & Schilling, 1989: 67-87) ได้อบรมทักษะชีวิตในกลุ่มแม่บ้านที่มีลูกพิการ พบว่ากลุ่มแม่บ้านได้รับการฝึกอบรมทักษะการแก้ปัญหาเกิดความมั่นใจในความสามารถในตนเองที่จะสื่อสารแก้ปัญหาและทำให้รู้สึกคลายเครียดลงได้

รัตนา ดอกแก้ว (2539 : ก-ข) ได้ศึกษาผลการพัฒนาทักษะชีวิตเพื่อป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดแพร่ กลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยด้าน ทักษะการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ทักษะการปฏิเสธต่อรอง ความรู้สึกต่อคุณค่าในตนเองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พิมพ์ใจ บุญยัง และนิรัตน์ อิมามี (2539: บทคัดย่อ) ศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมการเสริมสร้างทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันการเสพยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนราธิวาส ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากทดลอง กลุ่มทดลองมีทักษะการตัดสินใจ ไม่ลองเสพยาเสพติด ทักษะการแก้ไขปัญหาเมื่อเผชิญกับแรงกดดันจากเพื่อนที่เสพยาเสพติด ทักษะการปฏิเสธเมื่อเพื่อนชักชวนให้เสพยาเสพติด และมีพฤติกรรมในการป้องกันการเสพยาเสพติดดีขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดุษฐิ์ เจริญสุข (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมการพัฒนาทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า กลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะด้านการปฏิเสธ และพฤติกรรมป้องกันเอดส์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการปฏิเสธสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่ไม่พบความแตกต่างทางสถิติของคะแนนเฉลี่ยของความรู้สึกต่อคุณค่าในตนเอง ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ในระหว่างก่อนและหลังการทดสอบและพบความสำคัญระหว่างความรู้สึกต่อคุณค่าในตนเอง ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ทักษะการปฏิเสธกับพฤติกรรมป้องกันเอดส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พิชัย ไไทยอุดม (2540: 129) ศึกษาเรื่องการประยุกต์แนวคิดทักษะชีวิตศึกษาในการสอนเพศศึกษา แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดปราจีนบุรี พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการตัดสินใจสูงกว่าก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พิมพ์ใจ บุญยัง (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมการสร้างเสริมทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครราชสีมา โดยนำแนวคิดทักษะชีวิตขององค์การอนามัยโลก ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา และแนวคิดกระบวนการกลุ่มมาประยุกต์ใช้พบว่ากลุ่มทดลองมีทักษะการตัดสินใจ ไม่ลองเสพยาบ้า ระวัง การแก้ปัญหาเมื่อเผชิญกับแรงกดดันจากเพื่อนที่เสพยาบ้า ทักษะการปฏิเสธเมื่อเพื่อนชักชวนให้เสพยาบ้าและมีพฤติกรรมในการป้องกันการเสพยาบ้าดีขึ้นกว่าก่อนการทดลองและดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุทธิสารณ์ วัฒนมะโน (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการประยุกต์โปรแกรมทักษะชีวิตเพื่อป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดปราจีนบุรีผลการวิจัยพบว่าภายหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีความตระหนักในตนเองเกี่ยวกับโรคเอดส์ ความรับผิดชอบในการป้องกันโรคเอดส์ ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันโรคเอดส์ ทักษะการปฏิเสธเพื่อป้องกันโรคเอดส์ และมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ดีขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่าความตระหนักในตนเองเกี่ยวกับโรคเอดส์ ความรับผิดชอบในการป้องกันโรคเอดส์ ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันโรคเอดส์และทักษะการปฏิเสธเพื่อป้องกันโรคเอดส์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นวนันท์ กิจทวี (2541: 102) ที่ศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมสร้างเสริมทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันการเสพยาบ้าในนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี พบว่า กลุ่มทดลองมีระดับทักษะการตัดสินใจสูงกว่าก่อนทดลองและสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยทางสถิติ

ปรีชา แจ่มวิถีเลิศ (2541: 118 - 119) ได้ประยุกต์ใช้ทักษะชีวิตโปรแกรมสุขศึกษาเพื่อให้เกิดพฤติกรรมป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ พบว่ากลุ่มทดลอง มีทักษะการแก้ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ถูกต้องมากขึ้นกว่าก่อนการทดลองและถูกต้องมากขึ้นกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ณัฐพงศ์ พุดหุ้ม (2541: ง) ได้ศึกษาการประยุกต์โปรแกรมทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี พบว่า ทักษะการตัดสินใจ

เพื่อป้องกันการสูบบุหรี่หรือภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าก่อนการทดลอง และต่ำกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

มาลี ชันศิริ (2545:บทคัดย่อ) ศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมสุขศึกษา โดยการประยุกต์ทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันเชื้อเอดส์ทางเพศสัมพันธ์ ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดบุรีรัมย์โดยกลุ่มทดลองจะได้รับโปรแกรมฝึกทักษะชีวิต ตามแนวคิดทักษะชีวิตขององค์การอนามัยโลก มาประยุกต์ในการวางแผน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยแผนการเรียนรู้และชุดกิจกรรมจำนวน 7 กิจกรรม การเรียนรู้เป็นแบบให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน โดยกำหนดสถานการณ์จำลองและใช้เทคนิคกระบวนการกลุ่ม ได้แก่ การระดมสมอง การอภิปรายกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ การฝึกทักษะ เกมส์ และการสาธิต ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 ครั้ง ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีความตระหนักรู้ในตนเองและทักษะการปฏิเสธและหาทางออกเมื่อถูกชักจูงดีขึ้นกว่าก่อนการทดลองและดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อะเคื้อ กุลประสูติดิกลง และคณะ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมสร้างเสริมทักษะชีวิตด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อป้องกันการเสพยาบ้าในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีความรู้ในเรื่องการป้องกันการเสพยาบ้า การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ความตระหนักในตนเอง ความรับผิดชอบในตนเอง ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปฏิเสธ ทักษะการแก้ไขปัญหา ทักษะการจัดการกับความเครียด ความภูมิใจในตนเอง และพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้า สูงกว่าก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าตัวแปรที่ศึกษาทุกตัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โกสินทร์ นวลแก้ว (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการพัฒนาทักษะชีวิต เรื่อง เพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้บทเรียนสำเร็จรูป ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียน ครูและผู้เกี่ยวข้อง มีความคิดเห็นว่าการพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง เพศศึกษา โดยเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากตัวอย่างข่าวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างแท้จริง สื่อการเรียนรู้เป็นรูปภาพ ใบงาน และใบความรู้ มีการวัดผลโดยใช้การทดสอบและประเมินผลชิ้นงาน

2. บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องเพศศึกษาที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย คำนำ วัตถุประสงค์ คู่มือครู คู่มือนักเรียน และสื่อประกอบการใช้บทเรียนสำเร็จรูป ในการพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องเพศศึกษาประกอบด้วย 10 ชุด คือ 1) เรื่องพัฒนาการของวัยรุ่น 2) เรื่องอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย 3) เรื่องอวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิง 4) เรื่องสุขอนามัยทางเพศ 5) เรื่องพฤติกรรมทางเพศ 6) เรื่องการตัดสินใจและการแก้ปัญหาทางเพศ 7) เรื่องชีวิตในครอบครัว 8) เรื่องโรคทางเพศสัมพันธ์ 9) เรื่องการคุมกำเนิด 10) เรื่องการสืบพันธุ์ของมนุษย์ และบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องเพศศึกษารูมี ประสิทธิภาพ 80.792/83.33

3. ทดลองใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง เพศศึกษา กับนักเรียนเป็นระยะเวลา 20 ชั่วโมง โดยครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้จากชุดการเรียนรู้เป็นกลุ่ม เรียนรู้จากตัวอย่างข่าวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง จากกรณีศึกษา ครูมีบทบาทหน้าที่ในการให้คำแนะนำปรึกษา นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน ทำกิจกรรมตามใบงานได้อย่างถูกต้อง

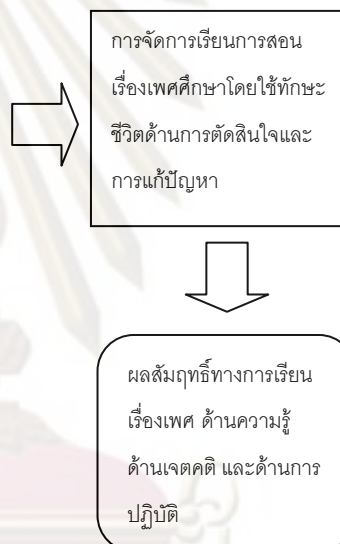
4. ผลการเรียนรู้ เรื่องเพศศึกษา ของนักเรียนก่อนและหลังใช้พัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปเรื่อง เพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยหลังการใช้บทเรียนสำเร็จรูปมีคะแนนสูงกว่าก่อนใช้บทเรียนสำเร็จรูป นักเรียนมีความคิดเห็นว่าบทเรียนสำเร็จรูปทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ และนักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนจะสามารถช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ทักษะตัดสินใจและทักษะการแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาได้อย่างมีกระบวนการคิดพิจารณาเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. รูปแบบการวิจัย
3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 1.1 การศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 ศึกษาเรื่องเพศศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
- 1.3 ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้และวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้
- 1.4 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามและแบบทดสอบ

2. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา และกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีปกติ ซึ่งมีการเก็บข้อมูลก่อนและหลังการทดลองดังแผนภาพที่ 1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 4 รูปแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง

กลุ่มทดลอง	O1 -----	X -----	O2
กลุ่มควบคุม	O1 -----	~X -----	O2
O1 หมายถึง	การเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง		
X หมายถึง	การสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา		
~X หมายถึง	การสอนด้วยวิธีปกติ		
O2 หมายถึง	การเก็บข้อมูลหลังการทดลอง		

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่นำมาวิจัยในครั้งนี้คือนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

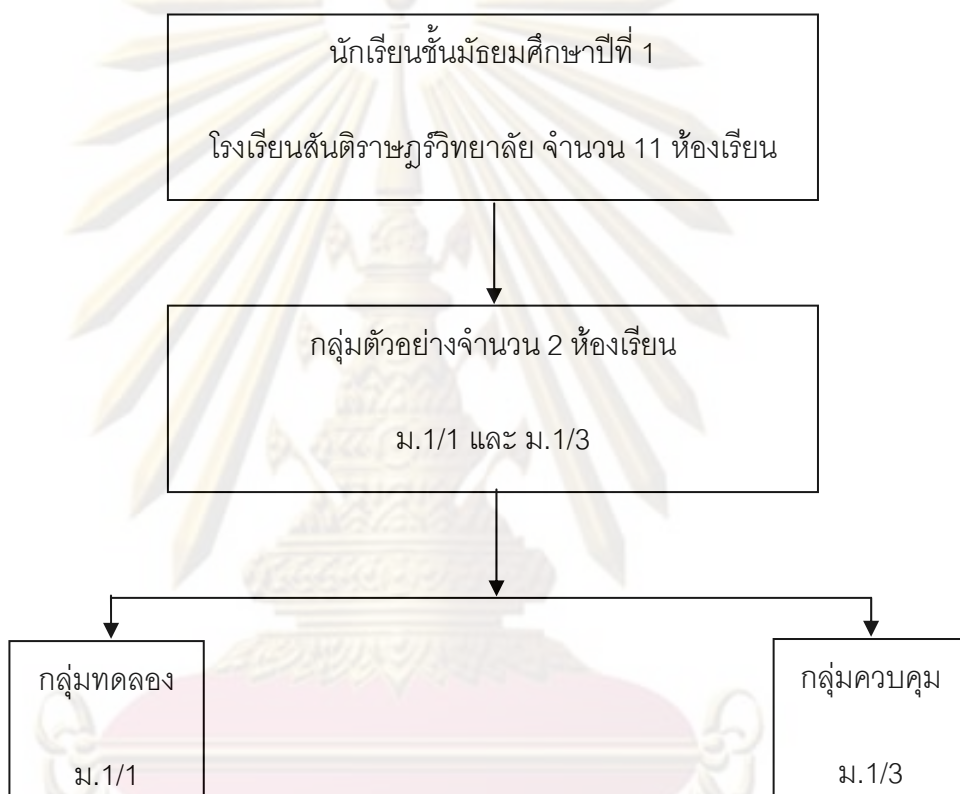
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรายวิชา พ.31101 สุขศึกษาและพลศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ในโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

การสุ่มตัวอย่างห้องเรียน

1. ผู้วิจัยทำการสุ่มห้องเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 2 ห้องเรียน ใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเพื่อกำหนดให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลการจับฉลากได้ห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 และห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3
2. หลังจากได้ห้องเรียนจำนวน 2 ห้องแล้ว ผู้วิจัยทำการสุ่มห้องเรียนเข้าเป็น

กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการจับฉลาก ผลการจับฉลากได้ห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 เป็นกลุ่มทดลอง และห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 เป็นกลุ่มควบคุม ซึ่งการสุ่มตัวอย่างมีขั้นตอนสรุปดังแผนภาพ ดังนี้

แผนภาพที่ 5 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง เพศศึกษาโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาจำนวน 6 แผน คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง โรคเอดส์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิด

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ

2.2 แบบสอบถามเจตคติเรื่องเพศ

2.3 แบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ไขปัญหา

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา เรื่องเพศศึกษา

ขั้นที่ 1 ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 2 สอบถามครูผู้สอนประจำรายวิชา พ.31101 สุขศึกษาและพลศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย ถึงโครงสร้างของเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่สอนในภาคเรียนที่ 2

ขั้นที่ 3 ศึกษาเนื้อหา เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ ผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จากแบบเรียนวิชาสุขศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากนั้นจึงกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา เรื่องเพศศึกษา จำนวน 6 แผน คือ แผนที่ 1 เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ แผนที่ 2 เรื่อง ผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แผนที่ 3 เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ แผนที่ 4 เรื่อง โรคเอดส์ แผนที่ 5 เรื่อง ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ แผนที่ 6 เรื่อง การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เพื่อนำไปใช้ในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 5

ขั้นที่ 5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา ตรวจสอบ ความถูกต้อง ความครอบคลุมเนื้อหา และขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้พร้อมทั้งให้ ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 6 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นที่ 7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อ พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุมเนื้อหา และขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้พร้อมทั้ง ให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข (รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ แสดงในภาค ก.)

ขั้นที่ 8 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นที่ 9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 34 คน โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย กรมการศึกษาดังกล่าวสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดกรุงเทพมหานครที่มี ลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 10 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีความสมบูรณ์ และ นำไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบ ความถูกต้อง ความครอบคลุมเนื้อหาและ ขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้

ขั้นที่ 11 นำไปใช้กับกลุ่มทดลอง

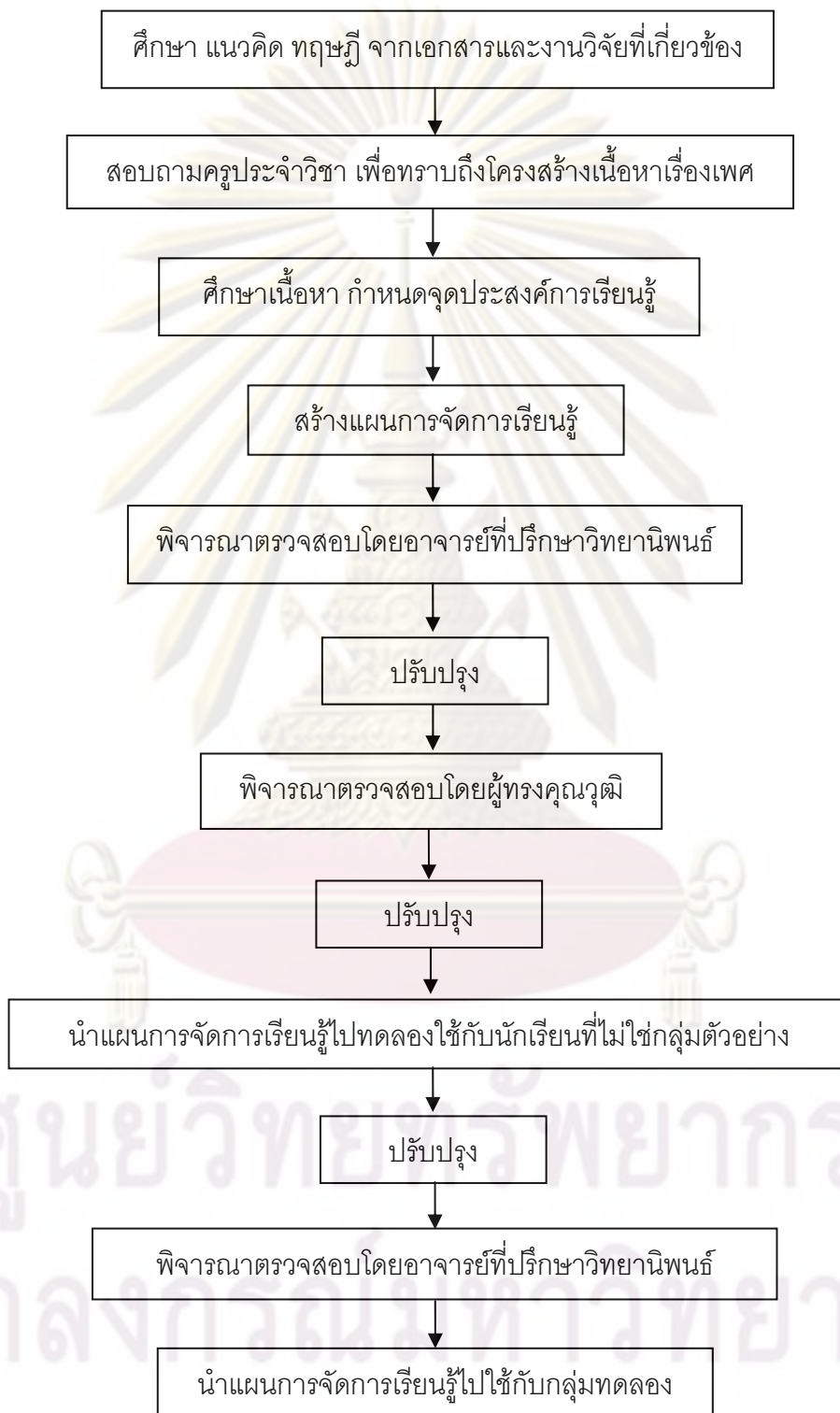
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 เนื้อหาเรื่องเพศศึกษา และจำนวนคาบเรียนแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหาเรื่องเพศศึกษา	จำนวนคาบ (นาที)
แผนที่ 1	พฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์	1(50 นาที)
แผนที่ 2	ผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	1(50 นาที)
แผนที่ 3	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	1(50 นาที)
แผนที่ 4	โรคเอดส์	1(50 นาที)
แผนที่ 5	ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	1(50 นาที)
แผนที่ 6	การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	1(50 นาที)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 6 สรุปขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศศึกษา

ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) แบบ 4 ตัวเลือก ได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบความรู้ที่ครอบคลุมในเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ ผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ จากเอกสาร ตำรา และหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินผล และการสร้างแบบทดสอบ

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์เนื้อหา กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดโครงเรื่องของเนื้อหาที่จะทดสอบ และสร้างผังของแบบสอบ

ขั้นที่ 3 สร้างแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ครอบคลุมในเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ ผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) จำนวน 50 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนคือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบคำถามผิดได้ 0 คะแนน

ขั้นที่ 4 นำแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศศึกษา เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา การใช้คำถาม การตั้งตัวเลือก ตัวลวง ความถูกต้องการใช้ภาษา พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงแบบทดสอบความรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นที่ 6 นำแบบทดสอบความรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา การใช้ตั้งคำถาม การตั้งตัวเลือกตัวลวง ความถูกต้องการใช้ภาษา พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไข (รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ แสดงในภาค ก.)

ขั้นที่ 7 ปรับปรุงแบบทดสอบความรู้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้ข้อคำถามที่ผ่านการพิจารณาจำนวน 44 ข้อ

ขั้นที่ 8 นำแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ได้ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 42 คน

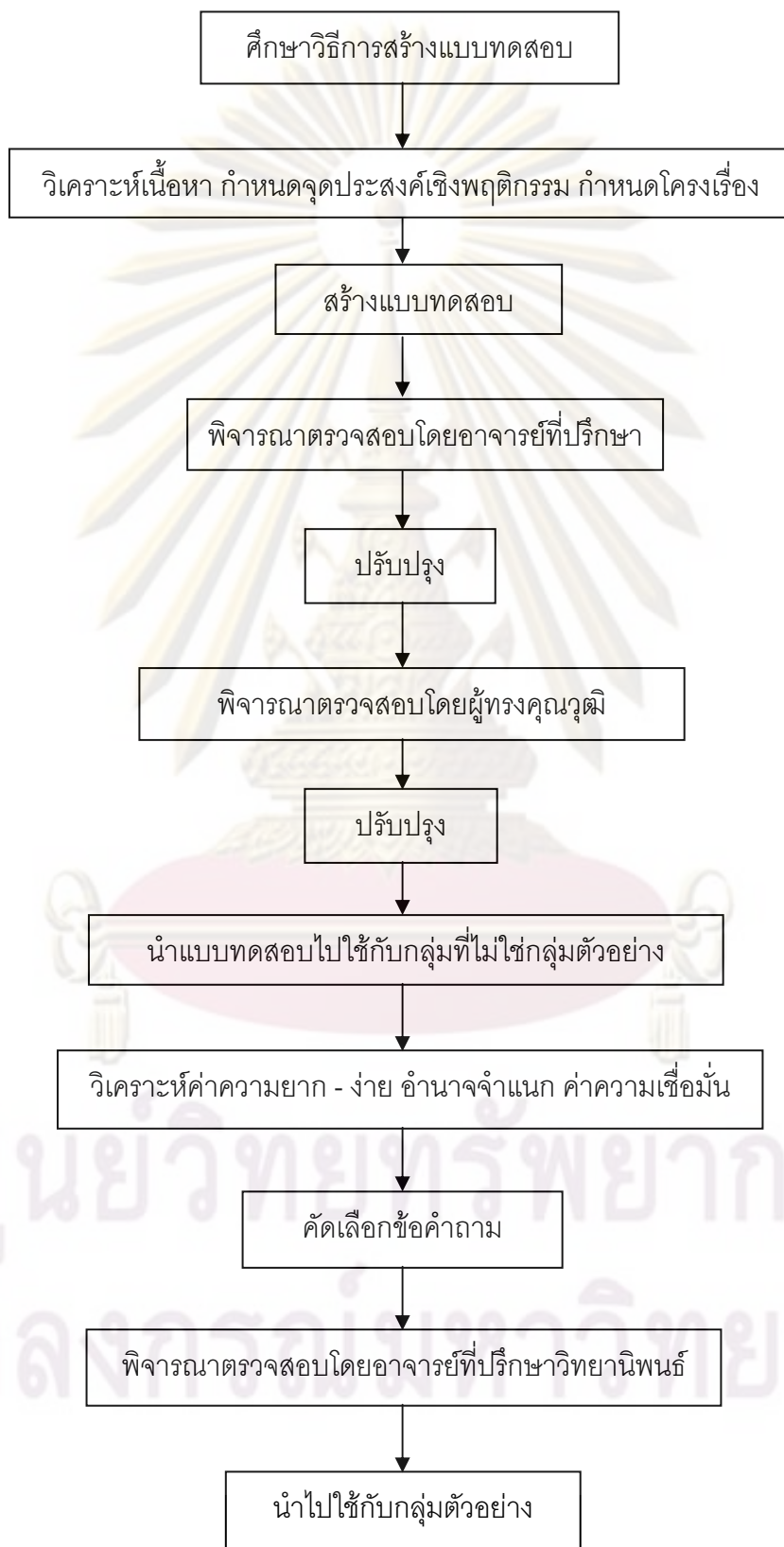
ขั้นที่ 9 นำแบบทดสอบความรู้มาตรวจให้คะแนน แล้วนำผลคะแนนไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) อำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (reliability)

ขั้นที่ 10 คัดเลือกแบบทดสอบที่มีระดับความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.20 - 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ซึ่งได้แบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ มีค่าระดับความยากง่ายระหว่าง 0.21 - 0.79 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.24 - 0.67 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.89

ขั้นที่ 11 นำแบบทดสอบความรู้มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีค่าความสมบูรณ์ และนำไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา การตั้งคำถาม ตัวเลือก ตัวลวง ความถูกต้องของการใช้ภาษา ก่อนนำไปใช้จริง

ขั้นที่ 12 นำแบบทดสอบความรู้ไปใช้กับกลุ่มนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

แผนภาพที่ 7 สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้

แบบสอบถามเจตคติ เรื่องเพศศึกษา

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบเจตคติ เรื่องเพศศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบถามเจตคติเรื่องเพศศึกษาจากเอกสาร และหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดเจตคติ

ขั้นที่ 2 สร้างแบบสอบถามเจตคติเรื่องเพศศึกษา ที่ครอบคลุมในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ ผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การปฏิบัติตนเพื่อการป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

แบบสอบถามเจตคติ จำนวน 25 ข้อ โดยให้นักเรียนประเมินตามความคิด ความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งระดับความคิดเห็นต่างๆ มีความหมายดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกตรงกับข้อคำถามข้อนั้นมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกตรงกับข้อคำถามข้อนั้น

ไม่เห็นด้วย หมายถึง นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามข้อนั้น

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามข้อนั้นมากที่สุด

ขั้นที่ 3 นำแบบสอบถามเจตคติ เรื่องเพศศึกษา เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา การตั้งคำถาม ความถูกต้องของการใช้ภาษา พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 4 ปรับปรุงแบบทดสอบเจตคติเรื่องเพศศึกษาตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นที่ 5 นำแบบสอบถามเจตคติเรื่องเพศศึกษา ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา การตั้งคำถาม ความถูกต้องของการใช้ภาษา พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุง (รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ แสดงในภาค ก.)

ขั้นที่ 6 ปรับปรุงแบบสอบถามเจตคติเรื่องเพศศึกษา ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้ขอคำถามของแบบสอบถามเจตคติที่ผ่านการพิจารณา จำนวน 25 ข้อ

ขั้นที่ 7 นำแบบสอบถามเจตคติที่ผ่านการพิจารณา จำนวน 25 ข้อ ที่ได้ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 42 คน

ขั้นที่ 8 นำแบบสอบถามเจตคติมาตรวจให้คะแนน แล้วนำผลคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

แบบสอบถามเจตคติ

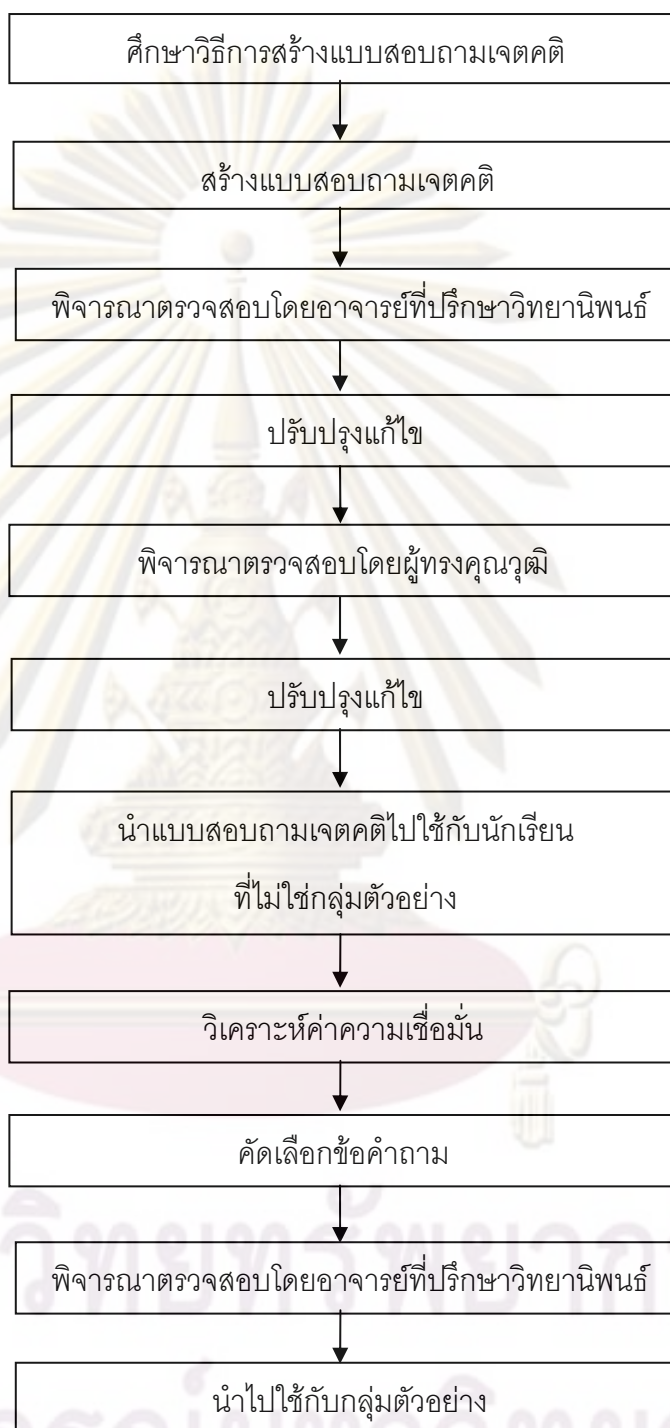
	เจตคติทางบวก	เจตคติทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	3 คะแนน	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน	4 คะแนน

ขั้นที่ 9 คัดเลือกแบบสอบถามเจตคติไปวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.72 ที่อยู่ในเกณฑ์ จำนวนอย่างละ 15 ข้อ

ขั้นที่ 10 นำแบบสอบถามเจตคติ มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีความสมบูรณ์ และนำไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา การตั้งคำถาม ความถูกต้องของการใช้ภาษา พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

ขั้นที่ 11 นำแบบสอบถามเจตคติ ไปใช้กับกลุ่มนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

แผนภาพที่ 8 สรุปขั้นตอนแบบสอบถามเจตคติ เรื่องเพศศึกษา

แบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

ผู้วิจัยสร้างแบบวัดทักษะการตัดสินใจและแก้ปัญหา เรื่องเพศศึกษาโดยครอบคลุมเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ ผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันเกิดการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา จากเอกสารและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 2 สร้างแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาที่ครอบคลุมในเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ ผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันเกิดการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) จำนวน 37 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนคือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบคำถามผิดได้ 0 คะแนน โดยให้นักเรียนทำแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาตามความคิดและความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนมากที่สุด

การตัดสินใจและแก้ปัญหา สามารถใช้เทคนิค 3Cs ดังนี้ (เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์, 2549: 162)

Clarify กำหนดปัญหาหรือสิ่งที่จะต้องตัดสินใจให้ชัดเจน (รู้ปัญหา)
Consider พิจารณาทางเลือกหลาย ๆ ทางที่เป็นไปได้และการคาดเดาผลที่จะเกิดขึ้น

Choose เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด

ขั้นที่ 3 นำแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบการตั้งคำถาม ความถูกต้องการใช้ภาษา พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 4 ปรับปรุงแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นที่ 5 นำแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา การตั้งคำถาม ความถูกต้องของการใช้ภาษา พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุง (รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ แสดงในภาค ก.)

ขั้นที่ 6 ปรับปรุงแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้ขอคำถามที่ผ่านการพิจารณา จำนวน 37 ข้อ

ขั้นที่ 7 นำแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 34 คน เพื่อประเมินความเข้าใจภาษาที่ใช้ในการตั้งคำถาม

ขั้นที่ 9 นำแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหามาตรวจให้คะแนน แล้วนำผลคะแนนไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) อำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (reliability)

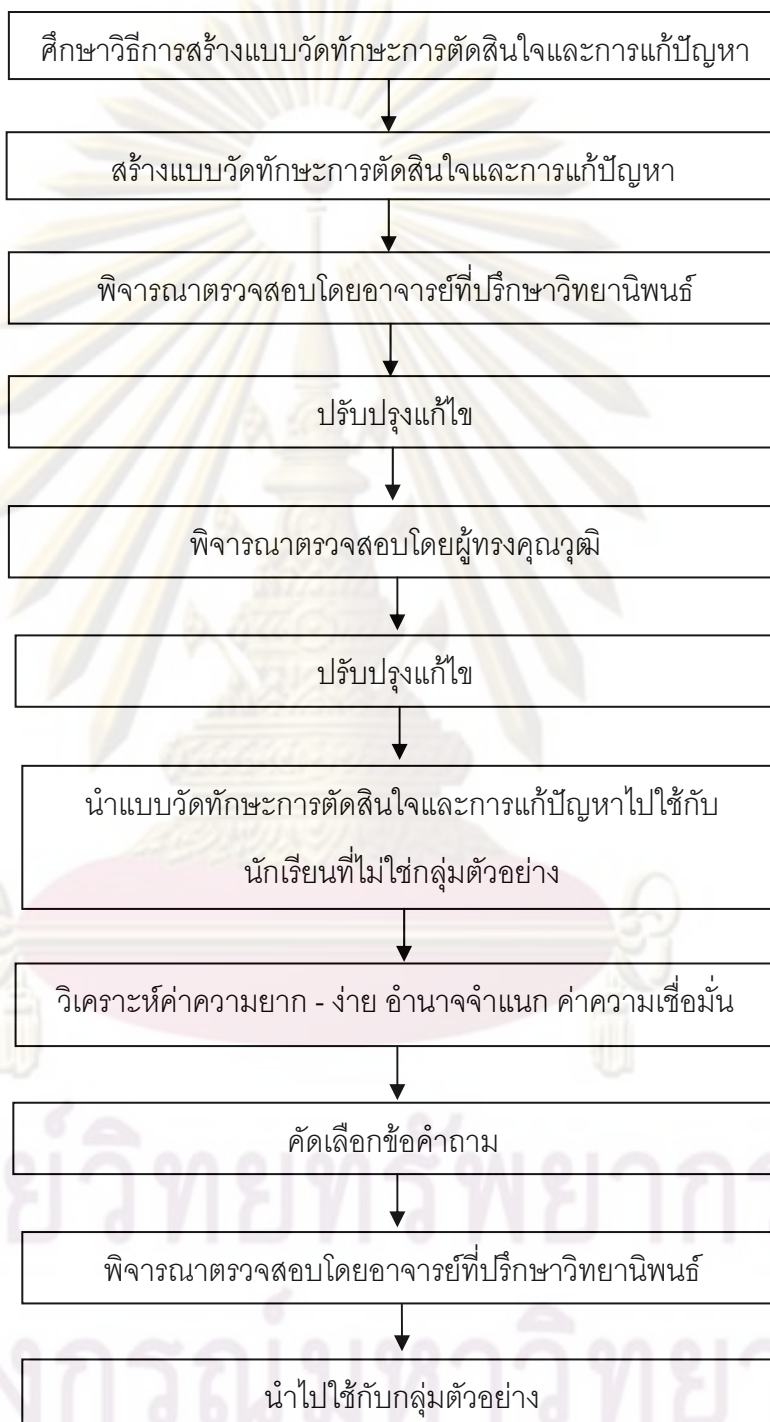
ขั้นที่ 10 คัดเลือกแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีระดับความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.20 - 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ซึ่งได้แบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ มีค่าระดับความยากง่ายระหว่าง 0.27 - 0.79 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.76 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.75

ขั้นที่ 11 นำแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหามาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีค่าความสมบูรณ์ และนำไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา การตั้งคำถาม ตัวเลือก ตัวลวง ความถูกต้องของการใช้ภาษา ก่อนนำไปใช้จริง แบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ

ขั้นที่ 12 นำแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาไปใช้กับกลุ่มนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

แผนภาพที่ 9 สรุปขั้นตอนการสร้างแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่สอนด้วย

วิธีการใช้ทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่องผลของการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นก่อนดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยติดต่อสำนักงานหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อทำหนังสือ ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนที่ได้จากการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากในการขออนุญาตทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. ผู้วิจัยทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษา โดยใช้แบบทดสอบความรู้ แบบสอบถามเจตคติ และแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ก่อนการทดลองสอน ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้เวลาในการทดสอบ 50 นาที ในวันพฤหัสบดีที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2552

ขั้นดำเนินการทดลอง

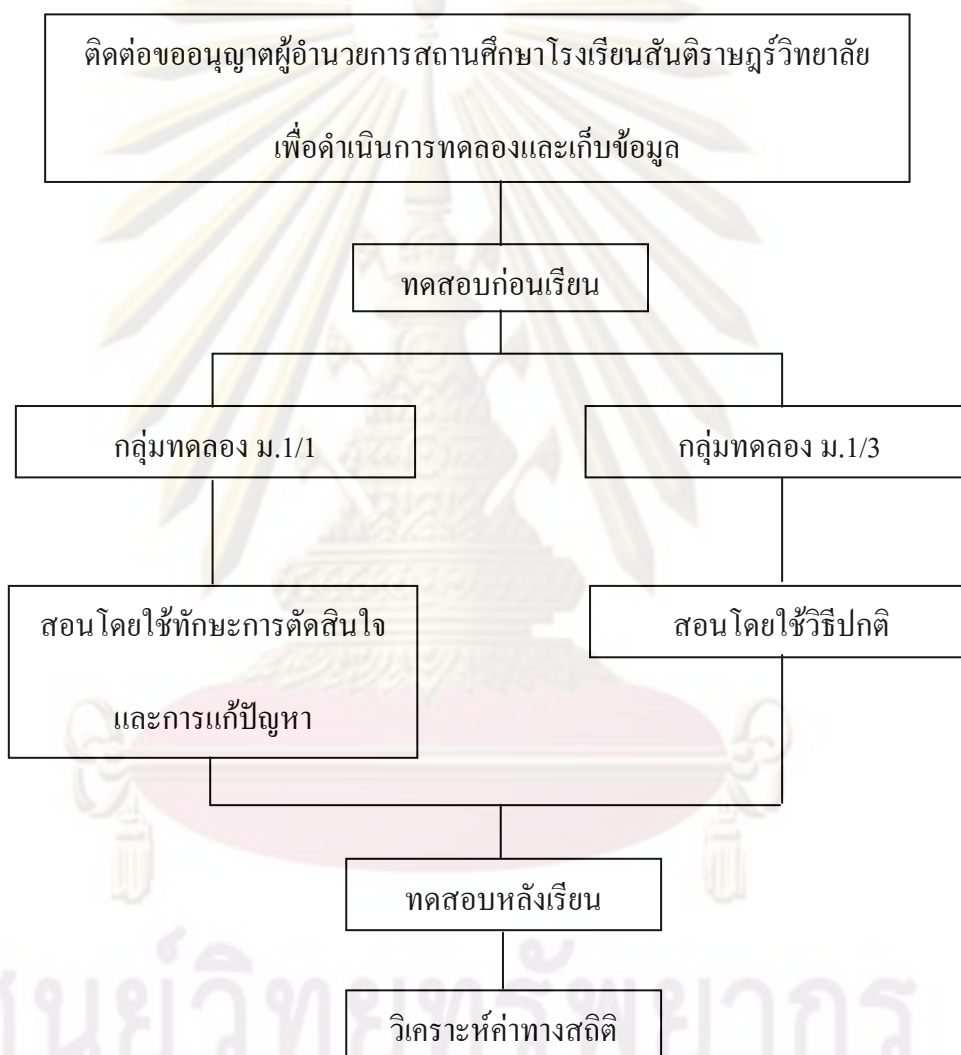
ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา จำนวน 6 แผน เฉพาะกลุ่มทดลองเท่านั้น เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ เรียนคาบละ 50 นาที ในระหว่างวันที่ 19 มกราคม – 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 ในส่วนกลุ่มควบคุมให้สอนเป็นธรรมชาติของครูผู้สอนรายวิชา พ. 31101 สุขศึกษา

ขั้นหลังการทดลองสอน

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาโดยใช้แบบทดสอบความรู้ และแบบสอบถามเจตคติ หลังการทดลองสอนทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้เวลาในการทดสอบ 50 นาที ในวันพุธที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 ซึ่งใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน ส่วนแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษา หลังการทดลองทั้งสองกลุ่ม ในวันพฤหัสบดีที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 โดยใช้เวลาในการทดสอบ 50 นาที เพื่อวัดความคงทนของทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. นำคะแนนจากแบบทดสอบความรู้ แบบสอบถามเจตคติ และแบบวัดทักษะ การตัดสินใจและการแก้ปัญหาไปทดสอบค่าทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมุติฐานของการวิจัย

แผนภาพที่ 10 สรุปขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ศูนย์วิจัยและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science for Window Version 11.5) ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจากแบบทดสอบความรู้ แบบสอบถามเจตคติ และแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา
2. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบความรู้ แบบสอบถามเจตคติ และแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ระหว่างก่อนทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง โดยการทดสอบค่าที (t - test)
3. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบความรู้ แบบสอบถามเจตคติ และแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t - test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจการแก้ปัญหาและการสอนด้วยวิธีปกติ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง

ข้อคำถาม	ก่อนการทดลอง				t
	นักเรียนชาย (N = 17)		นักเรียนหญิง (N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหมายถึงอะไร	0.53	0.51	0.53	0.51	0.00
2. ข้อใดไม่ใช่ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิด	0.59	0.51	0.65	0.49	0.34

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 6(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง

ข้อคำถาม	ก่อนการทดลอง				t
	นักเรียนชาย (N = 17)		นักเรียนหญิง (N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
3. ซิงสุกก่อนห้าม หมายถึงอะไร	0.82	0.39	0.76	0.48	0.41
4. ความรักของวัยรุ่นมักจะมีพฤติกรรมที่ควบคู่กันไปกับสิ่งใด	0.59	0.51	0.59	0.51	0.00
5. การที่วัยรุ่นคบกันเป็นแฟนข้อใดที่เกินขอบเขต	0.71	0.47	0.71	0.47	0.00
6. ถ้าฝ่ายชายชวนฝ่ายหญิงไปเที่ยวบ้านผีสิงในยามค่ำคืน ฝ่ายหญิงควรตัดสินใจอย่างไร	0.71	0.47	0.76	0.48	0.38
7. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยรุ่นควรข้อใดรุนแรงที่สุด	0.82	0.39	0.88	0.33	0.47
8. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยรุ่นควรข้อใดรุนแรงที่สุด	0.59	0.51	0.59	0.51	0.00
9. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดโรคเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นคือข้อใด	0.29	0.47	0.12	0.33	1.27
10.วิธีปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงการเป็นโรคเพศสัมพันธ์คือข้อใด	0.35	0.49	0.47	0.51	0.68

ตารางที่ 6(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง

ข้อคำถาม	ก่อนการทดลอง				t
	นักเรียนชาย (N = 17)		นักเรียนหญิง (N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
11.อันตรายที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพที่ร้ายแรงคือข้อใด	0.53	0.51	0.76	0.44	1.48
12.เมื่อมีความรู้สึกลงทางเพศนักเรียนสามารถระบายอารมณ์อย่างถูกวิธีได้อย่างไร	0.41	0.51	0.82	0.39	2.65*
13.ลักษณะของเชื้อเอดส์จะมีผลต่อร่างกาย	0.35	0.49	0.29	0.47	0.36
14.อาการของโรคเอดส์ในระยะไม่ปรากฏอาการ	0.18	0.39	0.24	0.44	0.41
15.อาการของโรคเอดส์ในระยะเริ่มปรากฏอาการ	0.29	0.47	0.29	0.47	0.00
16.ข้อใดไม่ใช่อาการของโรคเอดส์ในระยะเต็มขั้น	0.12	0.33	0.06	0.24	0.59
17.พฤติกรรมใดที่เสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ และเอดส์มากที่สุด	0.18	0.39	0.71	0.47	3.57*
18.ปัญหาผลกระทบจากการติดโรคเอดส์ข้อใดรุนแรง	0.53	0.51	0.76	0.44	1.44
19.โรคเอดส์ สามารถติดต่อได้โดยวิธีใด	0.47	0.51	0.29	0.47	1.04
20.ใครที่ควรตรวจหาเชื้อเอดส์	0.24	0.43	0.41	0.51	1.09

ตารางที่ 6(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของกลุ่ม ทดลอง ก่อนการทดลอง

ข้อคำถาม	ก่อนการทดลอง				t
	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		
	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
21.การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง ต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์และเอดส์	0.29	0.47	0.47	0.51	1.04
22.เมื่อโรคเอดส์เข้าสู่ร่างกายแล้วไปทำลาย เม็ดเลือดขาวทำให้ติดโรคแทรกซ้อน	0.41	0.51	0.65	0.49	1.37
23.การปลูกฝังเรื่องใดที่ช่วยลดปัญหาการ ล่วงละเมิดทางเพศและการติดเชื้อเอดส์	0.24	0.44	0.12	0.33	0.88
24.นักเรียนมีวิธีการช่วยลดจำนวนผู้ป่วยจาก โรคเอดส์ได้อย่างไร	0.06	0.24	0.41	0.51	2.59*
25.วัยรุ่นถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือถูกล่อลวง ไปข่มขืนในปัจจุบันเกิดจากสาเหตุใด	0.59	0.51	0.71	0.47	0.70
26.ข้อใดเป็นการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศของวัยรุ่น	0.29	0.47	0.41	0.51	0.70
27.ข้อใดไม่ใช่อาการของโรคหนองใน	0.35	0.49	0.29	0.47	0.36
28.ข้อใดไม่ใช่การติดต่อของโรคเอดส์	0.47	0.51	0.41	0.50	0.34

ตารางที่ 6(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง

ข้อคำถาม	ก่อนการทดลอง				t
	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		
	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
29.การทำแท้งก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายยกเว้นข้อใด	0.35	0.49	0.24	0.44	0.74
30.ระยะเริ่มปรากฏอาการที่พบในโรคเอดส์คือข้อใด	0.12	0.33	0.41	0.51	2.00*
รวม	12.47	4.24	14.82	4.76	1.52

* $p < .05$ ($.05t_{32} = \pm 1.69$)

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ก่อนการทดลอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองของนักเรียนชายเท่ากับ 12.47 และก่อนการทดลองของนักเรียนหญิงเท่ากับ 14.82 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้พบว่า ก่อนการทดลองนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชายเล็กน้อย

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมาทดสอบความแตกต่างก่อนการทดลอง พบว่าโดยรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในรายข้อมีความแตกต่างกัน 4 ข้อ คือ ข้อ 12 ข้อ 17 ข้อ 24 และข้อ 30 โดยนักเรียนหญิงมีความรู้มากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง

ข้อคำถาม	หลังการทดลอง				t
	นักเรียนชาย (N = 17)		นักเรียนหญิง (N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหมายถึงอะไร	0.82	0.39	0.82	0.39	0.00
2. ข้อใดไม่ใช่ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	0.94	0.24	1.00	0.00	1.00
3. ซิงสุกก่อนห้าม หมายถึงอะไร	0.82	0.39	1.00	0.00	1.85*
4. ความรักของวัยรุ่นมักจะมีพฤติกรรมที่ควบคู่กันไปกับสิ่งใด	0.88	0.33	0.76	0.44	0.88
5. การที่วัยรุ่นคบกันเป็นแฟนข้อใดที่เกินขอบเขต	1.00	0.00	0.94	0.24	1.00
6. ถ้าฝ่ายชายชวนฝ่ายหญิงไปเที่ยวบ้านผีสิงในยามค่ำคืน ฝ่ายหญิงควรตัดสินใจอย่างไร	0.94	0.24	0.76	0.44	1.46
7. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรข้อใดรุนแรงที่สุด	0.94	0.24	0.94	0.24	0.00
8. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรข้อใดรุนแรงที่สุด	0.94	0.24	0.94	0.24	0.00
9. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดโรคเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นคือข้อใด	0.53	0.51	0.35	0.49	1.02

ตารางที่ 7(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง

ข้อคำถาม	หลังการทดลอง				t
	นักเรียนชาย (N = 17)		นักเรียนหญิง (N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
10.วิธีปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงการเป็นโรคเพศสัมพันธ์คือข้อใด	0.71	0.47	0.71	0.47	0.00
11.อันตรายที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพที่ร้ายแรงคือข้อใด	0.94	0.24	1.00	0.00	1.00
12.เมื่อมีความรู้ดีทางเพศนักเรียนสามารถระบายนามณ์อย่างถูกวิธีได้อย่างไร	1.00	0.00	1.00	0.00	0.00
13.ลักษณะของเชื้อเอดส์จะมีผลต่อร่างกาย	0.29	0.47	0.24	0.44	0.38
14.อาการของโรคเอดส์ในระยะไม่ปรากฏอาการ	0.12	0.33	0.41	0.51	2.00*
15.อาการของโรคเอดส์ในระยะเริ่มปรากฏอาการ	0.47	0.51	0.35	0.49	0.68
16.ข้อใดไม่ใช่อาการของโรคเอดส์ในระยะเต็มขั้น	0.24	0.44	0.29	0.47	0.38
17.พฤติกรรมใดที่เสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ และเอดส์มากที่สุด	0.94	0.24	0.94	0.24	0.00
18.ปัญหาผลกระทบจากการติดโรคเอดส์ข้อใดรุนแรง	0.88	0.33	0.76	0.44	0.88

ตารางที่ 7(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง

ข้อคำถาม	หลังการทดลอง				t
	นักเรียนชาย (N = 17)		นักเรียนหญิง (N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
19.โรคเอดส์ สามารถติดต่อได้โดยวิธีใด	0.82	0.39	0.47	0.51	2.25*
20.ใครที่ควรตรวจหาเชื้อเอดส์	0.94	0.24	0.65	0.49	2.21*
21.การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์และเอดส์	0.82	0.39	0.94	0.24	1.05
22.เมื่อโรคเอดส์เข้าสู่ร่างกายแล้วไปทำลายเม็ดเลือดขาวทำให้ติดโรคแทรกซ้อน	0.88	0.33	0.94	0.24	0.59
23.การปลูกฝังเรื่องใดที่ช่วยลดปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศและการติดเชื้อเอดส์	0.65	0.49	0.71	0.47	0.36
24.นักเรียนมีวิธีการช่วยลดจำนวนผู้ป่วยจากโรคเอดส์ได้อย่างไร	0.24	0.44	0.35	0.49	0.74
25.วัยรุ่นถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือถูกล่วงไปข่มขืนในปัจจุบันเกิดจากสาเหตุใด	0.88	0.33	0.94	0.24	0.59
26.ข้อใดเป็นการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น	0.94	0.24	0.94	0.24	0.00
27.ข้อใดไม่ใช่อาการของโรคหนองใน	0.82	0.39	0.82	0.39	0.00

ตารางที่ 7(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง

ข้อคำถาม	หลังการทดลอง				t
	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		
	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
28.ข้อใดไม่ใช่การติดต่อของโรคเอดส์	0.94	0.24	1.00	0.00	1.00
29.การทำแท้งก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายยกเว้นข้อใด	0.65	0.49	0.65	0.49	0.00
30.ระยะเริ่มปรากฏอาการที่พบในโรคเอดส์คือข้อใด	0.94	0.24	0.71	0.47	1.84*
รวม	22.94	2.14	22.35	3.14	0.64

* $p < .05$ ($.05t_{32} = \pm 1.69$)

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองของนักเรียนชายเท่ากับ 22.94 และของนักเรียนหญิงหลังทดลองเท่ากับ 22.35 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้พบว่า หลังการทดลองนักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมาทดสอบความแตกต่างหลังการทดลอง พบว่าโดยรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความแตกต่างในรายข้อ ได้แก่ ข้อ 3 ข้อ 14 ข้อ 19 ข้อ 20 และข้อ 30 โดยนักเรียนหญิงมีความรู้ดีกร่านักเรียนชาย ในข้อ 3 ข้อ 14 และนักเรียนชายมีความรู้ดีกร่านักเรียนหญิงในข้อ 19 ข้อ 20 และข้อ 30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อคำถาม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
	(N = 34)		(N = 34)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหมายถึงอะไร	0.53	0.51	0.82	0.38	2.69*
2. ข้อใดไม่ใช่ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	0.62	0.49	0.97	0.17	3.94*
3. ซิงสุกก่อนห้าม หมายถึงอะไร	0.79	0.41	0.91	0.29	1.37
4. ความรักของวัยรุ่นมักจะมีพฤติกรรมที่ควบคู่กันไปกับสิ่งใด	0.59	0.50	0.82	0.39	2.17*
5. การที่วัยรุ่นคบกันเป็นแฟนข้อใดที่เกินขอบเขต	0.71	0.46	0.97	0.17	3.13*
6. ถ้าฝ่ายชายชวนฝ่ายหญิงไปเที่ยวบ้านผีสิง ในยามค่ำคืน ฝ่ายหญิงควรตัดสินใจอย่างไร	0.74	0.45	0.85	0.36	1.20
7. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรข้อใดรุนแรงที่สุด	0.85	0.36	0.94	0.24	1.19
8. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรข้อใดรุนแรงที่สุด	0.59	0.50	0.94	0.24	3.72*
9. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดโรคเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นคือข้อใด	0.21	0.41	0.44	0.50	2.11*

ตารางที่ 8(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อความคำถาม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
	(N = 34)		(N = 34)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
10.วิธีปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงการเป็นโรคเพศสัมพันธ์คือข้อใด	0.41	0.50	0.71	0.46	2.51*
11.อันตรายที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพที่ร้ายแรงคือข้อใด	0.65	0.49	0.97	0.17	3.67*
12.เมื่อมีความรู้สึกลังเลทางเพศนักเรียนสามารถระบายอารมณ์อย่างถูกวิธีได้อย่างไร	0.62	0.49	1.00	0.00	4.52*
13.ลักษณะของเชื้อเอดส์จะมีผลต่อร่างกาย	0.32	0.48	0.26	0.45	0.23
14.อาการของโรคเอดส์ในระยะไม่ปรากฏอาการ	0.21	0.41	0.26	0.45	0.57
15.อาการของโรคเอดส์ในระยะเริ่มปรากฏอาการ	0.29	0.46	0.41	0.50	1.01
16.ข้อใดไม่ใช่อาการของโรคเอดส์ในระยะเต็มขั้น	0.09	0.29	0.26	0.45	1.93*
17.พฤติกรรมใดที่เสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ และเอดส์มากที่สุด	0.44	0.50	0.94	0.24	5.23*
18.ปัญหาผลกระทบจากการติดโรคเอดส์ข้อใดรุนแรง	0.65	0.49	0.82	0.39	1.66

ตารางที่ 8(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อคำถาม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
	(N = 34)		(N = 34)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
19.โรคเอดส์ สามารถติดต่อได้โดยวิธีใด	0.38	0.49	0.65	0.49	2.23*
20.ใครที่ควรตรวจหาเชื้อเอดส์	0.32	0.48	0.79	0.41	4.37*
21.การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์และเอดส์	0.38	0.49	0.88	0.33	4.93*
22.เมื่อโรคเอดส์เข้าสู่ร่างกายแล้วไปทำลายเม็ดเลือดขาวทำให้ติดโรคแทรกซ้อน	0.53	0.51	0.91	0.29	3.83*
23.การปลูกฝังเรื่องใดที่ช่วยลดปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศและการติดเชื้อเอดส์	0.18	0.39	0.68	0.48	4.76*
24.นักเรียนมีวิธีการช่วยลดจำนวนผู้ป่วยจากโรคเอดส์ได้อย่างไร	0.24	0.43	0.29	0.46	0.54
25.วัยรุ่นถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือถูกล่อลวงไปข่มขืนในปัจจุบันเกิดจากสาเหตุใด	0.65	0.49	0.91	0.29	2.74*
26.ข้อใดเป็นการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น	0.35	0.49	0.94	0.24	6.34*

ตารางที่ 8(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อคำถาม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
	(N = 34)		(N = 34)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
27. ข้อใดไม่ใช่อาการของโรคหนองใน	0.32	0.49	0.82	0.39	4.76*
28. ข้อใดไม่ใช่การติดต่อของโรคเอดส์	0.44	0.50	0.97	0.17	5.80*
29. การทำแท้งก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายยกเว้นข้อใด	0.29	0.46	0.65	0.49	3.07*
30. ระยะเริ่มปรากฏอาการที่พบในโรคเอดส์คือข้อใด	0.26	0.45	0.82	0.39	5.51*
รวม	13.65	4.60	22.65	2.66	9.88*

* $p < .05$ ($.05t_{33} = \pm 1.69$)

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 13.65 และหลังการทดลองเท่ากับ 22.65 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เป็นรายข้อพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้หลังการทดลองสูงขึ้น ส่วนข้อ 13 มีคะแนนด้านความรู้หลังการทดลองลดลงเล็กน้อย

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้มาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่าโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เป็นรายข้อก็พบว่า ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 16 ข้อ 17 ข้อ 19 ข้อ 20 ข้อ 21 ข้อ 22 ข้อ 23 ข้อ 25 ข้อ 26 ข้อ 27 ข้อ 28 ข้อ 29 ข้อ 30 มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ผู้เรียนชายของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อความถาม	นักเรียนชาย				t
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหมายถึงอะไร	0.53	0.51	0.82	0.39	1.87*
2. ข้อใดไม่ใช่ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	0.59	0.51	0.94	0.24	2.59*
3. ซิงสุกก่อนห้าม หมายถึงอะไร	0.82	0.39	0.82	0.39	0.00
4. ความรักของวัยรุ่นมักจะมีพฤติกรรมที่ควบคู่กันไปกับสิ่งใด	0.59	0.51	0.88	0.33	2.00*
5. การที่วัยรุ่นคบกันเป็นแฟนข้อใดที่เกินขอบเขต	0.71	0.47	1.00	0.00	2.58*
6. ถ้าฝ่ายชายชวนฝ่ายหญิงไปเที่ยวบ้านผีสิงในยามค่ำคืน ฝ่ายหญิงควรตัดสินใจอย่างไร	0.71	0.47	0.94	0.24	1.84*
7. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรข้อใดรุนแรงที่สุด	0.82	0.39	0.94	0.24	1.05
8. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรข้อใดรุนแรงที่สุด	0.59	0.51	0.94	0.24	2.59*
9. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดโรคเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนคือข้อใด	0.29	0.47	0.53	0.51	1.39

ตารางที่ 9(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ นักเรียนชายของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อคำถาม	นักเรียนชาย				t
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		
	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
10.วิธีปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงการเป็นโรคเพศสัมพันธ์คือข้อใด	0.35	0.49	0.71	0.47	2.13*
11.อันตรายที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพที่ร้ายแรงคือข้อใด	0.53	0.51	0.94	0.24	2.99*
12.เมื่อมีความรู้สึกทางเพศนักเรียนสามารถระบายอารมณ์อย่างถูกวิธีได้อย่างไร	0.41	0.51	1.00	0.00	4.78*
13.ลักษณะของเชื้อเอดส์จะมีผลต่อร่างกาย	0.35	0.49	0.29	0.47	-0.36
14.อาการของโรคเอดส์ในระยะไม่ปรากฏอาการ	0.18	0.39	0.12	0.33	-0.47
15.อาการของโรคเอดส์ในระยะเริ่มปรากฏอาการ	0.29	0.47	0.47	0.51	1.04
16.ข้อใดไม่ใช่อาการของโรคเอดส์ในระยะเต็มขั้น	0.12	0.33	0.24	0.44	0.88
17.พฤติกรรมใดที่เสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ และเอดส์มากที่สุด	0.18	0.39	0.94	0.24	6.83*

โรคทางเพศสัมพันธ์ และเอดส์มากที่สุด

ตารางที่ 9(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ผู้เรียนชายของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อคำถาม	นักเรียนชาย				t
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		
	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
18.ปัญหาผลกระทบจากการติดโรคเอดส์	0.53	0.51	0.88	0.33	2.38*
ข้อใดรุนแรง					
19.โรคเอดส์ สามารถติดต่อได้โดยวิธีใด	0.47	0.51	0.82	0.39	2.25*
20.ใครที่ควรตรวจหาเชื้อเอดส์	0.24	0.44	0.94	0.24	5.82*
21.การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง	0.29	0.47	0.82	0.39	3.57*
ต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์และเอดส์					
22.เมื่อโรคเอดส์เข้าสู่ร่างกายแล้วไปทำลาย	0.41	0.51	0.88	0.33	3.20*
เม็ดเลือดขาวทำให้ติดโรคแทรกซ้อน					
23.การปลูกฝังเรื่องใดที่ช่วยลดปัญหาการ	0.24	0.44	0.65	0.49	2.58*
ล่วงละเมิดทางเพศและการติดเชื้อเอดส์					
24.นักเรียนมีวิธีการช่วยลดจำนวนผู้ป่วยจาก	0.06	0.24	0.24	0.44	1.46
โรคเอดส์ได้อย่างไร					
25.วัยรุ่นถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือถูกล่วง	0.59	0.51	0.88	0.33	200*
ไปข่มขืนในปัจจุบันเกิดจากสาเหตุใด					

ตารางที่ 9(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ที่นักเรียนชายของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อคำถาม	นักเรียนชาย				t
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
26.ข้อใดเป็นการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น	0.29	0.47	0.94	0.24	5.05*
27.ข้อใดไม่ใช่อาการของโรคหนองใน	0.35	0.49	0.82	0.39	3.08*
28.ข้อใดไม่ใช่การติดต่อของโรคเอดส์	0.47	0.51	0.94	0.24	3.41*
29.การทำแท้งก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายยกเว้นข้อใด	0.35	0.49	0.65	0.49	1.74*
30.ระยะเริ่มปรากฏอาการที่พบในโรคเอดส์คือข้อใด	0.12	0.33	0.94	0.24	8.26*
รวม	12.47	4.25	22.94	2.14	9.09*

* $p < .05$ ($.05t_{32} = \pm 1.69$)

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 12.47 และหลังการทดลองเท่ากับ 22.94 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เป็นรายข้อพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้หลังการทดลองสูงขึ้น ยกเว้นข้อ 3 ที่มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เท่าเดิม ส่วนข้อ 14 มีคะแนนด้านความรู้หลังการทดลองลดลงเล็กน้อย

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายมาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่าโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เป็นรายข้อก็พบว่า ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 8 ข้อ 10 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 17 ข้อ 18 ข้อ 19 ข้อ 20 ข้อ 21 ข้อ 22 ข้อ 23 ข้อ 25 ข้อ 26 ข้อ 27 ข้อ 28 ข้อ 29 และข้อ 30 มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้นักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อคำถาม	นักเรียนหญิง				t
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหมายถึงอะไร	0.53	0.51	0.82	0.39	1.87*
2. ข้อใดไม่ใช่ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	0.65	0.49	1.00	0.00	2.95*
3. ซิงสุกก่อนห้าม หมายถึงอะไร	0.76	0.44	1.00	0.00	2.22*
4. ความรักของวัยรุ่นมักจะมีพฤติกรรมที่ควบคู่กันไปกับสิ่งใด	0.59	0.51	0.76	0.44	1.09
5. การที่วัยรุ่นคบกันเป็นแฟนข้อใดที่เกินขอบเขต	0.71	0.47	0.94	0.24	1.84*
6. ถ้าฝ่ายชายชวนฝ่ายหญิงไปเที่ยวบ้านผีสิงในยามค่ำคืน ฝ่ายหญิงควรตัดสินใจอย่างไร	0.76	0.44	0.76	0.44	0.00

ตารางที่ 10(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ที่นักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อคำถาม	นักเรียนหญิง				t
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
7. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรข้อใดรุนแรงที่สุด	0.88	0.33	0.94	0.24	0.59
8. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรข้อใดรุนแรงที่สุด	0.59	0.51	0.94	0.24	2.59*
9. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดโรคเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนคือข้อใด	0.12	0.33	0.35	0.49	1.63
10.วิธีปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงการเป็นโรคเพศสัมพันธ์คือข้อใด	0.47	0.51	0.71	0.47	1.39
11.อันตรายที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพที่ร้ายแรงคือข้อใด	0.76	0.44	1.00	0.00	2.22*
12.เมื่อมีความรู้สึกทางเพศนักเรียนสามารถระบายอารมณ์อย่างถูกวิธีได้อย่างไร	0.82	0.39	1.00	0.00	1.85*
13.ลักษณะของเชื้อเอดส์จะมีผลต่อร่างกาย	0.29	0.47	0.24	0.44	-0.38
14.อาการของโรคเอดส์ในระยะไม่ปรากฏอาการ	0.24	0.44	0.41	0.51	1.09

ตารางที่ 10(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ผู้เรียนหญิงของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อน และหลังการทดลอง

ข้อคำถาม	นักเรียนหญิง				t
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
15.อาการของโรคเอดส์ในระยะเริ่มปรากฏอาการ	0.29	0.47	0.35	0.49	0.36
16.ข้อใดไม่ใช่อาการของโรคเอดส์ในระยะเต็มขั้น	0.06	0.24	0.29	0.47	1.84*
17.พฤติกรรมใดที่เสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ และเอดส์มากที่สุด	0.71	0.47	0.94	0.24	1.84*
18.ปัญหาผลกระทบจากการติดโรคเอดส์ข้อใดรุนแรง	0.76	0.44	0.76	0.44	0.00
19.โรคเอดส์ สามารถติดต่อได้โดยวิธีใด	0.29	0.47	0.47	0.51	1.04
20.ใครที่ควรตรวจหาเชื้อเอดส์	0.41	0.51	0.65	0.49	1.37
21.การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์และเอดส์	0.47	0.51	0.94	0.24	3.41*
22.เมื่อโรคเอดส์เข้าสู่ร่างกายแล้วไปทำลายเม็ดเลือดขาวทำให้ติดโรคแทรกซ้อน	0.65	0.49	0.94	0.24	2.21*
23.การปลูกฝังเรื่องใดที่ช่วยลดปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศและการติดเชื้อเอดส์	0.12	0.33	0.71	0.47	4.21*

ตารางที่ 10(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ที่นักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อคำถาม	นักเรียนหญิง				t
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
24.นักเรียนมีวิธีการช่วยลดจำนวนผู้ป่วยจากโรคเอดส์ได้อย่างไร	0.41	0.51	0.35	0.49	-0.34
25.วัยรุ่นถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือถูกล่อลวงไปข่มขืนในปัจจุบันเกิดจากสาเหตุใด	0.71	0.47	0.94	0.24	1.83*
26.ข้อใดเป็นการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น	0.41	0.51	0.94	0.24	3.88*
27.ข้อใดไม่ใช่อาการของโรคหนองใน	0.29	0.47	0.82	0.39	3.56*
28.ข้อใดไม่ใช่การติดต่อของโรคเอดส์	0.41	0.51	1.00	0.00	4.78*
29.การทำแท้งก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายยกเว้นข้อใด	0.24	0.44	0.65	0.49	2.57*
30.ระยะเริ่มปรากฏอาการที่พบในโรคเอดส์คือข้อใด	0.41	0.51	0.71	0.47	1.75*
รวม	14.82	4.76	22.35	3.14	5.44*

* $p < .05 (.05 t_{32} = \pm 1.69)$

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนหญิงที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 14.82 และหลังการทดลองเท่ากับ 22.35 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เป็นรายข้อพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้หลังการทดลองสูงขึ้น ยกเว้นข้อ 6 และ ข้อ 18 ที่มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เท่าเดิม ส่วนข้อ 13 มีคะแนนด้านความรู้หลังการทดลองลดลงเล็กน้อย

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนหญิงมาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่าโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 8 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 16 ข้อ 17 ข้อ 21 ข้อ 22 ข้อ 23 ข้อ 25 ข้อ 26 ข้อ 27 ข้อ 28 ข้อ 29 และข้อ 30 มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนการทดลอง

ข้อคำถาม	ก่อนการทดลอง				t
	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		
	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. การกินอยู่ก่อนแต่งปัจจุบันเป็นเรื่องปกติ	2.88	0.99	2.71	0.98	0.52
2. การตรวจเลือดก่อนแต่งงานเป็นการ ไม่ไว้ใจกันของคู่สมรส	3.00	0.79	2.35	0.86	2.28*
3. การถูกขู่กีด ถือว่าเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์	3.00	0.61	2.6	0.56	1.17
4. การคิดที่จะรักสนุกก็ไม่ต้องกลัวเป็นเอดส์	2.94	0.75	3.18	0.64	0.99

ตารางที่ 11(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อคำถาม	ก่อนการทดลอง				t
	นักเรียนชาย (N = 17)		นักเรียนหญิง (N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
5. การที่บุคคลผู้หนึ่งพูดจาดีแต่งกายเรียบร้อย ก็ไว้ใจได้แล้ว	3.00	0.86	3.18	0.73	1.21
6. การที่ชายขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย แล้วฝ่ายหญิง ปฏิเสธ แสดงว่าไม่รักจริง	2.88	0.99	3.24	0.66	0.72
7. การเล่นเกมอินเทอร์เน็ต ไม่มีโอกาสเสี่ยงต่อ การถูกชักจูงไปมีเพศสัมพันธ์	3.00	1.00	2.76	0.90	0.35
8. การตั้งสติ ก่อนตัดสินใจแก้ปัญหาเป็น การป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	2.47	1.00	2.59	0.94	0.22
9. การกอดจูบเป็นเรื่องธรรมชาติของวัยรุ่น	3.18	0.81	3.24	0.45	0.62
10. การสะสมแต้มโดยการนอนกับคนต่างเพศ	3.06	0.75	3.24	0.90	0.49
11. การมีคู่นอนหลายคนเป็นเรื่องปกติ	3.41	0.61	3.29	0.77	1.03
12. การที่วัยรุ่นเพศชายมีการฉีดยา แสดงว่าเป็นคนหมกมุ่นทางเพศมาก	3.24	0.90	2.94	0.75	1.23
13. การสวมถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์	3.00	0.79	3.29	0.59	0.54

ตารางที่ 11(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อความ	ก่อนการทดลอง				t
	นักเรียนชาย (N = 17)		นักเรียนหญิง (N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
14.การสวมล้างช่องคลอด ป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	2.88	0.93	2.71	0.98	0.54
15.การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ทำให้เกิดโรคมะเร็ง	3.00	1.06	2.82	1.01	0.50
รวม	44.94	7.27	44.29	5.82	0.29

* $p < .05$ ($.05t_{32} = \pm 1.69$)

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ก่อนการทดลอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองของนักเรียนชายเท่ากับ 44.94 และก่อนการทดลองของนักเรียนหญิงเท่ากับ 44.29 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเจตคติความรู้พบว่า ก่อนการทดลองนักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติมาทดสอบความแตกต่างก่อนการทดลองของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่าโดยรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความแตกต่างในรายข้อ ได้แก่ นักเรียนชายมีความรู้ดีกว่านักเรียนหญิงในข้อ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง

ข้อคำถาม	หลังการทดลอง				t
	นักเรียนชาย (N = 17)		นักเรียนหญิง (N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. การกินอยู่ก่อนแต่งปัจจุบันเป็นเรื่องปกติ	3.29	0.69	3.53	0.51	1.13
2. การตรวจเลือดก่อนแต่งงานเป็นการ ไม่ไว้วางใจกันของคู่สมรส	3.00	0.94	3.29	0.85	0.96
3. การถูกขงกัด ถือว่าเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์	3.71	0.47	3.76	0.44	0.38
4. การคิดที่จะรักสนุกก็ไม่ต้องกลัวเป็นเอดส์	3.29	0.85	3.41	0.51	0.49
5. การที่บุคคลผู้หนึ่งพูดจาดีแต่งกายเรียบร้อย ก็ไว้วางใจได้แล้ว	3.29	0.59	3.35	0.60	0.29
6. การที่ชายขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย แล้วฝ่ายหญิง ปฏิเสธ แสดงว่าไม่รักจริง	3.71	0.47	3.65	0.49	0.36
7. การเล่นอินเทอร์เน็ต ไม่มีโอกาสเสี่ยงต่อ การถูกชักจูงไปมีเพศสัมพันธ์	3.47	0.62	3.47	0.72	0.00
8. การตั้งสติ ก่อนตัดสินใจแก้ปัญหาเป็น การป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	3.12	0.86	3.12	0.78	0.00
9. การกอดจูบเป็นเรื่องธรรมชาติของวัยรุ่น	3.35	0.93	3.47	0.51	0.46

ตารางที่ 12(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง

ข้อคำถาม	หลังการทดลอง				t
	นักเรียนชาย (N = 17)		นักเรียนหญิง (N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
10.การสะสมแต้มโดยการนอนกับคนต่างเพศ	3.65	0.61	3.76	0.44	0.65
11.การมีคู่นอนหลายคนเป็นเรื่องปกติ	3.53	0.62	3.59	0.51	0.30
12.การที่วัยรุ่นเพศชายมีการฝันเปียก แสดงว่าเป็นคนหมกมุ่นทางเพศมาก	3.24	0.56	3.18	0.88	0.23
13.การสวมถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์	3.53	0.71	3.41	0.32	0.51
14.การสวมล้างช่องคลอด ป้องกันการเกิด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	3.24	0.90	3.41	0.71	0.63
15.การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดโรคมะเร็ง	3.47	0.72	3.29	0.85	0.66
รวม	50.88	5.38	51.71	5.46	0.44

* $p < .05$ ($.05t_{32} = \pm 1.69$)

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา หลังการทดลอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองของนักเรียนชายเท่ากับ 50.88 และหลังการ ทดลองของนักเรียนหญิงเท่ากับ 51.71 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติ พบว่าหลังการ ทดลองนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชายเล็กน้อย ส่วนข้อ 7 และข้อ 8 หลังการ ทดลองของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติเท่ากัน

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติมาทดสอบความแตกต่างหลังการทดลองของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่าโดยรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อความ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
	(N = 34)		(N = 34)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. การกินอยู่ก่อนแต่งปัจจุบันเป็นเรื่องปกติ	2.79	0.98	3.41	0.61	3.13*
2. การตรวจเลือดก่อนแต่งงานเป็นการ ไม่ไว้วางใจกันของคู่สมรส	2.68	0.88	3.15	0.89	2.19*
3. การถูกขู่กีด ถือว่าเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์	2.88	0.59	3.74	0.45	6.71*
4. การคิดที่จะรักสนุกก็ไม่ต้องกลัวเป็นเอดส์	3.06	0.69	3.35	0.69	1.75*
5. การที่บุคคลผู้หนึ่งพูดจาดีแต่กายเรี่ยร้อย ก็ไว้วางใจได้แล้ว	3.09	0.79	3.32	0.59	1.39
6. การที่ชายขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย แล้วฝ่ายหญิง ปฏิเสธ แสดงว่าไม่รักจริง	3.06	0.85	3.68	0.48	3.70*
7. การเล่นอินเทอร์เน็ต ไม่มีโอกาสเสี่ยงต่อ การถูกชักจูงไปมีเพศสัมพันธ์	2.88	0.95	3.47	0.66	2.97*
8. การตั้งสติ ก่อนตัดสินใจแก้ปัญหาเป็น การป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	2.53	0.96	3.12	0.81	2.73*

ตารางที่ 13(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อคำถาม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
	(N = 34)		(N = 34)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
9. การกอดจูบเป็นเรื่องธรรมชาติของวัยรุ่น	3.21	0.77	3.41	0.74	1.12
10. การสะสมแต้มโดยการนอนกับคนต่างเพศ	3.15	0.82	3.71	0.52	3.35*
11. การมีคู่นอนหลายคนเป็นเรื่องปกติ	3.35	0.69	3.56	0.56	1.35
12. การที่วัยรุ่นเพศชายมีการฉีนเปียก แสดงว่าเป็นคนหมกมุ่นทางเพศมาก	3.09	0.83	3.21	0.73	0.62
13. การสวมถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์	3.15	0.70	3.47	0.66	1.96*
14. การสวมล้างช่องคลอด ป้องกันการเกิด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	2.79	0.95	3.32	0.81	2.48*
15. การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดโรคมะเร็ง	2.91	1.03	3.38	0.78	2.13*
รวม	44.62	6.49	51.29	5.36	4.63*

* $p < .05$ ($.05t_{33} = \pm 1.69$)

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติที่เรียน ด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 44.62 และหลังการทดลองเท่ากับ 51.29 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติหลังการทดลองสูงขึ้น

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติมาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่าโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเป็นรายข้อก็พบว่า ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 10 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคตินักเรียนชายของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อคำถาม	นักเรียนชาย				t
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. การกินอยู่ก่อนแต่งปัจจุบันเป็นเรื่องปกติ	2.88	0.99	3.29	0.69	1.41
2. การตรวจเลือดก่อนแต่งงานเป็นการ ไม่ไว้วางใจกันของคู่สมรส	3.00	0.79	3.00	0.94	0.00
3. การถูกยุงกัด ถือว่าเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์	3.00	0.61	3.29	0.85	3.77*
4. การคิดที่จะรักสนุกก็ไม่ต้องกลัวเป็นเอดส์	2.94	0.75	3.29	0.85	1.29
5. การที่บุคคลผู้หนึ่งพูดจาดีแต่งกายเรียบร้อย ก็ไว้วางใจได้แล้ว	3.00	0.87	3.29	0.59	1.16
6. การที่ชายขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย แล้วฝ่าย หญิงปฏิเสธ แสดงว่าไม่รักจริง	2.88	0.99	3.71	0.47	3.09*
7. การเล่นอินเทอร์เน็ต ไม่มีโอกาสเสี่ยงต่อ การถูกชักจูงไปมีเพศสัมพันธ์	3.00	1.00	3.47	0.62	1.65

ตารางที่ 14(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคตินักเรียนชายของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อคำถาม	นักเรียนชาย				t
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		
	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
8. การตั้งใจ ก่อนตัดสินใจแก้ปัญหาเป็น การป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	2.47	1.01	3.12	0.86	2.02*
9. การกอดจูบเป็นเรื่องธรรมชาติของวัยรุ่น	3.18	0.81	3.35	0.93	0.59
10.การสะสมแต้มโดยการนอนกับคนต่างเพศ	3.06	0.75	3.35	0.93	2.52*
11.การมีคู่นอนหลายคนเป็นเรื่องปกติ	3.41	0.62	3.53	0.62	0.55
12.การที่วัยรุ่นเพศชายมีการฉีนเปียก แสดงว่าเป็นคนหมกมุ่นทางเพศมาก	3.24	0.90	3.24	0.56	0.00
13.การสวมถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์	3.00	0.79	3.53	0.71	2.05*
14.การสวมล้างช่องคลอด ป้องกันการเกิด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	2.88	0.93	3.24	0.90	1.12
15.การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดโรคมะเร็ง	3.00	1.06	3.47	0.72	1.51
รวม	44.94	7.27	50.88	5.38	2.71*

* $p < .05 (.05 t_{16} = \pm 1.75)$

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนชายที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 44.94 และหลังการทดลองเท่ากับ 50.88 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติหลังการทดลองสูงขึ้น ยกเว้นข้อ 2 ที่มีค่าเฉลี่ยด้านเจตคติเท่าเดิม

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนชายมาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่าโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเป็นรายข้อก็พบว่า ข้อ 3 ข้อ 6 ข้อ 8 ข้อ 10 ข้อและ 13 มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคตินักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อคำถาม	นักเรียนหญิง				t
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. การกินอยู่ก่อนแต่ปัจจุบันเป็นเรื่องปกติ	2.71	0.99	3.53	0.51	3.06*
2. การตรวจเลือดก่อนแต่งงานเป็นการ ไม่ไว้ใจกันของคุณสมรส	2.35	0.86	3.29	0.85	3.21*
3. การถูกยุงกัด ถือว่าเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์	2.76	0.56	3.76	0.44	5.79*
4. การคิดที่จะรักสนุกก็ไม่ต้องกลัวเป็นเอดส์	3.18	0.64	3.41	0.51	1.19
5. การที่บุคคลผู้หนึ่งพูดจาดีแต่ร่างกายเรี่ยไร้อย	3.18	0.73	3.35	0.61	0.77

ก็ไว้ใจใจได้แล้ว

ตารางที่ 15(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคตินักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อคำถาม	นักเรียนหญิง				t
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		
	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
6. การที่ชายขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย แล้วฝ่ายหญิงปฏิเสธ แสดงว่าไม่รักจริง	3.24	0.66	3.65	0.49	2.05*
7. การเล่นเกมอินเทอร์เน็ต ไม่มีโอกาสเสี่ยงต่อการถูกชักจูงไปมีเพศสัมพันธ์	2.76	0.90	3.47	0.72	2.52*
8. การตั้งใจ ก่อนตัดสินใจแก้ปัญหาเป็นการป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	2.59	0.94	3.12	0.78	1.79*
9. การกอดจูบเป็นเรื่องธรรมชาติของวัยรุ่น	3.24	0.75	3.47	0.51	1.06
10. การสะสมแต้มโดยการนอนกับคนต่างเพศ	3.24	0.90	3.76	0.44	2.18*
11. การมีคู่นอนหลายคนเป็นเรื่องปกติ	3.29	0.77	3.59	0.51	1.31
12. การที่วัยรุ่นเพศชายมีการฉุนเปี้ยก แสดงว่าเป็นคนหมกมุ่นทางเพศมาก	2.94	0.75	3.18	0.88	0.84
13. การสวมถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์	3.29	0.59	3.41	0.61	0.57
14. การสวมล้างช่องคลอด ป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	2.71	0.99	3.41	0.71	2.39*

ตารางที่ 15(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคตินักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ข้อความถาม	นักเรียนหญิง				t
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
15.การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	2.82	1.02	3.29	0.85	1.47
ทำให้เกิดโรคมะเร็ง					
รวม	44.29	5.82	51.71	5.46	3.83*

* $p < .05$ ($.05t_{16} = \pm 1.75$)

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนหญิงที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 44.29 และหลังการทดลองเท่ากับ 51.71 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติหลังการทดลองสูงขึ้น

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนหญิงมาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่าโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเป็นรายข้อก็พบว่า ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 10 และข้อ 14 มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง

ข้อคำถาม	หลังการทดลอง				t
	นักเรียนชาย (N = 17)		นักเรียนหญิง (N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. ถ้าเพื่อนชวนให้นักเรียนไปเที่ยวสถานเริงรมย์	0.76	0.44	0.76	0.44	0.00
2. ถ้ามีนักเรียนหญิงที่เป็นเพื่อนกับนักเรียน สวมกระโปรงสั้น เสื้อรัดรูปมาเรียน	0.71	0.47	0.82	0.39	-0.79
3. ถ้าเพื่อนชวนดูหนังสือการ์ตูนโป๊	0.53	0.51	0.82	0.39	-1.87
4. ถ้าเพื่อนนำคลิปวีดีโอโป๊ มาให้ดู	0.29	0.47	0.59	0.51	-1.75
5. ถ้าเพื่อนของนักเรียนเล่าเรื่องลามก	0.82	0.39	0.41	0.51	2.65*
6. ถ้าเด็กเรียน เพื่อนต่างเพศที่นักเรียน รู้สึกชอบเป็นพิเศษชวนไปงานวันเกิด	0.53	0.51	0.59	0.51	-0.34
7. ถ้าแฟนของนักเรียนเป็นโรคซิฟิลิส แต่นักเรียนยังไม่เป็นโรคซิฟิลิส	0.59	0.51	0.59	0.51	0.00
8. ถ้านักเรียนสงสัยว่าตนเองเป็นโรคหนองใน	0.88	0.33	0.88	0.33	0.00
9. ถ้านักเรียนสงสัยว่าตนเองเป็นโรค แผลริมอ่อนและมีเพื่อนชวนไปเที่ยว สถานที่ขายบริการทางเพศ	0.71	0.47	0.65	0.49	0.36

ตารางที่ 16 (ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของกลุ่ม ทดลอง หลังการทดลอง

ข้อคำถาม	หลังการทดลอง				t
	นักเรียนชาย (N = 17)		นักเรียนหญิง (N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
10. ถ้านักเรียนมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวม ถุงยางอนามัยนักเรียนจะไปตรวจ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือไม่	0.71	0.47	0.59	0.51	0.70
11. ถ้ามีเพื่อนต่างเพศมาชวนไปเที่ยวบาร์ โดยที่มีงานต้องรีบส่งพรุ่งนี้	0.71	0.47	0.76	0.44	-0.38
12. ถ้าเพื่อนชวนไปร้องคาราโอเกะ ดื่มเหล้าปั่น	0.76	0.44	0.76	0.44	0.00
13. ถ้าเพื่อนชวนไปสังสรรค์ยามค่ำคืน ที่ร้านอาหาร	0.82	0.39	0.59	0.51	1.51
14. ถ้านักเรียนแต่งงานแล้วมีเพื่อนชวน ไปเที่ยวผู้ชายบริการทางเพศ	0.76	0.44	0.76	0.44	0.00
15. ถ้าเพื่อนชวนนักเรียนดูรูปแอบถ่าย ผู้หญิงนุ่งกระโปรงสั้น	0.65	0.49	0.65	0.49	0.00

ตารางที่ 16 (ต่อ)การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง

ข้อคำถาม	หลังการทดลอง				t
	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		
	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
16. ถ้าเพื่อนมีเงินเหลือใช้ พาไปเลี้ยงฉลองมีการดื่มสุรา และชวนไปเที่ยวผู้ชายบริการ	0.71	0.47	0.76	0.44	-0.38
17. ถ้าเพื่อนแนะนำให้ไปเที่ยว เพื่อแสดงความเป็นลูกผู้ชายหรือการเป็นหญิงสาวเต็มตัว โดยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายบริการ	0.71	0.47	0.88	0.33	-1.27
18. ถ้าผู้ชายบริการแนะนำให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย	0.82	0.39	0.88	0.33	-0.47
19. ถ้าเล่นกีฬาเสร็จ เพื่อนชวนให้ไปกินเหล้าต่อ และไปเลี้ยงฉลองต่อจนมึน	0.53	0.51	0.65	0.49	-0.68
20. ถ้าเพื่อนต่างเพศชวนให้ไปค้างบ้านเพื่อเตรียมตัวก่อนสอบแต่คงต้องกลับเข้า	0.47	0.51	0.24	0.44	1.44
รวม	13.47	3.34	13.65	2.69	-0.17

* $p < .05 (.05 t_{16} = \pm 1.75)$

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการตัดสินใจ และการแก้ปัญหาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองของนักเรียนชายเท่ากับ 13.47 และหลังการทดลองของนักเรียนหญิงเท่ากับ 13.65 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา พบว่าหลังการทดลองนักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย ส่วนข้อ 1 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 12 ข้อ 14 และข้อ 15 หลังการทดลองของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเท่ากัน

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหามาทดสอบความแตกต่างหลังการทดลองของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของคะแนนความรู้ และเจตคติของกลุ่มทดลองของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		t
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	
ด้านความรู้ ก่อนการทดลอง(N=17) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	12.47	41.57	14.82	49.40	1.52
ด้านความรู้ หลังการทดลอง(N=17) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	22.94	78.47	22.35	74.50	0.64
ด้านเจตคติ ก่อนการทดลอง(N=17) (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	44.94	74.90	44.29	73.82	0.29

ตารางที่ 17(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของคะแนนความรู้ และเจตคติของกลุ่มทดลองของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		t
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	
ด้านเจตคติ หลังการทดลอง(N=17) (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	50.88	84.80	51.71	86.18	0.44
ด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา หลังการทดลอง(N=17) (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	13.47	3.34	13.65	2.69	-0.17

*p < 0.05

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา โดยมีคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชายก่อนการทดลอง เท่ากับ 12.47 และก่อนการทดลองของนักเรียนหญิง เท่ากับ 14.82 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้มาทดสอบความแตกต่างก่อนการทดลอง พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในรายข้อมีความแตกต่างกัน 4 ข้อ คือ ข้อ 12 ข้อ 17 ข้อ 24 และข้อ 30 โดยนักเรียนหญิงมีความรู้มากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา โดยมีคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชายหลังการทดลอง เท่ากับ 22.94 และหลังการทดลองของนักเรียนหญิง เท่ากับ 22.35 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้มาทดสอบความแตกต่างก่อนการทดลอง พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความแตกต่างในรายข้อ ได้แก่ ข้อ 3 ข้อ 14 ข้อ 19 ข้อ 20 และข้อ 30 โดยนักเรียนหญิงมีความรู้ดีกว่านักเรียนชาย ในข้อ 3 ข้อ 14 และนักเรียนชายมีความรู้ดีกว่านักเรียนหญิงในข้อ 19 ข้อ 20 และข้อ 30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา โดยมีคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชาย ก่อนการทดลอง เท่ากับ 44.94 และก่อนการทดลองของนักเรียนหญิง เท่ากับ 44.29 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้มาทดสอบความแตกต่างก่อนการทดลอง พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความแตกต่างในรายข้อ ได้แก่ นักเรียนชายมีความรู้ดีกว่านักเรียนหญิงในข้อ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา โดยมีคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชายหลังการทดลอง เท่ากับ 50.88 และหลังการทดลองของนักเรียนหญิง เท่ากับ 51.71 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้มาทดสอบความแตกต่างก่อนการทดลอง พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองของนักเรียนชายเท่ากับ 13.47 และหลังการทดลองของนักเรียนหญิงเท่ากับ 13.65 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหามาทดสอบความแตกต่างหลังการทดลองของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของคะแนนความรู้ และเจตคติของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	
ด้านความรู้ (N=34) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	13.65	45.50	22.65	75.50	9.88*
ด้านความรู้ นักเรียนชาย (N=17) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	12.47	41.57	22.94	76.47	9.09*

ตารางที่ 18(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของคะแนนความรู้ และเจตคติของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	
ด้านความรู้ นักเรียนหญิง (N=17) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	14.82	49.40	22.35	74.50	5.44*
ด้านเจตคติ (N=34) (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	44.62	74.37	51.29	85.48	4.63*
ด้านเจตคติ นักเรียนชาย (N=17) (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	44.94	74.90	50.88	84.80	2.71*
ด้านเจตคติ นักเรียนหญิง (N=17) (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	44.29	73.81	51.71	86.18	3.83*

*p < 0.05

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 13.65 และหลังการทดลองเท่ากับ 22.65 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้มาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 12.47 และหลังการทดลองเท่ากับ 22.94 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้มาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนหญิงที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 14.82 และหลังการทดลองเท่ากับ 22.35 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้มาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 44.62 และหลังการทดลองเท่ากับ 51.29 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติมาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนชายที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 44.94 และหลังการทดลองเท่ากับ 50.88 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติมาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนหญิงที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 44.29 และหลังการทดลองเท่ากับ 51.71 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติมาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้วิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหากับการสอนด้วยวิธีปกติ

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t
	(N = 34)		(N = 34)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหมายถึงอะไร	0.65	0.49	0.82	0.39	1.66
2. ข้อใดไม่ใช่ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	1.00	0.00	0.97	0.17	-1.00
3. ซิงสุกก่อนห้าม หมายถึงอะไร	0.97	1.71	0.91	0.29	-1.02
4. ความรักของวัยรุ่นมักจะมีพฤติกรรมที่ควบคุมกันไปกับสิ่งใด	0.79	0.41	0.82	0.39	0.30
5. การที่วัยรุ่นคบกันเป็นแฟนข้อใดที่เกินขอบเขต	1.00	0.00	0.97	0.17	-1.00
6. ถ้าฝ่ายชายชวนฝ่ายหญิงไปเที่ยวบ้านผีสิงในยามค่ำคืน ฝ่ายหญิงควรตัดสินใจอย่างไร	1.00	0.00	0.85	0.36	-2.38*
7. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรข้อใดรุนแรงที่สุด	0.97	0.17	0.94	0.24	-0.58
8. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรข้อใดรุนแรงที่สุด	1.00	0.00	0.94	0.24	-1.44

ตารางที่ 19(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อความคำถาม	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t
	(N = 34)		(N = 34)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
9. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดโรคเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียนคือข้อใด	0.35	0.49	0.44	0.50	0.74
10.วิธีปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงการเป็น โรคเพศสัมพันธ์คือข้อใด	0.53	0.51	0.71	0.46	1.50
11.อันตรายที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศของวัยรุ่นที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพ ที่ร้ายแรงคือข้อใด	0.94	0.24	0.97	0.17	0.58
12.เมื่อมีความรู้ลึกทางเพศนักเรียนสามารถ ระบายนามณ์อย่างถูกวิธีได้อย่างไร	1.00	0.00	1.00	0.00	0.00
13.ลักษณะของเชื้อเอดส์จะมีผลต่อร่างกาย	0.56	0.50	0.26	0.45	-2.54*
14.อาการของโรคเอดส์ในระยะไม่ปรากฏอาการ	0.21	0.41	0.26	0.45	0.57
15.อาการของโรคเอดส์ในระยะเริ่มปรากฏอาการ	0.50	0.51	0.41	0.50	-0.72
16.ข้อใดไม่ใช่อาการของโรคเอดส์ในระยะเต็มขั้น	0.12	0.33	0.26	0.45	1.55
17.พฤติกรรมใดที่เสี่ยงต่อการติด โรคทางเพศสัมพันธ์ และเอดส์มากที่สุด	0.94	0.24	0.94	0.24	0.00

ตารางที่ 19(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t
	(N = 34)		(N = 34)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
18.ปัญหาผลกระทบจากการติดเชื้อเอชไอวี	0.76	0.43	0.82	0.39	0.59
ข้อใดรุนแรง					
19.โรคเอดส์ สามารถติดต่อได้โดยวิธีใด	0.79	0.41	0.65	0.49	-1.35
20.ใครที่ควรตรวจหาเชื้อเอชไอวี	0.97	0.17	0.79	0.41	-2.31*
21.การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์และเอชไอวี	0.79	0.41	0.88	0.33	0.98
22.เมื่อโรคเอดส์เข้าสู่ร่างกายแล้วไปทำลายเม็ดเลือดขาวทำให้ติดเชื้อแทรกซ้อนได้บ้าง	0.82	0.39	0.91	0.29	1.07
23.การปลูกฝังเรื่องใดที่ช่วยลดปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศและการติดเชื้อเอชไอวี	0.29	0.46	0.68	0.48	3.36*
24.นักเรียนมีวิธีการช่วยลดจำนวนผู้ป่วยจากโรคเอดส์ได้อย่างไร	0.32	0.48	0.29	0.46	-0.26
25.วัยรุ่นถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือถูกล่วงละเมิดทางเพศ	0.97	0.17	0.91	0.29	-1.02
ไปชมขึ้นในปัจจุบันเกิดจากสาเหตุใด					
26.ข้อใดเป็นการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น	1.00	0.00	0.94	0.24	-1.44

ตารางที่ 19(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t
	(N = 34)		(N = 34)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
27.ข้อใดไม่ใช่อาการของโรคหนองใน	0.26	0.45	0.82	0.39	5.51*
28.ข้อใดไม่ใช่การติดต่อของโรคเอดส์	0.94	0.24	0.97	0.17	0.58
29.การทำแท้งก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายยกเว้นข้อใด	0.29	0.46	0.65	0.48	3.07*
30.ระยะเริ่มปรากฏอาการที่พบในโรคเอดส์คือข้อใด	0.65	0.49	0.82	0.38	1.66
รวม	21.41	1.71	22.65	2.66	2.28*

* $p < .05$ ($.05 t_{66} = \pm 1.67$)

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 21.41 และกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 22.65 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เป็นรายข้อพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ส่วนใหญ่สูงกว่ากลุ่มควบคุม ยกเว้นในข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 13 ข้อ 15 ข้อ 19 ข้อ 20 ข้อ 24 ข้อ 25 และข้อ 26 มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ต่ำกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนข้อ 12 และข้อ 17 มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เท่าเดิม

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้มาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เป็นรายข้อก็พบว่า ข้อ 6 ข้อ 13 ข้อ 20 ข้อ 23 ข้อ 27 และข้อ 29 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมี

ข้อ 6 ข้อ 13 และข้อ 20 พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยด้านความรู้ต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	นักเรียนชาย				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหมายถึงอะไร	0.71	0.47	0.2	0.39	0.79
2. ข้อใดไม่ใช่ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	1.00	0.00	0.94	0.24	-1.00
3. ซิงสุกก่อนห้าม หมายถึงอะไร	1.00	0.00	0.82	0.33	-1.85*
4. ความรักของวัยรุ่นมักจะมีพฤติกรรมที่ควบคุมกันไปกับสิ่งใด	0.82	0.36	0.88	0.33	0.47
5. การที่วัยรุ่นคบกันเป็นแฟนข้อใดที่เกินขอบเขต	1.00	0.00	1.00	0.00	0.00
6. ถ้าฝ่ายชายชวนฝ่ายหญิงไปเที่ยวบ้านผีสิงในยามค่ำคืน ฝ่ายหญิงควรตัดสินใจอย่างไร	1.00	0.00	0.94	0.24	-1.00
7. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรข้อใดรุนแรงที่สุด	0.94	0.24	0.94	0.24	0.00

ตารางที่ 20(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	นักเรียนชาย				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
8. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อน วัยอันควรข้อใดรุนแรงที่สุด	1.00	0.00	0.94	0.24	-1.00
9. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดโรคเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียนคือข้อใด	0.29	0.47	0.53	0.51	1.39
10.วิธีปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงการเป็น โรคเพศสัมพันธ์คือข้อใด	0.59	0.51	0.71	0.47	0.70
11.อันตรายที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศของวัยรุ่นที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพ ที่ร้ายแรงคือข้อใด	0.94	0.24	0.94	0.24	0.00
12.เมื่อมีความรู้สึกทางเพศนักเรียนสามารถ ระบายอารมณ์อย่างถูกวิธีได้อย่างไร	1.00	0.00	1.00	0.00	0.00
13.ลักษณะของเชื้อเอดส์จะมีผลต่อร่างกาย	0.76	0.43	0.29	0.47	-3.02*
14.อาการของโรคเอดส์ในระยะไม่ปรากฏอาการ	0.18	0.39	0.12	0.33	-0.47
15.อาการของโรคเอดส์ในระยะเริ่มปรากฏอาการ	0.59	0.51	0.47	0.50	-0.67

ตารางที่ 20(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	นักเรียนชาย				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
16.ข้อใดไม่ใช่อาการของโรคเอดส์ในระยะเต็มขั้น	0.12	0.33	0.24	0.43	0.88
17.พฤติกรรมใดที่เสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ และเอดส์มากที่สุด	1.00	0.00	0.94	0.24	-1.00
18.ปัญหาผลกระทบจากการติดโรคเอดส์ข้อใดรุนแรง	0.71	0.47	0.88	0.33	1.27
19.โรคเอดส์ สามารถติดต่อได้โดยวิธีใด	0.94	0.24	0.82	0.39	-1.05
20.ใครที่ควรตรวจหาเชื้อเอดส์	0.94	0.24	0.94	0.24	0.00
21.การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์และเอดส์	0.82	0.39	0.82	0.39	0.00
22.เมื่อโรคเอดส์เข้าสู่ร่างกายแล้วไปทำลายเม็ดเลือดขาวทำให้ติดโรคแทรกซ้อนใดบ้าง	0.82	0.39	0.88	0.33	0.47
23.การปลูกฝังเรื่องใดที่ช่วยลดปัญหาการส่งละเมิดทางเพศและการติดเชื้อเอดส์	0.24	0.44	0.65	0.49	2.58*
24.นักเรียนมีวิธีการช่วยลดจำนวนผู้ป่วยจากโรคเอดส์ได้อย่างไร	0.24	0.44	0.24	0.44	0.00

ตารางที่ 20(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	นักเรียนชาย				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
25.วัยรุ่นถูกแสงแดดทางเพศหรือถูกล่อลวงไปชมขี้นในปัจจุบันเกิดจากสาเหตุใด	1.00	0.00	0.88	0.33	-1.46
26.ข้อใดเป็นการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น	1.00	0.00	0.94	0.24	-1.00
27.ข้อใดไม่ใช่อาการของโรคหนองใน	0.24	0.44	0.82	0.39	4.13*
28.ข้อใดไม่ใช่การติดต่อของโรคเอดส์	0.94	0.24	0.94	0.24	0.00
29.การทำแท้งก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายยกเว้นข้อใด	0.35	0.49	0.65	0.49	1.74*
30.ระยะเริ่มปรากฏอาการที่พบในโรคเอดส์คือข้อใด	0.59	0.51	0.94	0.24	2.59*
รวม	21.76	1.35	22.94	2.14	1.92*

* $p < .05$ ($.05t_{32} = \pm 1.69$)

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีคะแนนเฉลี่ยกลุ่มควบคุมหลังการทดลองเท่ากับ 21.76 และกลุ่มทดลองหลังการทดลองเท่ากับ 22.94 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เป็นรายข้อพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ส่วนใหญ่สูงกว่ากลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ต่ำ

กว่ากลุ่มควบคุม ส่วนข้อ 5 ข้อ 7 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 20 ข้อ 21 ข้อ 24 และข้อ 28 มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เท่ากัน

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายมาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เป็นรายข้อก็พบว่าข้อ 3 ข้อ 13 ข้อ 23 ข้อ 27 และข้อ 30 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนหญิงหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	นักเรียนหญิง				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหมายถึงอะไร	0.59	0.51	0.82	0.39	1.51
2. ข้อใดไม่ใช่ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	1.00	0.00	1.00	0.00	0.00
3. ซิงสุกก่อนห้าม หมายถึงอะไร	0.93	0.24	1.00	0.00	1.00
4. ความรักของวัยรุ่นมักจะมีพฤติกรรมที่ควบคู่กันไปกับสิ่งใด	0.76	0.43	0.76	0.43	0.00
5. การที่วัยรุ่นคบกันเป็นแฟนข้อใดที่เกินขอบเขต	1.00	0.00	0.94	0.24	-1.00
6. ถ้าฝ่ายชายชวนฝ่ายหญิงไปเที่ยวบ้านผีสิงในยามค่ำคืน ฝ่ายหญิงควรตัดสินใจอย่างไร	1.00	0.00	0.76	0.44	-2.22*

ตารางที่ 21(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนหญิงหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	นักเรียนหญิง				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
7. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อน วัยอันควรข้อใดรุนแรงที่สุด	1.00	0.00	0.94	0.24	-1.00
8. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อน วัยอันควรข้อใดรุนแรงที่สุด	1.00	0.00	0.94	0.24	-1.00
9. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดโรคเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียนคือข้อใด	0.41	0.50	0.35	0.49	-0.34
10.วิธีปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงการเป็น โรคเพศสัมพันธ์คือข้อใด	0.47	0.51	0.71	0.47	1.39
11.อันตรายที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศของวัยรุ่นที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพ ที่ร้ายแรงคือข้อใด	0.94	0.24	1.00	0.00	1.00
12.เมื่อมีความรู้สึกทางเพศนักเรียนสามารถ ระบายอารมณ์อย่างถูกวิธีได้อย่างไร	1.00	0.00	1.00	0.00	0.00
13.ลักษณะของเชื้อเอดส์จะมีผลต่อร่างกาย	0.35	0.49	0.24	0.43	-0.74
14.อาการของโรคเอดส์ในระยะไม่ปรากฏอาการ	0.24	0.43	0.41	0.51	1.09

ตารางที่ 21(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนหญิงหลังการทดลอง ระหว่าง กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	นักเรียนหญิง				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
15.อาการของโรคเอดส์ในระยะเริ่มปรากฏอาการ	0.41	0.51	0.35	0.49	-0.34
16.ข้อใดไม่ใช่อาการของโรคเอดส์ในระยะเต็มขั้น	0.12	0.33	0.29	0.47	1.27
17.พฤติกรรมใดที่เสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ และเอดส์มากที่สุด	0.88	0.33	0.94	0.24	0.59
18.ปัญหาผลกระทบจากการติดโรคเอดส์ข้อใดรุนแรง	0.82	0.39	0.76	0.44	-0.41
19.โรคเอดส์ สามารถติดต่อได้โดยวิธีใด	0.65	0.49	0.47	0.51	-1.02
20.ใครที่ควรตรวจหาเชื้อเอดส์	1.00	0.00	0.65	0.49	-2.95*
21.การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์และเอดส์	0.76	0.44	0.94	0.24	1.46
22.เมื่อโรคเอดส์เข้าสู่ร่างกายแล้วไปทำลายเม็ดเลือดขาวทำให้ติดโรคแทรกซ้อนใดบ้าง	0.82	0.39	0.94	0.24	1.05
23.การปลูกฝังเรื่องใดที่ช่วยลดปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศและการติดเชื้อเอดส์	0.35	0.49	0.71	0.47	2.14*

ตารางที่ 21(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนหญิงหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	นักเรียนหญิง				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
24.นักเรียนมีวิธีการช่วยลดจำนวนผู้ป่วยจากโรคเอดส์ได้อย่างไร	0.41	0.51	0.35	0.49	-0.34
25.วัยรุ่นถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือถูกล่อลวงไปข่มขืนในปัจจุบันเกิดจากสาเหตุใด	0.94	0.24	0.94	0.24	0.00
26.ข้อใดเป็นการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น	1.00	0.00	0.94	0.24	-1.00
27.ข้อใดไม่ใช่อาการของโรคหนองใน	0.29	0.47	0.82	0.39	3.57*
28.ข้อใดไม่ใช่การติดต่อของโรคเอดส์	0.94	0.24	1.00	0.00	1.00
29.การทำแท้งก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายยกเว้นข้อใด	0.24	0.44	0.65	0.49	2.58*
30.ระยะเริ่มปรากฏอาการที่พบในโรคเอดส์คือข้อใด	0.71	0.47	0.71	0.47	0.00
รวม	21.06	1.98	22.35	3.14	1.44

* $p < .05 (.05 t_{32} = \pm 1.69)$

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่า

กลุ่มควบคุม โดยมีคะแนนเฉลี่ยกลุ่มควบคุมหลังการทดลองเท่ากับ 21.06 และกลุ่มทดลองหลังการทดลองเท่ากับ 22.35 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เป็นรายข้อพบว่า นักเรียนหญิงกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ส่วนใหญ่สูงกว่านักเรียนหญิงกลุ่มควบคุม ยกเว้นในข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 15 ข้อ 13 ข้อ 20 ข้อ 24 และข้อ 26 มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ต่ำกว่ากลุ่มควบคุมเล็กน้อย ส่วนข้อ 2 ข้อ 4 ข้อ 12 ข้อ 25 และข้อ 30 หลังการทดลองของนักเรียนหญิงกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เท่ากัน

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนหญิงมาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก็พบว่ามีความไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เป็นรายข้อก็พบว่า ข้อ 6 ข้อ 20 ข้อ 23 ข้อ 27 และข้อ 29 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 22 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t
	(N = 34)		(N = 34)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. การกินอยู่ก่อนแต่งปัจจุบันเป็นเรื่องปกติ	3.00	0.74	3.41	0.61	2.51*
2. การตรวจเลือดก่อนแต่งงานเป็นการ ไม่ไว้ใจกันของคุณสมรส	2.94	0.74	3.15	0.89	1.04
3. การถูกยุงกัด ถือว่าเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์	3.06	0.92	3.74	0.45	3.86*
4. การคิดที่จะรักสนุกก็ไม่ต้องกลัวเป็นเอดส์	3.24	0.78	3.35	0.69	0.66

ตารางที่ 22 (ต่อ)การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่ม
ควบคุม

ข้อความ	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t
	(N = 34)		(N = 34)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
5. การที่บุคคลผู้หนึ่งพูดจาดีแต่งกายเรียบร้อย ก็ไว้ใจได้แล้ว	3.41	0.56	3.32	0.59	-0.64
6. การที่ชายขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย แล้วฝ่ายหญิง ปฏิเสธ แสดงว่าไม่รักจริง	3.30	0.87	3.68	0.48	2.25*
7. การเล่นอินเทอร์เน็ต ไม่มีโอกาสเสี่ยงต่อ การถูกชักจูงไปมีเพศสัมพันธ์	3.12	0.69	3.47	0.66	2.16*
8. การตั้งสติ ก่อนตัดสินใจแก้ปัญหาเป็น การป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	3.68	0.48	3.12	0.81	-3.48*
9. การกอดจูบเป็นเรื่องธรรมชาติของวัยรุ่น	3.18	0.83	3.41	0.74	1.23
10. การสะสมแต้มโดยการนอนกับคนต่างเพศ เป็นเรื่องธรรมดา	3.71	0.68	3.71	0.51	0.00
11. การมีคู่นอนหลายคนเป็นเรื่องปกติ	3.56	0.75	3.56	0.56	0.00
12. การที่วัยรุ่นเพศชายมีการฝันเปียก แสดงว่าเป็นคนหมกมุ่นทางเพศมาก	2.91	0.71	3.21	0.73	1.68*
13. การสวมถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ความรู้สึกลงทางเพศลดลง	2.86	0.82	3.47	0.66	3.41*

ตารางที่ 22 (ต่อ)การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อความ	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t
	(N = 34)		(N = 34)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
14.การสวมล้างช่องคลอด ป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	2.29	0.76	3.32	0.81	5.42*
15.การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ทำให้เกิดโรคมะเร็ง	2.83	0.80	3.38	0.78	2.92*
รวม	47.06	4.53	51.29	5.36	3.52*

* $p < .05$ ($.05t_{66} = \pm 1.67$)

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีคะแนนเฉลี่ยกลุ่มควบคุมหลังการทดลองเท่ากับ 47.06 และกลุ่มทดลองหลังการทดลองเท่ากับ 51.29 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติส่วนใหญ่สูงกว่ากลุ่มควบคุม ยกเว้นข้อ 5 และข้อ 8 มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติต่ำกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนข้อ 10 และข้อ 11 มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เท่าเดิม

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติมาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเป็นรายข้อก็พบว่า ข้อ 1 ข้อ 3 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 และข้อ 15 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 23 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคตินักเรียนชายหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อความ	นักเรียนชาย				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. การกินอยู่ก่อนแต่งปัจจุบันเป็นเรื่องปกติ	3.00	0.86	3.29	0.68	1.10
2. การตรวจเลือดก่อนแต่งงานเป็นการ ไม่ไว้วางใจกันของคุณสมรส	3.06	0.74	3.00	0.93	-0.20
3. การถูกยุงกัด ถือว่าเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์	3.24	0.90	3.71	0.47	1.91*
4. การคิดที่จะรักสนุกก็ไม่ต้องกลัวเป็นเอดส์	3.24	0.90	3.29	0.85	0.20
5. การที่บุคคลผู้หนึ่งพูดจาดีแต่ร่างกายเรียวร้อย ก็ไว้วางใจได้แล้ว	3.41	0.62	3.29	0.59	-0.57
6. การที่ชายขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย แล้วฝ่ายหญิง ปฏิเสธ แสดงว่าไม่รักจริง	3.41	0.79	3.71	0.47	1.31
7. การเล่นอินเทอร์เน็ต ไม่มีโอกาสเสี่ยงต่อ การถูกชักจูงไปมีเพศสัมพันธ์	3.24	0.66	3.47	0.62	1.06
8. การตั้งสติ ก่อนตัดสินใจแก้ปัญหาเป็น การป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	3.71	0.47	3.12	0.86	-2.48*
9. การกอดจูบเป็นเรื่องธรรมชาติของวัยรุ่น	3.00	1.06	3.35	0.93	1.03

ตารางที่ 23 (ต่อ)การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคตินักเรียนชายหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	นักเรียนชาย				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
10.การสะสมแต้มโดยการนอนกับคนต่างเพศ เป็นเรื่องธรรมดา	3.59	0.87	3.65	0.61	0.23
11.การมีคู่นอนหลายคนเป็นเรื่องปกติ	3.41	0.94	3.53	0.62	0.43
12.การที่วัยรุ่นเพศชายมีการฉีนเปือก แสดงว่าเป็นคนหมกมุ่นทางเพศมาก	2.76	0.83	3.24	0.56	1.93*
13.การสวมถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ความรู้สึกลงทางเพศลดลง	2.65	0.99	3.53	0.71	2.96*
14.การสวมล้างช่องคลอด ป้องกันการเกิด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	2.47	0.80	3.24	0.90	2.61*
15.การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดโรคมะเร็ง	2.82	0.88	3.47	0.71	2.35*
รวม	47.00	5.56	50.88	5.38	2.06*

* $p < .05$ (.05 $t_{32} = \pm 1.69$)

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนชายที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีคะแนนเฉลี่ยกลุ่มควบคุมหลังการทดลองเท่ากับ 47.00 และกลุ่มทดลอง

หลังการทดลองเท่ากับ 50.88 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติส่วนใหญ่สูงกว่ากลุ่มควบคุม ยกเว้นข้อ 2 ข้อ 5 และข้อ 8 มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติต่ำกว่ากลุ่มควบคุม

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนชายมาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 3 ข้อ 8 ข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 และข้อ 15 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 24 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคตินักเรียนหญิงหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	นักเรียนหญิง				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. การกินอยู่ก่อนแต่งปัจจุบันเป็นเรื่องปกติ	3.00	0.61	3.53	0.51	2.73*
2. การตรวจเลือดก่อนแต่งงานเป็นการ ไม่ไว้วางใจกันของคุณสมรส	2.82	0.73	3.29	0.85	1.74*
3. การถูกขังกัก ถือว่าเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์	2.88	0.93	3.76	0.43	3.55*
4. การคิดที่จะรักสนุกก็ไม่ต้องกลัวเป็นเอดส์	3.24	0.66	3.41	0.51	0.87
5. การที่บุคคลผู้หนึ่งพูดจาดีแต่งกายเรียบร้อย ก็ไว้วางใจได้แล้ว	3.41	0.51	3.35	0.61	-0.31

ตารางที่ 24 (ต่อ)การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคตินักเรียนหญิงหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่ม
ทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อความ	นักเรียนหญิง				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	(N = 17)	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
6. การที่ชายขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย แล้วฝ่ายหญิง ปฏิเสธ แสดงว่าไม่รักจริง	3.18	0.95	3.65	0.49	1.81*
7. การเล่นอินเทอร์เน็ต ไม่มีโอกาสเสี่ยงต่อ การถูกชักจูงไปมีเพศสัมพันธ์	3.00	0.07	3.47	0.71	1.93*
8. การตั้งใจ ก่อนตัดสินใจแก้ปัญหาเป็น การป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	3.65	0.49	3.12	0.78	-2.36*
9. การกอดจูบเป็นเรื่องธรรมชาติของวัยรุ่น	3.35	0.49	3.47	0.51	0.68
10. การสะสมแต้มโดยการนอนกับคนต่างเพศ เป็นเรื่องธรรมดา	3.82	0.39	3.76	0.43	-0.41
11. การมีคู่นอนหลายคนเป็นเรื่องปกติ	3.71	0.47	3.59	0.51	-0.70
12. การที่วัยรุ่นเพศชายมีการฉีนเปียก แสดงว่าเป็นคนหมกมุ่นทางเพศมาก	3.06	0.55	3.18	0.88	0.47
13. การสวมถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ความรู้สึกทางเพศลดลง	3.06	0.56	3.41	0.62	1.75*

ตารางที่ 24 (ต่อ)การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคตินักเรียนหญิงหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อความ	นักเรียนหญิง				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
14.การสวมล้างช่องคลอด ป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	2.12	0.69	3.41	0.61	5.36*
15.การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ทำให้เกิดโรคมะเร็ง	2.82	0.73	3.29	0.85	1.74*
รวม	47.12	3.39	51.71	5.46	2.94*

* $p < .05$ ($.05t_{32} = \pm 1.69$)

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนหญิงที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีคะแนนเฉลี่ยกลุ่มควบคุมหลังการทดลองเท่ากับ 47.12 และกลุ่มทดลองหลังการทดลองเท่ากับ 51.71 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติส่วนใหญ่สูงกว่ากลุ่มควบคุม ยกเว้นข้อ 5 ข้อ 8 ข้อ 10 และข้อ 11 มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติต่ำกว่ากลุ่มควบคุม

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนหญิงมาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเป็นรายข้อก็พบว่า ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 13 ข้อ 14 และข้อ 15 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 25 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการ แก้ปัญหาหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อความ	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t
	(N = 34)		(N = 34)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. ถ้าเพื่อนชวนให้นักเรียนไปเที่ยวสถานเริงรมย์	0.44	0.50	0.76	0.43	-2.85*
2. ถ้ามีนักเรียนหญิงที่เป็นเพื่อนกับนักเรียน สวมกระโปรงสั้น เสื้อรัดรูปมาเรียน	0.50	0.51	0.76	0.43	2.32*
3. ถ้าเพื่อนชวนดูหนังสือการ์ตูนไป	0.50	0.51	0.68	0.48	1.48
4. ถ้าเพื่อนนำคลิปวีดีโอโป๊ มาให้ดู	0.35	0.49	0.44	0.50	0.74
5. ถ้าเพื่อนของนักเรียนเล่าเรื่องลามก	0.29	0.46	0.62	0.49	2.79*
6. ถ้าเลิกเรียน เพื่อนต่างเพศที่นักเรียน รู้จักชอบเป็นพิเศษชวนไปงานวันเกิด	0.50	0.51	0.56	0.50	0.48
7. ถ้าแฟนของนักเรียนเป็นโรคซิฟิลิส แต่นักเรียนยังไม่เป็นโรคซิฟิลิส	0.41	0.50	0.59	0.50	1.46
8. ถ้านักเรียนสงสัยว่าตนเองเป็นโรคหนองใน	0.65	0.49	0.88	0.33	2.35*
9. ถ้านักเรียนสงสัยว่าตนเองเป็นโรคแผลริมอ่อน และมีเพื่อนชวนไปเที่ยวสถานที่ยาบริการ ทางเพศ	0.32	0.48	0.68	0.48	3.07*

ตารางที่ 25(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการ
แก้ปัญหาหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อความคำถาม	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t
	(N = 34)		(N = 34)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
10. ถ้านักเรียนมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวม ถุงยางอนามัยนักเรียนจะไปตรวจ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือไม่	0.50	0.51	0.65	0.49	1.22
11. ถ้ามีเพื่อนต่างเพศมาชวนไปเที่ยวบาร์ โดยที่มีงานต้องรีบส่งพรุ่งนี้	0.44	0.50	0.74	0.45	2.54*
12. ถ้าเพื่อนชวนไปร้องคาราโอเกะ ดื่มเหล้าปั่น	0.44	0.50	0.76	0.43	2.85*
13. ถ้าเพื่อนชวนไปสังสรรค์ยามค่ำคืน ที่ร้านอาหาร	0.53	0.51	0.71	0.46	1.50
14. ถ้านักเรียนแต่งงานแล้วมีเพื่อนชวน ไปเที่ยวผู้ชายบริการทางเพศ	0.53	0.51	0.76	0.43	2.06*
15. ถ้าเพื่อนชวนนักเรียนดูรูปแอบถ่าย ผู้หญิงนุ่งกระโปรงสั้น	0.53	0.51	0.65	0.49	0.98

ตารางที่ 25(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการ แก้ปัญหาหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t
	(N = 34)		(N = 34)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
16. ถ้าเพื่อนมีเงินเหลือใช้ พาไปเลี้ยงฉลองมี การดื่มสุรา และชวนไปเที่ยวผู้ชายบริการ	0.59	0.50	0.74	0.45	1.28
17. ถ้าเพื่อนแนะนำให้ไปเที่ยว เพื่อแสดง ความเป็นลูกผู้ชายหรือการเป็นหญิงสาว เต็มตัว โดยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายบริการ	0.50	0.51	0.79	0.41	2.63*
18. ถ้าผู้ชายบริการแนะนำให้มึเพศสัมพันธ์ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย	0.56	0.50	0.85	0.36	2.77*
19. ถ้าเล่นกีฬาเสร็จ เพื่อนชวนให้ไปกินเหล้าต่อ และไปเลี้ยงฉลองต่อจนมืด	0.53	0.51	0.59	0.50	0.48
20. ถ้าเพื่อนต่างเพศชวนให้ไปค้างบ้าน เพื่อเตรียมตัวก่อนสอบแต่คงต้องกลับเข้า	0.09	0.29	0.35	0.49	2.74*
รวม	9.21	3.90	13.56	2.99	5.17*

* $p < .05$ (.05 $t_{66} = \pm 1.67$)

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการตัดสินใจ และการแก้ปัญหาของที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการ ทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มควบคุมหลังการทดลองเท่ากับ 9.21 และ

กลุ่มทดลองหลังการทดลองเท่ากับ 13.56 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาสูงกว่ากลุ่มควบคุม

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของมาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเป็นรายข้อก็พบว่า ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 5 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 14 ข้อ 17 ข้อ 18 และข้อ 20 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 26 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนชายหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	นักเรียนชาย				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. ถ้าเพื่อนชวนให้นักเรียนไปเที่ยวสถานเริงรมย์	0.47	0.51	0.76	0.44	1.79*
2. ถ้ามีนักเรียนหญิงที่เป็นเพื่อนกับนักเรียน	0.65	0.49	0.71	0.47	0.36
สวมกระโปรงสั้น เสื้อรัดรูปมาเรียน					
3. ถ้าเพื่อนชวนดูหนังสือการ์ตูนโป๊	0.47	0.51	0.53	0.51	0.33
4. ถ้าเพื่อนนำคลิปวิดีโอโป๊ มาให้ดู	0.29	0.47	0.29	0.47	0.00

ตารางที่ 26(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนชายหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อความคำถาม	นักเรียนชาย				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
5. ถ้าเพื่อนของนักเรียนเล่าเรื่องลามก	0.29	0.47	0.82	0.39	3.57*
6. ถ้าเลิกเรียน เพื่อนต่างเพศที่นักเรียนรู้สึกชอบเป็นพิเศษชวนไปงานวันเกิด	0.59	0.51	0.53	0.51	-0.34
7. ถ้าแฟนของนักเรียนเป็นโรคซิฟิลิส แต่นักเรียนยังไม่เป็นโรคซิฟิลิส	0.47	0.51	0.59	0.51	0.67
8. ถ้านักเรียนสงสัยว่าตนเองเป็นโรคหนองใน	0.47	0.51	0.88	0.33	2.77*
9. ถ้านักเรียนสงสัยว่าตนเองเป็นโรคแผลริมอ่อน และมีเพื่อนชวนไปเที่ยวสถานที่ย้ายบริการทางเพศ	0.35	0.49	0.71	0.47	2.14*
10. ถ้านักเรียนมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัยนักเรียนจะไปตรวจโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือไม่	0.53	0.51	0.71	0.47	1.04
11. ถ้ามีเพื่อนต่างเพศมาชวนไปเที่ยวบาร์ โดยที่มึงงานต้องรีบส่งพรุ่งนี้	0.59	0.51	0.71	0.47	0.70

ตารางที่ 26(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการ
แก้ปัญหาของนักเรียนชายหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อความ	นักเรียนชาย				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
12. ถ้าเพื่อนชวนไปร้องคาราโอเกะ ดื่มเหล้าปั่น	0.41	0.51	0.76	0.44	2.17*
13. ถ้าเพื่อนชวนไปสังสรรค์ยามค่ำคืน ที่ร้านอาหาร	0.47	0.51	0.82	0.39	2.25*
14. ถ้านักเรียนแต่งงานแล้วมีเพื่อนชวน ไปเที่ยวผู้ชายบริการทางเพศ	0.41	0.51	0.76	0.44	2.17*
15. ถ้าเพื่อนชวนนักเรียนดูรูปแอบถ่าย ผู้หญิงนุ่งกระโปรงสั้น	0.59	0.51	0.65	0.49	0.34
16. ถ้าเพื่อนมีเงินเหลือใช้ พาไปเลี้ยงฉลองมี การดื่มสุรา และชวนไปเที่ยวผู้ชายบริการ	0.59	0.51	0.71	0.47	0.70
17. ถ้าเพื่อนแนะนำให้ไปเที่ยว เพื่อแสดง ความเป็นลูกผู้ชายหรือการเป็นหญิงสาว เต็มตัว โดยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายบริการ	0.59	0.51	0.71	0.47	0.70

ตารางที่ 26(ต่อ) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนชายหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อความ	นักเรียนชาย				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
18. ถ้าผู้ชายบริการแนะนำให้มีเพศสัมพันธ์ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย	0.47	0.51	0.82	0.39	2.25*
19. ถ้าเล่นกีฬาเสร็จ เพื่อนชวนให้ไปกินเหล้าต่อ และไปเลี้ยงฉลองต่อจนมืด	0.47	0.51	0.53	0.51	0.33
20. ถ้าเพื่อนต่างเพศชวนให้ไปค้างบ้าน เพื่อเตรียมตัวก่อนสอบแต่คงต้องกลับเข้า	0.06	0.24	0.47	0.51	2.99*
รวม	9.24	4.63	13.47	3.34	3.06*

* $p < .05$ ($.05t_{32} = \pm 1.69$)

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนชายกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มควบคุมหลังการทดลองเท่ากับ 9.24 และกลุ่มทดลองหลังการทดลองเท่ากับ 13.47 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาสูงกว่ากลุ่มควบคุม ยกเว้นข้อ 6 มีคะแนนเฉลี่ยด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาต่ำกว่ากลุ่มควบคุม

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนชายมาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเป็นรายข้อก็พบว่า ข้อ 1 ข้อ 5 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 18 และข้อ 20 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 27 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนหญิงหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	นักเรียนหญิง				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. ถ้าเพื่อนชวนให้นักเรียนไปเที่ยวสถานเริงรมย์	0.41	0.51	0.76	0.44	2.17*
2. ถ้ามีนักเรียนหญิงที่เป็นเพื่อนกับนักเรียน สวมกระโปรงสั้น เสื้อรัดรูปมาเรียน	0.35	0.49	0.82	0.39	3.08*
3. ถ้าเพื่อนชวนดูหนังสือการ์ตูนโป๊	0.53	0.51	0.82	0.39	1.87*
4. ถ้าเพื่อนนำคลิปวีดีโอโป๊ มาให้ดู	0.41	0.51	0.59	0.51	1.01
5. ถ้าเพื่อนของนักเรียนเล่าเรื่องลามก	0.29	0.47	0.41	0.51	0.70
6. ถ้าเลิกเรียน เพื่อนต่างเพศที่นักเรียน รู้สึกชอบเป็นพิเศษชวนไปงานวันเกิด	0.41	0.51	0.59	0.51	1.01
7. ถ้าแฟนของนักเรียนเป็นโรคซิฟิลิส แต่นักเรียนยังไม่เป็นโรคซิฟิลิส	0.35	0.49	0.59	0.51	1.37

ตารางที่ 27 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนหญิงหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	นักเรียนหญิง				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
8. ถ้านักเรียนสงสัยว่าตนเองเป็นโรคหนองใน	0.82	0.39	0.88	0.33	0.47
9. ถ้านักเรียนสงสัยว่าตนเองเป็นโรค แผลริมอ่อนและมีเพื่อนชวนไปเที่ยว สถานที่ขายบริการทางเพศ	0.29	0.47	0.65	0.49	2.14*
10. ถ้านักเรียนมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวม ถุงยางอนามัยนักเรียนจะไปตรวจ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือไม่	0.47	0.51	0.59	0.50	0.67
11. ถ้ามีเพื่อนต่างเพศมาชวนไปเที่ยวบาร์ โดยที่มึนงานต้องรีบส่งพรุ่งนี้	0.29	0.47	0.76	0.44	3.02*
12. ถ้าเพื่อนชวนไปร้องคาราโอเกะ ดื่มเหล้าปั่น	0.47	0.51	0.76	0.44	1.80*
13. ถ้าเพื่อนชวนไปสังสรรค์ยามค่ำคืน ที่ร้านอาหาร	0.59	0.51	0.59	0.51	0.00

ตารางที่ 27 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนหญิงหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อคำถาม	นักเรียนหญิง				t
	กลุ่มควบคุม (N = 17)		กลุ่มทดลอง (N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
14. ถ้านักเรียนแต่งงานแล้วมีเพื่อนชวนไปเที่ยวผู้ชายบริการทางเพศ	0.65	0.49	0.76	0.44	0.74
15. ถ้าเพื่อนชวนนักเรียนดูรูปแอบถ่ายผู้หญิงนุ่งกระโปรงสั้น	0.47	0.51	0.65	0.49	1.02
16. ถ้าเพื่อนมีเงินเหลือใช้ พาไปเลี้ยงฉลองมีการดื่มสุรา และชวนไปเที่ยวผู้ชายบริการ	0.59	0.51	0.76	0.44	1.09
17. ถ้าเพื่อนแนะนำให้ไปเที่ยว เพื่อแสดงความเป็นลูกผู้ชายหรือการเป็นหญิงสาวเต็มตัว โดยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายบริการ	0.41	0.51	0.88	0.33	3.20*
18. ถ้าผู้ชายบริการแนะนำให้มีการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย	0.65	0.49	0.88	0.33	1.63
19. ถ้าเล่นกีฬาเสร็จ เพื่อนชวนให้ไปกินเหล้าต่อและไปเลี้ยงฉลองต่อจนมึน	0.59	0.51	0.65	0.49	0.34

ตารางที่ 27 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ (t - test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนหญิงหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อความ	นักเรียนหญิง				t
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	(N = 17)		(N = 17)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
20. ถ้าเพื่อนต่างเพศชวนให้ไปค้างบ้าน เพื่อเตรียมตัวก่อนสอบแต่คงต้องกลับเช้า	0.12	0.33	0.24	0.44	0.88
รวม	9.18	3.15	13.65	2.69	4.45*

* $p < .05$ ($.05t_{32} = \pm 1.69$)

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนหญิงกลุ่มทดลองที่เรียนรู้ด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาลงการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มควบคุมหลังการทดลองเท่ากับ 9.18 และกลุ่มทดลองหลังการทดลองเท่ากับ 13.65 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาสูงกว่ากลุ่มควบคุม

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนหญิงมาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 และข้อ 17 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของคะแนนความรู้ เจตคติ และการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	
ด้านความรู้ (N=34) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	21.41	71.36	22.65	75.50	2.28*
ด้านความรู้ เพศชาย(N=17) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	21.76	72.53	22.94	76.47	1.92*
ด้านความรู้ เพศหญิง(N=17) (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	21.06	1.98	22.35	3.14	1.44
ด้านเจตคติ(N=34) (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	47.06	78.43	51.29	85.48	3.52*
ด้านเจตคติ เพศชาย(N=17) (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	47.00	78.33	50.88	84.80	2.06*
ด้านเจตคติ เพศหญิง(N=17) (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	47.12	78.53	51.71	86.18	2.94*

*p < 0.05

ตารางที่ 28 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ของคะแนนความรู้ เจตคติ และการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม (N = 34)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	
ด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)(N=34)	9.21	46.05	13.56	67.80	5.17*
ด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเพศชาย (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)(N=17)	9.24	46.20	13.47	67.35	3.06*
ด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเพศหญิง (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)(N=17)	9.18	45.90	13.65	68.25	4.45*

*p < 0.05

จากตารางที่ 28 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 21.41 และกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 22.65 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้มาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนชายในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 21.76 และกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 22.94 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้มาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนชายในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 9.24 และกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 13.47 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหามาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนหญิงในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 9.18 และกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 13.65 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหามาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหากับกลุ่มที่เรียนโดยการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีปกติ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา จำนวน 34 คน และกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีปกติ จำนวน 34 คน สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา จำนวน 6 แผน แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศศึกษาที่มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.89 ค่าความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.21 – 0.79 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง 0.24 – 0.67 แบบสอบถามเจตคติเรื่องเพศศึกษาที่มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.72 และแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาที่มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.75 ความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.27 – 0.79 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง 0.20 – 0.76 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองด้วยตนเอง ส่วนกลุ่มควบคุมให้ครูประจำวิชาเป็นผู้สอนตามปกติ มีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มก่อนและหลังการทดลอง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที (t - test)

สรุปผลการวิจัย

ผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

1.1 ด้านความรู้

1.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเท่ากับ 12.47 ในนักเรียนชายและเท่ากับ 14.82 ในนักเรียนหญิง เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้มาทดสอบความแตกต่างระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ก็พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเท่ากับ 22.94 ในนักเรียนชายและเท่ากับ 22.35 ในนักเรียนหญิง เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมาทดสอบความแตกต่าง ก็พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลองพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 13.65 และหลังการทดลองเท่ากับ 22.65 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้มาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายในกลุ่มทดลอง พบว่าหลังการทดลอง นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 12.47 และ

หลังการทดลองเท่ากับ 22.94 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้มาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหญิงในกลุ่มทดลอง พบว่าหลังการทดลอง นักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 21.06 และหลังการทดลองเท่ากับ 22.35 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้มาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง ก็พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ด้านเจตคติ

1.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเท่ากับ 44.94 ในนักเรียนชายและเท่ากับ 44.29 ในนักเรียนหญิง เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติมาทดสอบความแตกต่างระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ก็พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเท่ากับ 50.88 ในนักเรียนชายและเท่ากับ 51.71 ในนักเรียนหญิง เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมาทดสอบความแตกต่าง ก็พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลองพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 44.62 และหลังการทดลองเท่ากับ 51.29 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติมาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลองพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 44.94 และหลังการทดลองเท่ากับ 50.88 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติมาทดสอบความ

แตกต่างกันและหลังการทดลอง ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหญิงในกลุ่มทดลอง พบว่า หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 44.29 และหลังการทดลองเท่ากับ 51.71 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติมาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 ด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองของนักเรียนชายเท่ากับ 13.47 และหลังการทดลองของนักเรียนหญิงเท่ากับ 13.65 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหามาทดสอบความแตกต่างหลังการทดลองของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ก็พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวโดยสรุป ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษา หลังการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ และด้านเจตคติสูงกว่าก่อนการทดลอง และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาหลังเรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา พบว่าคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ และด้านเจตคติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาหลังการทดลองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจการแก้ปัญหาและการสอนด้วยวิธีปกติ

2.1 ด้านความรู้

2.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

2.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนหญิงในกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 47.12 และกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 51.71 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติมาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

2.3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 9.21 และกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 13.56 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหามาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนชายในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 9.24 และกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 13.47 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหามาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาของนักเรียนหญิงในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 9.18 และกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 13.65 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหามาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวโดยสรุป ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหากับการสอนโดยวิธีปกติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และด้านการตัดสินใจและ

การแก้ปัญหาของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา หลังการทดลองมีคะแนนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติ และเมื่อนำมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหากับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้วิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

1.1 ด้านความรู้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลองพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 13.65 และหลังการทดลองเท่ากับ 22.65 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้มาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้จัดทำแผนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และนักเรียนกลุ่มทดลองได้เรียนเรื่องเพศศึกษา โดยใช้ทักษะชีวิตและเรียนรู้กิจกรรมหลายรูปแบบ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การฝึกทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา การระดมสมอง การอภิปรายกลุ่มและการสาธิต เป็นต้น จึงช่วยให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้กลุ่มทดลองยังได้ทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน แสดงความคิดเห็นในสถานการณ์ที่กำหนดให้ รวมทั้งได้เรียนรู้ข้อมูลจากใบความรู้และได้ฝึกตัดสินใจและแก้ปัญหาในเรื่องเพศศึกษาอีกด้วย จึงทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริชัย กาญจนวาสี (2544) ที่กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นผลการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า อันเกิดจากกระบวนการเรียนการสอนในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่ผ่านมา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ

มาลี ชันศิริ (2545:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมสุขศึกษา โดยการประยุกต์ทักษะชีวิตเพื่อป้องกันเชื้อเอดส์ทางเพศสัมพันธ์ ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดบุรีรัมย์โดยกลุ่มทดลองจะได้รับโปรแกรมฝึกทักษะชีวิต ตามแนวคิดทักษะชีวิตขององค์การอนามัยโลก มาประยุกต์ในการวางแผน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยแผนการเรียนรู้และชุดกิจกรรมจำนวน 7 กิจกรรม การเรียนรู้เป็นแบบให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน โดยกำหนดสถานการณ์จำลองและใช้เทคนิคกระบวนการกลุ่ม ได้แก่ การระดมสมอง การอภิปรายกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ การฝึกทักษะ เกม และการสาธิต ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 ครั้ง ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีความตระหนักรู้ในตนเองและทักษะการปฏิเสธและหาทางออกเมื่อถูกชักจูงดีขึ้นกว่าก่อนการทดลองและดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โกสินทร์ นวลแก้ว (2550: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาผลของการพัฒนาทักษะชีวิต เรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการให้บทเรียนสำเร็จรูป ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียน ครูและผู้เกี่ยวข้อง มีความคิดเห็นว่าการพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง เพศศึกษา โดยเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากตัวอย่างข่าวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างแท้จริง สื่อการเรียนรู้เป็นรูปภาพ ใบงาน และใบความรู้ มีการวัดผลโดยใช้การทดสอบและประเมินผลชิ้นงาน 2. บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องเพศศึกษาที่สร้างขึ้นประกอบด้วย คำนำ วัตถุประสงค์ คู่มือครู คู่มือนักเรียน และสื่อประกอบการใช้บทเรียนสำเร็จรูปในการพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องเพศศึกษา 3. ทดลองใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง เพศศึกษา กับนักเรียนเป็นระยะเวลา 20 ชั่วโมง โดยครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้จากชุดการเรียนรู้เป็นกลุ่ม เรียนรู้จากตัวอย่างข่าวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง จากกรณีศึกษา ครูมีบทบาทหน้าที่ในการให้คำแนะนำปรึกษา นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติตามกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน ทำกิจกรรมตามใบงานได้อย่างถูกต้อง 4. ผลการเรียนรู้ เรื่องเพศศึกษา ของนักเรียนก่อนและหลังใช้พัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง เพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยหลังการใช้บทเรียนสำเร็จรูปมีคะแนนสูงกว่าก่อนใช้บทเรียนสำเร็จรูป นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ และนักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.2 ด้านเจตคติ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลองพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 44.62 และหลังการทดลองเท่ากับ 51.29 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติมาทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเน้นให้นักเรียนได้ฝึกคิด มีการระดมสมอง มีการอภิปรายกลุ่ม มีการแสดงบทบาทสมมติ ฝึกทักษะการตัดสินใจ และแก้ปัญหาซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้คิด ได้แสดงความรู้สึกและเจตคติของตนเองมากขึ้น นอกจากนี้นักเรียนยังได้เรียนในบรรยากาศที่เหมาะสม โดยผู้สอนจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีความสนิทสนมกันในกลุ่มเพื่อนได้ ฝึกการตัดสินใจร่วมกัน จึงน่าจะทำให้นักเรียนที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษามีเจตคติที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพวรรณ วงศ์วิชัยวัฒน์ (2547: 120) ที่ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะชีวิตให้รอดพ้นจากปัญหาสังคมโดยใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติในการปฏิบัติตนให้รอดพ้นจากปัญหาสังคมของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ คาร์รอล และวอลป์ (Carroll and Wolpe, 1996) ที่ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของเพศศึกษาดังนี้ 1. การสอนเพศศึกษาเป็นการเตรียมข้อมูลที่ต้องเกี่ยวกับความ สัมพันธ์ทางเพศของมนุษย์ 2. การสอนเพศศึกษาเป็นการให้โอกาสสำหรับนักเรียนในการถามคำถาม และได้รับคำตอบเกี่ยวกับเรื่องเพศ 3. การสอนเพศศึกษาช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะส่วนบุคคล เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปฏิเสธเพื่อน 4. การสอนเพศศึกษาช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการรับผิดชอบถึงเรื่องของความสัมพันธ์ทางเพศ 5. การสอนเพศศึกษาเป็นการให้ความรู้เรื่องเพศ เพื่อให้นักเรียนได้เปลี่ยนแปลงเจตคติที่ถูกต้องอันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และลดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาหลังการทดลองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจการแก้ปัญหากับการสอนด้วยวิธีปกติ

2.1 ด้านความรู้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 21.41 และกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 22.65 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้มาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการเรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหานั้นแตกต่างจากวิธีการเรียนด้วยวิธีปกติ คือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในกลุ่ม ได้ฝึกทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ มีการอภิปราย การแบ่งกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ และการใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น หนังสือ ข่าวจากหนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต มีตัวอย่างสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อปัญหาและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชัย ไทยอุดม (2540: 129) ศึกษาเรื่องการประยุกต์แนวคิดทักษะชีวิตศึกษาในการสอนเพศศึกษา แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดปราจีนบุรี พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย ทักษะการตัดสินใจสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการศึกษาของ เอมอร จังศิริพรปกรณ์ (2549) ก็ได้ระบุไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความสามารถอันเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากการสอนในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่ผ่านมา

2.2 ด้านเจตคติ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 47.06 และกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 51.29 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติมาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักเรียนในกลุ่มทดลองได้ฝึกการคิดวิเคราะห์ปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนดให้และสถานการณ์ที่นักเรียนได้สร้างขึ้นมาใหม่ มีการอ่านข่าวที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยที่เป็นโรคติดต่อทาง

เพศสัมพันธ์ มีการอภิปรายถึงสาเหตุ อากาการและการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และได้เรียนสถิติการที่วัยรุ่นตั้งครรรภ์ก่อนวัยอันควรหรือทำแท้งในวัยรุ่น ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงคาดว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหามีส่วนทำให้นักเรียน มีเจตคติที่ดีขึ้นเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับ เอกสารของ กรมวิชาการ (2545) ที่ระบุว่า การประเมินผลการเรียนวิชาสุขศึกษา เป็น กระบวนการตรวจสอบการสอนสุขศึกษาอย่างมีระบบ คือเมื่อครูได้จัดระบบการเรียนรู้ให้กับ ผู้เรียนไปแล้ววิธีการใดๆ ก็ตาม ผู้เรียนได้เกิดเจตคติและการปฏิบัติทางสุขภาพ เป็นไปตาม จุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง ส่งเสริมและ พัฒนาสุขภาพของผู้เรียน และจัดกระบวนการเรียนการสอนของครูให้ดียิ่งขึ้น

2.3 ด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหของนักเรียน ในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่า กลุ่มควบคุม โดยกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 9.21 และกลุ่มทดลองมี คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 13.56 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยด้านการตัดสินใจและการ แก้ปัญหามาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก็พบว่ามีความแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้ทำกิจกรรมในชั้นเรียน คือ ฝึกการตัดสินใจและการแก้ปัญหาในห้องเรียนเป็นประจำและสม่ำเสมอ โดยชั้นแรกนักเรียน จะต้องรู้ปัญหาจากสถานการณ์ที่มีให้นักเรียนได้ฝึกตัดสินใจและแก้ปัญหา ชั้นที่สองนักเรียน จะต้องพิจารณาทางเลือกหลายๆ ทางที่เป็นไปได้โดยวิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือก และชั้นที่สามนักเรียนสามารถเลือกทางเลือกที่ดีและเหมาะสม นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ สถานการณ์ต่างๆ เป็นประจำเป็นการฝึกให้นักเรียนกล้าที่จะคิดตัดสินใจและแก้ปัญหาใน เหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผลในการที่จะตัดสินใจรวมทั้งคิดหาวิธีการแก้ปัญหาไว้ล่วงหน้า ก่อนที่จะลงมือกระทำสิ่งใดด้วยความมั่นใจในตนเอง และสามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด สิ่งใดควรกระทำและสิ่งใดไม่ควรกระทำในวัยเรียน จึงทำให้นักเรียนสามารถตัดสินใจใน สถานการณ์ที่ได้เรียนอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย รวมทั้งยังมีการสอนโดยการ อธิบายในเรื่องเพศศึกษารวมทั้งมีการตอบคำถาม และฝึกคิดสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการมี เพศสัมพันธ์ในเรื่องเพศศึกษาด้วย ซึ่งช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และกล้าตัดสินใจใน สถานการณ์ต่างๆ มากขึ้น นอกจากนี้หลังการทดลองยังพบว่านักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนด้านทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาสูงขึ้น หลังจากที่ได้เรียนไปแล้ว 5 เดือน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความคงทนที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา อันมีผลให้นักเรียนมีทักษะด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นวนันท์ กิจทวี (2541: 102) ที่ศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมสร้างเสริมทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันการเสพยาบ้าในนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี พบว่า กลุ่มทดลองมีระดับทักษะการตัดสินใจสูงกว่าก่อนทดลองและสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุษณีย์ โพธิสุข (2544) ที่ได้กล่าวว่า การกระทำของบุคคลในการที่เลือกทางเลือกที่มีอยู่หลายๆ ทางเลือกโดยการรวบรวมและประเมินข้อมูลและสิ่งประกอบอื่นๆ ที่สำคัญ โดยการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเลือกเดียวที่สามารถตอบสนองเป้าหมาย หรือความต้องการของผู้เลือก เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ จนกระทั่งนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ นอกจากนี้การเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ไขปัญหาจะช่วยให้นักเรียนสามารถนำไปใช้กับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้ รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อะเคื้อ กุลประสูติดิกลง และคณะ (2548: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมสร้างเสริมทักษะชีวิตด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อป้องกันการเสพยาบ้าในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากทดลอง กลุ่มทดลองมีความรู้ในเรื่องการป้องกันการเสพยาบ้า ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการแก้ไขปัญหา ทักษะการจัดการกับความเครียด สูงกว่าก่อนกลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชบา พันธุ์ศักดิ์ (2550: บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลอง หลังการทดลองมีทักษะชีวิตสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ ดวงกมล มงคลศิลป์ (2550: บทคัดย่อ) ที่พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมป้องกันการสูบบุหรี่ของเด็กวัยรุ่นตอนต้นในกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้ออกแบบเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตต่อพฤติกรรมป้องกันการสูบบุหรี่หลังการได้รับโปรแกรม 1 สัปดาห์ และระยะติดตามประเมินผล 1 เดือน สูงกว่ากลุ่มเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ได้รับการเรียนรู้ตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่า การสอนเรื่องเพศศึกษาโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ ดังนั้นครูผู้สอนควรนำการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น และควรศึกษาความคงทนหลังการสอนอย่างน้อย 1 ภาคการศึกษา

2. ครูผู้สอนเนื้อหาสุขศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สามารถนำแนวทางการจัดการเรียนการสอนไปใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาสุขศึกษาอื่นๆ เช่น เนื้อหาเรื่องโภชนาการ ยาเสพติด เป็นต้นเนื่องจากเนื้อหาเหล่านี้ครูสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยผู้เรียนจะต้องรู้ปัญหา วิเคราะห์ทางเลือกข้อดีข้อเสีย และตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับการใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างมีขั้นตอน

3. การสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา เป็นการสอนที่มีการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่มีขั้นตอนในการฝึกให้นักเรียนได้คิดตัดสินใจและแก้ปัญหา ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรเลือกสื่อการสอนให้เหมาะสมกับวัยของเด็กนักเรียน มีการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับระยะเวลา วางแผนและศึกษาเนื้อหา ก่อนจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้ผลการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. ควรศึกษาการจัดกิจกรรมอื่นๆ โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการฝึกวิเคราะห์การตัดสินใจและการแก้ปัญหาด้วย

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลของการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาในนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ เช่น ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

2. ควรศึกษาผลของการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในนักเรียนเรื่องเพศศึกษา ด้วยศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ปกครองโดยการสัมภาษณ์ด้วย

รายการอ้างอิง

กาญจนา หมู่มาก. ผลการเรียนรู้การสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาไทยและเจตคติ ต่อการเรียนรู้การสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
2. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยี
การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

แก้วใจ สิริศักดิ์. ผลของโปรแกรมการพัฒนาทักษะชีวิตต่อพฤติกรรมการป้องกันการใช้
สารแอมเฟตามีนในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต,
สาขาวิชา การพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. คู่มือส่งเสริมสุขภาพจิตนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
สำหรับครู. กรุงเทพฯ: กรมสุขภาพจิต, 2541.

จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ และคณะ. รายงานการสำรวจสถานะสุขภาพอนามัยของ
ประชาชนไทยด้วยการสอบถาม และตรวจร่างกายทั่วประเทศ. สถาบันวิจัย
สาธารณสุขไทย/สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข. กรุงเทพฯ. 2541.

จินตราภา กุณฑลบุตร. การวิจัยสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัท
สหธรรมิก, 2550.

จุฬาลักษณ์ ไสระพันธ์. โมเดลเชิงสาเหตุของการใช้รูปแบบเป้าหมายทักษะชีวิตที่มีผลต่อ
คุณภาพนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชา วิจัยและจิตวิทยา
การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

ชบา พันธุ์ศักดิ์. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์และการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือโดยการร่วมงานอย่างร่วมรู้สึกระหว่างผู้ปกครองและครูเพื่อส่งเสริมทักษะ
ชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย. ภาควิชา หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุ
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ณัฐพงศ์ พุดห้ำ. การประยุกต์โปรแกรมทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต
, สาขาวิชาเอกสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล,
2540.

ณัฐภรณ์ หลาวทอง. การวัดและประเมินผลทางการศึกษา : เอกสารประกอบการสอน
รายวิชา2702303. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชา วิจัยและจิตวิทยา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

ดุขฎี เจริญสุข. ผลการพัฒนาทักษะชีวิตเพื่อป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่
5. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาสุขศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.

ดวงกมล มงคลศิลป์. ผลของการใช้กระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตต่อ
พฤติกรรมป้องกันการสูบบุหรี่ในเด็กวัยรุ่นตอนต้น กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชา การพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2550.

นวนันท์ กิจทวี. ประสิทธิภาพของโปรแกรมเสริมทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการเสพยาบ้าใน
นักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, สาขาสุขศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.

นันทพร เจริญนิชชากร. ประสิทธิภาพของการสื่อสารในหลักสูตร “ทักษะชีวิตสำหรับ
เยาวชน” ของโครงการไลออนส์ เคสต์. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชา
การประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ และคณะ. พัฒนาทักษะชีวิตเพื่อพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพในการ
ป้องกันโรคไม่ติดต่อในเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ. 2541.

ประวีติ เอราวรณ, นุชวณา เหลืองอังกูล. รายงานการวิจัย การสร้างแบบประเมินทักษะ
ชีวิตและผลการส่งเสริมทักษะชีวิตโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. กรุงเทพฯ : กรม
สุขภาพจิต, 2544.

- ปรีดา แจ่มวิถีสวัสดิ์. การประยุกต์ใช้ทักษะชีวิตในโปรแกรมสุขศึกษาเพื่อให้เกิดพฤติกรรม
ป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.
- ผกา สัตยธรรม. เทคนิคการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เรืองแสง,
2524.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุญ. จิตวิทยาครอบครัว. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 4, 2541.
- พิชัย ไชยอุดม. การประยุกต์ใช้ทักษะชีวิตศึกษาในการสอนเพศศึกษาแก่นักเรียนชั้น ม. 3
จังหวัดปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาเอกพยาบาลสาธารณสุข
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.
- พิมพ์ใจ บุญยัง. การสร้างเสริมทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการเสพยาเสพติดของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนราธิวาส. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์,
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.
- เทพ สงวนกิตติพันธุ์. ทักษะชีวิต .กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์, 2545.
- พจนารถ อองอาจ. การประยุกต์ใช้โปรแกรมทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการเสพยาบ้าของ
นักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี
จังหวัดสุพรรณบุรี. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.
- มาลีสา หะสะเมาะ. ประสิทธิภาพของการจัดโครงการการป้องกันการเข้าและสารเสพติด
สำหรับนักเรียนวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์,
สาขาวิชาเอกพยาบาลสาธารณสุข บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.
- มาลี ชันศิริ. การประยุกต์ใช้ทักษะชีวิต เพื่อการป้องกันเชื้อเอดส์ทางเพศสัมพันธ์ของ
นักเรียนสหศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเอกศึกษาศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ พยาบาลสาธารณสุข
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2545.

ยุทธ ไกรวรรณ. **การสร้างเครื่องมือ**. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2550.

ระเบียบ เพาะผักแว่น. **การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของทักษะชีวิตของนักเรียนชั้น**

มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครราชสีมา: การวิเคราะห์กลุ่มพหุ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชา วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2551.

รัตนา ดอกแก้ว. **ผลของการพัฒนาทักษะชีวิตเพื่อป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียน**

อาชีวศึกษา จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, สาขาวิชานามัย
ครอบครัว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.

วิชาการ,กรม. **เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการ**

จัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
องค์การรับส่งสินค้าและวัสดุภัณฑ์, 2544.

ศิริชัย กาญจนวาสี. **ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ศิริชัย กาญจนวาสี, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์, ดิเรก ศรีสุข. **การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับ**

การวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551

ศึกษาธิการ,กระทรวง. (ฉบับร่าง). **แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพศศึกษา ช่วงชั้นที่ 3**

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3. กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2548.

สันต์ สุวทันพรกุล. **การวิจัยและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการสาระท้องถิ่นโดย**

ใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนชั้น

ประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชา วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

สิงหา จันทน์ขาว. **ผลการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีอริยสัจสี่ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**

เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรม

หาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

สมนึก ปัญญาสิงห์. **กระบวนการแก้ปัญหา . วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**. 12(1

พฤษภาคม – ตุลาคม 2537): 1-11.

สมเดช บุญประจักษ์. **สถิติเพื่อการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ. พื้กัษการพิมพ์, 2551.

สุชาติ โสุมประยูร และวรรณี โสุมประยูร. **เพศศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2541.

สุภาพจิต, กรม. สำนักพัฒนาสุขภาพจิต. **คู่มือกลุ่มบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนที่มีพฤติกรรมใช้สารเสพติด**. พิมพ์ครั้งที่ 2. ศรีเมืองการพิมพ์, 2543.

สุทธิสารณ์ วัฒนมะโน. **การประยุกต์โปรแกรมทักษะชีวิตเพื่อป้องกันโรคเอดส์ ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดปราจีนบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเอกสุศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.

อะเคื้อ กุลประสูติดิลก. **ประสิทธิผลของโปรแกรมสร้างเสริมทักษะชีวิตด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อป้องกันการเสพยาบ้าในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรุงเทพมหานคร**. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2548.

อารีย์ วชิรวการ. **การวัดและประเมินผลการเรียน**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2542.

อุษณีย์ โภธิสุข. **รายงานการวิจัย รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านทักษะความคิดระดับสูง**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์แห่งชาติเพื่อพัฒนาผู้ที่มีความสามารถพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544.

เอมอชฉา วัฒนบูรานนท์, “หลากหลายแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สุขศึกษา,” ใน **ประมวลบทความ เรื่องหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตรตามแนวปฏิรูปการศึกษา**. พิมพ์นั้ เดชะคุปต์,พรทิพย์ ศิริสมบูรณ์เวช. (โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549), หน้า 162.

เอมอร จังศิริพรปกรณ์. “การประเมินผลการเรียนรู้,” ใน **รวมบทความ การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่**. สุวิมล ว่องวาณิช. 145-147. (โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546), หน้า 145-157.

เอมอร จังศิริพรปกรณ์. **การวัดและประเมินผลการศึกษา : เอกสารคำสอน**.

กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

ภาษาอังกฤษ

- Botvin, G.J., Baker, E., Botvin, E.M., & Frlazzola, A.D. *Prevention of Alcohol Misuse Through the Development of Personal and Social Competence : A Pilot Study*, 1984.
- Coyle, K., et al. Safer choices : A multicomponent school base HIV/STD and pregnancy prevention program for adolescents. *Journal of School Health*, 66(3), 89-94, 1996.
- Janell, Carroll. L. and Wolpe, Paul. Root. *Sexuality and Gender in Society*. New York, N.Y. : Harper Collins College Publishers, 1996.
- Kirkham, M.A.,& Schilling, R.F. Life skill training with mothers of handicapped children. *Journal of Social Service Research*, 13(2), 67-87, 1989.
- World Health Organization. *Life skill Education in Schools*. Geneva, 1993.
- WHO. *Life skill Education for Children and Adolescences in Schools*. London : Education Department of Health,1994.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีดังนี้

1. ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. สุชาติ โสภประยูร
ข้าราชการบำนาญ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร. เทพวानी หอมสนิท
ข้าราชการบำนาญ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. รองศาสตราจารย์ สัตวแพทย์หญิง นภาพร มัชฌิมานุกร
อาจารย์ประจำภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์ดลนภา บุรณะธัญญ์
อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
5. อาจารย์ประยูร อองกุลนะ
หัวหน้างานนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพฯ เขต 2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ 0512.6(2771)/0878

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

5 พฤศจิกายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สุชาติ โสุมประยูร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวโรชา คล้ายแจ้ง นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตร การสอนและ เทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการใช้ ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 1” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียด ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

สำนักงานหลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-82 ต่อ 612

ที่ ศษ 0512.6(2771)/0879

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

5 พฤศจิกายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.เทพวณี หอมสนิท

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวโรชา กล้ายแจ่ม นิสิตชั้นปริญญาโท ภาควิชาหลักสูตร การสอนและ เทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เอ็มอัชมา วัฒนบูรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

สำนักงานหลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-82 ต่อ 612

ที่ ศธ 0512.6(2771)/0880

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

5 พฤศจิกายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ สพ.ญ.นภาพร มัชฌมางกูร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวโรชา คล้ายแจ้ง นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตร การสอนและ เทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาสุศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการใช้ ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 1” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียด ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

สำนักงานหลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-82 ต่อ 612

ที่ ศธ 0512.6(2771)/0881

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

5 พฤศจิกายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์คณิกา บุรณะธัญญ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวโรชา คล้ายแจ้ง นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและ เทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการใช้ ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 1” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอชมา วัฒนบูรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียด ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

สำนักงานหลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-82 ต่อ 612

ที่ ศธ 0512.6(2771)/0882

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

5 พฤศจิกายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ประยูร อองกุลณะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวโรชา คล้ายแจ่ม นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและ เทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการใช้ ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 1” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอชมา วัฒนบูรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียด ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

สำนักงานหลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-82 ต่อ 612

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์

ระยะเวลา 1 คาบ (50 นาที)

สาระสำคัญ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ การที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การไม่ใช้ถุงยางอนามัยในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์กับคนหลายคน เป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่การเกิดโรค ดังนั้นวัยรุ่นจึงควรมีวิธีการตัดสินใจและการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม เพื่อไม่ให้ตนเองเสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. อธิบายความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ถูกต้อง
2. ระบุพฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ได้
3. ระบุวิธีตัดสินใจและแก้ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้

สาระการเรียนรู้/เนื้อหา

การปฏิบัติตนของวัยรุ่นที่อาจก่อให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้นั้น เกิดจากความประมาท ขาดสติ ขาดความยับยั้งชั่งใจ เกิดความคึกคะนอง เกิดจากการรักสนุกในกลุ่มเพื่อน โดยมีการดื่มสุราและใช้สารเสพติด การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การใช้ยากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การใช้เข็มฉีดยาร่วมกับผู้อื่น การแต่งกายไม่เหมาะสม ค่านิยมการกอดจูบกับเพศตรงข้ามรวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์นำไปสู่การเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ในที่สุด

กระบวนการเรียนรู้

1. ขั้นนำ (5 นาที)

- 1.1 ครูนำภาพวัยรุ่นจับมือกัน โอบกอดกัน มาให้นักเรียนดู
- 1.2 ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับภาพวัยรุ่นจับมือกัน โอบกอดกันว่านักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับภาพ เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

2. ขั้นกิจกรรม (40 นาที)

2.1 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 6 กลุ่ม โดยใช้วิธีการจับกระดาษสี โดยมีทั้งหมด 6 สี สีแดง สีเหลือง สีชมพู สีเขียว สีส้ม สีฟ้า จับได้สีเดียวกันอยู่กลุ่มเดียวกันครูให้เล็อกหัวหน้ากลุ่ม และเลขานุการ

2.2 ครูให้นักเรียนระดมสมอง โดยถามว่ามีพฤติกรรมเสี่ยงอะไรบ้างที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ เมื่อได้แล้วให้ตอบลงในใบงานที่ 1 เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์

2.3 ครูให้นักเรียนอ่านใบความรู้ เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ อ่านเพิ่มเติม

2.4 ครูอธิบายทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนใช้กระบวนการตัดสินใจและแก้ปัญหา โดยครูกำหนดสถานการณ์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านในใบงานที่ 2 เรื่อง การตัดสินใจและแก้ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์แล้วดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.4.1 ระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจและแก้ปัญหา: จากสถานการณ์ที่นักเรียนได้อ่านมีปัญหอะไรบ้างที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์

2.4.2 พิจารณาทางเลือกหลายๆ ทาง วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของแต่ละทางเลือก: จากสถานการณ์ที่นักเรียนได้อ่านให้นักเรียนพิจารณาทางเลือกว่ามีกี่ทางเลือกโดยวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของแต่ละทางเลือก

2.4.3 เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ตัดสินใจและเลือกวิธีแก้ไขปัญหที่เหมาะสมที่สุด: จากสถานการณ์ที่นักเรียนได้อ่านให้นักเรียนตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดและ แนวทางแก้ปัญหา

2.5 ครูให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันบันทึกมติของกลุ่มลงในใบงานที่ 1 การตัดสินใจ และแก้ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์

3. ชั้นสรุป (5 นาที)

- 3.1 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารายงานหน้าชั้นเรียน
- 3.2 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปแต่ละสถานการณ์

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ภาพวัยรุ่นจับมือกัน โอบกอดกัน
2. ใบความรู้ เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์
3. ใบงานที่ 1 เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์
4. ใบงานที่ 2 เรื่อง การตัดสินใจและแก้ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์

การประเมินผล

1. การสังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียน
3. การตอบคำถามพฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์
4. การตอบคำถามด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์

ใบความรู้

เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เช่น การไม่ใช้ถุงยางอนามัยในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์กับคนหลายคน การใช้สารเสพติดและใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน เป็นพฤติกรรมที่ ไม่เหมาะสมเพราะอาจก่อให้เกิดผลกระทบในภายหลัง เช่น การติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การมีบุตรก่อนวัยอันควร หรือมีบุตรนอกสมรส เป็นต้น ดังนั้นจึงควรหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เพื่อความปลอดภัยต่อสุขภาพ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การประพฤติกหรือการปฏิบัติตนทางเพศของวัยรุ่นที่ อาจก่อให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้

พฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์นั้น ถ้าเราไม่ประมาทก็จะติดต่อไม่ได้ ไม่เหมือนโรคหวัดที่ติดต่อกันได้ง่ายหรือเกิดได้ง่าย พฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ส่งผลต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์มีดังนี้

1. **การดื่มสุราและใช้สารเสพติด** การดื่มสุราทำให้คนเรามึนเมาขาดสติ ขาดความยับยั้งชั่งคิดเกิดความคึกคะนอง และจะนำไปสู่การไปใช้บริการทางเพศกับหญิงขายบริการ หรือแม้แต่ผู้หญิงที่ดื่มสุรา เสพยาบ้า ยาอี ยาเลิฟ ก็จะทำให้เกิดความมึนเมาเคลิบเคลิ้ม เกิดความรู้สึกทางเพศและอาจมีเพศสัมพันธ์ซึ่งจะนำไปสู่การติดเชื้อได้

2. **การเที่ยวในสถานบันเทิงเรีงรมย์** การไปเที่ยวสถานบันเทิงเรีงรมย์มักจะมีการใช้สารเสพติดและของมึนเมา อีกทั้งยังมีแต่พวกขาดสติ ไม่ระมัดระวังในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งจะนำไปสู่การติดเชื้อได้

3. **การใช้เข็มร่วมกับผู้อื่น** ผู้ที่ใช้เข็มฉีดยาร่วมกับผู้อื่น ผู้ที่ไปเจาะหู เจาะจมูก เจาะลิ้น เจาะคิ้ว สักยันต์ สักรูปต่าง ๆ บนผิวหนัง โดยใช้เข็มร่วมกันกับผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ มีโอกาสเสี่ยงที่จะติดเชื้อเอดส์ได้

4. **การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ** ในปัจจุบันมีสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศหลายประเภท เช่น ซีดี วีซีดี ดีวีดี และหนังสือการ์ตูน สื่อเหล่านี้ล้วนทำให้วัยรุ่นเกิดอารมณ์ทางเพศได้ง่ายและรวดเร็ว

5. **การกอดจูบกับเพศตรงข้ามหรือคนรัก** การมีพฤติกรรมกอดจูบกับเพศตรงข้ามหรือคนรักเป็นพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีความสัมพันธ์กันลึกซึ้งซึ่งระหว่างชายหญิง มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งเป็นวัยที่ยังไม่สมควรมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมสำหรับวัยรุ่น

6. **การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร** วัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุยังน้อยเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่ช่วงวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งถือว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อาจก่อให้เกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ ทั้งนี้ เนื่องจากวัยรุ่นยังไม่มีความพร้อมต่อการตั้งครรภ์ ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ได้ เช่น ความผิดปกติระหว่างตั้งครรภ์ของทารก สภาพร่างกายมารดา การเตรียมตัวเพื่อเป็นมารดา ตลอดจนความรับผิดชอบที่จะดูแลทารก เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ได้

7. **การแต่งกายไม่เหมาะสม** พฤติกรรมการแต่งกายที่ทำให้ฝ่ายชายเกิดความรู้สึกอยากมีเพศสัมพันธ์ด้วยในช่วงระยะเวลาที่อยู่ในสถานที่เสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ โดยการสวมกระโปรงสั้น กางเกงขาสั้นโชว์ขาที่ขาวเนียน สวมเสื้อรัดรูป คอลึก หรือแหวกเว้า ทำให้ล่อตาล่อใจเพศตรงข้าม นำไปสู่การล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งมีโอกาสติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานที่ 1

เรื่อง พฤติกรรมเสียงของการมีเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนชื่อสมาชิกในกลุ่ม

วันที่.....

ชื่อกลุ่ม.....

ชื่อประธานกลุ่ม.....

ชื่อเลขานุการ.....

ชื่อสมาชิกกลุ่ม 1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

6.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานที่ 2

เรื่อง การตัดสินใจและแก้ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้และตอบคำถามตามขั้นตอนดังนี้

การใช้เทคนิคการตัดสินใจและแก้ปัญหา

การตัดสินใจและแก้ปัญหา สามารถใช้เทคนิค 3Cs ดังนี้

- Clarify → กำหนดปัญหาหรือสิ่งที่จะต้องตัดสินใจให้ชัดเจน (รู้ปัญหา)
- Consider → พิจารณาทางเลือกหลายๆ ทางที่เป็นไปได้และการคาดเดาผลที่จะเกิดขึ้น
- Choose → เลือกทางเลือกที่ดีที่สุดทั้งนี้ผู้สอนจะให้สถานการณ์แล้วให้ผู้เรียนฝึกคิดตัดสินใจ

ขั้นตอนที่ 1 ระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจและแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาทางเลือกหลายๆ ทาง วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของแต่ละทางเลือก

ขั้นตอนที่ 3 เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ตัดสินใจและเลือกวิธีแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานการณ์

ตุ้มเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรียนหนังสือเก่งและเป็นคนนิสัยเรียบร้อย ได้ถูกเพื่อนชวนไปเที่ยงดิสโก้เทค โดยจะมีการดื่มสุรากันด้วย แต่ตุ้มยังทำการบ้านไม่เสร็จ ใจหนึ่งก็อยากไป เนื่องจากไม่เคยไปเที่ยวเลยและเป็นการหาประสบการณ์ ถ้าไม่ไปกลัวเพื่อนจะเลิกคบ แต่อีกใจหนึ่งก็เป็นห่วงการบ้านไม่เสร็จ ถ้าไม่ส่งเกรงว่าครูดู ถ้านักเรียนเป็นตุ้ม นักเรียนจะตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างไรบ้าง

ขั้นตอนที่ 1 ปัญหา:

ขั้นตอนที่ 2 ทางเลือกที่เป็นไปได้มี.....ทางเลือก

ทางเลือกที่ 1

ข้อดี.....

ข้อเสีย.....

ทางเลือกที่ 2

ข้อดี.....

ข้อเสีย.....

ทางเลือกที่ 3

ข้อดี.....

ข้อเสีย.....

ขั้นตอนที่ 3 ทางเลือกที่ดีที่สุด (การตัดสินใจของกลุ่ม)

.....

เหตุผลการตัดสินใจและการแก้ปัญหา.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1
เรื่อง ผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ระยะเวลา 1 คาบ (50 นาที)

สาระสำคัญ

การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นเป็นปัญหาสุขภาพที่สำคัญในช่วงการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เพราะนอกจากจะมีผลกระทบโดยตรงต่อสุขภาพทางด้านร่างกายแล้วยังมีผลกระทบทางอ้อมต่อสุขภาพจิตของตนเอง ครอบครัว และเป็นปัญหาสาธารณสุขในอนาคต ทำให้วัยรุ่นต้องรู้ถึงผลกระทบที่ตามมาเมื่อมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพื่อให้วัยรุ่นรู้วิธีการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. ระบุผลกระทบต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นได้
2. บอกวิธีการตัดสินใจและแก้ปัญหาผลกระทบต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้

สาระการเรียนรู้/เนื้อหา

ผลกระทบต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นมีผลทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาตามมาได้แก่ การล่วงละเมิดทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรและการทำแท้งซึ่งเป็นผลกระทบที่ร้ายแรงสำหรับวัยรุ่น

กระบวนการเรียนรู้

1. ชำนาญ (5 นาที)

1.1 ครูนำสถิติของวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรหรือสถิติการทำแท้งในวัยรุ่นมาให้ให้นักเรียนในชั้นเรียนฟัง โดยสุ่มนักเรียนมา 1 คนมาอ่านให้เพื่อนฟัง

1.2 ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับสถิติที่นักเรียนได้ฟังว่านักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร

กับสถิติที่นักเรียนได้ฟัง เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

2. ชั้นกิจกรรม (40 นาที)

2.1 ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มโดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม เขียนชื่อกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มให้เรียบร้อย

2.2 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาจับฉลากกลุ่มละ 1 หัวข้อคือ กลุ่มที่ 1 การล่องละเมียดทางเพศ กลุ่มที่ 2 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กลุ่มที่ 3 การตั้งครรรภ์ก่อนวัยอันควร และกลุ่มที่ 4 การทำแท้ง เมื่อได้หัวข้อแล้วให้กลับไปทีกลุ่มของตนเองโดยไม่บอกให้กลุ่มอื่นรู้ในหัวข้อของกลุ่มตนเอง

2.3 ครูให้นักเรียนช่วยกันคิดบทบาทสมมติในหัวข้อที่ตนเองได้รับ(5 นาที)

2.4 ครูให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงหน้าห้องเรียนเพื่อให้เพื่อนกลุ่มอื่นทายว่าเรื่องที่แสดงเกี่ยวกับอะไร

2.5 นักเรียนช่วยกันระดมสมอง ทำใบงานที่ 1 เรื่อง ผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีอะไรบ้างตามความคิดของนักเรียน (5 นาที)

2.6 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง ผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ให้นักเรียนอ่านเพิ่มเติม

2.7 ครูให้นักเรียนใช้กระบวนการตัดสินใจและแก้ปัญหา โดยครูให้นักเรียนนำบทบาทสมมติที่กลุ่มออกมาแสดง นำมาตอบคำถามในใบงานที่ 2 เรื่อง การตัดสินใจและแก้ปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.7.1 ระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจและแก้ปัญหา: จากสถานการณ์ที่นักเรียนได้อ่านมีปัญหอะไรบ้างที่ทำให้เกิดผลกระทบที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

2.7.2 พิจารณาทางเลือกหลายๆ ทาง วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของแต่ละทางเลือก: จากสถานการณ์ที่นักเรียนได้อ่านให้นักเรียนพิจารณาทางเลือกมีกี่ทางเลือกโดยวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของแต่ละทางเลือก

2.7.3 เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ตัดสินใจและเลือกวิธีแก้ไขปัญหที่เหมาะสมที่สุด : จากสถานการณ์ที่นักเรียนได้อ่านให้นักเรียนตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดและ แนวทางแก้ปัญหา

2.8 ครูให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันบันทึกมติของกลุ่มลงในใบงานที่ 2 การตัดสินใจและแก้ปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

3. ชั้นสรุป (5 นาที)

3.1 ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนมารายงานหน้าชั้นเรียนว่ากลุ่มของตนเมื่อพบกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจะตัดสินใจอย่างไรต่อไป

3.2 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. สถิติของวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรหรือสถิติการทำแท้งในวัยรุ่น
2. ใบความรู้ เรื่อง ผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
3. ใบงานที่ 1 เรื่อง ผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
4. ใบงานที่ 2 เรื่อง การตัดสินใจและการแก้ปัญหาผลกระทบจากการมีพฤติกรรมเสี่ยง

ทางเพศ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรมของนักเรียน
3. สังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียน
4. การตอบคำถามด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหาผลกระทบจากการมีพฤติกรรมเสี่ยง

ทางเพศ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้

เรื่อง ผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ผลกระทบต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น เป็นปัญหาสุขภาพที่สำคัญในช่วงการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะมีผลกระทบโดยตรงต่อสุขภาพทางด้านร่างกายแล้ว ยังมีผลกระทบทางอ้อมต่อสุขภาพจิตของตนเอง ครอบครัว และเป็นปัญหาสาธารณสุขในอนาคต โดยผลกระทบต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นมีดังนี้

1. การล่วงละเมิดทางเพศ

การล่วงละเมิดทางเพศ (sexual harassment) หมายถึง การกระทำใดๆ ทั้งกาย วาจา ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องชู้สาว หรือเกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่างเพศหรือเพศเดียวกันโดยมุ่งกระทำที่จะเอาเปรียบหรือสนองอารมณ์ทางเพศของตน จนผู้ถูกกระทำเกิดความรู้สึกรังเกียจ หรือหวาดผวาต่อการกระทำนั้นๆ

ปัจจุบันการล่วงละเมิดทางเพศจะพบในเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี เป็นส่วนใหญ่ ผลกระทบจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศพบได้ทางร่างกายและจิตใจอย่างมากมาย ผลกระทบทางร่างกาย ได้แก่ การได้รับบาดเจ็บมีบาดแผลตามร่างกาย อวัยวะเพศติดเชื้อ และตั้งครรภ์ ผลกระทบทางด้านจิตใจ เช่น รู้สึกโกรธ วิตกกังวล กลัว ซึมเศร้า คิดฆ่าตัวตาย ติดสารเสพติด รวมถึงปัญหาบุคลิกภาพ

การล่วงละเมิดทางเพศที่ปรากฏขึ้นในสังคมไทยปัจจุบัน มีตั้งแต่ระดับเบาไปจนถึงหนัก ตั้งแต่การใช้สายตา พูดจาแทะโลม พูดสองแง่สองง่าม พูดตลกกลามก การลูบคลำ จับมือถือแขน ไปจนถึงการใช้กำลังบังคับให้มีเพศสัมพันธ์

2. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

เมื่อเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์แล้วจะก่อให้เกิดปัญหาและผลกระทบต่าง ๆ ตามมามากมายดังนี้

1. เกิดความเจ็บป่วยและทุกข์ทรมาน
2. เกิดความเครียดและคิดมาก เมื่อรู้ว่าตนเป็นผู้ติดเชื้อเอดส์

3. ทำให้คนในครอบครัวเดือดร้อนต้องมีภาระในการดูแลรักษา
4. เกิดความอับอายแก่ผู้ที่เราเป็นโรคนี้
5. ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาโรค
6. ถ้ามีเพศสัมพันธ์จะสามารถแพร่เชื้อไปสู่คนอื่นได้
7. ถ้าเป็นโรคเอดส์ก็จะเสียชีวิตทำให้ต้องสูญเสียสมาชิกในครอบครัวไปก่อนวัยอันควร และถ้าเป็นผู้นำครอบครัวก็จะทำให้ครอบครัวเดือดร้อน
8. ประเทศชาติหรือรัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาและทำให้เสียกำลังของชาติไปก่อนวัยอันควร

3. การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

3.1 การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นเป็นปัญหาที่รุนแรงมาก ซึ่งเป็นผลมาจากสิ่งต่างๆ ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ดังนี้

- มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ป้องกัน ซึ่งอาจเกิดจากการขาดความรู้ในเรื่องการวางแผนครอบครัวตลอดจนวิธีการใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกต้อง
- มีความเชื่อผิดๆ ที่ว่าการมีเพศสัมพันธ์นานๆ ครั้งหรือมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวจะไม่ตั้งครรภ์ การใช้ถุงยางอนามัยจะทำให้ความรู้สึกทางเพศลดลง การหลังภายนอกทำให้ปลอดภัยจะไม่ตั้งครรภ์
- การกลัวบิดามารดาจะรู้ว่ามีการใช้ยาคุมกำเนิดหรือใช้ถุงยางอนามัยจึงไม่ซื้อไว้ใช้

3.2 การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นก่อให้เกิดปัญหาและผลเสียต่อตนเองและทารกในครรภ์ดังนี้

- ปัญหาการเจริญเติบโตของทารกในครรภ์ ศีรษะทารกไม่ได้สัดส่วนกับช่องเชิงกรานเกิดภาวะโลหิตจาง ความดันโลหิตสูงในมารดา ซึ่งจะส่งผลต่อทั้งมารดาและทารก
- ปัญหาด้านการศึกษา ซึ่งบางคนอาจไม่มีโอกาสกลับไปเรียนหนังสือในโรงเรียนก่อน
- ปัญหาผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจะต้องสร้างภาระให้แก่ตนเองและคนในครอบครัว

4. การทำแท้ง

วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรโดยไม่พึงปรารถนา ส่วนใหญ่เป็นการตั้งครรรณ์นอกสมรส ซึ่งสภาพดังกล่าวมักจะทำให้เกิดความกดดันจากครอบครัวและสังคม ดังนั้นวิธีการที่จะหาทางออก คือการทำแท้งซึ่งผิดกฎหมายและอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสภาพร่างกายและจิตใจ เช่น การตกเลือด มดลูกทะลุ ตลอดจนการติดเชื้ออย่างรุนแรง และทำให้เสียชีวิตได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานที่ 1

เรื่อง ผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนชื่อสมาชิกในกลุ่มและตอบคำถามดังต่อไปนี้

วันที่.....

ชื่อกลุ่ม.....

ชื่อประธานกลุ่ม.....

ชื่อเลขานุการ.....

ชื่อสมาชิกกลุ่ม 1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

6.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. ผลกระทบที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

2. จากผลกระทบที่นักเรียนตอบในข้อ 1 นักเรียนคิดว่าผลกระทบข้อใดที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตมากที่สุด เพราะอะไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานที่ 2

เรื่อง การตัดสินใจและแก้ปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
คำชี้แจง ให้นักเรียนนำบทบาทสมมุติของกลุ่มตนเองที่กำหนดให้ตอบคำถามตามขั้นตอนดังนี้

การใช้เทคนิคการตัดสินใจและแก้ปัญหา

การตัดสินใจและแก้ปัญหา สามารถใช้เทคนิค 3Cs ดังนี้

- Clarify → กำหนดปัญหาหรือสิ่งที่จะต้องตัดสินใจให้ชัดเจน (รู้ปัญหา)
- Consider → พิจารณาทางเลือกหลายๆ ทางที่เป็นไปได้และการคาดเดาผลที่จะเกิดขึ้น
- Choose → เลือกทางเลือกที่ดีที่สุดทั้งนี้ผู้สอนจะให้สถานการณ์แล้วให้ผู้เรียนฝึกคิดตัดสินใจ

ขั้นตอนที่ 1 ระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจและแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาทางเลือกหลายๆ ทาง วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของแต่ละทางเลือก

ขั้นตอนที่ 3 เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ตัดสินใจและเลือกวิธีแก้ไขปัญหที่เหมาะสมที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานการณ์: บทบาทสมมุติของแต่ละกลุ่ม

เรื่อง.....

ขั้นตอนที่ 1 ปัญหา:

.....

ขั้นตอนที่ 2 ทางเลือกที่เป็นไปได้มี.....ทางเลือก

ทางเลือกที่ 1

ข้อดี.....

ข้อเสีย.....

ทางเลือกที่ 2

ข้อดี.....

ข้อเสีย.....

ทางเลือกที่ 3

ข้อดี.....

ข้อเสีย.....

ขั้นตอนที่ 3 ทางเลือกที่ดีที่สุด (การตัดสินใจของกลุ่ม)

.....

เหตุผลการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

.....

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ระยะเวลา 1 คาบ (50 นาที)

สาระสำคัญ

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ติดต่อโดยการมีเพศสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ กับผู้ที่กำลังมีเชื้อ โรคที่มีสาเหตุจากเชื้อแบคทีเรีย ได้แก่ หนองใน หนองในเทียม แผลริมอ่อน กามโรค ของต่อมและท่อน้ำเหลือง ซิฟิลิส และแผลกามโรคเรื้อรังที่ขาหนีบ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่สามารถติดต่อกันได้โดยการสัมผัสทางเพศกันอย่างใกล้ชิด ได้แก่ เริม พยาธิช่องคลอด เชื้อราช่องคลอด อู้งเชิงกรานอักเสบ หูดหงอนไก่ หูดข้าวสุก หิด โលน ซึ่งมีสาเหตุจากเชื้อไวรัส ปรสิต และเชื้อรา

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. บอกความหมายและสาเหตุของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้
2. บอกอาการของผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้
3. เสนอวิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้
4. ระบุวิธีการตัดสินใจและแก้ปัญหาเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้

สาระการเรียนรู้เนื้อหา

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มโรคที่ติดต่อกันได้โดยผ่านกิจกรรมทางเพศ ได้แก่ โรคหนองใน โรคหนองในเทียม โรคซิฟิลิส โรคฝีมะม่วง โรคแผลริมอ่อน ตลอดจนโรคเอดส์ เป็นโรคที่เกิดจากเชื้อไวรัสและเชื้อแบคทีเรียมีอาการคัน แดง และปวดบริเวณอวัยวะเพศ สามารถเกิดขึ้นได้กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การเรียนถึงการติดต่อของโรค จะช่วยให้เราสามารถป้องกันการติดเชื้อจากโรคดังกล่าวได้ตลอดจนการมีพฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยซึ่งควรเรียนรู้

กระบวนการเรียนรู้

1. ขั้นนำ (5 นาที)

- 1.1 ครูให้นักเรียนอ่านข่าวเกี่ยวกับผู้ป่วยที่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- 1.2 ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับข่าวที่นักเรียนได้อ่านว่านักเรียนรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับข่าว โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นโรคที่มากแล้วหรือไม่ เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

2. ขั้นกิจกรรม (40 นาที)

- 2.1 ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มโดยแบ่งเป็น 6 กลุ่ม เขียนชื่อกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มให้เรียบร้อย
- 2.2 ครูให้นักเรียนอภิปราย สาเหตุของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 2 กลุ่ม อาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 2กลุ่ม และให้อภิปรายการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 2 กลุ่ม
- 2.3 ครูให้นักเรียนช่วยแสดงความคิดเห็นในใบงานที่ 1 เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีอะไรบ้าง นักเรียนคิดว่าใครที่เสี่ยงต่อการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และอาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ตามความคิดของนักเรียน (5 นาที)

2.4 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ให้นักเรียนอ่านเพิ่มเติม

- 2.5 ครูให้นักเรียนใช้กระบวนการตัดสินใจและแก้ปัญหา โดยครูให้นักเรียนอ่านสถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านในใบงานที่ 2 เรื่อง การตัดสินใจและแก้ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.5.1 ระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจและแก้ปัญหา : จากสถานการณ์ที่นักเรียนได้อ่านมีปัญหอะไรบ้างที่ทำให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

2.5.2 พิจารณาทางเลือกหลายๆ ทาง วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของแต่ละทางเลือก: จากสถานการณ์ที่นักเรียนได้อ่านให้นักเรียนพิจารณาทางเลือกมีกี่ทางเลือกโดยวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของแต่ละทางเลือก

2.5.3 เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ตัดสินใจและเลือกวิธีแก้ไขปัญหที่เหมาะสมที่สุด : จากสถานการณ์ที่นักเรียนได้อ่านให้นักเรียนตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดและ แนวทางแก้ปัญหา

2.6 ครูให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันบันทึกมติของกลุ่มลงในใบงานที่ 2 การตัดสินใจและแก้ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

3. ขั้นสรุป (5 นาที)

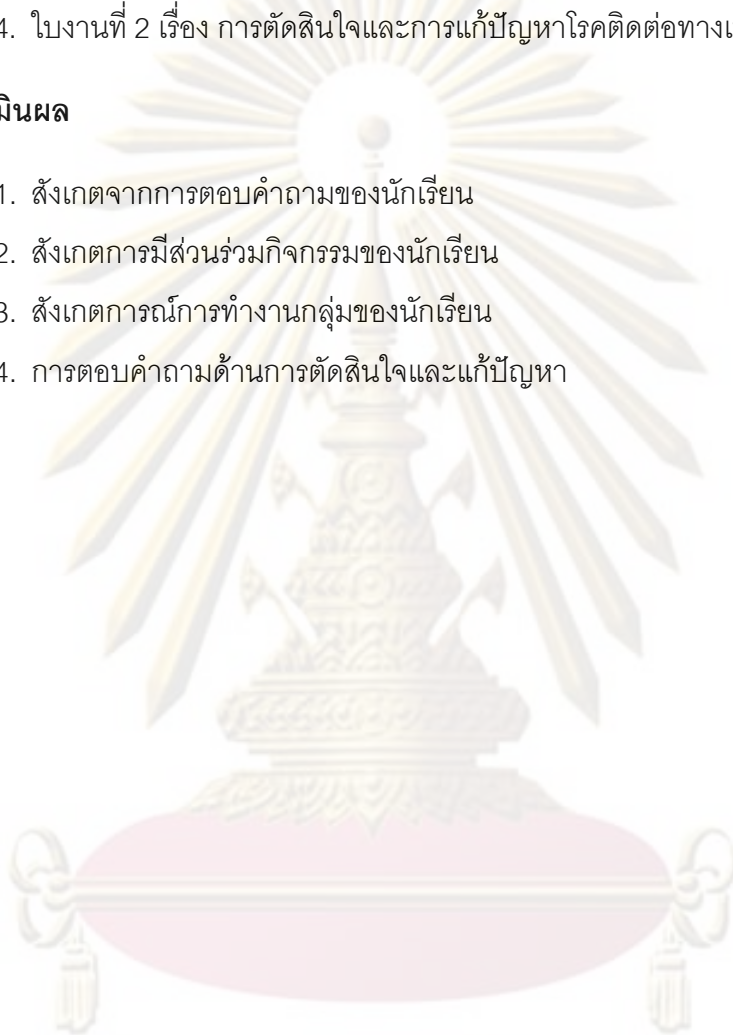
- 3.1 ครูจับสลากสุ่ม 3 กลุ่มให้นักเรียนส่งตัวแทนมารายงานหน้าชั้นเรียน
- 3.2 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปผลโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

2. ใบความรู้ เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
3. ใบงานที่ 1 เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
4. ใบงานที่ 2 เรื่อง การตัดสินใจและการแก้ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรมของนักเรียน
3. สังเกตการณ์การทำงานกลุ่มของนักเรียน
4. การตอบคำถามด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้

เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เริ่มจะพบมากขึ้นในวัยรุ่นซึ่งจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน โดยที่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การป้องกันตัวเองทั้งการตั้งครรรภ์และโรคติดต่อ การที่เรามีความรู้เกี่ยวกับการติดต่อ อาการของโรค การรักษา จะเป็นขั้นแรกของการป้องกันโรค

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (Sexually Transmitted Disease) “STD” หมายถึงกลุ่มโรคที่ติดต่อกันได้โดยผ่านกิจกรรมทางเพศ เช่น การร่วมเพศ การมีเพศสัมพันธ์ทางปากหรือทางทวารหนัก เชื้อโรคจะผ่านเข้าสู่กระแสเลือดได้โดยผ่านรอยแตกหรือถลอกที่ผิวหนังและเยื่อเมือก เช่น ช่องคลอด ปาก และทวารหนัก เฉพาะบุคคลที่มีเชื้อโรค (STD) เท่านั้นที่สามารถถ่ายทอดเชื้อโรคให้แก่ผู้อื่นได้ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้แก่ โรคหนองใน โรคหนองในเทียม โรคซิฟิลิส โรคฝีมะม่วง โรคแผลริมอ่อน ตลอดจนโรคเอดส์ เป็นโรคที่สามารถเกิดขึ้นได้กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การเรียนรู้ลักษณะและการติดต่อของโรค จะช่วยให้เราสามารถป้องกันการติดเชื้อจากโรคดังกล่าวได้ ตลอดจนการมีพฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยซึ่งเราควรเรียนรู้ดังนี้

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ควรทราบ

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ควรทราบมีดังนี้

1. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สามารถเป็นได้ทุกเพศทุกวัย ทุกชนชั้น แต่พบมากในหมู่วัยรุ่น
2. อัตราการติดเชื้อของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์พบมากขึ้นเนื่องจากวัยรุ่นมีค่านิยมที่จะอยู่ก่อนแต่งงาน หรือนิยมมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังไม่มาก และที่สำคัญมีการหย่าร้างสูงทำให้คนที่มีสามีหรือภรรยาหลายคน เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น
3. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยมากมักจะไม่เกิดอาการ ดังนั้นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สามารถติดต่อโดยที่ไม่รู้ตัว แพทย์บางประเทศจึงแนะนำให้มีการตรวจค้นหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สำหรับคนที่สำส่อน
4. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ยังก่อให้เกิดปัญหาทางสาธารณสุขอย่างมาก
5. โรคอาจจะลุกลามไปยังมดลูกหรือท่อรังไข่ทำให้เกิดการอักเสบในช่องท้อง ซึ่งอาจก่อให้เกิดการเป็นหมัน หรือตั้งครรรภ์นอกมดลูก

6. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อาจจะทำให้เกิดโรคมะเร็ง เช่นการติดเชื้อ (HPV) ทำให้เกิดมะเร็งปากมดลูก
7. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สามารถติดต่อไปยังทารกในครรภ์

สาเหตุของการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แบ่งเป็น 3 กลุ่ม

สาเหตุของการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. สาเหตุจากเชื้อไวรัส บางชนิดรักษาให้หายขาดได้บางชนิดก็ไม่มียารักษา บางชนิดก็สามารถฝังตัวอยู่และกลับเป็นซ้ำได้หลายหน ตัวอย่างของโรคกลุ่มนี้ได้แก่ เริมที่อวัยวะเพศ หูดหงอนไก่ ไวรัสตับอักเสบบี ฯลฯ
2. สาเหตุจากเชื้อแบคทีเรีย สามารถรักษาหายขาดได้ด้วยยาปฏิชีวนะ ได้แก่ ซิฟิลิส หนองใน หนองในเทียม ท่อปัสสาวะอักเสบ ช่องคลอดอักเสบ ฯลฯ
3. สาเหตุจากเชื้ออื่น ๆ เช่น เชื้อพยาธิ ซึ่งสามารถรักษาให้หายขาดได้ด้วยยาปฏิชีวนะ

พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดโรค

พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดโรค มีดังนี้

1. การมีเพศสัมพันธ์กับชายหรือหญิงบริการใน 3 เดือนที่ผ่านมา
2. การมีคู่นอนมากกว่า 1 คนใน 3 เดือนที่ผ่านมา
3. การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อื่นใหม่ใน 3 เดือนที่ผ่านมา
4. การที่มีประวัติป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ใน 1 ปีที่ผ่านมา
5. การที่สามีหรือภรรยา มีคู่นอนมากกว่า 1 คนใน 3 เดือนที่ผ่านมา
6. การที่คู่ออกกำลังกายกันคนละที่

อาการของผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

อาการของผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีดังนี้

1. ปัสสาวะขัด
2. มีผื่น แผลหรือตุ่มน้ำที่อวัยวะเพศหรือทวารหนัก
3. มีหนองหรือน้ำหลังจากช่องคลอดหรือท่อปัสสาวะ
4. มีอาการคันหรือปวดบริเวณทวาร
5. มีอาการแดงและปวดบริเวณอวัยวะเพศ
6. ปวดท้องหรือปวดช่องเชิงกราน

7. ปวดเวลามีเพศสัมพันธ์
8. ตกขาวบ่อย

การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ดีที่สุดคือการไม่มีเพศสัมพันธ์ หากยังมีเพศสัมพันธ์ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นอันดับแรก

1. ไม่เปลี่ยนคู่นอน ให้มีสามีหรือภรรยาคนเดียว
2. ใส่ถุงยางให้ถูกต้องหากจะมีเพศสัมพันธ์กับคนที่ไม่ทราบว่ามีการติดเชื้อหรือไม่
3. อย่ามีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุน้อยเพราะจากสถิติหากมีเพศสัมพันธ์อายุน้อยจะมีโอกาสติดโรคสูง
4. ให้ตรวจประจำปีเพื่อหาเชื้อโรคแม้ว่าจะไม่มีอาการ โดยเฉพาะผู้ที่ต้องการแต่งงานใหม่
5. เรียนรู้อาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
6. อย่าร่วมเพศขณะมีประจำเดือน เพราะจะทำให้เกิดโรคติดต่อได้ง่าย
7. อย่ามีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก หากจำเป็นให้สวมถุงยางอนามัย
8. อย่าสวนล้างช่องคลอดเพราะจะทำให้เกิดการติดเชื้อได้ง่าย

ประเภทของโรคติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์

1. โรคติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์
 - 1.1 หนองใน (Gonorrhoea)
 - 1.2 หนองในเทียม (Non-gonococcal Urethritis/Non gonococcal Cervicitis)
 - 1.3 แผลริมอ่อน (Chancroid)
 - 1.4 ซิฟิลิส (Syphilis)
 - 1.5 แผลกามโรคเรื้อรังที่ขาหนีบ (Granuloma Inguinale)
2. โรคติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ
 - 2.1 เริมที่อวัยวะเพศ (Genita Herpes Simplex Virus Infection) พยาธิช่องคลอด (Vaginal Trichomoniasis)
 - 2.2 เชื้อราในช่องคลอด (Vaginal Candidiasis)
 - 2.3 อู้งเชิงกรานอักเสบ (Pelvic Inflammatory Diseases, PID)
 - 2.4 หูดข้าวสุก (Molluscum Contagiosum)

2.5 หูดหงอนไก่ (Condyloma Acuminata)

2.6 หิด (Scabies)

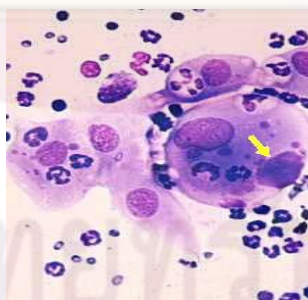
2.7 โลงน (Pediculosis Pubis)

โรคหนองใน

อาจเรียกทับศัพท์ภาษาอังกฤษ “โกโนเรีย” (Gonorrhea) เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย มีระยะฟักตัว 2-5 วัน หรือบางรายการอาจมากกว่า 5 วัน อาการโดยทั่วไป ถ้าเป็นผู้ชายจะมีอาการปัสสาวะไม่ค่อยออก ขณะปัสสาวะจะแสบคัน มีหนองไหลออกมาทางช่องคลอดและทางท่อปัสสาวะ ตกขาวจะมีกลิ่นเหม็น โรคหนองในสามารถติดต่อได้จากการสัมผัสโดยตรง คือ มีเพศสัมพันธ์กับคนที่เป็นโรคนี้อาจจากการสัมผัสโดยอ้อม คือ สัมผัสสิ่งของเครื่องใช้ของคนป่วย ตลอดจนการติดเชื้อทางช่องคลอดสู่ทารกแรกเกิด

โรคหนองในเทียม

เป็นโรคที่มีอาการคล้ายโรคหนองในแท้ แต่มีสาเหตุต่างกัน กล่าวคือ อาจมีสาเหตุมาจากการระคายเคืองบริเวณอวัยวะเพศสืบพันธุ์จากการเป็นโรคอื่นๆ ทำให้ท่อปัสสาวะอักเสบ จากการแพ้อาหารบางชนิดและอาจเกิดเชื้อไวรัส ปรสิต หรือเชื้อรา ระยะฟักตัว 3-10 วันติดต่อกันโดยการสัมผัสโดยตรง คือ มีเพศสัมพันธ์กับคนที่เป็นโรคนี้อาจจากการสัมผัสโดยอ้อม คือ สัมผัสสิ่งของเครื่องใช้ของคนป่วย

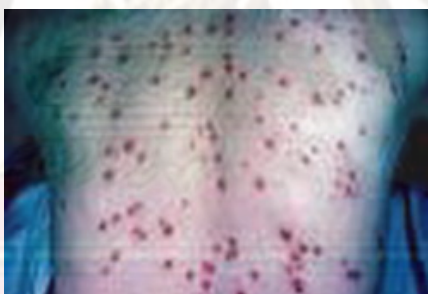
รูปที่ 1 หนองในเทียม

ที่มาของภาพ: <http://www.sabsan.com/thread-10263-1-1.html>

โรคซิฟิลิส

เป็นโรคที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรียมีระยะฟักตัว 10-20 วัน หรืออาจนานเป็นเดือนๆ ลักษณะอาการแบ่งได้เป็น 4 ระยะดังนี้

1. **ระยะเป็นแผล** จะเกิดแผลริมแข็งบริเวณอวัยวะสืบพันธุ์จะไม่เจ็บปวดที่แผล
2. **ระยะออกดอก** จะเกิดหลังเป็นแผลประมาณ 2 เดือน จะมีตุ่มและผื่นขึ้นตามร่างกาย มีไข้ ปวดเมื่อยร่างกาย อ่อนเพลีย ปวดศีรษะ
3. **ระยะแฝง** ระยะนี้ผู้ป่วยไม่มีอาการใด ตุ่มและผื่นในระยะออกดอกก็จะหายไป แต่เชื้อโรคยังคงอยู่ในร่างกาย สามารถติดต่อไปยังผู้อื่นได้ ถ้าตรวจเลือดจะทราบว่ายังเป็นโรคนี้อยู่
4. **ระยะสุดท้าย** จะมีอาการเหนื่อยหอบ บวมตามร่างกาย สมองเสื่อม ปวดกระดูกและข้อ ทั้งนี้เนื่องจากเชื้อโรคที่แฝงอยู่ได้ทำลายอวัยวะภายในไปมากแล้ว ซึ่งระยะสุดท้ายนี้อาจมีอาการหลังจากระยะแฝง 10-15 ปี จะเห็นได้ว่าโรคซิฟิลิสนี้ร้ายกาจมาก ถ้าเป็นต้องรักษาให้หายขาดตั้งแต่ระยะที่ 1 หรือ ระยะที่ 2 โรคนี้ติดต่อมาจากมารดาสู่ทารกในครรภ์ได้ และเกิดจากการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ป่วย

รูปที่ 2 โรคซิฟิลิสระยะที่ 2

ที่มาของภาพ: http://www.vichaiyut.co.th/html/jul/34-2549/p19-25_34.asp

โรคฝีมะม่วง

เป็นโรคที่เกิดจากเชื้อไวรัส มีระยะฟักตัว 7-12 วันหรืออาจนานกว่านี้ อาการจะเป็นตุ่มใสๆบริเวณอวัยวะเพศแล้วแตกออกมาเป็นแผลมีอาการอักเสบที่ท่อน้ำเชื้อ อาจจะมีแผลเดียวหรือหลายแผลก็ได้ จะมีไข้ หนาวสั่น ปวดตามข้อ ต่อมน้ำเหลืองอักเสบ บวมโตและมีลักษณะเป็นฝีมะม่วงยาวไปตามช่องขาหนีบ เมื่อแผลแตกลุกลามไปที่อวัยวะเพศได้ การติดต่ออาจมีทั้งทางตรง คือ มีเพศสัมพันธ์กับคนที่ เป็นโรคนี้ หรือจากการสัมผัสโดยอ้อม คือ สัมผัสเครื่องมือใช้ของผู้ป่วย

โรคแผลริมอ่อน

เป็นโรคที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรียมีระยะฟักตัว 3-7 วัน แต่ถ้าผิวหนังมีรอยถลอกแล้วเชื้อโรคเข้าไปทางรอยถลอกจะมีระยะฟักตัวเพียงแค่ 1 วันเท่านั้น อาการจะเริ่มเป็นตุ่มบริเวณอวัยวะเพศแล้วแตกออกเป็นแผลตื้นๆ มีขอบขรุขระแต่ไม่แข็งเหมือนแผลริมแข็ง เมื่ออักเสบจะมีน้ำเหลืองหรือหนองและเลือดออกที่แผล เมื่อสัมผัสที่แผลจะเจ็บปวด และจะมีอาการปวดไข้น การติดต่ออาจมีทั้งทางตรง คือ มีเพศสัมพันธ์กับคนที่เป็โรคนี้ หรือจากการสัมผัสโดยอ้อม คือ สัมผัสเครื่องมือใช้ของผู้ป่วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานที่ 1

เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนชื่อสมาชิกในกลุ่ม

วันที่.....

ชื่อกลุ่ม.....

ชื่อประธานกลุ่ม.....

ชื่อเลขานุการ.....

ชื่อสมาชิกกลุ่ม 1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

6.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามดังต่อไปนี้

3. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หมายถึง

.....
.....
.....
.....

4. อาการของผู้ป่วยที่เป็น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีอาการดังนี้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

5. วิธีการป้องกัน โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีดังนี้

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ใบงานที่ 2

เรื่อง การตัดสินใจและแก้ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้และตอบคำถามตามขั้นตอนดังนี้

การใช้เทคนิคการตัดสินใจและแก้ปัญหา

การตัดสินใจและแก้ปัญหา สามารถใช้เทคนิค 3Cs ดังนี้

- Clarify → กำหนดปัญหาหรือสิ่งที่จะต้องตัดสินใจให้ชัดเจน (รู้ปัญหา)
- Consider → พิจารณาทางเลือกหลายๆ ทางที่เป็นไปได้และการคาดเดาผลที่จะเกิดขึ้น
- Choose → เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด

ทั้งนี้ผู้สอนจะให้สถานการณ์แล้วให้ผู้เรียนฝึกคิดตัดสินใจ

ขั้นตอนที่ 1 ระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจและแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาทางเลือกหลายๆ ทาง วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของแต่ละทางเลือก

ขั้นตอนที่ 3 เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ตัดสินใจและเลือกวิธีแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานการณ์

ส้มเป็นแฟนกับเดี่ยว อยู่กินกันเหมือนสามีภรรยา ทั้งสองรักกันมาก ส้มและเดี่ยวทำงานกันคนละที่ ส้มทำงานบัญชีกลับบ้านตรงเวลาคอยทำอาหารให้เดี่ยวกิน เดี่ยวเป็นพนักงานในบริษัทที่มีงานส่งสรรค์เป็นประจำในตอนกลางคืน วันหนึ่งเดี่ยวพบกับผึ้งแบบลับๆ ผึ้งเป็นหญิงขายบริการทางเพศแต่เดี่ยวไม่เคยรู้มาก่อนเลยจนวันหนึ่งเดี่ยวรู้สึกว่่าปัสสาวะขัด จึงตัดสินใจบอกส้มว่ามีภรรยาอีก 1 คนนักเรียนคิดว่าส้มควรตัดสินใจอย่างไร

ขั้นตอนที่ 1 ปัญหา:

.....

ขั้นตอนที่ 2 ทางเลือกที่เป็นไปได้มี.....ทางเลือก

ทางเลือกที่ 1

ข้อดี.....

ข้อเสีย.....

ทางเลือกที่ 2

ข้อดี.....

ข้อเสีย.....

ทางเลือกที่ 3

ข้อดี.....

ข้อเสีย.....

ขั้นตอนที่ 3 ทางเลือกที่ดีที่สุด (การตัดสินใจของกลุ่ม).....

เหตุผลการตัดสินใจและการแก้ปัญหา.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง โรคเอดส์

ระยะเวลา 1 คาบ (50 นาที)

สาระสำคัญ

โรคเอดส์เริ่มจะพบมากขึ้นในวัยรุ่นซึ่งมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ทั้งนี้มักเกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันตัวเอง ดังนั้นการที่มีความรู้เกี่ยวกับการติดต่อและการป้องกันย่อมจะช่วยลดปัญหาการเกิดโรคเอดส์ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. อธิบายความหมายของโรคเอดส์ได้ถูกต้อง
2. ระบุสาเหตุของการเป็นโรคเอดส์ได้
3. บอกอาการของเอดส์ได้
4. เสนอวิธีการป้องกันโรคเอดส์ได้
5. บอกวิธีการตัดสินใจและแก้ปัญหาเกี่ยวกับโรคเอดส์ได้

สาระการเรียนรู้เนื้อหา

โรคเอดส์ (AIDS) ย่อมาจากคำว่า Acquired immunodeficiency syndrome ซึ่งแปลว่า “กลุ่ม อาการภูมิคุ้มกันบกพร่อง” เป็นกลุ่มอาการของโรคที่เกิดจากเชื้อไวรัสเอชไอวี (HIV ย่อจาก Human immunodeficiency virus) เมื่อเข้าสู่ร่างกาย จะเข้าไปทำลายเม็ดเลือดขาว ทำให้ระบบภูมิคุ้มกันในร่างกายเสื่อม หรือบกพร่องลง เป็นผลทำให้เป็นโรคติดเชื้อ หรือเป็นมะเร็งบางชนิดได้ง่ายกว่าคนปกติ อาการมักจะรุนแรง เอดส์ติดต่อได้จากการร่วมเพศ การรับเชื้อทางเลือดและการติดเชื้อจากแม่ที่ติดเชื้อเอดส์ คนที่ได้รับเชื้อเอดส์เข้าไปในร่างกาย ไม่จำเป็นต้องมีการติดเชื้อเอดส์เสมอไป ขึ้นกับจำนวนครั้งที่สัมผัส จำนวนและความร้ายแรงของไวรัสเอดส์ที่เข้าสู่ร่างกายและภาวะภูมิคุ้มกันของร่างกาย ถ้ามีการติดเชื้ออาการที่เกิดขึ้นมีได้หลายรูปแบบหรือหลายระยะตามการดำเนินของโรค ดังนั้นการป้องกันตนเองให้ห่างไกลโรคเอดส์จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง

กระบวนการเรียนรู้

1. ขั้นนำ (5 นาที)

1.1 ครูซักถามนักเรียนว่านักเรียนทราบหรือไม่ว่าวันเอดส์โลกตรงกับวันที่เท่าไร เดือนอะไร

1.2 ครูซักถามนักเรียนว่ามีใครทราบบ้างว่าคำขวัญวันเอดส์โลกปี 2551 มีคำขวัญว่าอะไร ใครที่รู้ให้มาเขียนบนกระดานดำ และให้นักเรียนอ่านพร้อมกันทั้งนี้ เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

2. ขั้นกิจกรรม (40 นาที)

2.1 ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มโดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม เขียนชื่อกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มให้เรียบร้อย

2.2 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเลือกสีที่กลุ่มของตนเองชอบ โดยกำหนดให้สีแดงกับสีน้ำเงิน กลุ่มละ 1 สี แล้วเขียนลงในใบงาน หลังจากนั้นครูก็ให้นักเรียนเลือกสีที่กลุ่มของตนเองชอบอีกครั้ง โดยกำหนดให้สีแดงคือบุคคลที่มีเลือดปกติและสีน้ำเงินคือบุคคลที่มีเลือดติดเชื้อเอดส์โดยไม่บอกให้นักเรียนทราบความหมายก่อนเลือก ครูนำสีผสมให้นักเรียนดูและอธิบายให้นักเรียนฟังเพิ่มเติม

2.3 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง โรคเอดส์ ให้นักเรียนอ่านเพิ่มเติม

2.4 ครูให้นักเรียนช่วยกันระดมสมอง ทำใบงานที่ 1 เรื่อง โรคเอดส์ ตามความคิดของนักเรียน นักเรียนคิดว่าเอดส์เป็นโรคที่น่ากลัวหรือไม่ เพราะอะไร

2.5 ครูให้นักเรียนใช้กระบวนการตัดสินใจและแก้ปัญหา โดยครูและนักเรียนอ่านสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านในใบงานที่ 2 เรื่อง การตัดสินใจและแก้ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรคเอดส์ ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.5.1 ระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจและแก้ปัญหา : จากสถานการณ์ที่นักเรียนได้อ่านมีปัญหาอะไรบ้างที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรคเอดส์

2.5.2 พิจารณาทางเลือกหลายๆ ทาง วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของแต่ละทางเลือก : จากสถานการณ์ที่นักเรียนได้อ่านให้นักเรียนพิจารณาทางเลือกมีกี่ทางเลือกโดยวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของแต่ละทางเลือก

2.5.3 เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ตัดสินใจและเลือกวิธีแก้ไขปัญหที่เหมาะสมที่สุด : จากสถานการณ์ที่นักเรียนได้อ่านให้นักเรียนตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดและแนวทางแก้ปัญหา

2.6 ครูให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันบันทึกมติของกลุ่มลงในใบงานที่ 2 การตัดสินใจ และแก้ปัญหาที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรคเอดส์

3. ขั้นสรุป (5 นาที)

3.1 ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนมาอ่านคำขวัญและผลการตัดสินใจและแก้ปัญหามารายงานหน้าชั้นเรียน

3.2 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับโรคเอดส์

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. คำขวัญวันเอดส์โลก 2551
2. ใบความรู้ เรื่อง โรคเอดส์
3. ใบงานที่ 1 เรื่อง โรคเอดส์
4. ใบงานที่ 2 เรื่อง การตัดสินใจและการแก้ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรคเอดส์

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรมของนักเรียน
3. สังเกตการณ์ทำงานกลุ่มของนักเรียน
4. การตอบคำถามการตัดสินใจและแก้ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรคเอดส์

ใบความรู้

เรื่อง โรคเอดส์

เอดส์ คือ

เอดส์ หรือ AIDS (Acquired Immune Deficiency Syndrome) เป็นกลุ่มอาการของโรคที่เกิดจากการติดเชื้อไวรัสเอดส์ ซึ่งจะเข้าไปทำลายเม็ดเลือดขาว ซึ่งเป็นแหล่งสร้างภูมิคุ้มกันโรค ทำให้ติดเชื้อโรคอื่นๆ ได้ง่ายขึ้น เช่น วัณโรค ปอดบวม เยื่อหุ้มสมองอักเสบ หรือเป็นมะเร็งบางชนิดได้ง่ายกว่าคนปกติ อาการจะรุนแรง

การติดต่อของเอดส์

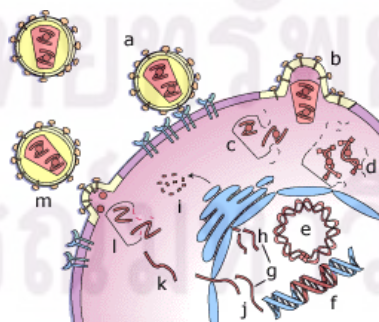
1. **การร่วมเพศ** โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย ไม่ว่าจะชายกับชาย ชายกับหญิง หรือหญิงกับหญิง ทั้งช่องทางธรรมชาติ หรือไม่ธรรมชาติ ก็ล้วนมีโอกาสติดโรคนี้ได้ทั้งสิ้น และปัจจัยที่ทำให้มีโอกาสติดเชื้อมากขึ้น ได้แก่ การมีแผลเปิด และจากข้อมูลของสำนักกระบาดวิทยา ประมาณร้อยละ 84 ของผู้ป่วยเอดส์ ได้รับเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์

2. การรับเชื้อทางเลือด

- ใช้เข็มหรือกระบอกฉีดยา ร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์ มักพบในกลุ่มผู้ฉีดยาเสพติด และหากคนกลุ่มนี้ติดเชื้อ ก็สามารถถ่ายทอดเชื้อเอดส์ ทางเพศสัมพันธ์ได้อีกทางหนึ่ง

- รับเลือดในขณะผ่าตัด หรือเพื่อรักษาโรคเลือดบางชนิด ในปัจจุบันเลือดที่ได้รับบริจาคทุกขวด ต้องผ่านการตรวจหาการติดเชื้อเอดส์ และจะปลอดภัยเกือบ 100%

3. **ทารก ติดเชื้อจากแม่ที่ติดเชื้อเอดส์** การแพร่เชื้อจากแม่สู่ลูก ผู้หญิงที่ติดเชื้อเอดส์ หากตั้งครรภ์ และไม่ได้รับการดูแลอย่างดี เชื้อเอช ไอ วี จะแพร่ไปยังลูกได้ ในอัตราร้อยละ 30 จากกรณีเกิดจากแม่ติดเชื้อ จึงมีโอกาสที่จะรับเชื้อเอช ไอ วี จากแม่ได้

ที่มาของภาพ: <http://www.thaiail.com/aids/index.html>

เอดส์ มีอาการดังนี้

คนที่สัมผัสกับโรคเอดส์หรือคนที่ได้รับเชื้อเอดส์เข้าไปในร่างกายแม่จำเป็นต้องมีการติดเชื้อเอดส์เสมอไปขึ้นกับจำนวนครั้งที่สัมผัสจำนวนและความร้ายแรงของไวรัสเอดส์ที่เข้าสู่ร่างกาย และภาวะภูมิคุ้มกันของร่างกายถ้ามีการติดเชื้ออาการที่เกิดขึ้นมีได้หลายรูปแบบหรือหลายระยะตามการดำเนินของโรค

ระยะที่ 1: ระยะที่ไม่มีอาการอะไร

ภายใน 2-3 อาทิตย์แรกหลังจากได้รับเชื้อเอดส์เข้าไป รวบรวมระยะ 10 ของผู้ติดเชื้อจะมีอาการคล้ายๆ ไข้หวัด คือมีไข้ เจ็บคอ ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยตามตัว ต่อม้ำเหลืองโต ผื่นตามตัว แขน ขาหรืออ่อนแรง เป็นอยู่ราว 10-14 วันก็จะหายไปเอง ผู้ป่วยส่วนใหญ่อาจไม่สังเกต นี้ก็อาจเป็นไข้หวัดธรรมดาราว 6-8 สัปดาห์ภายหลังติดเชื้อ ถ้าตรวจเลือดจะเริ่มพบว่ามีเลือดเอดส์บวกได้ และส่วนใหญ่จะตรวจพบว่ามีเลือดเอดส์บวกภายหลัง 3 เดือนไปแล้ว โดยที่ผู้ติดเชื้อจะไม่มีอาการอะไรเลยเพียงแต่ถ้าไปตรวจก็จะพบว่ามีภูมิคุ้มกันต่อไวรัสเอดส์อยู่ในเลือดหรือที่เรียกว่าเลือดเอดส์บวกซึ่งแสดงว่ามีการติดเชื้อเอดส์เข้าไปแล้วร่างกายจึงตอบสนองโดยการสร้างโปรตีนบางอย่างขึ้นมาทำปฏิกิริยากับไวรัสเอดส์เรียกว่าแอนติบอดี(antibody)เป็นเครื่องแสดงว่าเคยมีเชื้อเอดส์เข้าสู่ร่างกายมาแล้วแต่ก็ไม่สามารถจะเอาชนะไวรัสเอดส์ได้คนที่เลือดเอดส์บวกจะมีไวรัสเอดส์อยู่ในตัวและสามารถแพร่โรคให้กับคนอื่นได้ น้อยกว่าร้อยละ 5 ของคนที่ติดเชื้ออาจต้องรอถึง 6 เดือนกว่าจะมีเลือดเอดส์บวกได้ ดังนั้นคนที่มีความเสี่ยงมา เช่น แอบไปมีสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยา โดยไม่ได้ใส่ถุงยางอนามัยป้องกัน ตรวจตอน 3 เดือน แล้วไม่พบก็ต้องไปตรวจซ้ำอีกตอน 6 เดือนโดยในระหว่างนั้นก็ต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งเวลามีเพศสัมพันธ์กับภรรยาและห้ามบริจาคโลหิตให้ใครในระหว่างนั้นผู้ติดเชื้อบางรายอาจมีต่อมน้ำเหลืองตามตัวโตได้โดยโตอยู่เป็นระยะเวลานานๆ คือเป็นเดือนๆ ขึ้นไป ซึ่งบางรายอาจคลำพบเอง หรือไปหาแพทย์แล้วแพทย์คลำพบ ต่อมน้ำเหลืองที่โตนี้มีลักษณะเป็นเม็ดกลมๆ แข็งๆ ขนาด 1-2 เซนติเมตร อยู่ใต้ผิวหนังบริเวณด้านข้างคอทั้ง 2 ข้าง ข้างละหลายเม็ดในแนวเดียวกัน คลำดูแล้วคล้ายลูกประคำที่คอไม่เจ็บ ไม่แดง นอกจากที่คอต่อมน้ำเหลืองที่โตยังอาจพบได้ที่รักแร้และขาหนีบทั้ง 2 ข้าง แต่ต่อมน้ำเหลืองที่ขาหนีบมีความสำคัญน้อยกว่าที่อื่นเพราะพบได้บ่อยในคนปกติทั่วไป ต่อมน้ำเหลืองเหล่านี้จะเป็นที่พักพิงในช่วงแรกของไวรัสเอดส์ โดยไวรัสเอดส์จะแบ่งตัวอย่างมากในต่อมน้ำเหลืองที่โตเหล่านี้

ระยะที่ 2: ระยะที่เริ่มมีอาการหรือระยะที่มีอาการสัมพันธ์กับเอดส์

เป็นระยะที่คนไข้เริ่มมีอาการ แต่อาการนั้นยังไม่มากถึงกับจะเรียกว่าเป็นโรคเอดส์เต็มขั้น อาการในช่วงนี้อาจเป็นไข้เรื้อรัง น้ำหนักลด หรือท้องเสียเรื้อรัง โดยไม่ทราบสาเหตุ นอกจากนี้ อาจมีเชื้อราในช่องปาก กูสวัด เริ่มในช่องปาก หรืออวัยวะเพศ ผื่นคันตามแขนขา และลำตัวคล้ายคนแพ้ น้ำลายขุ่น จะเห็นได้ว่า อาการที่เรียกว่าสัมพันธ์กับเอดส์นั้น ไม่จำเพาะสำหรับโรคเอดส์เสมอไป คนที่เป็นโรคอื่นๆ ก็อาจมีไข้ น้ำหนักลด ท้องเสีย เชื้อราในช่องปาก กูสวัด หรือเริ่มได้ ดังนั้นจึงไม่ใช่ว่าถ้ามีอาการเหล่านี้จะต้องหมายความว่าติดเชื้อเอดส์ไปทุกราย ถ้าสงสัยควรปรึกษา แพทย์และตรวจเลือดเอดส์พิสูจน์

ระยะที่ 3 : ระยะโรคเอดส์เต็มขั้น หรือที่ภาษาทางการแพทย์เรียกว่าโรคเอดส์

เป็นระยะที่ภูมิคุ้มกันของร่างกายเสียไปมากแล้วผู้ป่วยจะมีอาการของการติดเชื้อ จำพวกเชื้อฉวยโอกาสบ่อยๆ และเป็นมะเร็งบางชนิด เช่น แคปซิซาร์โคมาและมะเร็งปากมดลูก การติดเชื้อฉวยโอกาสหมายถึงการติดเชื้อที่ปกติมีความรุนแรงต่ำไม่ก่อโรคในคนปกติ แต่ถ้าคนนั้นมีภูมิคุ้มกันต่ำลงเช่นจากการเป็นมะเร็งหรือจากการได้รับยาทำให้เกิดวัณโรคที่ปอดต่อมน้ำเหลืองดับหรือสมองได้ รองลงมาคือเชื้อพยาธิที่ชื่อนิวโมซิสติส-คารินิไอ ซึ่งทำให้เกิดปอดบวมขึ้นได้(ไข้ ไอ หายใจเหนื่อยหอบ) ต่อมาเป็นเชื้อราที่ชื่อ คริปโตคอคคัสซึ่งทำให้เยื่อหุ้มสมองอักเสบ มีอาการไข้ ปวดศีรษะ ชี้นและอาเจียน นอกจากนี้ยังมีเชื้อฉวยโอกาสอีกหลายชนิด เช่นเชื้อพยาธิที่ทำให้ท้องเสียเรื้อรัง และเชื้อชยโตเมก กะโกลไวรัส ที่จอตทำให้ตาบอดหรือที่ล่าช้าทำให้ปวดท้อง ท้องเสีย และถ่ายเป็นเลือดเป็นต้นในภาคเหนือตอนบน มีเชื้อราพิเศษชนิดหนึ่งชื่อ เพนนิซิลีเยว มาร์เนฟฟิไอ ชอบทำให้ติดเชื้อที่ผิวหนัง ต่อมน้ำเหลืองและมีการติดเชื้อในกระแสโลหิตแคปซิซาร์โคมา เป็นมะเร็งของผนังเส้นเลือด ส่วนใหญ่จะพบตามเส้นเลือดที่ผิวหนัง มีลักษณะเป็นตุ่มนูนสีม่วงๆ แดงๆ บนผิวหนัง คล้ายจุดห้อเลือด หรือไฟ ไม่เจ็บไม่คัน ค่อยๆ ลามใหญ่ขึ้น ส่วนจะมีหลายตุ่ม บางครั้งอาจแตกเป็นแผล เลือดออกได้ บางครั้งแคปซิซาร์โคมา อาจเกิดในช่องปากในเยื่อบุทางเดินอาหาร ซึ่งอาจทำให้มีเลือดออกมากๆ ได้ นอกจากนี้ผู้ป่วยอาจเป็นมะเร็งต่อมน้ำเหลือง หรือมะเร็งปากมดลูกได้ ดังนั้นผู้หญิงที่ติดเชื้อเอดส์จึงควรพบแพทย์เพื่อตรวจมะเร็งปากมดลูกทุก 6 เดือน นอกจากนี้คนไข้โรคเอดส์เต็มขั้นอาจมีอาการทางจิตทางประสาทได้ด้วยโดยที่อาจมีอาการหลงลืมก่อนวัย เนื่องจากสมองฝ่อเหี่ยว หรือมีอาการของโรคจิต หรืออาการชักกระตุก ไม้รู้สึกตัว แขนขาชาหรือไม่มีแรง บางรายอาจมีอาการปวดร้าวคล้ายไฟช็อตหรือปวดแสบปวดร้อน หรืออาจเป็นอัมพาตครึ่งท่อน บัสสาวะ อุจจาระไม่ออก เป็นต้น ในแต่ละปีหลังติดเชื้อเอดส์ร้อยละ 5-6 ของผู้ที่ติดเชื้อจะก้าวเข้าสู่ระยะเอดส์เต็มขั้นส่วนใหญ่ของคนที่เป็นโรคเอดส์เต็มขั้นแล้ว จะเสียชีวิตภายใน 2-4 ปี จากโรคติดเชื้อฉวยโอกาสที่

เป็นมาก รักษาไม่หายหรือโรคติดเชื้อที่ยังไม่มียาที่จะรักษาอย่างได้ผล หรือเสียชีวิตจากมะเร็งที่เป็นมาก ๆ หรือค่อยๆ ชูบขีดหมดแรงไปในที่สุด พบว่ายาต้านไวรัสเอดส์ที่ใช้กันอยู่ในขณะนี้ในประเทศตะวันตกสามารถยืดชีวิตคนไข้ออกไปได้ 10 - 20 ปีและมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น หรืออาจอยู่จนแก่ตายได้

อาการของเอดส์ มี 2 ระยะ

1. ระยะไม่มีอาการ ผู้ติดเชื้อจะมีสุขภาพแข็งแรง ไม่มีอาการผิดปกติแต่อย่างใด ผู้ติดเชื้อส่วนใหญ่จะอยู่ในระยะนี้ และบางคนไม่ทราบว่า ตัวเองติดเชื้อ จึงอาจแพร่เชื้อไปสู่ผู้อื่นได้
2. ระยะมีอาการ ผู้ติดเชื้อส่วนใหญ่จะเริ่มแสดงอาการ ภายหลังจากได้รับเชื้อประมาณ 7-8 ปี แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ

2.1 ระยะเริ่มปรากฏอาการ อาการที่พบคือ มีเชื้อราในปาก ต่อมน้ำเหลืองโต ทุ่งวัด มีไข้ ท้องเสีย น้ำหนักลด มีตุ่มคันบริเวณผิวหนัง

2.2 ระยะโรคเอดส์ เป็นระยะที่มีภูมิคุ้มกันต่ำลงมาก ทำให้ติดโรคติดเชื้อฉวยโอกาสได้ง่ายขึ้น เช่น วัณโรค ปอดบวม เยื่อหุ้มสมองอักเสบ เป็นต้น

ป้องกันตัวเอง ไม่ให้ติดเชื้อเอดส์

การป้องกันตัวเอง ไม่ให้ติดเชื้อเอดส์ มีวิธีการป้องกันดังนี้

1. รักเดียว ใจเดียว หากจะมีเพศสัมพันธ์กับหญิง ควรใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ที่มีเพศสัมพันธ์
2. ขอรับบริการปรึกษา เรื่อง โรคเอดส์ ก่อนแต่งงาน และก่อนที่จะมีบุตรทุกครั้ง ไม่ดื่มเหล้า และงดใช้สารเสพติดทุกชนิด

การติดต่อของเชื้อเอดส์

เนื่องจากโรคนี้แสดงอาการช้า แต่สามารถทราบได้ โดยการตรวจเลือด หากต้องการผลที่แม่นยำ ควรตรวจภายหลังจากมีพฤติกรรมเสี่ยง 6 สัปดาห์ขึ้นไป

การรักษาเอดส์

ขณะนี้ยังไม่มียารักษาโรคเอดส์ให้หายได้ ยาที่ใช้ปัจจุบันจะช่วยยับยั้ง ไม่ให้ไวรัสเอดส์เพิ่มจำนวนมากขึ้น ในร่างกายผู้ติดเชื้อ และผู้ป่วยเอดส์จะมีสุขภาพแข็งแรง สามารถทำงานได้ตามปกติ

บุคคลที่ควรตรวจหาเชื้อเอชไอวี

1. ผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยง และต้องการรู้ว่าตนเองติดเชื้อเอชไอวีหรือไม่
2. ผู้ที่ตัดสินใจจะมีคู่นอน หรืออยู่กินฉันท์สามีภรรยา
3. ผู้ที่สงสัยว่า คู่นอนของตนจะมีพฤติกรรมเสี่ยง
4. ผู้ที่คิดจะมีบุตร ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยของแม่และลูก
5. ผู้ที่ต้องการข้อมูลสนับสนุนเรื่องความปลอดภัย และสุขภาพของร่างกาย เช่น ผู้ที่ต้อง

ไปทำงานในต่างประเทศ (บางประเทศ)

เอชไอวี เราอยู่ร่วมกันได้

คนที่ติดเชื้อ เอช ไอ วี สามารถอยู่ร่วมกับสังคม และครอบครัวได้ และทำงานได้ เหมือนกับคนทั่วไป เพราะเชื้อเอช ไอ วี ไม่ได้ติดต่อกันโดย การสัมผัส การกอดจูบ การรับประทานอาหาร การขับถ่าย การใช้ของร่วมกัน การอยู่ใกล้กัน การสนทนากัน หรือถูกยุงกัด ดังนั้น จึงไม่ต้องแยกวงรับประทานอาหาร ไม่ต้องแยกห้องนอน ห้องน้ำ อุปกรณ์ของใช้ต่างๆ หรือห้องทำงาน

บริการปรึกษา ปัญหาสุขภาพ

- กลุ่มโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โทร. 0-2286-0431, 0-2286-4483
- กองควบคุมโรคเอดส์ กทม. โทร. 0-2860-8751-6 ต่อ 407-8
- มูลนิธิเข้าถึงเอดส์ โทร. 0-2372-2222
- สถานบริการสาธารณสุข และโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่ง

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานที่ 1

เรื่อง โรคเอดส์

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนชื่อสมาชิกในกลุ่มและตอบคำถามดังต่อไปนี้

วันที่.....

ชื่อกลุ่ม.....

ชื่อประธานกลุ่ม.....

ชื่อเลขานุการ.....

ชื่อสมาชิกกลุ่ม 1.....

2.....

3.....

4.....

สื่กับการเรียนรู้

1...สื่อนักเรียนเลือกครั้งที่ 1 คือสื่.....

2...สื่อนักเรียนเลือกผสมด้วย คือสื่.....

3...สื่ที่ได้รับการผสมแล้ว คือสื่

สรุปผล.....

1. โรคเอดส์ หมายถึง

.....
.....
.....

2. สาเหตุสำคัญที่เป็นโรคเอดส์คือ

.....
.....
.....

3. เอดส์มีอาการอย่างไร

.....
.....
.....

4. เอดส์ป้องกันได้อย่างไร

.....
.....
.....

5. นักเรียนคิดว่าเอดส์น่ากลัวหรือไม่ เพราะอะไร

.....
.....
.....

ใบงานที่ 2

เรื่อง โรคเอดส์

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้และตอบคำถามตามขั้นตอนดังนี้

การใช้เทคนิคการตัดสินใจและแก้ปัญหา

การตัดสินใจและแก้ปัญหา สามารถใช้เทคนิค 3Cs ดังนี้

- Clarify → กำหนดปัญหาหรือสิ่งที่จะต้องตัดสินใจให้ชัดเจน (รู้ปัญหา)
- Consider → พิจารณาทางเลือกหลายๆ ทางที่เป็นไปได้และการคาดเดาผลที่จะเกิดขึ้น
- Choose → เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด

ทั้งนี้ผู้สอนจะให้สถานการณ์แล้วให้ผู้เรียนฝึกคิดตัดสินใจ

ขั้นตอนที่ 1 ระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจและแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาทางเลือกหลายๆ ทาง วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของแต่ละทางเลือก

ขั้นตอนที่ 3 เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ตัดสินใจและเลือกวิธีแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานการณ์

โอเป็นเด็กขยันเรียน วันหนึ่งเพื่อนของโอได้ชวนโอไปเที่ยวสถานเริงรมย์โดยไปเลี้ยงฉลองวันเรียนจบ ได้มีการดื่มสุราจนเมเมา โอบังเอิญมีเพศสัมพันธ์กับหญิงสาวในสถานเริงรมย์ เมื่อโอตื่นขึ้นมานึกได้ว่าตนเองได้มีเพศสัมพันธ์กับหญิงสาวคนหนึ่ง โอจำไม่ได้ว่าได้มีการใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่ ถ้านักเรียนตกอยู่ในสถานการณ์อย่างโอนักเรียนจะทำอย่างไร

ขั้นตอนที่ 1 ปัญหา:

.....

ขั้นตอนที่ 2 ทางเลือกที่เป็นไปได้มี.....ทางเลือก

ทางเลือกที่ 1

ข้อดี.....

ข้อเสีย.....

ทางเลือกที่ 2

ข้อดี.....

ข้อเสีย.....

ทางเลือกที่ 3

ข้อดี.....

ข้อเสีย.....

ขั้นตอนที่ 3 ทางเลือกที่ดีที่สุด (การตัดสินใจของฉัน).....

.....

เหตุผลการตัดสินใจและการแก้ปัญหา.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1
เรื่อง ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ระยะเวลา 1 คาบ (50 นาที)

สาระสำคัญ

ปัจจุบันสังคมได้มีการเปลี่ยนแปลงหลายด้าน รวมถึงวัยรุ่นไทยได้มีการนำค่านิยมของต่างประเทศมาเลียนแบบ โดยการมีค่านิยมการกอดจูบเป็นเรื่องธรรมชาติเป็นการแสดงออกของความรักระหว่างชายหญิง ปัจจัยเหล่านี้เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การไม่สวมถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ การมีคู่นอนที่ไม่ใช่ภรรยาของตนเอง นอกจากนี้การที่ผู้หญิงถูกล่วงละเมิดทางเพศนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. ระบุปัจจัยสำคัญที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ได้ถูกต้อง
2. วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากตัวบุคคลและสิ่งแวดล้อมได้
3. ระบุวิธีการตัดสินใจและแก้ปัญหาจากปัจจัยสำคัญที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ได้

สาระการเรียนรู้/เนื้อหา

ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีหลายปัจจัย ซึ่งโดยมากมักเกิดจากตัวบุคคลและสิ่งแวดล้อม ซึ่งนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การไม่สวมถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ การมีคู่นอนที่ไม่ใช่ภรรยาของตนเอง นอกจากนี้การที่ผู้หญิงถูกล่วงละเมิดทางเพศนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ในสังคมปัจจุบัน

กระบวนการเรียนรู้

1. ขั้นนำ (5 นาที)

1.1 ครูนำภาพรูปภาพปัจจัยที่เสี่ยงที่เกิดจากบุคคลและสิ่งแวดล้อม (ผู้หญิงสวมกระโปรงสั้น สวมเสื้อรัดรูป สถานที่เปลี่ยวมืด) มาให้นักเรียนดู

1.2 ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับภาพรูปภาพปัจจัยที่เสี่ยงที่เกิดจากบุคคลและสิ่งแวดล้อม (ผู้หญิงสวมกระโปรงสั้น สวมเสื้อรัดรูป) นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับภาพเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

2. ขั้นกิจกรรม (40 นาที)

2.1 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 6 กลุ่ม ครูให้เขียนชื่อสมาชิกในกลุ่มหัวหน้ากลุ่ม และเลขานุการ

2.2 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ ให้นักเรียนอ่าน และถาม โดยการสุ่มให้นักเรียนตอบ กลุ่มละ 1 คำถาม

2.3 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตอบคำถามในใบงานที่ 1 ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์โดยครูตั้งคำถามและให้นักเรียนตอบว่าปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคเป็นปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคลหรือสิ่งแวดล้อม

2.4 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาเขียนบนกระดานดำ โดยให้นักเรียนคิดว่ามีปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีอะไรบ้างที่เกิดจากบุคคล และมีอะไรบ้างที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม กลุ่มไหนคิดได้มากกว่าจะเป็นฝ่ายชนะ

2.5 ครูให้นักเรียนใช้กระบวนการตัดสินใจและแก้ปัญหา โดยครูกำหนดสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านในใบงานที่ 2 เรื่อง การตัดสินใจและแก้ปัญหาปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.5.1 ระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจและแก้ปัญหา: จากสถานการณ์ที่นักเรียนได้อ่านมีปัญหาอะไรบ้างที่ทำให้เกิดปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์

2.5.2 พิจารณาทางเลือกหลายๆ ทาง วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของแต่ละทางเลือก: จากสถานการณ์ที่นักเรียนได้อ่านให้นักเรียนพิจารณาทางเลือกมีกี่ทางเลือกโดยวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของแต่ละทางเลือก

2.5.3 เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ตัดสินใจและเลือกวิธีแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมที่สุด:
จากสถานการณ์ที่นักเรียนได้อ่านให้นักเรียนตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดและ แนวทาง
แก้ปัญหา

2.6 ครูให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันบันทึกมติของกลุ่มลงในใบงานที่ 1 การตัดสินใจ
และแก้ปัญหาปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์

3. ชั้นสรุป (5 นาที)

3.1 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารายงานหน้าชั้นเรียน

3.2 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสถานการณ์และเนื้อหาที่เรียน

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. รูปภาพปัจจัยที่เสี่ยงที่เกิดจากบุคคลและสิ่งแวดล้อม
(ผู้หญิงสวมกระโปรงสั้น สวมเสื้อรัดรูป)
2. ใบความรู้ เรื่อง ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์
3. ใบงานที่ 1 เรื่อง ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์
4. ใบงานที่ 2 เรื่อง การตัดสินใจและการแก้ปัญหาปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทาง
เพศสัมพันธ์

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรมของนักเรียน
3. สังเกตการณ์ทำงานกลุ่มของนักเรียน
4. การตอบคำถามการตัดสินใจและแก้ปัญหาปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์

ใบความรู้

เรื่อง ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ปัจจุบันสังคมไทยมีปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีหลายปัจจัย โดยเกิดจากตัวบุคคลเอง และสิ่งแวดล้อม ซึ่งนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย การมีคู่นอนมากกว่า 1 คู่ นอกจากนี้การที่ผู้หญิงถูกล่วงละเมิดทางเพศและการถูกข่มขืน ปัจจัยเหล่านี้ย่อมเป็นปัจจัยสำคัญที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ได้

1. ตัวบุคคล ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์จากตัวบุคคลได้แก่

1.1 ชายและหญิงที่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

1.2 ชายและหญิงที่รักสนุก คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์กับแฟนตนเองหรือมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนมากกว่า 1 คู่ เป็นเรื่องธรรมดาในสังคมในปัจจุบัน

1.3 ชายหรือหญิงที่ใจอ่อน เมื่อถูกเชิญชวนก็คล้อยตามคู่รักของตน ด้วยคำพูดที่อ่อนหวาน และถูกชักชวนให้ร่วมเพศสัมพันธ์ด้วย จึงนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้มีการป้องกันการติดโรคทางเพศสัมพันธ์

2. สิ่งแวดล้อม ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์จากสิ่งแวดล้อม ได้แก่

2.1 เวลา เวลาจากเข้าไปจนถึงเวลาเย็นจะเป็นเวลาที่ทำให้เกิดปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคน้อยกว่าในเวลากลางคือเมื่อเวลาเที่ยงคืนมากเท่าไรก็ยิ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการนำไปสู่สถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นซึ่งเป็นเหตุให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

2.2 สถานที่ สถานที่โล่งแจ้งมีคนพลุกพล่านนำไปสู่การเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์น้อยกว่าสถานที่เปลี่ยว มืดและมีคนน้อยในบริเวณนั้น

2.3 การแต่งกาย การแต่งกายที่ดูเรียบร้อยไม่สะดูจตา ผู้อื่นย่อมมีความเสี่ยงต่อการนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์น้อยกว่าผู้หญิงที่สวมกระโปรงสั้น กางเกงขาสั้น เสื้อรัดรูปบาง ดังนั้นการแต่งกายที่มิดชิด ย่อมดีกว่าการแต่งกาย อดสูริระล่อแหลม เพราะปัจจัยดังกล่าวนำไปสู่การข่มขืน กระทำชำเรา สามารถเกิดได้ทุกคน ทุกเวลา ทุกสถานที่ด้วย

2.4 ครอบครัว ครอบครัวที่มีการแตกแยก ย่อมมีความเสี่ยงต่อการทำให้เด็กมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรคือไม่มีเวลาดูแลเด็กทำให้เด็กขาดความอบอุ่นจากครอบครัว

2.5 เพื่อน เพื่อนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ เนื่องจากปัจจุบันนั้นในกลุ่มวัยรุ่นมีการแข่งขันสะสมแต้ม โดยสะสมว่าใครจะมีคู่นอนมากกว่ากัน โดยเป็นความเชื่อที่ผิด ซึ่งนำไปสู่การติดโรคทางเพศสัมพันธ์

2.6 เงิน เป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่ง ในขณะที่วัยรุ่นมีเงินใช้在手อย่างไม่ขาดกระเป่าทำให้เมื่อมีความต้องการสิ่งใดก็จะทำตามใจตนโดยไม่มีกัณฑ์ยับยั้งชั่งใจทำในสิ่งที่ตนเองต้องการได้โดยในชายส่วนใหญ่มักจะมีการเลี้ยงฉลอง และนำไปสู่การอยากลองมีเพศสัมพันธ์ จึงนำไปสู่การไปเที่ยวสถานบริการ หรือมีเพศสัมพันธ์กับแฟนตนเอง ซึ่งนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

2.7 สื่อลามก ก็มีอิทธิพลต่อจิตใจผู้ชมซึ่งจะพบว่าปัจจุบัน สื่อเว็บไซต์ลามกแอบถ่าย รูปนักศึกษาหญิง นุ่งกระโปรงสั้น เดินข้ามสะพานลอยหรือแอบถ่ายเสือนักศึกษาหญิงที่บางจนเห็นเสื้อชั้นในจะมีพบเห็นอยู่ทั่วไป ซึ่งเพิ่มอันตรายที่ซับซ้อนจนน่าหวาดกลัว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานที่ 1

เรื่อง ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนชื่อสมาชิกในกลุ่ม

วันที่.....

ชื่อกลุ่ม.....

ชื่อประธานกลุ่ม.....

ชื่อเลขานุการ.....

ชื่อสมาชิกกลุ่ม 1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

6.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีปัจจัยดังนี้

.....

.....

.....

.....

2. ปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากตัวบุคคลได้แก่อะไรบ้าง และปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมได้แก่อะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานที่ 2

เรื่อง การตัดสินใจและแก้ปัญหาปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้และตอบคำถามตามขั้นตอนดังนี้

การใช้เทคนิคการตัดสินใจและแก้ปัญหา

การตัดสินใจและแก้ปัญหา สามารถใช้เทคนิค 3Cs ดังนี้

- Clarify → กำหนดปัญหาหรือสิ่งที่จะต้องตัดสินใจให้ชัดเจน (รู้ปัญหา)
 - Consider → พิจารณาทางเลือกหลายๆ ทางที่เป็นไปได้และการคาดเดาผลที่จะเกิดขึ้น
 - Choose → เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด
- ทั้งนี้ผู้สอนจะให้สถานการณ์แล้วให้ผู้เรียนฝึกคิดตัดสินใจ

ขั้นตอนที่ 1 ระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจและแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาทางเลือกหลายๆ ทาง วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของแต่ละทางเลือก

ขั้นตอนที่ 3 เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ตัดสินใจและเลือกวิธีแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานการณ์

วีระชวนดอกแก้วไปเที่ยวบ้านเขาในตอนเย็นหลังเลิกเรียน วีระบอกว่าวันนี้ไม่มีใครอยู่บ้านเลย จึงชวนดอกแก้วไปอ่านหนังสือที่บ้าน ดอกแก้วขอวีระชวนเพื่อนไปอีก 2-3 คน วีระบอกว่าอย่าชวนใครไปเลยจะดีกว่า จะได้คุยกันสองต่อสอง ดอกแก้วไม่แน่ใจว่าจะไปหรือไม่ ถ้านักเรียนเป็นดอกแก้วนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร

ขั้นตอนที่ 1 ปัญหา:

ขั้นตอนที่ 2 ทางเลือกที่เป็นไปได้มี.....ทางเลือก

ทางเลือกที่ 1

ข้อดี.....

ข้อเสีย.....

ทางเลือกที่ 2

ข้อดี.....

ข้อเสีย.....

ทางเลือกที่ 3

ข้อดี.....

ข้อเสีย.....

ขั้นตอนที่ 3 ทางเลือกที่ดีที่สุด (การตัดสินใจของกลุ่ม).....

เหตุผลการตัดสินใจและการแก้ปัญหา.....

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ระยะเวลา 1 คาบ(50 นาที)

สาระสำคัญ

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีภาวะร่างกายกำลังเข้าสู่การเจริญเติบโต เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์รวมถึงอารมณ์ทางเพศด้วย ซึ่งเป็นความรู้สึกตามธรรมชาติ ดังนั้นการป้องกันปัญหาที่จะทำให้เกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นจึงควรที่จะต้องรู้วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เกิดจากสาเหตุต่างๆได้อย่างเหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. บอกวิธีการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นได้
2. อธิบายวิธีการป้องกันไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้
3. ยกตัวอย่างวิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้
4. บอกวิธีการตัดสินใจและแก้ปัญหาป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้

สาระการเรียนรู้/เนื้อหา

การเกิดโรคจากการมีเพศสัมพันธ์ นอกจากจะเป็นสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของตนเอง โดยพบว่าเป็นปัญหาสาธารณสุขที่มีสาเหตุสำคัญที่เกิดขึ้นตั้งแต่ช่วงชีวิตที่ยาวนาน คือตั้งแต่วัยรุ่น จนถึงวัยผู้ใหญ่ เนื่องจากถ้าบุคคลใดมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศตั้งแต่วัยรุ่น ย่อมมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงในช่วงชีวิตอื่นๆ ต่อไป การให้ความรู้ทางด้านเพศ การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงหรือสิ่งที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การรู้วิธีการระบายความต้องการทางเพศอย่างถูกวิธี เป็นการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจึงควรเริ่มต้นตั้งแต่วัยรุ่นเพื่อให้เกิดพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพที่ถูกต้อง

กระบวนการเรียนรู้

1. ชำนาญ (5 นาที)

1.1 ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ที่พบเห็นผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ให้เพื่อนร่วมห้องได้ฟัง

1.2 ครูซักถามนักเรียนว่ามีนักเรียนคนไหนที่ได้ยินหรือพบเห็นผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อีกบ้างหรือไม่ เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

2. ชำนาญ (40 นาที)

2.1 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม ครูให้เขียนชื่อสมาชิกในกลุ่มหัวหน้ากลุ่ม และเลขานุการ

2.2 ครูให้นักเรียนช่วยกันเสนอกิจกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กลุ่มละ 1 กิจกรรม ตอบคำถามในใบงานที่ 1 เรื่อง การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์

2.3 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ ให้นักเรียนอ่าน และถาม โดยการสุ่มให้นักเรียนตอบ กลุ่มละ 1 คำถาม

2.4 ครูให้นักเรียนใช้กระบวนการตัดสินใจและแก้ปัญหา โดยครูกำหนดสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านในใบงานที่ 2 เรื่อง การตัดสินใจและแก้ปัญหาป้องกันการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.4.1 ระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจและแก้ปัญหา: จากสถานการณ์ที่นักเรียนได้อ่านมีปัญหาอะไรบ้างที่เป็นปัญหาสำคัญ

2.4.2 พิจารณาทางเลือกหลายๆ ทาง วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของแต่ละทางเลือก: จากสถานการณ์ที่นักเรียนได้อ่านให้นักเรียนพิจารณาทางเลือกมีกี่ทางเลือกโดยวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของแต่ละทางเลือก

2.4.3 เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ตัดสินใจและเลือกวิธีแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมที่สุด: จากสถานการณ์ที่นักเรียนได้อ่านให้นักเรียนตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดและ แนวทางแก้ปัญหา

2.5 ครูให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันบันทึกมติของกลุ่มลงในใบงานที่ 1 การตัดสินใจ และแก้ปัญหาป้องกันการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์

2.6 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาเสนอกิจกรรมในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ให้เพื่อนๆ ฟังหน้าชั้นเรียน

3. ชั้นสรุป (5 นาที)

3.1 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนสรุปการตัดสินใจและการแก้ปัญหาต่อสถานการณ์มารายงานหน้าชั้นเรียน

3.2 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสถานการณ์และวิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์
2. ใบงานที่ 1 เรื่อง การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์
3. ใบงานที่ 2 เรื่อง การตัดสินใจและการแก้ปัญหาป้องกันการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรมของนักเรียน
3. สังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียน
4. การตอบคำถามด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหาป้องกันการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์

ใบความรู้

เรื่อง การป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีภาวะร่างกายกำลังเข้าสู่การเจริญเติบโตส่งผลให้ร่างกายเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย แล้วยังผลักดันให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ซึ่งเป็นความรู้สึกตามธรรมชาติ ดังนั้นการป้องกันปัญหาที่จะทำให้เกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นควรที่จะต้องรู้วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เกิดจากสาเหตุต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

การเกิดโรคจากการมีเพศสัมพันธ์ นอกจากจะเป็นสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของตนเองแล้วยังมีผลกระทบต่อปัญหาครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม โดยพบว่าเป็นปัญหาสาธารณสุขที่มีสาเหตุสำคัญที่เกิดขึ้นตั้งแต่ช่วงชีวิตที่ยาวนาน คือตั้งแต่วัยรุ่นจนถึงวัยผู้ใหญ่ เนื่องจากถ้าบุคคลใดมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศตั้งแต่วัยรุ่น ย่อมมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงในช่วงชีวิตอื่นๆ ต่อไป และอาจทำให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ ดังนั้น การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจึงควรเริ่มต้นตั้งแต่วัยรุ่นเพื่อให้เกิดพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพที่ถูกต้อง ดังนี้

1. การให้ความรู้ทางด้านเพศเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว เช่น การใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกต้องและใช้ทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์

2. หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดังนี้

2.1 การใช้ยาหรือสารกระตุ้น เพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สารกระตุ้นหรือยากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

2.2 งดเที่ยวเตร่สถานเริงรมย์ ซึ่งเป็นแหล่งมั่วสุมทางเพศที่มีอิทธิพลเอื้อต่อการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้ง่าย

2.3 หลีกเลี่ยงความเชื่อ ค่านิยมผิดๆ ทางเพศ เช่น การมีเพศสัมพันธ์หลายๆ ครั้งจึงจะตั้งครรภ์ การกินยาขับหรือการทำแท้ง เป็นต้น

2.4 หลีกเลี่ยงการแต่งกายที่แสดงออกทางเพศอย่างเปิดเผยหรือเป็นสิ่งยั่วยวนต่อเพศตรงข้ามตลอดจนการเดินทางในที่เปลี่ยวหรือไม่เคยรู้จักเส้นทาง

3. หลีกเลี่ยงสิ่งกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ และปฏิบัติตนอย่างถูกต้องเมื่อมีความต้องการทางเพศทั้งทางด้านสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ หนังสือ สื่อสิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ตลอดจนการดาว

โหลดภาพหรือข้อความที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศจากโทรศัพท์มือถือ ซึ่งเป็นสื่อที่วัยรุ่นรับได้ง่าย รวดเร็ว และมากที่สุดในปัจจุบัน

4. การระบายความต้องการทางเพศที่ถูกต้องวิธี ควรกระทำดังนี้

- 4.1 การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา หรือการนันทนาการต่างๆ เพื่อสุขภาพ
- 4.2 ไม่หมกมุ่นกับการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น ดูภาพยนตร์ หนังสือลามก ควรวางกิจกรรมอื่นๆ ที่ทำให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง เช่น ทำงานอดิเรก ฟังเพลง เล่นดนตรี เป็นต้น
- 4.3 การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นวิธีการระบายความต้องการทางเพศที่ทำได้ เนื่องจากเป็นภาวะความต้องการตามธรรมชาติ แต่ไม่ควรหมกมุ่นเกินไป
- 4.4 การฝึกจิตใจให้สงบโดยการทำสมาธิ การเล่นโยคะ เป็นต้น

การป้องกันปัญหาที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

การป้องกันปัญหาที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ผิดที่สุด คือ การป้องกันไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรซึ่งสามารถทำได้ดังนี้

1. รู้จักปฏิเสธ เมื่อเราถูกคุกคามทางเพศ ต้องพูดดังๆว่า "อย่า" พร้อมกับแสดงท่าทีไม่พอใจ หากเราพูดเบาๆในลำคออาจเข้าใจว่าเราไม่ปฏิเสธ
2. ลูกหนีทันที ขณะที่เราพูดปฏิเสธต้องอย่าอยู่เฉย ควรลูกหนีจากตรงนั้นทันที
3. ต้องมีสติ หากไปเกี่ยวข้องกับเพศตรงข้าม ไม่ควรดื่มเหล้าหรือสารเสพติด เพราะจะทำให้เราขาดสติและไม่สามารถควบคุมตนเองได้
4. ไปในที่ปลอดภัย ไม่ว่าจะไปที่ไหนควรอยู่ในที่ที่เรามองเห็นเพื่อนคนอื่นๆ และไปในสถานที่ที่ไม่เสี่ยงต่อการเกิดเพศสัมพันธ์ได้
5. วางแผนและตัดสินใจ ควรคิดตัดสินใจไว้ก่อนว่าเราพร้อมที่จะใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามแค่ไหน ในเมื่อเรายังไม่พร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์ เช่น ถ้าแฟนขอลงมือ เราจะยอมหรือไม่ เป็นต้น

การป้องกันตนเองจากการถูกข่มขืน ควรปฏิบัติดังนี้

1. ไม่ควรแต่งกายยั่วยวนอารมณ์ชาย เช่น การแต่งวิบๆแวมๆ ใส่เสื้อสายเดี่ยว นุ่งกระโปรงสั้นเกินไป เป็นต้น ควรแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่รัดกุม เรียบร้อย ตามสมัยนิยม และถูกกาลเทศะ

2. ไม่ควรเดินในที่เปลี่ยวเวลากลางคืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามซอยเปลี่ยว แต่ถ้าจำเป็นจะต้องไปควรมีเพื่อนไปด้วย และควรเดินด้วยท่าทางมั่นใจ คอตั้งตรง ไม่ควรเดินก้มหน้าหรือแสดงความหวาดกลัว เพราะอาจจะเป็นเป้าหมายให้ผู้ข่มขืนสนใจ

3. เมื่อรู้สึกตัวว่ามีใครเดินตามมาข้างหลัง ควรพยายามเปลี่ยนเส้นทางเดินหรือเดินเข้าไปยังสถานที่ที่มีคนพลุกพล่าน

4. งดไปงานกลางคืน เช่น งานเลี้ยงสังสรรค์ เป็นต้น ถ้าจำเป็นควรแจ้งให้ทางบ้านทราบว่าไปไหนกับใคร และจะกลับเมื่อใด สิ่งที่สำคัญเวลากลับควรให้คนที่ไว้ใจได้ไปรับ เช่น พ่อ พี่ เป็นต้น

5. ไม่ควรขึ้นรถไปไหนกับคนแปลกหน้า หรือเมื่อมีคนแปลกหน้ามาจอดรถชนคุณด้วย ให้หลีกเลี่ยงโดยเด็ดขาดเพราะอาจถูกขูดขึ้นรถไปได้

6. ไม่ควรรับประทานอาหารหรือขนมจากคนแปลกหน้า เพราะอาจถูกมอมยาไปทำมิดีมิร้ายได้

7. ควรฝึกศิลปะการป้องกันตัวเองไว้บ้าง เช่น ยูโด เทควันโด เป็นต้น

8. ให้พกพาสิ่งของที่สามารถใช้พกพาเป็นอาวุธสำหรับป้องกันตัวเองได้ เช่น กระบูกะพริกไทย เป็นต้น เพื่อใช้ป้องกันตัวเองและทำให้มีเวลาหนีได้

เมื่อตกในสถานการณ์ซับซ้อน ควรปฏิบัติดังนี้

1. ตั้งสติ อย่าตกใจกลัว จับตามองคนร้ายอย่าให้คลาดสายตา
2. หากเป็นคนที่เรารู้จัก พยายามพูดให้ข่มขืนรับรู้ความรู้สึกของเราว่าไม่ชอบ
3. ในกรณีที่เป็นคนแปลกหน้า พยายามจดจำหน้าของคนร้ายให้ได้
4. หากยังไม่ถูกประชิดตัวควรตะโกนดังๆ ให้คนช่วย หรือ ทำให้คนร้ายเกิดความอับอาย
5. พยายามหาทางออกจากที่เกิดเหตุให้เร็วที่สุดและให้คนที่อยู่บริเวณนั้นช่วยเหลือ

การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ดีที่สุดคือการไม่มีเพศสัมพันธ์ หากยังมีเพศสัมพันธ์ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นอันดับแรก

1. ไม่เปลี่ยนคู่นอน ให้มีสามีหรือภรรยาคนเดียว
2. ใส่ถุงยางให้ถูกต้องหากจะมีเพศสัมพันธ์กับคนที่ไม่ทราบว่ามีการติดเชื้อหรือไม่
3. อย่ามีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุน้อยเพราะจากสถิติหากมีเพศสัมพันธ์อายุน้อยจะมีโอกาส

ติดโรคสูง

4. ให้ตรวจประจำปีเพื่อหาเชื้อโรคแม้ว่าจะไม่มีอาการ โดยเฉพาะผู้ที่ต้องการแต่งงานใหม่

5. เรียนรู้อาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
6. อย่าร่วมเพศขณะมีประจำเดือน เพราะจะทำให้เกิดโรคติดต่อได้ง่าย
7. อย่ามีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก หากจำเป็นให้สวมถุงยางอนามัย
8. อย่าสวนล้างช่องคลอดเพราะจะทำให้เกิดการติดเชื้อได้ง่าย

สำหรับผู้ที่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต้องปฏิบัติตัว

สำหรับผู้ที่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต้องปฏิบัติตัว ดังนี้

1. ให้รักษาอย่างรวดเร็วเพื่อป้องกันการแพร่เชื้อ
2. แจ้งให้คู่นอนทราบว่าคุณเป็นโรคเพื่อที่จะป้องกันโรคมิให้แพร่สู่คนอื่นและให้ได้รับการรักษา
3. รักษาตามแพทย์สั่ง
4. งดร่วมเพศ

การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์

การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ปฏิบัติได้ดังนี้

1. มุ่งมั่นในการศึกษาเล่าเรียน
2. ไม่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
3. หลีกเลี่ยงการดื่มสุราและการใช้สารเสพติด
4. ปฏิเสธการชักชวนที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์
5. ไม่ไปเที่ยวสถานบันเทิงเรีงรมย์ ซึ่งเป็นแหล่งมั่วสุมและเอื้อต่อการมีเพศสัมพันธ์
6. ต้องไม่มีค่านิยมที่ผิด ๆ เช่น การใช้ถุงยางอนามัยจะทำให้ความสุขทางเพศลดลง ผู้หญิงที่ไม่ใช่หญิงบริการจะไม่เป็นผู้ติดเชื้อ เป็นต้น
7. หลีกเลี่ยงสิ่งกระตุ้นความรู้สึกทางเพศจากสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือ อินเทอร์เน็ต วีซีดี วีดีโอที่เป็นสื่อลามก เป็นต้น
8. เบี่ยงเบนความต้องการทางเพศอย่างถูกวิธี เช่น การเล่นดนตรี การเล่นกีฬาหรือกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เป็นต้น

9. ถ้ามีความต้องการทางเพศอาจใช้วิธีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เพราะเป็นวิธี
ระบายนความต้องการทางเพศอย่างหนึ่ง แต่ไม่ควรหมกมุ่นนัก

10. ถ้าจำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่ไม่แน่ใจว่าจะเป็นผู้ติดเชื้อหรือไม่ ต้องใช้ถุงยาง
อนามัยทุกครั้ง

11. ไม่ใช่ของส่วนตัว เช่น ผ้าเช็ดตัว เสื้อผ้าของผู้ป่วยที่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

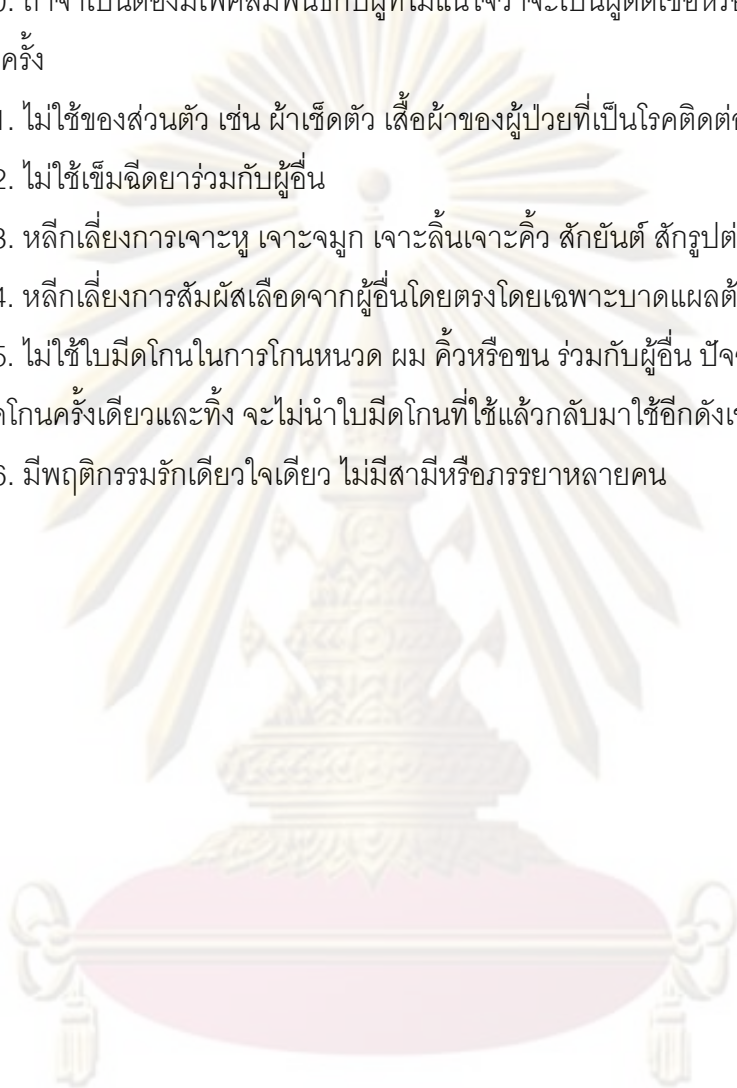
12. ไม่ใช่เข็มฉีดยาร่วมกับผู้อื่น

13. หลีกเลี่ยงการเจาะหู เจาะจมูก เจาะลิ้นเจาะคิ้ว สักยันต์ สักรูปต่าง ๆ บนผิวหนัง

14. หลีกเลี่ยงการสัมผัสเลือดจากผู้อื่นโดยตรงโดยเฉพาะบาดแผลต้องระวังให้มาก

15. ไม่ใช่ใบมีดโกนในการโกนหนวด ผม คิ้วหรือขน ร่วมกับผู้อื่น ปัจจุบันร้าน ตัดผมก็
จะใช้ใบมีดโกนครั้งเดียวและทิ้ง จะไม่นำใบมีดโกนที่ใช่แล้วกลับมาใช้อีกดังเช่นสมัยก่อน

16. มีพฤติกรรมรักเดียวใจเดียว ไม่มีสามีหรือภรรยาหลายคน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานที่ 1

เรื่อง การปฏิบัติตนเพื่อการป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนชื่อสมาชิกในกลุ่ม ดังต่อไปนี้

วันที่.....

ชื่อกลุ่ม.....

ชื่อประธานกลุ่ม.....

ชื่อเลขานุการ.....

ชื่อสมาชิกกลุ่ม 1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

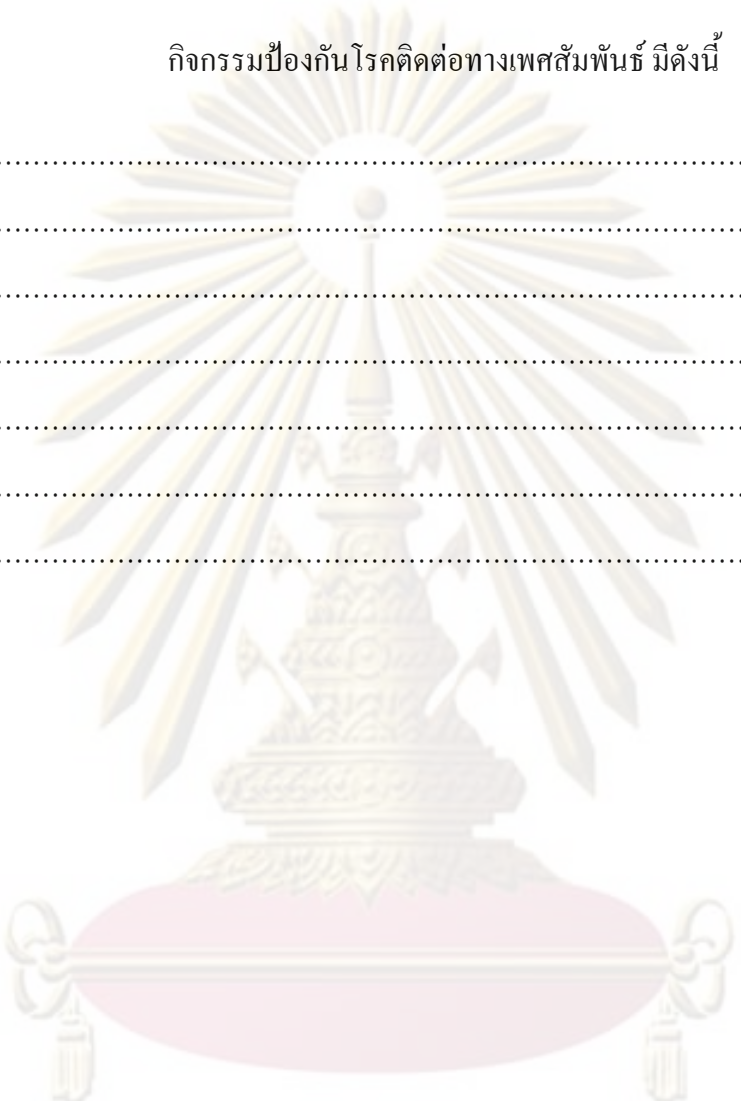
6.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง ให้นักเรียนเสนอกิจกรรมในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์กลุ่มละ 1 กิจกรรม

กิจกรรมป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีดังนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. วิธีการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นได้แก่

.....

.....

.....

.....

2. วิธีการป้องกันไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้แก่

.....

.....

.....

.....

.....

3. ให้นักเรียนยกตัวอย่างวิธีการป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยุทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานที่ 2

เรื่อง การตัดสินใจและแก้ปัญหาป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้และตอบคำถามตามขั้นตอนดังนี้

การใช้เทคนิคการตัดสินใจและแก้ปัญหา

การตัดสินใจและแก้ปัญหา สามารถใช้เทคนิค 3Cs ดังนี้

- Clarify → กำหนดปัญหาหรือสิ่งที่จะต้องตัดสินใจให้ชัดเจน (รู้ปัญหา)
- Consider → พิจารณาทางเลือกหลายๆ ทางที่เป็นไปได้และการคาดเดาผลที่จะเกิดขึ้น
- Choose → เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด

ทั้งนี้ผู้ให้สุขศึกษาจะให้สถานการณ์แล้วให้ผู้เรียนฝึกคิดตัดสินใจ

ขั้นตอนที่ 1 ระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจและแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาทางเลือกหลายๆ ทาง วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของแต่ละทางเลือก

ขั้นตอนที่ 3 เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ตัดสินใจและเลือกวิธีแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานการณ์

ดำเป็นคนรักสนุกชอบเที่ยวสถานบันเทิงเรีงรมย์ ซึ่งเป็นแหล่งมั่วสุมและเอื้อต่อการมีเพศสัมพันธ์ ดำและตุ้มเป็นแฟนกันมาเป็นเวลา 2 ปีแล้วดำมักชวนตุ้มไปเที่ยวกลางคืน แต่ตุ้มมักปฏิเสธเสมอ ดำชวนตุ้มอีกครั้งโดยอ้างว่าพุงนี้เป็นวันเกิดของดำ หากตุ้มไม่ไปเราโกรธและจะเลิกเป็นแฟนกับตุ้ม ถ้านักเรียนเป็นตุ้มนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร

ขั้นตอนที่ 1 ปัญหา:

.....

ขั้นตอนที่ 2 ทางเลือกที่เป็นไปได้มี.....ทางเลือก

ทางเลือกที่ 1

ข้อดี.....

ข้อเสีย.....

ทางเลือกที่ 2

ข้อดี.....

ข้อเสีย.....

ทางเลือกที่ 3

ข้อดี.....

ข้อเสีย.....

ขั้นตอนที่ 3 ทางเลือกที่ดีที่สุด (การตัดสินใจของกลุ่ม).....

เหตุผลการตัดสินใจและแก้ปัญหา.....

.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ผลของการใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง การตอบแบบสอบถาม

- แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศศึกษา	จำนวน 30 ข้อ
ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติเรื่องเพศศึกษา	จำนวน 15 ข้อ
ส่วนที่ 3 แบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา	จำนวน 20 ข้อ
- การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาสุขศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะไม่มีผลกระทบต่อคะแนนสอบใดๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น นักเรียนกรุณาตอบแบบสอบถามให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและตรงกับความ เป็นจริง คำตอบที่ได้ถือเป็นความลับ และผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียน การสอนต่อไป
- ให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงของแบบสอบถาม ในแต่ละส่วนก่อนลงมือทำ และโปรดตอบ คำถามให้ครบทุกข้อตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด เนื่องจากถ้าตอบไม่ครบทุกข้อ ผู้วิจัย ไม่สามารถนำคำตอบไปวิเคราะห์ผลได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร

ขอขอบคุณนักเรียนทุกท่านที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง

นางสาวโรชา กล้ายแจ้ง

ผู้วิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศศึกษา

คำชี้แจง

1. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษามีข้อสอบทั้งหมด 30 ข้อ
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก. ข. ค. หรือ ง. ของแต่ละข้อที่เห็นว่าเป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวลงในแบบทดสอบทั้งฉบับ

1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหมายถึงอะไร
 - ก. การใช้สารเสพติดและใช้เข็มฉีดยาร่วมกับผู้อื่น
 - ข. การเที่ยวสถานเริงรมย์ในตอนกลางคืนของวัยรุ่นโดยปฏิบัติเป็นประจำ
 - ค. การดื่มสุราและของมีเมาของวัยรุ่นที่รักสนุก โดยปฏิบัติเป็นบางครั้ง
 - ง. การปฏิบัติตนทางเพศของวัยรุ่นที่อาจก่อให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
2. ข้อใดไม่ใช่ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
 - ก. การแต่งกายยั่วยวน
 - ข. เวลาากลางคืนค่ำมืด
 - ค. สถานที่มีคนพลุกพล่าน
 - ง. คนแปลกหน้าเดินตาม
3. ซิงสุกก่อนห้าม หมายถึงอะไร
 - ก. การข่มขืนกระทำชำเรา
 - ข. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน
 - ค. การกินอยู่กินกันแบบสามีภรรยา
 - ง. การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาของตน
4. ความรักของวัยรุ่นมักจะมีพฤติกรรมที่ควบคู่กันไปกับสิ่งใด
 - ก. ความหอมหวาน
 - ข. ความสวยงาม
 - ค. ความใคร่
 - ง. ความซึ้ง

5. การที่วัยรุ่นคบกันเป็นแฟน ข้อใดที่เกินขอบเขต
 - ก. ไปรับไปส่งกันเป็นประจำ
 - ข. ช่วยเหลือกัน ซื้อสิ่งของให้กัน
 - ค. ไปทำความรู้จักกับพ่อแม่ของทั้งสองฝ่าย
 - ง. การพักผ่อนร่วมกันสองต่อสองในโรงแรม
6. ถ้าฝ่ายชายชวนฝ่ายหญิงไปเที่ยวบ้านผีสิงในยามค่ำคืน ฝ่ายหญิงควรตัดสินใจอย่างไร
 - ก. ไป เพราะเป็นเรื่องที่ทำหาย ผจญภัยของวัยรุ่น
 - ข. ไป เพราะเป็นสิ่งที่น่าสนุกหาดูได้ยาก
 - ค. ไม่ไป เพราะอาจตกใจทำให้เป็นไข้ได้และผมร่วง
 - ง. ไม่ไป เพราะอาจถูกล่อลวงไปข่มขืนได้
7. เมื่อมีปัญหาเกิดเป็นโรคทางเพศนักเรียนควรปรึกษาใครเป็นบุคคลแรก
 - ก. เพื่อน
 - ข. พ่อ แม่
 - ค. ครู อาจารย์
 - ง. นักสังคมสงเคราะห์
8. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ข้อใดรุนแรงที่สุด
 - ก. เกิดการอับอาย
 - ข. การเรียนตกต่ำ
 - ค. พ่อแม่เกิดการทุกข์ใจ
 - ง. การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร
9. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดโรคเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนคือข้อใด
 - ก. เกิดจากวัยรุ่นถูกล่อลวง
 - ข. เกิดจากวัยรุ่นรู้เท่าไม่ถึงการณ์
 - ค. เกิดจากวัยรุ่นใจอ่อนกับเพศตรงข้าม
 - ง. เกิดจากวัยรุ่นเชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา
10. วิธีปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงการเป็นโรคเพศสัมพันธ์คือข้อใด
 - ก. ตั้งใจแข็ง
 - ข. ต้องรู้เท่าทัน
 - ค. ต้องรักษานวลสงวนตัว
 - ง. ต้องไม่เสพยาเสพติดและสิ่งมึนเมา

11. อันตรายที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพที่ร้ายแรงคือข้อใด
- การติดโรคทางเพศสัมพันธ์
 - การเรียนตกต่ำเพราะไม่สนใจเรียน
 - สุขภาพเสื่อมโทรมเพราะเที่ยวกลางคืน
 - การสูบบุหรี่เพราะทานอาหารไม่มีประโยชน์
12. เมื่อมีความรู้สึกลึกทางเพศนักเรียนสามารถระบายอารมณ์อย่างถูกวิธีได้อย่างไร
- การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา
 - การดูหนังสื่อลามกระบายอารมณ์
 - การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนตนเอง
 - การเที่ยวสถานบริการทางเพศ
13. ลักษณะของเชื้อเอดส์จะมีผลต่อร่างกายอย่างไร
- เชื้อเอดส์จะแพร่กระจายในกระแสเลือดอย่างรวดเร็ว จนติดเชื้ออื่นได้ง่าย
 - เชื้อเอดส์ทำลายภูมิคุ้มกันของร่างกาย จนติดเชื้อโรคอื่นได้ง่าย
 - เชื้อเอดส์ทำให้ร่างกายทรุดโทรมอย่างรวดเร็ว
 - เชื้อเอดส์จะแสดงอาการอย่างรวดเร็ว
14. ข้อใดคืออาการของโรคเอดส์ในระยะไม่ปรากฏอาการ
- มีอาการคล้ายไข้หวัดคือ มีไข้ น้ำมูกไหล เจ็บคอ ปวดเมื่อย
 - ผู้ป่วยจะไม่แสดงอาการอย่างไรออกมาเลย
 - ตรวจเลือดจะไม่พบผลเลือดเป็นบวก
 - ไม่สามารถแพร่เชื้อให้ผู้อื่นได้
15. ข้อใดคืออาการของโรคเอดส์ในระยะเริ่มปรากฏอาการ
- ตรวจเลือดพบผลเป็นบวก
 - น้ำหนักเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว
 - มีอาการต่อมน้ำเหลืองโต
 - มีอาการไอเรื้อรัง

16. ข้อใดไม่ใช่อาการของโรคเอดส์ในระยะเต็มขั้น
- ติดเชื้อโรคฉวย เช่น วัณโรค
 - เป็นเชื้อราในช่องปากและหลอดอาหาร
 - ผิวหนังสีดำน้ำตาล ชุ่มผอมมาก มีตุ่มขึ้นตามตัว
 - น้ำหนักลดลงอย่างรวดเร็วโดยไม่ทราบสาเหตุ
17. พฤติกรรมใดที่เสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์และเอดส์มากที่สุด
- การดื่มสุราและการใช้สารเสพติด
 - การไปเที่ยวเตร่ในสถานบันเทิงเรีงรมย์
 - การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาของตน
 - การใช้บริการหญิงบริการโดยไม่สวมถุงยางอนามัย
18. ปัญหาผลกระทบจากการติดโรคเอดส์ข้อใดรุนแรง
- เสียชีวิต
 - เสียค่ารักษาพยาบาลมาก
 - เกิดทุกข์ทางร่างกายและทางจิตใจ
 - ทำให้คนในครอบครัวเดือดร้อนอับอาย
19. โรคเอดส์ สามารถติดต่อได้โดยวิธีใด
- ติดต่อทางเลือดของผู้ติดเชื้อเอดส์
 - ใช้เสื้อผ้าร่วมกับผู้ป่วยที่มีเชื้อเอดส์
 - ยุ้งกัดคนที่เป็นโรคเอดส์แล้วไปกัดคนต่อไป
 - ติดต่อผ่านปลั๊กสวาทหรือเข็มผู้ป่วยที่มีเชื้อเอดส์
20. ใครที่ควรตรวจหาเชื้อเอดส์
- สมควรได้รับอุบัติเหตุและได้รับบริจาคเลือด
 - สมชายติดสารเสพติดแต่ไม่เคยใช้เข็มร่วมกับใคร
 - สมคิดไปเที่ยวกับเพื่อนและมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโดยบังเอิญ
 - สมพจน์มีเพศสัมพันธ์กับแฟนและสวมถุงยางป้องกันอนามัย

21. การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ข้อใด ถูกต้องที่สุด
- ไม่สำส่อนทางเพศ
 - หลีกเลี่ยงการดื่มสุรา
 - ไม่เที่ยวสถานบันเทิงเรีงรมย์
 - ไม่ใช้เครื่องสำอางส่วนตัวร่วมกับผู้ป่วย
22. เมื่อโรคเอดส์เข้าสู่ร่างกายแล้วไปทำลายเม็ดเลือดขาวทำให้ติดโรคแทรกซ้อนหรือโรคติดเชื้อฉวยโอกาสได้บ้าง
- วัณโรค
 - โรคสมองพิการ
 - โรคอหิวาตกโรค
 - โรคความดันโลหิตสูง
23. การปลูกฝังเรื่องใดที่ช่วยลดปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศและการติดเชื้อเอดส์
- ดูแลสุขภาพภาพ
 - อบรมจิตใจ
 - ค่านิยมทางเพศที่ดีงาม
 - สอนการป้องกันที่ถูกต้องวิธี
24. นักเรียนมีวิธีการช่วยลดจำนวนผู้ป่วยจากโรคเอดส์ได้อย่างไร
- เชิญชวนเยาวชนให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 - เป็นเยาวชนที่ดี ประพฤติดี ห่างไกลจากอบายมุขต่างๆ
 - ร่วมทำกิจกรรมรณรงค์ให้ผู้อื่นเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากโรคเอดส์
 - ร่วมทำกิจกรรมรณรงค์ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเป็นเยาวชนที่ดี
25. วัยรุ่นถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือถูกล่วงละเมิดไปข่มขืนในปัจจุบันเกิดจากสาเหตุใด
- การมีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาที่ไม่ถูกต้อง
 - การเชื่อใจคนที่รู้จักเพียงผิวเผินและไว้ใจคนแปลกหน้า
 - การเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตกให้ผู้ชายถูกเนื้อต้องตัวได้ง่าย
 - ถูกทุกข้อ

26. ข้อใดเป็นการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น
- ก. ควรเดินหนีคนที่ไม่น่าไว้วางใจที่เดินตามมา
 - ข. ควรรับประทานอาหารกับคนแปลกหน้า
 - ค. ควรเดินในที่เปลี่ยวในตอนกลางคืน
 - ง. ควรแต่งกายยั่วยวนอารมณ์ชาย
27. ข้อใดไม่ใช่อาการของโรคหนองใน
- ก. ท่อปัสสาวะมีหนองไหลออกมา
 - ข. ปัสสาวะไม่ค่อยออก
 - ค. ปัสสาวะเป็นเลือด
 - ง. ปัสสาวะแสบคัน
28. ข้อใดไม่ใช่การติดต่อของโรคเอดส์
- ก. การร่วมเพศ
 - ข. การรับเชื้อจากยุงกัด
 - ค. การรับเชื้อทางเลือด
 - ง. การรับเชื้อทางเข็มฉีดยา
29. การทำแท้งก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายยกเว้นข้อใด
- ก. การตกเลือด
 - ข. มดลูกทะลุ
 - ค. ภาวะโลหิตจาง
 - ง. การติดเชื้ออย่างรุนแรง
30. ระยะเริ่มปรากฏอาการที่พบในโรคเอดส์คือข้อใด
- ก. วัณโรค
 - ข. ปอดบวม
 - ค. ต่อม้ำเหลืองโต
 - ง. เยื่อหุ้มสมองอักเสบ

เฉลยแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศศึกษา

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1.	ง	2.	ค	3.	ข	4.	ค
5.	ง	6.	ง	7.	ข	8.	ง
9.	ข	10.	ค	11.	ก	12.	ก
13.	ข	14.	ก	15.	ค	16.	ง
17.	ง	18.	ก	19.	ก	20.	ค
21.	ก	22.	ก	23.	ค	24.	ง
25.	ง	26.	ก	27.	ค	28.	ข
29.	ค	30.	ค				

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติเรื่องเพศศึกษา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเจตคติของนักเรียนเรื่องเพศศึกษามีจำนวนข้อคำถาม 15 ข้อ
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อความที่ตรงกับความคิด ความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนมากที่สุด

ระดับความคิดเห็น

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกตรงกับข้อคำถามข้อนั้นมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกตรงกับข้อคำถามข้อนั้น
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามข้อนั้น
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	การกินอยู่ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติ				
2.	การตรวจเลือดก่อนแต่งงานเป็นการไม่ ไว้วางใจกันของคู่สมรส				
3.	การถูกยุงกัด ถือว่าเสี่ยงต่อการติดโรค เอดส์				
4.	การคิดที่จะรักสมรสก็ไม่ต้องกลัวเป็นเอดส์				
5.	การที่บุคคลผู้หนึ่งพูดจาดีแต่งกาย เรียบร้อย ก็ไว้วางใจได้แล้ว				

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
6.	การที่ชายขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย แล้วฝ่ายหญิงปฏิเสธ แสดงว่าไม่รักจริง				
7.	การเล่นอินเทอร์เน็ต ไม่มีโอกาสเสี่ยงต่อการถูกชักจูงไปมีเพศสัมพันธ์				
8.	การตั้งสติ ก่อนตัดสินใจแก้ปัญหาเป็นการป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์				
9.	การกอดจูบเป็นเรื่องธรรมชาติของวัยรุ่น				
10.	การสะสมแต้มโดยการนอนกับคนต่างเพศเป็นเรื่องธรรมดา				
11.	การมีคู่นอนหลายคนเป็นเรื่องปกติ				
12.	การที่วัยรุ่นเพศชายมีการฉีดยา แสดงว่าเป็นคนหมกมุ่นทางเพศมาก				
13.	การสวมถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ทำให้ความรู้สึกทางเพศลดลง				
14.	การสวมล้างช่องคลอด ป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์				
15.	การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ทำให้เกิดโรคมะเร็ง				

ส่วนที่ 3 แบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษา

คำชี้แจง

1. แบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษามีข้อสอบทั้งหมด 20 ข้อ
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × ทับตัวอักษร ก, ข, ค, ง. หรือ จ. ของแต่ละข้อที่เห็นว่า เป็นคำตอบที่ถูกต้องเหมาะสมที่สุดเพียงคำตอบเดียวลงในแบบทดสอบทั้งฉบับ

1. ถ้าเพื่อนชวนให้นักเรียนไปเที่ยวสถานเริงรมย์ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ไป เพราะสนุกกับกลุ่มเพื่อน
- ข. ไป เพราะรู้สึกว่ามีเสน่ห์ ดุมีเสน่ห์ ในสายตาผู้หญิง
- ค. ไม่ไป เพราะไร้สาระ ไม่มีประโยชน์
- ง. ไม่ไป เพราะเป็นสถานที่ไม่เหมาะกับวัย
- จ. เหตุผลเพิ่มเติม.....

2. ถ้ามีนักเรียนหญิงที่เป็นเพื่อนกับนักเรียน สวมกระโปรงสั้น เสื้อรัดรูปมาเรียน นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ชมเพื่อน และบอกเพื่อนว่า “เธอใส่ชุดรัดรูปน่ารักนะ”
- ข. ดุเพื่อน และบอกเพื่อนว่า “นี่เธอเป็นนักเรียนอยู่นะ”
- ค. เตือนเพื่อน และบอกเพื่อนว่า “เธอเป็นนักเรียนควรแต่งกายให้เรียบร้อยนะ”
- ง. ดิเพื่อน และบอกเพื่อนว่า “ใส่เข้าไปได้ไม่ได้ดูกระฉกเลย”
- จ. เหตุผลเพิ่มเติม.....

3. ถ้าเพื่อนชวนดูหนังสือการ์ตูนโป๊ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ดู เพื่อเป็นประสบการณ์
- ข. ดู เพื่อเปิดโลกกว้างให้กับตนเอง
- ค. ไม่ดู เพราะรูปไม่น่าดู
- ง. ไม่ดู เพราะดูแล้วไม่เกิดประโยชน์ และเสียเวลา
- จ. เหตุผลเพิ่มเติม.....

4. ถ้าเพื่อนนำคลิปวีดีโอไป มาให้ดู นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไม่ดู ไม่มีประโยชน์เสียเวลา
- ข. ไม่ดู เอาเวลาไปอ่านหนังสือดีกว่า
- ค. ดู เพราะคิดว่าคงจะสนุกและตื่นเต้นดี
- ง. ดู เพื่อเป็นความรู้ เสรีจแล้วรีบลบทิ้ง
- จ. เหตุผลเพิ่มเติม.....

5. ถ้าเพื่อนของนักเรียนเล่าเรื่องลามก นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ฟังเพราะเป็นเรื่องที่น่าสนใจ
- ข. ฟังและเล่าเรื่องลามกอื่นๆ ให้เพื่อนฟัง
- ค. บอกเพื่อน ให้เปลี่ยนเรื่องเล่า
- ง. เดินออกทันทีที่ได้ยินและไปทำกิจกรรมอื่นแทน
- จ. เหตุผลเพิ่มเติม.....

6. ถ้าเด็กเรียน เพื่อนต่างเพศที่นักเรียนรู้สึกชอบเป็นพิเศษชวนไปงานวันเกิด นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ไป เพราะจะได้มีโอกาสใกล้ชิดกัน
- ข. ไป เพราะอยากสนุก
- ค. ไม่ไป เพราะให้ของขวัญที่โรงเรียนก็พอแล้ว
- ง. ไม่ไป เพราะไม่สนใจ
- จ. เหตุผลเพิ่มเติม.....

7. ถ้าแฟนของนักเรียนเป็นโรคซิฟิลิส แต่นักเรียนยังไม่เป็นโรคซิฟิลิส นักเรียนจะอย่างไร

- ก. คบเป็นแฟนต่อไป แต่ไม่มีเพศสัมพันธ์กัน
- ข. คบเป็นแฟนต่อไป มีเพศสัมพันธ์กันตามปกติ โดยใช้ถุงยางอนามัย
- ค. เลิกคบกันเป็นแฟน แต่แนะนำให้ไปพบแพทย์เพื่อปรึกษา
- ง. เลิกคบกันเป็นแฟน ไม่พูดคุย และไม่พบหน้า
- จ. เหตุผลเพิ่มเติม.....

8. ถ้านักเรียนสงสัยว่าตนเองเป็นโรคหนองใน นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไปตรวจทันทีที่สงสัย
- ข. ไม่ใช้ของใช้ร่วมกับผู้อื่น
- ค. ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์
- ง. ไม่มีเพศสัมพันธ์จนกว่าจะทราบผลตรวจ
- จ. เหตุผลเพิ่มเติม.....

9. ถ้านักเรียนสงสัยว่าตนเองเป็นโรคแผลริมอ่อน และมีเพื่อนชวนไปเที่ยวสถานที่ยาบริการทางเพศ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไป แต่จะใช้ถุงยางอนามัย
- ข. ไป เพราะอาจจะไม่เป็นโรคก็ได้
- ค. ไม่ไป เพราะควรรักษาให้ตนเองหายเสียก่อน
- ง. ไม่ไป เพราะกลัวสังคมรังเกียจ
- จ. เหตุผลเพิ่มเติม.....

10. ถ้านักเรียนมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สวมถุงยางอนามัยนักเรียนจะไปตรวจโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือไม่ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไป เพราะกลัวติดโรค
- ข. ไป เพราะจะได้ทราบผลการตรวจ
- ค. ไม่ไป เพราะคงไม่ติดโรคแน่นอน
- ง. ไม่ไป เพราะไม่กล้า
- จ. เหตุผลเพิ่มเติม.....

11. ถ้ามีเพื่อนต่างเพศมาชวนไปเที่ยวบาร์ โดยที่มืงานต้องรีบส่งพู่กัน นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไป เพราะไปเป็นเพื่อน กลัวเพื่อนมีอันตราย
- ข. ไป เพราะจะได้มีเพื่อนใหม่เยอะๆ เดี่ยวค่อยกลับมาทำ
- ค. ไม่ไป เพราะมืงานต้องรีบทำให้เสร็จ ไว้ไปวันอื่นก็ได้
- ง. ไม่ไป เพราะไม่อยากออกจากบ้าน
- จ. เหตุผลเพิ่มเติม.....

12. ถ้าเพื่อนชวนไปร้องคาราโอเกะ ดื่มเหล้าป็น นักเรียนจะทำอย่างไร
- ไป เพราะสนุกในกลุ่มเพื่อน แล้วรีบกลับ
 - ไป เพราะกลัวเพื่อนไม่คบ
 - ไม่ไป เพราะไม่อยากดื่มเหล้า
 - ไม่ไป เพราะไม่ชอบที่คนเยอะ เสียงดัง
 - เหตุผลเพิ่มเติม.....
13. ถ้าเพื่อนชวนไปสังสรรค์ยามค่ำคืน ที่ร้านอาหารนักเรียนจะทำอย่างไร
- ไป แต่ไม่อยู่จนดึกมาก
 - ไป มีร้องเพลง สนุกดี
 - ไม่ไป เพราะเป็นเวลากลางคืนไม่เหมาะสมกับวัย
 - ไม่ไป เพราะไม่อยากสมาคมกับใคร
 - เหตุผลเพิ่มเติม.....
14. ถ้านักเรียนแต่งงานแล้วมีเพื่อนชวนไปเที่ยวผู้ชายบริการทางเพศ นักเรียนจะทำอย่างไร
- ไป เพราะกลัวเพื่อนเลิกคบ
 - ไป เพราะอยากไปมานานแล้ว
 - ไม่ไป เพราะแต่งงานแล้ว
 - ไม่ไป เพราะกลัวติดโรคทางเพศสัมพันธ์
 - เหตุผลเพิ่มเติม.....
15. ถ้าเพื่อนชวนนักเรียนดูรูปแอบถ่าย ผู้หญิงนุ่งกระโปรงสั้น นักเรียนจะทำอย่างไร
- ไปดู เพราะอยากรู้ว่าเคยดูมาแล้วหรือยัง
 - ไปดู เพราะตื่นเต้นดี ชอบ
 - ไม่ไปดู เพราะเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์
 - ไม่ไปดู เพราะไม่น่าดูเห็นเป็นประจำอยู่แล้ว
 - เหตุผลเพิ่มเติม.....

16. ถ้าเพื่อนมีเงินเหลือใช้ พาไปเลี้ยงฉลองมีการดื่มสุรา และชวนไปเที่ยวผู้ชายบริการ นักเรียนจะทำอย่างไร
- ไป แต่จะดื่มสุราเล็กน้อย และขอตัวกลับก่อน
 - ไป เพราะนานๆ ที่ เพื่อนจะพาไปฉลองและเป็นเจ้ามือ
 - ไม่ไป เพราะกลัวติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
 - ไม่ไป เพราะไม่อยากมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายบริการ
 - เหตุผลเพิ่มเติม.....
17. ถ้าเพื่อนแนะนำให้ไปเที่ยว เพื่อแสดงความเป็นลูกผู้ชายหรือการเป็นหญิงสาวเต็มตัว โดยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายบริการ นักเรียนจะทำอย่างไร
- ไป อย่างนี้ต้องพิสูจน์
 - ไป มันเป็นเรื่องประสบการณ์ของชีวิต
 - ไป แต่ใช้ถุงยางอนามัยป้องกันไว้ก่อน
 - ไม่ไป กลัวติดโรคทางเพศสัมพันธ์
 - เหตุผลเพิ่มเติม.....
18. ถ้าผู้ชายบริการแนะนำให้มึ่มีเพศสัมพันธ์ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย นักเรียนจะทำอย่างไร
- ไม่ใช้ ถุงยางตามคำชวน
 - ไม่ใช้ เพราะคงไม่มีอะไร
 - ไม่เชื่อ ต้องใช้ถุงยางอนามัย
 - ไม่เชื่อ ไม่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายบริการทางเพศ
 - เหตุผลเพิ่มเติม.....

19. ถ้าเล่นกีฬาเสร็จ เพื่อนชวนให้ไปกินเหล้าต่อพาแฟนไปเที่ยวสวนสนุก และไปเลี้ยงฉลองต่อ

จนมีนักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ไป แต่อยู่ไม่เกิน 20.00 น. และรีบกลับบ้าน
- ข. ไป เพราะอยู่ต่อจนถึงเช้าเลย คงสนุกดี
- ค. ไม่ไป เพราะไม่อยากดื่มสุรา
- ง. ไม่ไป เพราะเดี๋ยวพ่อแม่เป็นห่วง
- จ. เหตุผลเพิ่มเติม.....

20. ถ้าเพื่อนต่างเพศชวนให้ไปค้างบ้าน เพื่อเตรียมตัวก่อนสอบแต่คงต้องกลับเช้า นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ไป แต่รีบทำให้เสร็จแล้วกลับบ้าน
- ข. ไป เพราะจะได้อยู่กับสองคน
- ค. ไม่ไป เพราะมีอะไรสงสัยก็โทรถามจะดีกว่า
- ง. ไม่ไป เพราะแม่ไม่ให้ไปค้างที่อื่น
- จ. เหตุผลเพิ่มเติม.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เฉลยแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศศึกษา

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1.	ง	2.	ก	3.	ง	4.	ข
5.	ง	6.	ก	7.	ก	8.	ก
9.	ค	10.	ข	11.	ค	12.	ค
13.	ค	14.	ง	15.	ค	16.	ค
17.	ง	18.	ง	19.	ง	20.	ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบความรู้ แบบทดสอบเจตคติ แบบสอบถามการปฏิบัติ และแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา โดยใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

\bar{x} = ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ = ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

N = จำนวนของข้อมูลทั้งหมด

2. การคำนวณหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนแบบทดสอบความรู้ แบบทดสอบเจตคติ แบบสอบถามการปฏิบัติ และแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา โดยใช้สูตร

$$SD = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N - 1}}$$

ศูนย์วิทยพัฒน์พยาบาล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. การวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (R) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ค่าความยากง่าย (P)

$$P = \frac{H + L}{2N}$$

ค่าอำนาจจำแนก(r)

$$r = \frac{H - L}{N}$$

H = จำนวนคนตอบถูกในกลุ่มสูง (High)

L = จำนวนคนตอบถูกในกลุ่มต่ำ

N = จำนวนคนกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

2N = จำนวนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำรวมกัน

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient - α)

$$\alpha = \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[\frac{\sum S^1}{1-S^2} \right]$$

α = สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของเครื่องมือ

n = จำนวนข้อคำถามในเครื่องมือ

S^1 = ความแปรปรวนของคะแนนคำถามแต่ละข้อ

S^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมผู้ตอบทั้งหมด

4. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบความรู้
แบบทดสอบเจตคติ แบบสอบถามการปฏิบัติ และแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

เปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนภายในกลุ่มเดียวกันของกลุ่มทดลอง
โดยใช้ค่าที (t-test) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

D = ผลต่างของคะแนนทดสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียน

n = จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบ

เปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
โดยใช้ค่าที (t-test) ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left[\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \right] \left[\frac{n_1 + n_2}{n_1 n_2} \right]}}$$

\bar{X}_1 = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง

\bar{X}_2 = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม

S_1^2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มทดลอง

S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มควบคุม

n_1 = จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบของกลุ่มทดลอง

n_2 = จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบของกลุ่มควบคุม

ภาคผนวก จ
คุณภาพเครื่องมือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศศึกษา

ข้อ	ค่าความ ยากง่าย	ค่าอำนาจ จำแนก	ข้อ	ค่าความ ยากง่าย	ค่าอำนาจ จำแนก
1.	0.51	0.48	2.	0.67	0.57
3.	0.71	0.29	4.	0.43	0.48
5.	0.79	0.33	6.	0.79	0.24
7.	0.74	0.52	8.	0.59	0.24
9.	0.55	0.52	10.	0.62	0.38
11.	0.74	0.43	12.	0.79	0.43
13.	0.40	0.43	14.	0.45	0.43
15.	0.45	0.24	16.	0.21	0.33
17.	0.71	0.57	18.	0.67	0.48
19.	0.52	0.29	20.	0.71	0.29
21.	0.54	0.43	22.	0.59	0.24
23.	0.52	0.57	24.	0.74	0.52
25.	0.71	0.48	26.	0.67	0.67
27.	0.33	0.29	28.	0.69	0.33
29.	0.52	0.67	30.	0.57	0.38

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา
เรื่องเพศศึกษา

ข้อ	ค่าความ ยากง่าย	ค่าอำนาจ จำแนก	ข้อ	ค่าความ ยากง่าย	ค่าอำนาจ จำแนก
1.	0.62	0.56	2.	0.65	0.61
3.	0.65	0.74	4.	0.56	0.71
5.	0.41	0.70	6.	0.53	0.29
7.	0.56	0.22	8.	0.79	0.38
9.	0.62	0.20	10.	0.50	0.24
11.	0.50	0.24	12.	0.47	0.44
13.	0.50	0.61	14.	0.27	0.33
15.	0.59	0.76	16.	0.47	0.31
17.	0.79	0.38	18.	0.70	0.23
19.	0.59	0.51	20.	0.27	0.21

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศศึกษา

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 42.0

N of Items = 30

Alpha = .8988

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติเรื่องเพศศึกษา

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 42.0

N of Items = 15

Alpha = .7257

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

เรื่องเพศศึกษา

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 34.0

N of Items = 20

Alpha = .7584

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

ประมวลภาพการจัดการเรียนการสอน

โดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน
โดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

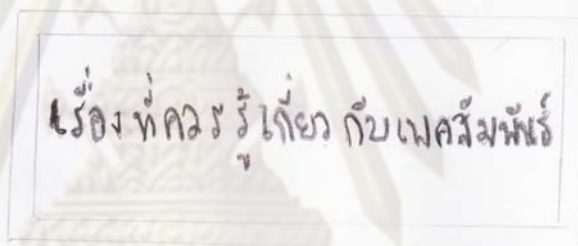

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเสนอกิจกรรมในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์กลุ่มละ 1 กิจกรรม

กิจกรรมป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีดังนี้

1. การให้ความรู้ทางด้านเพศ เช่น การใช้ถุงยางอนามัย การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทางเพศสัมพันธ์

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ

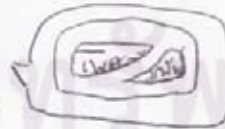
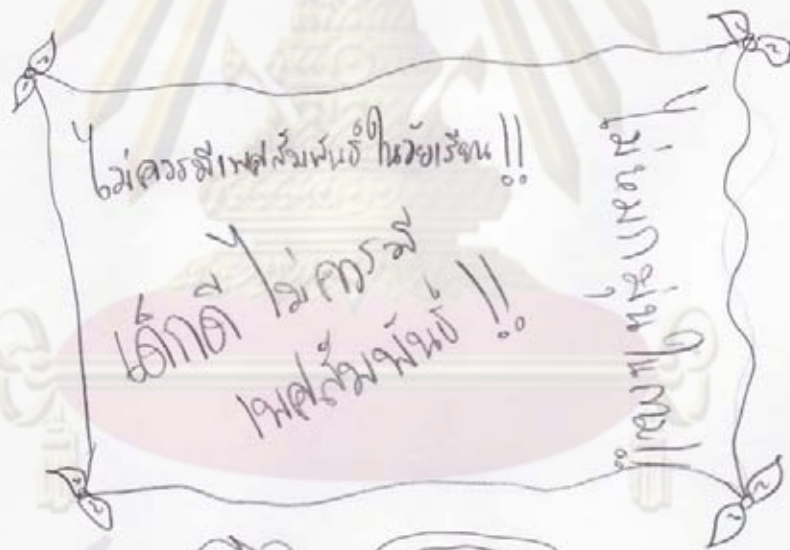
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเสนอกิจกรรมในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์กลุ่มละ 1 กิจกรรม

กิจกรรมป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีดังนี้

ทำป๊อช รณรงค์ วิชาชีววิทยาจากเพศสัมพันธ์ ส่งคำขวัญ
เช่น ปลอดภัยนั้นไม่ดี ก่อชาติไว้ควรใส่เพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน

เอ้กดี ไม่ควรใส่เพศสัมพันธ์

ศูนย์วิจัยและพัฒนาสุขภาพ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเสนอกิจกรรมในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์กลุ่มละ 1 กิจกรรม

กิจกรรมป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีดังนี้

เราไม่ควรไปมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน เช่น ดอกรีด กอดขงนางงาม
ทุกครั้งที่ไปมีเพศสัมพันธ์ กพ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาววโรชา คล้ายแจ่ม เกิดวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2527 ที่จังหวัด
กำแพงเพชร สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา คณะพล
ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อปีการศึกษา 2550 และเข้าศึกษาในหลักสูตร
ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและ
เทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำเร็จการศึกษาภาค
เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย